

*Vensi
Demos*

**ADINLARIN
İNANDIĞI YALAN**

VƏ AZAD EDƏN HƏQİQƏT

*Həqiqətin gücünü və əhəmiyyətini dərk
edən, mənə yalanın bir çox növlərini
müəyyən etməyi öyrədən anama həsr olunur.*

☞ MINNƏTDARLIQ ☞

Ər bir ciddi işdə olduğu kimi, bu kitab da bir çox insanların birgə əməyinin bəhrəsidir. Kitabın araya — ərsəyə gəlməsində mənə kömək edən əziz dostlarıma və əməkdaşlarıma minnətdaram. Xüsusilə təşəkkür edirəm:

«Modi Press» nəşriyyatının əməkdaşlarına — sizinlə birgə çalışmaq mənim üçün böyük sevinc idi. Kitabı nəşr etməyin nə dərəcədə vacib olduğunu məhz siz birinci olaraq başa düşdünüz. Sizin dəstəyiniz olmadan bu kitab yəqin ki, heç vaxt yazıla bilməzdi. Kitabdakı son qeydlər üçün Eni Şrix, sizə təşəkkür edirəm.

Lile Qilbertə — sən mənim qəlbimin həmdəmisən. Sarsılmaz sadıqlığın nümunəsini özündə təzahür etdirdiyinə, son zamanlar birlikdə dərinlən düşündüyümüz mürəkkəb sualları araşdırmaqda və xülasə etməkdə mənə göstədiyin köməkliyə görə sənə təşəkkür edirəm.

Doktor Bryus Ueyra — sizin həqiqətə olan sevginiz ruhlandırıcıdır. Ruhani dəstəyinizə, əlyazmalarımın diqqətlə yoxlanılmasına və xüsusi vacib qeydlərinizə görə Rəbbə minnətdaram.

Bekke Krekyvenə, Del və Debre Fesenfalda, Sandra Hokinsə, Conet Conson və Monika Uota — mənə göstərilən hərtərəfli dəstəyinizə, zəruri materialları axtarmaqda edilən köməyinizə görə, eləcə də təklif və qeydlərinizi əlavə etdiyiniz üçün sizə təşəkkürümü bildirirəm. Sizin köməyiniz böyük əhəmiyyət kəsb edir.

«Layf Ekşn Ministriz» əməkdaşlarının həyat yoldaşlarına — dəfələrlə mənə ruhlandırıcı məktublar göndərir, kiminsə vasitəsilə ruhlandırıcı sözlər ünvanlayırdınız. İşin gedişatı ilə maraqlanır, tə-

klikdə işlədiyim zaman mənə yemək gətirirdiniz. Sizin həyatınız Müjdənin bəzəyini və Həqiqətin gözəlliyini əks etdirir.

«Dua edən dostlarıma» — mənim üçün duada daimi ayıqlığınız inanılmayacaq dərəcədə məni xeyir dualandırdı. Ruhani döyüşün qızğın çağlarında göstərdiyiniz dəstəyə görə sizə minnətdaram. Dualarınız məni cəsarətləndirərək Həqiqətə sadıq qalmağıma kömək etdi.

Və nəhayət, Əziz Rəbbim İsa! Sənə razılığımı bildirməyə əbədiyyət belə yetməz. Məni azad edən Həqiqət Sənsən və bütün qəlbimlə səni sevirəm!

❧ ÖN SÖZ ❧

ensi Ley Demos, başqasının halına acıyan bir qadındır. Qadınların dərin xülya və yanlışlarını, onların ümidlərini, qorxularını, uğursuzluqlarını və kədərini tədqiq etməyə özündə cəsarət tapıb. Otuz il bundan öncə üzərimizə tökülən «hər şey sənin əlindədir», «kədər qarmağına keçmə», «kişilərin bacardığını biz də bacarıq, hətta daha yaxşı»... kimi yanlış əqidələrin sürətli axını olmasaydı, bu sadalananlardan çoxu, ümumiyyətlə mövcud olmazdı.

Əlbəttə, bu yalan daha erkən meydana çıxmışdı. Allahın ilk kişiyyə — Adəmə verdiyi qadın şeytana qulaq asdı: «Doğrudanmı Allah deyib».

Həvva Edem Bağında İlanın sözünə qulaq asdı. Ər isə öz qadınını yalanın gələcək təsirindən qorumağa çalışmadı. Əksinə, öz davranışıyla göstərdi: «Əgər o bunu istəyirsə, qoy belə də olsun». Nəticədə dünyaya günah, günahla da birgə ölüm gəldi. Həvva ona məxsus olanlardan imtina edib, ona verilməyənlərə yiyələnmək istədi. Əslində isə o belə dedi: «Mənim iradəm olsun».

Allaha şükürlər olsun ki, bağışlanma var. Mələk Nazaretdən olan təvazökar, kəndli bir qıza görünərək ona möcüzəli xəbər çatdırdı: Məryəm Allahın Oğlunun anası olacaq. O, çox narahat oldu, lakin eşitdiklərini qəbul edib: «Mən Rəbbin quluyam, qoy mənə dediyin kimi olsun» — dedi.

Dua edirəm ki, bu vacib kitabı oxuyarkən Allahın Ruhu sizi idarə etsin. Müəllif yazır ki, həqiqi xilasın mahiyyəti tövbədən yaxud xeyirxah əməllərdən yox, insanın dəyişilməsindən asılıdır: «Kim Məsihdədirsə, yeni məxluqdur; köhnə şeylər keçdi, indi hər şey yeni oldu».

Elizabeth Elliot

❧ MÜQƏDDİMƏ ❧

yninə heyvan dərisindən hazırlanmış paltar geyinən və hiddətlənmiş əri ilə birlikdə Eden bağından qovulan, gələcəkdə ilk övladı qətlə yetiriləcək, eyni zamanda qatilin anası olacaq Həvva, çox güman ki, özünü bədbəxt sanırdı:

Tənha.

Məğlub olmuş.

Bədbəxt.

Adəmlə Eden bağından çıxıb şərqə — yaşamağın belə çətin olduğu dünyaya getmək yəqin ki, çox ağır idi. Cənnətdə yaşayıb sonradan oranı tərk etmək, necə də çətin idi! Bu anda Həvva daha çox nəyi arzulayırdı? Bəs siz nə arzulayırdınız?

İnanıram ki, Həvva bütün qəlbilə o anı — xeyir və şəri bildirən ağacın budağına əlinin uzandığı və qadağan olunmuş meyvəni dadmamışdan əvvəlki anı geri qaytarmaq istəyirdi. O anı ki, hələ düzgün seçim etmək mümkün idi.

Hər şeyi əvvələ qaytarmaq, qərarını dəyişmək, düzgün hərəkət etmək istəyi ona əzab verirdi.

Biz Həvvaya bənzəyirik.

Hər birimizin məğlubiyyət və uğursuzluqları, kədər və ağrıları olub. Hamımız qəlbimizdə qəzəb, hiddət, paxıllıq və eqoist hisslər keçirtmişik.

Bəlkə də məğlubiyyətlərimizdən bəzisi bir o qədər də dəhşətli deyil. Necə ki, onlar bütün bəşəriyyətin həyatına təsir göstərən fəlakətə səbəb olmayıb. Ola bilsin, bu sadəcə «əhəmiyyətsiz»

səhvlərdir. Lakin hətta bu kiçik səhvlər də qəlbimizin nə qədər kamillikdən uzaq olduğunu bizə açıqlayır. Və biz sülh, əmin-amanlıq içində yaşamaq üçün, hərisliklə hər şeyi yenidən başlamaq istəyirik.

Hər konfrans zamanı qadınlardan vərəqələrə öz ehtiyacları haqqında yazmağı xahiş edirəm ki, gələn həftə ərzində xüsusi qrup bu ehtiyaclar üçün vəsatət etsin. Konfransdan sonra vərəqləri evə aparıb oxuyuram. Onları oxuyarkən dəfələrlə ağlayıb həyatı puç olmuş bacılarım üçün ürəyimdə iztirab çəkirəm.

Nigahları tükəndən asılı qalan qadınlar üçün...

Övladlarından ötrü ürəyi ağrıyan qadınlar üçün...

Keçmişdə aldığı zərbə və məğlubiyyəti unuda bilməyən qadınlar üçün...

Özləri ilə ciddi mübarizə aparan qadınlar üçün...

Ruhani həyatlarında tərəddüd edən qadınlar üçün...

Bu qadınlar bizim ətrafımızda yaşayırlar. Onların başına gələn əhvalatlar — eynilə bizdəki kimidir. Onlardan bir çoxu həyatı boyu cəmiyyətə gedənlərdir. Bəziləri sizin cəmiyyətə baş çəkənlərdir. Onlardan biri uşağınızın oxuduğu ruhani məktəbin müəlliməsi ola bilər. Digəri isə hər həftə Müqəddəs Kitabı araşdıran məşğələlərdə iştirak edir, hətta ola bilsin, bu məşğələnin lideridir. Çox vaxt onların daxilində baş verən mübarizələri heç cürə yəqin edə bilməzsiniz. Əgər onlardan «necəsiniz?» deyə əhvalını soruşsanız, gülümsəyərək «yaxşıyam» deyə cavab verəcəklər.

Qadınların bu kimi əhvalatları kitabın yazılmasına təkan verdi.

Xahiş edirəm, başa düşün ki, bunlar istisna şəhadətlər deyil. Mən tipik olmayan, anormal qadınlardan bəhs etmərəm. Bu kimi əhvalatlar haqqında çox oxumuşam, çox eşitmişəm. Hərçənd, onların haqqında ayrı bir kitab tərtib etmək olardı.

Cəmiyyətimiz «qəlb yarası» deyilən bir epidemiyadan əziyyət çəkir. Buna yalnız dünyəvi qadınlarda deyil, imanlılar arasında da rast gəlinir.

Əgər mənə son illər ərzində rastlaşdığım məsihçi qadınların bir çoxunun təsvirini vermək lazım gəlsəydi, bunun üçün aşağıdakı bir və ya bir neçə sözü seçərdim:

<i>Üzgün</i>	<i>Məğlub;</i>
<i>Yorğun</i>	<i>Sarsılmış;</i>
<i>Sındırılmış</i>	<i>Daima özünü günahlandıran;</i>
<i>Çaşqın</i>	<i>Qeyri stabil emosional;</i>
<i>Qəzəbli;</i>	<i>Özünə qapılmış;</i>
<i>Ümitsiz;</i>	<i>Qətiyyətsiz;</i>
<i>Məyus;</i>	<i>İntihar haqqında düşünən</i>

Hər bir cəmiyyətdə özünü intihar etməyi düşünən qadınların sayını bilsəniz, yəqin ki, sarsılırsınız. Şübhə etmirəm ki, bu abzası oxuyan sizlərdən biri artıq son həddədir. Ola bilsin, bu sizsiniz. Yəqin, elə düşünürsünüz ki, artıq yaşamağa dəyməz. Əziz bacım, icazə verin sizə deyim: «Ümid var». Bu kitabı oxumaqla problemləriniz həll olunmayacaq.

Lakin inanıram ki, o, sizə yardım edəcək Şəxsi göstərəcək. Xahiş edirəm, oxumağa davam edin.

Müasir məsihçi qadınlar haqqında düşündə ağılıma gələn sözlərdən biri də budur — qul vəziyyətinə düşmüş. Qadınların əksəriyyəti qul vəziyyətinə düşüblər, onlar azad deyillər. Çox vaxt bu, onların öz istəyi ilə baş verir. Məsələn, əksər qadınlar özünümühakimə və günahkar hisslərlə yaşayır, Allahın lütfündən və sevgisindən sərbəst şəkildə zövq ala bilmirlər.

Bir çoxları öz keçmişinin quluna çevrilir. Özlərinin, yaxud digər insanların məğlubiyyətinin nəticəsindən asılı olmayaraq, bu keçmiş ağır daş kimi onların boynundan sallanır. Və bu yükü özləri ilə ömrü boyu daşımalı olurlar.

Digərləri isə Müqəddəs Kitabın adlandırdığı kimi, «insanlar qarşısında olan qorxu» dan əziyyət çəkir. Belələri rədd edilmə, insanların onlar haqqında nə düşünüb — düşünməməsinin qorxusu və yanğısının əsarəti altındadırlar. Həmçinin, öz emosiyalarının köləsi olanlar da var ki, onları narahatçılıq, qorxu, qəzəb, özünə yazığı gəlmək kimi hisslər üzür.

Qadını qula çevirən geniş yayılmış sahələrdən biri də — qidalanmadır. Bu etirafı mən, müxtəlif formada və ölçüdə olan qadınlardan eşitmişəm. Bəziləri dayanmadan yeyir və bunun qarşısını ala bilmir,

bəziləri isə özlərini yeməyə məcbur edə bilmir. Həm bunlar, həm də onlar qula çevrilib.

Demək istəməzdim ki, bütün qadınlar bu cür zəiflikdən əziyyət çəkir (həlbuki hərdən hər birimiz özünü bu və ya digər qrupa aid edə bilər). Lakin mən, ümumilikdə məsihçi qadınların yaşadığı böhranın həll olunması üçün daha böyük bir şeyin tələb olunması faktını nəzərdə tuturam.

Kəlama müraciət etdiyimiz zaman, Allahın bizim üçün bu cür həyat planlaşdırmadığını görürük. Yəhyanın müjdəsindən İsa Məsihin sözlərini oxuyanda da məlum olur ki, Allahda bizim üçün daha yaxşı şeylər var.

«Mən isə gəldim ki, qoyunlarımda həyat, bol həyat olsun».

Yəhya 10:10

Deyə bilərsinizmi, İsa Məsihin vəd etdiyi bol həyata maliksinizmi? Bəlkə də sadəcə mövcudsunuz və ya yaşamaq uğrunda mübarizə aparırsınız?

Mən sizdən soruşmuram, probleminiz var, ya yox. Həyatı sevən nurlu qadınlar arasında nigahında çətin və ağrılı münasibətlər yaşayan, oğlunun və ya qızının məzarı önündə göz yaşları axıdan, xərçəng xəstəliyinə tutulan yaxud da yaşlı, xəstə valideynlərinin qayğısına qalan qadınlar tanıyıram. Onlar bu problemlərin içərisindən özləri üçün həyat mənbəyi tapıblar. Bu da qadınlara ölüm vadisindən keçən yolda rahat və inamla addımlamağa kömək edir.

Bəs siz? Sizin də həyatınızda azad ola bilmədiyiniz sahələr varmı?

Yazıq, bədbəxt, özünə qapılmış olmaq əvəzinə siz,

<i>azad</i>	<i>əmin</i>
<i>şən</i>	<i>xeyirxah</i>
<i>razı</i>	<i>sakit</i>
<i>sevən</i>	<i>mətin</i>
<i>nurlu</i>	<i>ola bilərsiniz</i>
<i>təmiz</i>	

Bu cür qadın olmaq istərdinizmi?

Yəqin ki, artıq Allahın sülhünü və lütfünü öz həyatınızda duyursunuz.

Çox güman ki, siz Məsihi tanıyan və eyni zamanda köləlikdə yaşayan qadınlar tanıyırsınız. Onlara azad olmağın yollarını necə göstərmək olar?

Mən universal — bütün xəstəlikləri sağalda bilən dərman reseptindən danışmıram, asan həyata aparan qısa yolu da təklif etmirəm, ağrıların və çətinliklərin yox olmasına da söz vermirəm. Həyat çətin — bununla heç nə edə bilməzsiniz. Ancaq mən həyatın bizə verdiyi — rədd edilmə, itki, məyusluq, zərbələr, hətta ölümdən belə sərbəst və sevincə ötür keçə bilməyimizdən bəhs edirəm.

Siz deyə bilərsiniz: «Mən məhz bu şeyi istəyirəm! Mən bunu özüm və başqaları üçün istəyirəm. Nədən başlamalıyam?»

İllər boyu qadınların problem və ağrıları üçün nigarançılıqla əzab çəkə-çəkə, Allahın Kəlamında ona cavab axtara-axtara bələlərimizin həqiqi kökünü tapdım:

SİZ VƏ MƏN ALLANMIŞIQ!

BİZİ ALDADIBLAR!

Mən sizi problemlərimizin başladığı yerə — Eden bağına, Adəm və Həvvanın ilk evinə, mükkəməl, ideal mühitə qayıtmağa dəvət edirəm. Orda baş verənlər istər-istəməz bugünkü həyatımıza öz təsirini göstərir.

İstərdim görəsini ki, bir yalan necə kainatdakı bütün bələlərin mənbəyinə çevrildi. Həvva bu yalana qulaq asıb inandı və ona əsaslanaraq da hərəkət etdi. Elə bütün bələlərin — müharibələrin, yara-ların, puç olmuş münasibətlərin, ağrıların kökü də bu, yeganə sadə bir yalandadır.

Adətən belə olur: bir yalanın nəticəsindən bir yığın yalan meydana çıxır. Həvva yalana inandı və onun qızları olan bizlər də Həvvanın ardınca gedirik. Biz bir-birinin ardınca gələn yalanlara qulaq asır, inanır və onlara əsasən də hərəkət edirik.

Hər fəslin başlanğıcında «Həvvanın gündəliyi» ndən bir parça uydurma göstərilir. Bu, Həvvanın həyatının müxtəlif dövrlərində

inana biləcəyi yalanlar haqqında yürüdülmüş mülahizələrdir. Ola bilmə ki, onun gündəliyi nəiləse sizinkinə oxşasın?

Qadınların müxtəlif dövrlərdə rastlaşdığı yalanların hamısını sadalamaq qeyri — mümkündür. Amma onlardan bir neçəsinə müasir məsihçi qadınlar xüsusilə həssasdırlar. Bu kitabı yazmaqda da məqsədim — yalanı üzə çıxartmaq və onun həqiqi mahiyyətini açıqlamaqdır. Yalanın bir neçə növü o qədər geniş yayılıb ki, onları məüyyən etmək çox çətindir; «yaxşı» yalan — həqiqətə bənzər yalandır. «Yeni» yalan isə — qədim yalandır.

Məqsədim yalnız məsihçilər arasında geniş yayılmış yalanların bəzi növlərini açıqlamaq deyil, həm də bu yalanların müəllifinin maskasını qopartmaqdır. İblis «nur mələyi» cildinə girir (bax: 2 Kor 11:14). O, bizə səadət vəd verir və özünü sanki xeyrimizi güdən kəs kimi aparır. Lakin o, yalançı və təxribatçıdır; onun məqsədi — bizim dəstəyimizə güvənərək Allahı qəlbimizin taxtından silməkdir. Mümkün olduğu qədər sizə göstərmək istəyirəm ki, sizi və sevdiklərinizi aldatmaq, eləcə də tələf etmək üçün, iblis həyatınızdakı cüzi yalandan (və ya yarımhəqiqətdən) da istifadə edir.

Yalançını və onun yalanını ifşa etməklə kifayətlənmək olmaz. Sizə Həqiqətin qüdrətini göstərmək istəyirəm. Göstərmək istəyirəm ki, həqiqətə əsaslanan inam, sağ qalmağa, real həyatdan qaçmağa yox, yıxılmış, əxlaqsız, əzab çəkən dünyada heyrtəmiz azadlığa səbəb olur.

Bu həftənin əvvəlində küçədə gəzişərkən, Kəlamdan bəzi yerlər haqqında düşündüm. Rəbb Yaqubun məktubundan son iki ayəni ürəyimə qoydu:

Qardaşlarım, əgər sizlərdən biri həqiqətdən dönərsə və kimsə onu doğru yola gətirərsə, bilsin ki, günahkarı yanlış yolundan döndərən, onun canını ölümdən qurtarır və bir çox günahın üstünü örtür.

Yaqub 5-19:20

Həmin andaca başa düşdüm ki, Rəbb bu ayələr vasitəsilə kitabın yazılmasının əsas məqsədini mənə göstərir: milyonlarla məsihçi qadınlar allanıb, həqiqətdən dönüblər. Rəbbə yalvardım ki, bu qadınların bir çoxunun şəfəsi və əsirlikdən qurtulması üçün, bu kitabdan

istifadə etsin, eləcə də onlar Onun lütfündə, mərhəmətində yeriyərək bol həyata malik olsunlar.

Bəzi sözlərim sizi çaşdırı bilər. Çünki mən nəzakətli və yumşaq olmağa çalışmamışam. Qarşımda duran məqsəd, hamının razılaşa biləcəyi yaxşı fikirləri yazmaq da deyil. Məncə, yalnız kökündən edilən cərrahi müdaxilə fikirlərimizi əsaslı surətdə dəyişdirə və qəlbi-mizin xəstəliklərini aradan qaldıraraq bizi şəfalandıra bilər. Hərdən həqiqət incidir. Nadir hallarda o, istənilən olur. Sizi azad edən həqiqət barəsində bölüşməmək, mənim tərəfimdən ədalətsizlik və amsızlıq olardı.

Həqiqətin gücünə şəhadət edən iki hekayə:

Nəhayət, azadam! Artıq ümidimi itirmişdim. Lakin Allah, illər boyu sürən köləlikdən məni azad etdi.

Bu, gənc ərli qadının sözləridir. Təkbətək söhbət zamanı o, Allahın onun həyatında necə iş görməsindən danışmışdı. Onun sözlərinə görə, on üç yaşından bəri pis bir vərdişin əsiriymiş.

Dəfələrlə bunun qarşısını almağa çalışırdım. Əlimdən gələni edirdim. Müqəddəs Kitabı oxumağıma, dua etməyimə rəfiqəmənlərlə danışmağıma baxmayaraq, yenə də bədrəyirəm. Məğlubiyyətə uğradığım zaman, günahımdan tövbə edib Allahdan bağışlanma istəyirdim. Lakin bilirdim ki, yenə də bədrəyəcəm. Mən bunun qarşısını heç cürə ala bilmirdim.

Artıq neçə ildir ki, bu qadın Məsihə iman edir. Həyat yoldaşı ilə birlikdə fəal xidmətçidirlər. Onun çox səmimi qəlbi var və Allaha məqbul həyat yaşamaq istəyi də çox böyükdür. O, Məsih haqqında insanlara çoxlu müjdələyir, eyni zamanda onlara xidmət göstərir. Lakin məyusluq və özünü mühakimə hissindən heç cürə qurtula bilmirdi.

Sonra qadın ürəklənərək, arzuladığı qurtuluşu necə əldə etməsindən danışdı:

Nəhayət, ürəklənib yetkin bir məsihçi qadından kömək istədim. O, məni təhrik etdi ki, hansı yalana inandığımı Allahdan soruşum. Hər hansı bir yalana uyduğumu əsla düşünmürdüm. Lakin dua etməyə başladığıda, Allah gözlərimi açdı və yalanına uyduğum iki əsas səhəni mənə göstərdi. On ildən artıq idi ki, bu yalan məni özünə əsir etmişdi! Həqiqəti biləndə isə, yalana inandığım üçün tövbə etdim və iblisə verdiyim səhələri «geri qaytarmaqdan» ötrü Allahdan kömək istədim.

Daha sonra baş verənləri şəhadət edərkən onun üzünə nur saçdı. «O vaxtdan, məni özündə möhkəm saxlayan günahdan azad olmuşam. Bununla yanaşı, Allah həyatımın başqa, yəni keçmişdə imtahanla uğradığım səhələrində də qələbə çılmaqda mənə kömək edir. Duyduğum sevinc və azadlıq hisslərini sözlərlə təsvir edə bilmirəm. Həqiqət əsrərlənməz dərəcədə güclüdür!»

Həmçinin digər bir hadisədə də həqiqətin gücünün şahidi olmuşam. Biz, öz cəmiyyətinin pastoruna aşiq olan bir qadınla söhbət etmişdik. Vəziyyətdən xəbər tutan kimi, dərhal onun iş yerinə zəng etdim. Çünki evdə ərinin məsələdən xəbərdar olub — olmamasına əmin deyildim. O, katibə işlədiyindən, xidməti telefonu uzun müddət məşğul etməyimizə icazə verilmirdi. Ona görə də özümü təqdim edən kimi, birbaşa məsələyə keçdim. Qadına belə bir mənzərə canlandırdım:

«Əgər gecəyarı pəncərəyə baxıb görsəm ki, qonşumuzun evi yanır, dərhal onları oyatmaq və yanan evdən çıxartmaq üçün əlimdən gələn hər şeyi edərdim. Lazım gələrsə, bütün səsimlə qışqırıb qapılarını da sındırırdım. Gecəyarı onları yuxudan oyatmalarına necə yanaşmaları haqqında heç düşünməzdim də. Xətirlərinə dəydiyimə və kobud davranışma görə də təəsüflənməzdim».

Sonra həmin qadına dedim: «Qeyd etməliyəm ki, siz yanan evin içərisindəsiniz; siz təhlükədəsiniz. Bir halda ki, bu qorxulu vəziyyətdir, haqqımda nə düşünməyiniz və ya xətrinizə dəyib — dəyməməyim məni narahat etməyəcək. Hələ ki, gec deyil, sizi xəbərdar etmək və yanar evin içərisindən qurtarmaq üçün əlimdən gələn hər şeyi edərim».

Göz yaşları tökə-tökə qadına yalvardım ki, əslində həyatında nələrin baş verdiyini dərk etsin, düşdüyü bu təhlükəli vəziyyətdən çıxması üçün, təcili surətdə əsaslı bir tədbir görsün.

Ünsiyyət zamanı, Allah öz nurunu qadının qəlbində alovlandırırdı. Növbəti günlərdə baş verənləri özümə aid edə bilmərəm — «Çünki Öz iltifatına müvafiq olanı həm istəməmiş, həm də icra etməmiş üçün sizdə fəal olan, Allahdır» (Filipililərə 2:13). Bu əziz bacının düzgün seçimini, Allahın iradəsini öz həyatına, ailəsinə və insanlara olan münasibətinə qəbul etdiyini görmək, necə də böyük sevinc idi. Təşəbbüs göstərərək addımbaaddım emosiyalarına, köhnə vərdislərinə, dərin kök salmış (lakin yanlış olan) fikirlərinə zidd getdikcə, Allahın lütfü də onun irəliləməsinə güc verirdi. Qadın yenidən nurda yeriməyə başladı. Və orda yeni yol — azadlığın və xeyir duanın yolunu tapdı.

Həqiqət budur, əziz oxucum. İstərdim, o, sizin də həyatınızın sakinə olsun.

Sizinlə birgə edəcəyim səfər, adi səfər deyil. Köləsinə çevrildiyimiz yalanların kökünü tapmaq və üzə çıxartmaq çox vaxt çətin və ağrılı olur. Lakin mən, sizi sevən, sizə görə Öz həyatını qurban verən «Yaxşı Çoban» tanıyıram. Ona izn versəniz, əlinizdən tutub, sizi sakit suların axdığı yaşıl çəmənliklərə aparar.

Beləliklə, Məsihin bizə bəxş etdiyi hürriliyətdə möhkəm
durun və yenidən əsarətin boyunduruğunu taxmayın.

Qalat 5:1

Ey bütün yorğunlar və yükləri ağır olanlar,
Mənim yanıma gəlin və Mən sizə rahatlıq verərəm.
Boyunduruğumu üzərinizə götürün və Məndən öyrənin:
çünki Mən həlim və qəlbdən təvəzökaram; və canınıza rahatlıq
taparsınız. Çünki boyunduruğum asan və yüküm yüngüldür.

Matta 11:28-30

≡ HISSØ I ≡

PREAMBULA

PROLOQ

Əziz gündəlik,

Mən artıq başımı itirmişəm. Hətta öz hekayəmi nədən başlayacağımı belə bilmirəm. Bağda keçirdiyimiz digər günlər kimi, bu gün də olduqca gözəl başlamışdı. Adət etdiyimiz kimi, Adəmlə mən Allahla gəzintiyə çıxmaq üçün ertədən oyanmışdıq. Gəzintilərimiz həmişə olduqca yaxşı keçirdi, günün ən gözəl çağı olurdu.

Həmin səhər bir müddət susduq. Bir yerdə olmaq bizə xoş idi. Sonra Allah nəğmə oxumağa başladı. Bu, məhəbbət nəğməsi idi. Nəqarətə çatanda biz də ona qoşulduq — əvvəlcə, Adəmin ahəngdar, gür səsi gəldi, daha sonra mən də qoşuldum. Hamımız bir yerdə məhəbbətdən, ulduzlardan, Allahdakı sevincdən oxuyurduq. Nəhayət, Bağın mərkəzində yerləşən kölgəli ağacın altında oturdun. Xeyirxahlığına görə Allaha elə minnətdar idik ki... və Allaha deyirdik ki, yeganə istəyimiz — Ona sevinc bəxş etmək, Onda sevinc tapmaqdır. Biz üçlükdə yığışanda həmişə belə gözəl olurdu.

Sonra baş verənləri izah edə bilmirəm. Qəfildən, heç vaxt eşitmədiyimiz bir səs eşitdik. Səs gələn tərəfə dönəndə, gözəl bir məxluqun mənə baxdığını gördüm. O, indiyədək gördüyüm məxluqların ən gözəli idi. Elə bu andaca o, mənimlə danışmağa başladı. O, elə danışır-dı ki, özümü əhəmiyyətli sanmağa başladım və daim onu dinləmək, dinləmək istəyirdim.

Bilmirəm, bu anda Allah harda idi? Deyəsən, O, bizi tərk etməmişdi. Məncə, yanımdaydı. Sonra bir anlığa Adəmin də yanımda olmasını unutdum. Mənə elə gəldi ki, bu valehedici, sirli mələklə təklidəyəm.

Növbəti söhbət həmişəlik yadımda qalacaq. Əvvəlcə o, mənə heç vaxt haqqında düşünmədiyim suallar verdi. Sonra mənə heç vaxt ehtiyac duymadığım şeylər təklif etdi: Allahdan və Adəmdən asılı olmamaq; Mövqə tutmaq — həmişə Allahdan və Adəmdən nümunə götürürdüm, ancaq indi isə əksinə olacaqdır; Bilik — Allaha məxsus sirləri bilmək; İxtiyar — Bağın mərkəzində yerləşən ağacın meyvəsindən dadmaq.

Adəm dəfələrlə mənə xatırladırdı ki, bu ağacın meyvəsindən yeməyi Allah bizə qadağan edib. Lakin bu məxluq gözümlün içinə baxa-baxa elə mülayim danışdı ki... Nəhayət, mən ona inandım. Mənə elə gəlirdi ki, ona inanmaq düzgün seçimdir. Və mən təslim oldum. Əlimi əvvəlcə çox ehtiyatla, sonra isə cəsarətlə uzatdım. Meyvəni dərdim. Onu yedim. Adəmə də verdim. Biz meyvəni yedik — əvvəlcə mən, sonra da o.

Daha sonra nə baş verdiyini pis xatırlayıram. Daxilimdə heç vaxt duymadığım hisslər baş qaldırdı. Tamamilə yeni duyğular. Sanki qadağan olunmuş bir sirri bilirəm. Eyni zamanda heyranət və dəhşət. Azadlıq və Zindan. Yüksəlmə və Süqut. Əminlik və Qorxu. Utancaqlıq: mən pak deyiləm. mən gizlənirəm — Allahın qarşısında bu cür dura bilmirəm.

*Mən tənhayam. Elə tənhayam ki. Utandırılmışam.
Aldadılmışam.*

HƏQIQƏT... YAXUD NƏTİCƏSİ

Ayaq üçün maqnitli vibromasaj! 15 dəqiqəlik masaj və siz sanki yenidən doğulmusunuz.

«Fortepianoda çalmağı necə öyrənməli... cəmi 40 saata»

«3 kilo artıq çəkiddən cəmi 10 dəqiqəyə canınızı qurtarın! Özünü-üzü laziz yeməklərdən də məhrum etməyin!»

Əmiyyətimiz yalanla doludur. Ona hər yerdə rast gəlmək mümkündür və buna misal, cəfəng reklamların elanlarını göstərmək olar. Hərdən yalan asanlıqla seçilir (məsələn, 10 dəqiqə ərzində 3 kiloqram arıqlamağa əminlik). Lakin təəsüf ki, əksər yalanları bu cür ifşa etmək asan olmur.

Reklamlardakı yalanlar insanların təbii istəklərinə uyğun gəlir. Artıq çəkiddən 10 dəq. ərzində tərləmədən, ciddi rejimə riayət etmədən, pul və güc sərf etmədən, ağrı çəkmədən möcüzəli və sirli bir şəkildə həqiqətdən də azad olacağımıza inanmaq istəyirik. Elə buna görə də telemağazalarda reklam olunan tabletləri, əlavə qidaları və məşq üçün cihazları əldə etməyə çalışırıq.

Adəm və Həvvanın Allah barəsindəki fikirlərini dəyişdirmək məqsədini güdən həyləgər tacir, özünün ilk reklam kampaniyasını yaratdı. İblis, Allahla Onun yaratdıqları arasında divar hörməyə çalışdı. O, tamamilə düzgün təxmin etmişdi ki, kişi və qadın açıqcasına Allaha zidd getməyəcəklər. İblis bilirdi ki, onları aldatmaq üçün incə bir yalan toru qurmalıdır; və bu yalan ağlabatan, arzulanan və Allahın qoyduğu qaydalara zidd çıxmayan kimi görənməklə onları şirnikləndirə bilsin.

İblis yalanla yarımhəqiqəti birləşdirib həqiqət adı altında pərdələməklə Həvvanı aldatdı. Əvvəlcə, Allahın dediklərinə onun ağlında şübhə toxumu səpməkdən başladı («Doğrudanmı Allah deyib» Yaradılış 3:1).

Sonra qadını Allahın sözünə laqeyd yanaşmağa və Onun demədiyi sözlərə inanmağa vadar etdi. Allah, — bu ağacın meyvəsindən yeməyin — demişdi. Lakin Həvvanın sözlərinə görə, guya O, «ondan yeməyin və ona toxunmayın» deyibmiş.

İblis Həvvanı Allahın xeyirxahlığına, məhəbbətinə və xoş niyyətinə şübhələnməyə vadar etməklə aldatdı. «Doğrudanmı Allah deyib: „cənnətin heç bir ağacının meyvəsindən yeməyin“?» — deyə iblis soruşdu. Sözünün əsl mənası isə bu idi: «Allah sizin azadlığınızı necə də məhdudlaşdırıb?! Görünür, O, sizin xoşbəxtliyinizi istəmir!».

Amma əslində Allah onlara demişdi: «Bağdakı bütün ağacların bəhrəsindən istəyəndə yeyə bilərsən. Ancaq xeyirlə şəri bilmə ağacının meyvəsindən yemə...»

Bizim Allahımız səxavətli Allahdır.

Böyük bağda O, yalnız bir qadağa işarəsi qoymuşdu: «Ancaq xeyirlə şəri bilmə ağacının meyvəsindən yemə...». Bununla yanaşı, Allahın qoyduğu bu yeganə məhdudiyyət ər-arvadın yaxşılığı üçün idi; onların əbədi xeyir duası və xoşbəxtliyi üçün zəmanət idi. Allah bildirdi ki, bu ağacın meyvəsindən dadmaqla, onlar öləcəklər; Allahla münasibətləri puç olacaq; iblisin, günahın və öz ehtiraslarının köləsi olacaqlar.

Sonra İlan, qəsdən edilən itaətsizliyin nəticəsini təhrif etməklə Həvvanı aldatdı.

Allah demişdi: «...ondan yeyən gün hökmən öləcəksən» (Yaradılış 2:17). İblis isə «Yox ölməyəcəksiniz» deyə etirazını bildirərək birbaşa Allahın sözünə qarşı çıxdı.

Sadəcə qadağan olunmuş meyvədən dadmaq şərtilə, iblis Həvva və ya çoxlu yaxşı təkliflər edərək onu yoldan çıxartdı (bax: Yaradılış 3:5). Qarşısında bilik və dərrakə dolu bir aləmin açılacağını da ona vəd etdi («sizin gözləriniz açılacaq»). İblis Həvvanı inandırdı ki, o, Allahın tayı — yəni, Allah kim olacaqdır («siz Allah kimi olacaqsınız»).

Nəhayət, İblis Həvvaya vəd verdi ki, nəyin pis, nəyin yaxşı olduğunu özü həll edəcək («pişi və yaxşını biləcəksiniz»). Allah Adəm

və Həvvaya nəyin pis, nəyin yaxşı olduğunu əvvəlcədən izah etmişdir. Lakin iblis dedi: «Bu, Onun fikridir, sərbəst düşünməyə sənin haqqın var; sənin üçün nəyin pis, nəyin yaxşı olduğunu özün də həll edə bilərsən».

İblis Həvvanı gördüyü, duyduğu, düşündüyü şeylər əsasında qərar çıxartmağa təhrik etməklə allatdı. Baxmayaraq ki, bu, Allahın ər-arvada dediyi sözlərə zidd idi:

Qadın gördü ki, ağacın meyvəsi yemək üçün yaxşıdır,
gözə xoş görünür və bu ağac insana dərrakə verməyi vəd edir.
Buna görə də həmin meyvədən dərib yedi...

Yaradılış 3:6

Həvva meyvədən daddı. Vəd olunmuş yaxşı şeylər əvəzinə utancaqlıq, təqsir, qorxu və tənhalıq hiss etdi. Ona yalan danışılmışdı. O allanmışdı.

Puritaniyalı pastor Tomas Bruks bu haqda belə yazır:

İblis yaxşılıq vəd edir, amma əvəzində pislik verir; o, hörmət vəd edir, əvəzində isə rüsvayçılıq verir; o, həzz almaq vəd edir, amma əvəzində qəm-qüسسə verir; o, qazanc vəd edir, əvəzində isə itki verir; o, həyat vəd edir, amma əvəzində ölüm verir.

O vaxtdan, iblis bizi aldatmaqla adətlərimizi dəyişməyə, seçimimizə təsir göstərməyə və həyatımızı puç etməyə çalışır. Bu dünyadakı problemlərimizin hamısı da yalanın səmərəsi, yanlış şeylərə imanımızın nəticəsidir.

İndiki həyatımızı «parlaq gələcək»lə əvəz etməyimiz üçün iblis daim bizi tovlamağa çalışır. Bununla yanaşı onun təklifinə cavab verənlərin həlak olacağını da bilir (bax: Süleymanın Məsalləri 14:12).

Bəs onda nə üçün onun yalanlarına uyuruq? Nə üçün tələyə düşürük? Səbəblərdən biri budur ki, adətən iblis ilan cildində zahir olmur. O, gözəl ticarətçi, məşhur jurnal, film, teleşou, yaxud da xit paraddakı mahnı adı altında pərdələnir. O, qohumlarımız və ya dostlarımız vasitəsilə səmimi məsləhətlər verə, həkim, yaxud məsihçi yazıçı, təbliğçi vasitəsilə də bizə müraciət edə bilər.

Hər dəfə aldığımız məsləhət mənbəyindən asılı olmayaraq, Allahın Sözüünə uyğun gəlmirsə, onda əmin ola bilirik ki, iblis bizi aldatmağa və bizə zərər yetirməyə cəhd göstərir. Oxuduğumuz və gördüyümüz şeylər bizə həqiqət kimi görünə bilər. Lakin əgər bu, Allahın Kəlamına zidd çıxırsa, demək, həqiqət deyildir. Kaş ki, qadağan olunmuş meyvənin yetişmiş və dadlı olmasına baxmayaraq, həmişə ölüm və viranəlik gətirdiyini görməyi bacaraydıq.

Yalanın strategiyası

Yalan mövcud idi və bugünədək iblisin strategiyasının əsası olaraq qalmaqdadır. İsa Məsihin sözlərinə görə, aldatmaq — iblis üçün təbii haldır. Bu, onun təbiətindən irəli gəlir:

...O başlanğıcdan insan qatili idi və həqiqətə bağlı qalmadı;
çünki onda həqiqət yoxdur. Yalan söylədiyi zaman özündən söylər;
çünki o, yalançıdır və yalanın atasıdır.

Yəhya 8:44

İblis hədəf kimi məhz qadını seçdi və biz bunun səbəblərini tamlığı ilə dərk edə bilmirik. Həvari Pavel Əhdi Cədidə iki dəfə xüsusilə vurğulayır ki, aldadılan məhz qadın olmuşdur: «... ilan öz hiyləgərliyi ilə Həvvanı allatdı...» (2 Kor 11:3), «...aldanan da Adəm olmamışdır, lakin qadın aldanıb, cinayətkar oldu...» (1 Tim 2:14).

Bəzi ilahiyyatçılar güman edir ki, Həvva əslinə baxanda təbiətəcə zəif, imtahana və ya günaha məruz qalmağa daha yaxın idi. Digərləri isə ehtimal edir ki, Allah onu ərinə tabe etdirmişdi və bu ruhani müdafiədən yayındığına görə, onu aldatmaq asan oldu.

Hər iki haldan belə aydın olur ki, biz qadınlar, iblisin yalanlarına xüsusiən məruz qalırıq. Unutmayın ki, iblis əvvəldən kişiyyə yaxınlaşmağa cəhd etmədi; o, bilərəkdən qadına yaxınlaşıb onu yoldan çıxartdı. Öz ərinə günaha sürükləyən də məhz qadın oldu və onlar birlikdə bütün bəşəriyyəti günaha düşür etdilər. Məncə, qadınları azdırmaq üçün iblis indiyədək əbəs yerə məqsəd güdmür. Bu, onun strategiyasının bir hissəsidir. O, bilir ki, biz qadınlar onun yalanlarına uysaq, ətrafımızdakı kişilərə də təsir göstərəcəyik. Və yanlış seçimi-miz gələcək nəslin bizə oxşaması üçün bir nümunə olacaqdır.

Eynilə Həvvada olduğu kimi, bəzən iblis açıqcasına bizi aldadır. Lakin allanmağımız üçün çox vaxt başqa insanlardan da bir alət kimi istifadə edir.

Efeslilərə məktubunda Pavel xəbərdarlıq edir: «Qoy heç kim sizi boş sözlərlə aldatmasın...» (Efeslilərə 5:6). Pavel dönə-dönə Allahın xalqını bir-birinə həqiqəti söyləməyə çağırır. Əgər biz bir-birimizə həqiqəti söyləmiriksə, demək iblisin nümayəndəsi kimi hərəkət edirik və bir-birimizi aldatmaqla, məhv etməklə ona xidmət göstərmiş oluruq.

Kəlamda deyilir ki, bizi ruhani rəhbərlər də aldada bilər. O rəhbərlər ki, Allahın sürüsünə başçılıq etmək və Allahın xalqına həqiqəti çatdırmaq məsuliyyəti onlara həvalə olunub. Təəssüf ki, bir çox rəhbərlər həqiqəti söyləməməklə öz çağırışına və davamçılarına xəyanət edirlər. Allah, xalqı aldadan rəhbərlərə Yezekel peyğəmbər vasitəsilə müraciət edərək belə deyir:

...Mənim kədərlənməsini istəmədiyim salehin ürəyini siz yalanlarla kədərləndirdiniz, pis adamın qoluna güc verdiniz ki, öz pis yolundan dönməsin və canını qurtarmasın...

Yezekel 13:22

İnanıram ki, bu deyilənlər bu gün məsihçi dünyasında baş verənlərin həqiqi açıqlamasıdır. Bir çox məsihçi mağazalarında, jurnallarında, dini televiziya və radiokanallarda, məşhur məsihçi psixoterapevlərin söhbətlərində də tez-tez yalan mehi əsir. Məncə, bir çox hallarda bu, bilmədən baş verir. Bu insanlar yalan danışmalarından heç şübhələnmirlər də. Əslində baş verənlər də elə bundan ibarətdir.

Əksər hallarda psixoterapevlər «pis adamın qoluna güc verməklə onu, tövbə etməsinə ehtiyac olmadığına əmin edirlər. İslaholunmaz ürəyi və itaətsizliyi üzündən Allahın lütfünü və xeyir duasını əldə edə bilməyən insanlara onlar xeyir dualar vəd verirlər. Onların təlimi, insanların öz əməllərinə bəraət qazandırmasına kömək edir:

- bəqəzəb («bu, sizin həqiqi hislərinizin sağlam şəkildə üzə çıxmasıdır»);

- beqoistlik («sizdən çoxlu şeylər tələb edən insanlarla öz aranızda sərhəd qoymalısınız»);
- bəməsulıyyətsizlik («sizi bərk incidiblər, buna görə də problemləriniz var»);
- bəvəfasızlıq («həyat yoldaşınızdan boşanmaqda və ikinci dəfə ailə qurmaqda sərbətsizsiniz; Allah sizə ikinci dəfə şans verir»).

Onlar eyni zamanda salehin ürəyini kədərləndirir yaxud günahdan doğan yanlış hissləri onun boynuna yükləyirlər:

- bəməsulıyyətdə görə («siz başqalarından asılı vəziyyətdəsiniz»);
- bəxidmətçinin ürəyinə görə («insanların sizdən istifadə etməsinə izn verməməlisiniz»);
- böz andına sədiq qaldığına görə («bu cür nigahı qorumağı Allah sizdən gözləmir»).

Gözlərinizi açın

Təəssüf ki, bir çox insanlar, hətta məsihçilər də yalana o qədər uyublar ki, hansı vəziyyətdə olduqlarını belə, dərk etmirlər. Yalanın təbiəti də elə budur — bizi kor edərək aldadıldığımızı görməyə imkan vermir. Bu kitabın yazılmasının məqsədlərindən biri də məsihçi qadınların gözünü açmaq, ətrafında baş verənləri düzgün qiymətləndirməyə onları həvəsləndirmək, bu dünyaya, eləcə də məsihçilərin dünyasına daxil olan yalanı ifşa etməkdən ibarətdir. Gündəlik davranışımızdakı çox şey yanlış təfəkkürə əsaslanır! Belə ki, bir yalan digərinə, digəri isə növbəti yalana və s. keçir. Nəticədə isə evimiz qum üzərində qurulur.

Təəssüflər olsun ki, insanların əksəriyyəti gördüyü, eşitdiyi hər şeyi düşünmədən, ayırd etmədən mənimsəyir. Özümüzə vacib suallar vermədən musiqi dinləyir, kitab və jurnallar oxuyuruq, filmləri seyr edir, məsləhətlərə qulaq asırıq, reklamlara maraq göstəririk. Məsələn:

- Müəllifin «müraciəti» nədən ibarətdir? O, nə demək istəyir?
- Doğrudanmı bu belədir?
- Həqiqətə zidd çıxan yanlış təfəkkür mənə mane olurmu?

İblis Həvvaya gözəl bir təklif verdi: «...gözləriniz açılacaq və xeyirlə şəri bilərək Allah kimi olacaqsınız» (bax: Yaradılış 3:5). Bu cür cəzbedici təklifin qarşısında kim davam gətirə bilər?

Qadağan edilmiş meyvə «yemək üçün yaxşıdır, gözə xoş görünür və bu ağac insana dərrakə verməyə vəd verir» (bax: Yaradılış 3:6). Əgər meyvə bu qədər cəzbedici olmasaydı, necə fikirləşirsiniz, Həvva bu təkliflə razılaşardımı? Məhz cazibədar və «düzgün» görünüş iblisin təklifini bu qədər cəzbedici edir.

Problem bundadır ki, Həvva baş verənləri qiymətləndirməyə çalışmadı. O, həqiqəti yalandan ayırmağa cəhd göstərmədi, etmək istədiyi şeyin nəticəsinin dəyəri haqqında düşünmədi. Əgər Həvva seçiminin öz həyatında, Allahla münasibətində, nigahında, övladlarının və nəvələrinin həyatında, eləcə də dünyaya gələcək hər bir insanın həyatında iyrəncliklə, xəstəliklə və ölümle nəticələnməyini təsəvvür edə bilsəydi, necə düşünürsünüz, iblisin yalanına uyub Allaha zidd çıxardımı? Mən buna şübhə edirəm.

Eynilə bu cür problem bizim də qarşıma çıxır. Müşahidə etmişəm ki, öz seçiminin nəticəsi haqqında düşünən məsihçilər çox azdır. Belə ki, sadəcə yaşayırıq, bizi əhatə edən mühitə, başqa insanlara, eşitdiyimiz səslərə hansısa şəkildə reaksiya veririk, ürəyimiz istəyəni yeyirik, televizorda reklam olunan yeni texniki avadanlıqları əldə edirik. Son qeyri — adi dəbə uyğunlaşıb həyat tərzimizi dəyişdirməyə, qiymətli şeyləri, eləcə də dostlarımızın naliyyətlərini mənimləməyə çalışırıq. Lakin bütün bunların nəticəsində insanlarla olan münasibətlərimizi puç edirik, xirtdəyəcən borca girib qəzəbə, depressiyaya məruz qalıraq, özümüzü tələyə düşmüş və məğlub olmuş kimi hiss edirik. Demək, yalana uymuşuq. Biz aldadılmışıq.

Bu cür yalana belə bir aydın misal göstərmək olar: cavan, yeddi uşaq anası mənə danışmışdı ki, o, internet vasitəsilə tanış olduğu bir kişiylə vurulub. Qadın bu kişiylə görə ərini atacağı haqqında da düşünməyə başlayıb. Söhbət zamanı o, etiraf etdi ki, onun hərəkətləri düz deyil. «Ancaq — qadın dedi, — o, mənə və uşaqlarıma qarşı elə mehribandır ki...».

İki saata yaxın qadına yalvarıb başa salmağa çalışdım ki, əslində bu kişini onun uşaqları maraqlandırmır. Əks halda, onun nigahını pozmağa cəhd etməzdi. Bu kişi doğrudan da onu sevsəydi, Allahın

qoyduğu qanunun pozulmasına təkan verməzdi. Qadını xəbərdar etdim ki, onun getmək istədiyi yol cəlbədicə görünsə də, sonda mütləq onu qəzaya uğradacaq. Çalışdım ona göstərim ki, o aldadılıb və onun yeganə çıxış yolu — həqiqətə inanıb ona əsasən yaşamasındadır.

Yalandan əsarətə

Növbəti fəsillərdə biz, qadınların inandığı daha geniş yayılmış və dağıdıcı qüvvəyə malik olan bəzi yalan növlərini nəzərdən keçirəcəyik. Lakin əvvəlcə, yalanın hədəfinə necə çevrilməyimizə və bu yalanın bizi necə əsarətə salmasına diqqət yetirək.

Ümumiyyətlə, insanlar qəflətən köləyə çevrilmir. Hər kəs bircə bir-özündə çox yeməyə meyillilik və ya cılığın xasiyyət hiss edə bilməz. Əsarətə aparan yol — uzun bir prosesdir. Əvvəlcə...

YALAN DİNLƏMƏKDƏN BAŞLAYIR

Eden bağında da hər şey elə bundan başladı. Həvvə iblisin yalanına qulaq asdı. Əminəm ki, bu yalanın sonda onu hara aparıb çıxaraacağı haqqında Həvvanın zərər qədər də anlayışı yox idi. Bəlkə də özlüyündə o, belə qərara gəlmişdi ki, sadəcə iblisə qulaq asmaq, onun nə demək istədiyini bilmək bir o qədər də təhlükəli olmayacaq. Həvvə üçün dinləmək–itaətsizlik demək deyildi. Əslində isə, Allahın Sözüə zidd çıxan hər hansı bir fikri dinləməsi, artıq Həvvanı itaətsizliyə aparan sürüşkən bir yola çəkmişdi. Bu da öz növbəsində fiziki və ruhani ölümə səbəb oldu.

Həqiqətə əsaslanmayan hər hansı bir fikrə qulaq asmaq — bu, köləliyə və ölümə doğru atılmış ilk addımdır. Buna görə də qəlbi-mizə və əqlimizə gələn məlumatı diqqətlə araşdırmağımız çox vacibdir.

Ailəmizdəki yeddi uşaqdan ilki mənəm. Valideynlərimə verdiyi etiqada görə Allaha minnətdaram: onlar övladlarının xaricdən aldığı hər bir məlumatı ciddi şəkildə çək–çevir edirdilər.

Valideynlərim ilk məsihçi nəslinin nümayəndələrindən idi. Onlar Rəbbə gənc yaşlarından iman etmişdilər. Bizi böyütdükləri zaman,

onların müasir valideynlər üçün nəzərdə tutulan gözəl kitabları oxumağa və seminarlarda iştirak etməyə imkanları yox idi. Yalnız Allahın verdiyi güc və müdriklik sayəsində öz övladlarını ruhani «yuvalda» boya-başa çatdırmağa biliblər. Zərərli təsirlərdən qorunmağımız və ruhani qida verən məlumat mənbələri ilə əhatə olunmağımız üçün, onlar əllərindən gələn hər şeyi edirdilər. Buna görə də qəlbimiz etibarlı müdafiənin əhatəsindəydi. Hələ yeniyetmə yaşlarımızdan günahı uzaqdan hiss etməyi, eləcə də pisi yaxşıdan ayırmağı öyrənmişdik.

Uşağı bu cür tərbiyələndirmək, o vaxtlar heç xoşumuza gəlməzdi. Lakin, «Biz bilərəkdən öz övladlarımızı bu dünyada çiçəklənən yalana qurban verə bilmərik» sözlərini deməyə cəsarət edən valideynlərimə görə, Rəbbə minnətdaram. Onlar, Allahın yoluna və Kəlamına məhəbbətlə bağlanaraq böyüməyimizi, həqiqətin ürəyimizdə canlanmasını, onu dərk etməyimizi ürəkdən arzulayırdılar. Bizi bu yuvadan dünyaya buraxdıqları zaman, valideynlərimiz yenə də həqiqətdə yeriməyimizi və hər cürə yalanı rədd etməyimizi istəyirdilər.

Artıq mən böyümüşəm. İndi də görürəm ki, əqlimi qorumağım, ehtiyatla seçim etməyim və məni Allahsız fikirlərə təhrik edən şeyləri rədd etməyim nə qədər vacibdir. Aldadıcı fikirlər müxtəlif mənbələr — televizor, jurnallar, filmlər, musiqilər, mağazalar, dostlar və s. vasitəsilə daxil ola bilər və bu da hələ son deyil. Yalnız ciddi özünü idarəetmə qabiliyyəti, həqiqətdən dəyərli, gözəl və vacib olan şeyləri seçməyə kömək edə bilər.

Zərərvurmayan yalan mövcud deyil. Dünyəvi, aldadıcı fikirləri mənimsəyib, eyni zamanda zərərçəkməmiş qala bilmərik. Həvvanın da ilk səhvi meyvədən dadması yox, iblisi dinləməsi idi.

Həqiqətə əsaslanmayan məsləhəti və ya fikirləri dinləmək — əvvəl axır bizi qul vəziyyətinə salan yanlış əqidəyə doğru atılan ilk addımdır. Əgər yalanı dinləmişiksə, onda atacağımız növbəti addım — ...

YALAN ÜZƏRİNDƏ DƏRİNDƏN
DÜŞÜNMƏK OLACAQDIR

Öncə yalana qulaq asır, sonra onun barəsində dərinədən düşünürük. Biz məlumatı «həzm edirik», düşmənimizlə dialoqa girib «bəlkə də o haqlıdır» deyərək fikirləşməyə başlayırıq. Bu prosesi bağlayıb becərməklə müqayisə etmək olar. Əvvəlcə torpaq şumlanır — özümüzü Allahın Sözü ilə zidd çıxan təsirə məruz qoyuruq. Sonra toxum əkilir — biz yalanı dinləyirik. Daha sonra toxum suvarılır və gübrələnir — biz yalan haqqında dərinədən düşünürük. Əgər qəlbimizdə həqiqətə heç bir aidiyyəti olmayan şeylər haqqında düşünməyə yol veriksə, gec-tez...

YALANA UYACAĞIQ

Bu mərhələdə əkilən toxum cücərməyə başlayır. Həvvə əvvəlcə ilanın nitqini dinlədi. Sonra bu haqda dərin düşüncələrə qapılıb onunla söhbətə girişdi. Ona deyilənlərin gerçəklik olduğuna tez inandı. Baxmayaraq ki, bu gerçəklik Allahın həqiqətinə zidd çıxırdı. Həvvə yalana inanan kimi, növbəti addımı atmaq onun üçün çətin olmadı. Yalanı dinləməklə, onun haqqında düşünməklə, ona inanmaqla gec-tez...

YALANA ƏSASLANIB HƏRƏKƏT EDƏCƏYİK

İndi toxum suvarılıb və gübrələnib, o cücərərək səmərəyə gətirməyə başlayır — özü də füsunkar səmərə. Ümumiyyətlə iman əməllərlə ölçülür, yalana iman isə günahlı əmələ səbəb olur. İman etdiyimiz şeylər həyat tərzimizdə də öz əksini tapır və ya əksinə. Əməllərimiz isə həmişə imanımızla təsdiqlənir: sözlə deyilən yox, əməllərimizlə təsdiqlənən imana. «Amma ürəyi ilə dili bir deyil» (Süleymanın Məsəlləri 23:7).

Unutmayın, həyatımızdakı hər bir günah yalandan başlanğıc götürür. Əvvəlcə, yalana qulaq asır, inanadək onun haqqında dərinədən düşünür və nəhayət, bu yalanın nəticəsinə əsasən də hərəkət edirik.

Sonra nə baş verdiyinə diqqət yetirin: bizə əhəmiyyətsiz kim görünen şeylərlə Allahın sözü ilə zidd çıxıb həqiqəti rədd edirik. Növbəti

dəfə imtahana uğradığımız zaman, günah işlətmək artıq bizim üçün asan, daha sonra isə lap asan olur... Biz təsadüfdən günah işlətmirik — qəlbimizdə günah üçün açıq çıxır — günaha vərdişlər yarana-nadək yenə və yenə günah işlədirik. Nə baş verdiyini dərk etməmiş köləyə çevrilirik. Günahın qülləsi artıq ucalmaqdadır. İblisin atdığı yemi udmaqla o, bizi ovladı — biz onun qurbanına çevrildik.

Hər şeyin nədən başladığını yaddan çıxartmayın:

HƏYATIMIZIN HƏR BİR SAHƏSİNDƏ GÜNAH YALANDAN BAŞLAYIR

Toxum əkildi; o suvarılır və gübrələnir, cücərir və bəhrə gətirir — özü də bir bəhrə yox, bol məhsul verir — köləlik, viranəlik və ölüm məhsulu.

Köləlikdən azadlığa

Hər birimizin həyatında bizi əsarətə salan sahələr mövcuddur. Bu sahələr yalnız eşitdikdən, ona inandıqdan və bu yalana əsaslanıb hərəkət etdikdən sonra meydana gəlir. Biz əsarətdən qurtulub azadlığın yoluna necə çıxa bilərik?

Budur, bizi kölə edən konkret yalanlardan qurtulduğumuz və bizi azad edən həqiqəti dərk etməyimiz üçün üç addım mövcuddur:

1. Sizi azadlıqdan məhrum edən və günaha sürükləyən əxlaqın sahəsini (və ya sahələrini) müəyyən edin. Yəqin, siz bilirsiniz hansı köləlikdən bəhs olunur. Ancaq aydın olmayan sahələr də ola bilər. Sizi azadlıqdan məhrum edən konkret sahələri sizə göstərməsini Allahdan istəyin. Müqəddəs Kəlam deyir: «...adam ona qalib gələndə kölə olar» (2 Pet. 2:19). Həyatın hansı sahələri sizi, Allahın övladı kimi azadlıqda yaşamaqdan məhrum edir?

Fiziki qul olduğunuz sahələr (qarınqululuq, düzgün qidalanma, siqaretdən, alkoqoldan və narkotiklərdən asılılıq) varmı? Siz, emosional (narahatlıq, qorxu, depressiya, xroniki emosional pozuntular), seksual (masturbasiya, pornoqrafiya, ehtiras, zina, homoseksualizm) və ya maliyyə (bədxərclik, xəsislik) əsarəti altında deyilsiz

ki? Əsəbilik və ya yalan danışmağa meyillisinizmi? Daim tərəflənməyə, həddindən artıq utancaqlığa, çox danışmağa, teleseriallardan və ya məhəbbət romanlarından asılılığa özünüzdə ehtiyac duyursunuzmu? Allah, əsarətinə düşdüyünüz digər sahələri də sizin yadınıza salar.

Onları aşkar edərkən heç nəyi düzəltməyə çalışmayın. Yəqin, bu cür əxlaqdan qurtulmağa dəfələrlə cəhd göstərmisiniz, amma məğlubiyyətə uğrayıb təslim olmusunuz. Əgər torpaq sahəsini zəhərli bitkidən təmizləmək istəyirsinizsə, bu zaman sadəcə onun giləmeyvələrini dərmək kifayət etmir. Zəhərli bitkidən birdəfəlik qurtulmağın yeganə yolu — onu kökü ilə birlikdə qoparıb atmaqdır. Bunun üçün növbəti addım çox vacibdir.

2. Sizi köləliyə və əxlaqsızlığa təhrik edən yalanı müəyyənləşdirin. Hansı yalana qulaq asmısınız? Nəyə inanmışınız? Sizi əsarətə salan nədir? Bu suallara tezliklə cavab tapmaq bir qədər çətin olacaq. Çünki, adətən kökləri gözlə görmək mümkün deyil. Təbiət baxımından da yalan həmişə gözə aldadıcı görünür. Hansı yalana uydugumuzu başa düşmək üçün, Rəbbin kömək etməsinə ehtiyac duyuruq.

Kitabımızın növbəti səhifələrində biz, yalanın qırx növü haqqında söhbət açacağıq. Bir çox məsihçi qadınlar həmin yalanların onların həyatında kök atmasına və bəhrə gətirməsinə yol veriblər. Kitabda sadalanan yalanlardan hər hansı birini yaxud, məhs sizi əsarətə salan digər bir yalanı konkret olaraq sizə göstərməsini Allahdan istəyin. Bunun üçün tövbə etməyinizi Ondan diləyin. Beləliklə, siz hansı yalana inandığınızı başa düşdünüz, bəs sonrası?

3. Yalanı həqiqətlə əvəz edin. İblis güclü rəqibdir. Onun əsas silahı — yoldan azdırmaqdır. Onun yalanı çox təsirlidir. Amma iblisin yalanından daha güclüsü var — bu, həqiqətdir. Bizi kölə edən yalanı dərk edib, ona inandığımıza görə tövbə etsək, biz yalanı məğlub etmək üçün effektiv silaha — həqiqət silahına malik olmuş oluruq.

Hər bir yalanı həqiqətlə əvəz etmək çox vacibdir. Yalanı eşitdiyimiz, onun haqqında düşündüyümüz, ona inandığımız və ona əsaslanaraq hərəkət etdiyimiz yerdə həqiqəti eşitməliyik, onun haqqında

dərindən düşünməliyik, ona inanmalıyıq və ona əsaslanıb hərəkət etməliyik. Beləcə, Müqəddəs Ruhun gücü ilə biz, köləlikdən azad ola bilərik. İsa Məsithin dediyi kimi, bu «...həqiqət sizi azad edəcəkdir» (Yəhya 8:32).

❧ HISSƏ II ❧

QADINLARIN
İNANDIĞI YALAN

ALLAH HAQQINDA

Əziz gündəlik,

Mən tamamilə çaşqınlıq içindəyəm. Hələ dünəndən bu gün üçün əminliyim var idi. İndə isə, heç bilmirəm, kimə və ya nəyə inanım. Allah heç vaxt Onun məhəbbətinə şübhəylə yanaşmağıma şərait yaratmayıb. Onun xeyirxahlığına əminlik baxımından məndə saysız-hesabsız səbəblər vardır. Onun bizə həqiqəti deyib — deməməsi haqqında heç vaxt düşünməmişəm. Çünki, mən Ona etibar edirdim. Onun sözlərinə inanırdım.

Ancaq indi, sanki O, hər gün bizimlə Bağda gəzişən, söhbətləşən, nəğmə oxuyan Allah deyil. Əgər O, bu qədər xeyirxahdırsa, bəs onda nə üçün İlanla olan söhbətimizi kəsmədi və ya meyvədən dadmağıma mane olmadı? Nə üçün bu meyvəni O, bu qədər cəlbədici yaratmışdı? Ümumiyyətlə, nə üçün bu ağacı O, Bağda əkmışdi? Və nə üçün meyvədən yeməməyimiz Onun üçün bu qədər vacib idi.

Allah bizə o qədər yad görünürdü ki... Mən Ondan qorxuram. O demişdi ki, bu ağacın meyvəsindən dadsaq, öləcəyik. Məncə, cəza olduqca sərt və ədalətsizdir. Axı bu bizim ilk səhvimizdir. Bu gün O, Eden bağından çıxmağımızı bizə əmr etdi. Nə üçün Allah bizə yenə də bir şans vermədi? Bizim gələcəyimiz Onu narahat etmirmi?

Hər şey o qədər dolaşlıq və dəhşətlidir ki... Məgər Allah heç nə edə bilməz?

Öncədən nəzərinizə çatdırmaq istəyirəm ki, biz, qadınların inandığı yalanların bütün növlərini müzakirə edə bilməyəcəyik. İblis aldatmaqda mahirdir, onun yalan zənciri hədsiz dərəcədə uzundur.

Məqsədim — məsihçi qadınlar arasında geniş yayılmış yalanların bir neçə növünü araşdırmaqdır. Əminəm ki, müasir məsihçi qadınların problemlərinin əsasında məhz yalan durur (hər hansı bir yalana uyub onun acısını çəkən qadınların şəhadətləri də kitabda yer alıb).

Əlbəttə, demək olmaz ki, qadınlar hər deyilən yalana inanırlar. Lakin görə bilərsiniz ki, hansısa bir yalana inanmağa özünüzdün də meyli var. İblis sizin zəif yerinizi bilir və silahını məhz həmin istiqamətə tuşlayır.

Bəri başdan deyə bilərsiniz: «xeyir, mən bu yalana inanmıram». İblis bir həmləylə bizi kor edir və inandığımız yalanı görməyimizə maneçilik törədir; həqiqəti bildiyimiz qədər ona inanmağımızı da bizə təlqin edir. Dəfələrlə həqiqətə inandıqlarını sanan qadınlarla söhbət etmişəm. Lakin onların həyat tərzı — verdiyi qərarlar, üstünlük verdiyi şeylər, ağrıya reaksiyaları sübut edir ki, onlar həqiqətə inanmırlar. İmanımız sözlərlə deyil, əməllərimizlə təsdiqlənir. Beləliklə, yalanın müxtəlif növlərini araşdırdığımız zaman, özümüzə «buna inanmırammı?» sualı ilə müraciət etməyimiz kifayət etmir. Görək hər birimiz özünə «bu yalana inanır kimi yaşayırammı?» sualını da versin.

Yalanın bəzi növləri xüsusilə təhlükəlidir. Çünki aşkar yalandan daha çox yarımhəqiqətə bənzəyir. Yüzfaizlik yalana nisbətən yarım-həqiqət insanı daha çox əsarət altına salır. Buna görə də onlar daha incə və təhlükəlidir.

Kitabın sonunda əsas mövzulara aid əlavə ədəbiyyat siyahısı verilib. Bundan sonra sizi narahat edən konkret mövzular haqqında məlumat və kömək almaq üçün bu bölməyə müraciət etməyiniz məsləhətdir (xüsusilə də çətin vəziyyətlərə düşəndə).

Bəzi mövzular tamamilə ağır mövzulardır. Hətta müjdə dünyasında da onlar çox böyük mübahisələrə səbəb olurlar. Bəzən «düşünürəm ki, bu yalandır» deyə sizin mənimlə razılaşmadığınız hallar da olacaq. Mənimlə razılaşmadığınız konkret məsələlər, bu kitabı sonadək oxumaqda qoy sizə mane olmasın. Zənnimcə, sadəcə Kəlamın öyrətdiyi şeylər haqqında yazıram. Hətta ən son həddə belə, mən həqiqət deyiləm. Əsl həqiqət — İsa Məsih və Onun Sözüdür.

Məqsədim — mənimlə hər bir sahədə razılaşmadığınız deyil, Allahın Kəlamı vasitəsilə açılan həqiqəti axtarmağınızdır. Həmçinin həyatınızın hər bir sahəsinin həqiqətdə olub olmadığını nəzərdən keçirtməklə

düzgün qiymətləndirməyinizdir. Başlanğıc üçün, Allah haqqında olan yanlış iddialardan bir neçəsini seçmişəm. Çünki Onun haqqında düzgün təsəvvürə malik olmağımız olduqca vacibdir. Xanna Uaytoll Smit, özünün «Allahın fədakarlığı» ruhani tərcümeyi halında belə yazıb:

Bizim ruhani həyatımız hansı Allaha sitayiş etməyimizdən asılıdır. Çünki sitayiş edənin xasiyyəti, sitayiş etdiyi obyektin təsiri altında dəyişilməyə başlayacaq. Əgər Allah qəddar və qisaslandırsa, Ona sitayiş edən də elə o cür olacaq. Əgər Allah sevən, zərif, bağışlayan və fədakar Allahdırsa, Onun ardınca gedən də Onun surətini alacaq, Ona bənzər olacaq.

Allahın xasiyyəti haqqında olan təsəvvürlərimiz — bütövlükdə imanımızın əsasını təşkil edir. Əgər Allah haqda təsəvvürümüz yanlışdırsa, onda hər şey barəsində də təsəvvürlərimiz yanlış olacaq. Allahı necə dərk etməyimiz, həyat tərzimizi müəyyənləşdirir. Allah haqqında olan biliyimiz yanlış olsa, biz bu yalan əsasında hərəkət edəcəyik və nəticədə də əsarət altına düşəcəyik.

Allah bir o qədər də xeyirxah deyil, əks hald O...

Bilərəkdən bu yalana inananlar çox azdır. Bizlərdən bir çoxu heç vaxt «Allah bir o qədər də xeyirxah deyil» kəlməsini dilinə gətirməz. Biz həqiqəti bilirik. Nəzəri olaraq bilirik ki, Allah xeyirxahdır. Lakin qəlbimizin dərinliklərində belə bir şübhə də ola bilər ki, ola bilsin Allah bir o qədər də xeyirxah deyil, bəlkə də şəxsən mənə qarşı xeyirxah olmayıb.

İnanıram ki, Allah haqqında olan yanlış təsəvvürlərin əsasında məhz bu yalan durur. Elə iblis də bu barədə danışaraq Həvvanı aldatmağa çalışdı. Allah kişi ilə qadına xeyir dua verib onların zövqlə yaşaması üçün cənnəti yaratdı. Onlara bağdakı ağacların meyvəsindən yeməyə icazə də vermişdi, təkcə birindən başqa.

Allahın xeyirxahlığına dair sizdə zərər qədər də şübhə varsa, onda bir qədər əvvələ qayıdıb Yaradılış Kitabının ilk iki fəslini yenidən oxuyun. Burada siz səxavətli, mərhəmətli Allahı görəcəksiniz. Onun yaratdığı hər şey yaxşılıq üçün idi, çünki hər bir şey tamamilə Onun xeyirxahlığından xəbər verirdi.

İblis qadını Allaha qarşı çıxmağa təhrik edəndə, onun əqlinə Allahın xeyirxahlığına dair şübhə toxumları səpdi: «...doğrudanmı Allah sizə «bağda olan heç bir ağacın meyvəsindən yeməyin deyib?» (Yaradılış 3:1). Sözün əsl mənası isə bu idi: «Yəqin Allah bir o qədər də xeyirxah deyil, əks halda o, sizin arzularınızı yerinə yetirməkdən imtina etməzdi».

Həyatımız xaosla, məyusluqla və xəstəliklə dolursa, yaxınlarımızı itiriksə, hər şey ümid bəslədiyimiz və ya planlaşdırdığımız kimi alınmırsa, bu zaman iblis bizi imtahana çəkərək bu cür düşünməyə vadar edir: «Allah xeyirxahdırmı? Əgər O, xeyirxahdırsa, bəs onda baş verənlərə necə yol verir?» və ya «O, nə üçün arzularımı yerinə yetirmir?». Fəlakətlərin və aclıqların hökmranlıq etdiyi, mütəmadi müharibələrin baş verdiyi bu süquta uğramış dünyada, yalançı Allahı tutquncularla təsvir etməyə çalışır: «Həqiqətən xeyirxah olan Allah necə soyuqqanlı ola bilər? Və ya Efiopiyaya necə aclıq göndərə bilər? Yaxud, Kolumbiyadakı kütləvi qırğınlara necə yol verə bilər?».

Allahın xeyirxahlığına şübhəylə yanaşandan sonra, Onun iradəsini rədd etdiyimizə görə asanlıqla özümüzə bəraət qazandırırıq və nəyin pis, nəyin yaxşı olduğunu özümüz həll etməyə başlayırıq.

Lakin Allah həqiqətən də xeyirxah Allahdır. Qərarlarının gözü-müzə yaxşı görünüb görünməməsindən asılı olmayaraq, O, xeyirxah Allahdır. Bu xeyirxahlığı hiss edib — etməməyimizdən asılı olmayaraq, O, xeyirxah Allahdır. Bu, yaşayış şəraitimizdə öz təsdiqini tapsa da, tapmasa da O, onsuz da xeyirxah Allahdır.

İlk dəfə bu həqiqəti dərk edib rahatlıq tapdığım günü heç vaxt unutmayacam. İstirahət günlərimi evdə — valideynlərimlə və altı bacı-qardaşımla birlikdə keçirirdim. Həftəarası isə Vercinyedə olurdum. Orada bir cəmiyyətdə işləyirdim. Bu vaxtlar mənim iyirmi bir yaşım yenicə tamam olmuşdu. Bir dəfə şənbə gününün axşamı valideynlərim məni aeroporta yola saldılar. Mən Vercinyeyə uçurdum.

Şəhərə çatan kimi, anam mənə zəng edib atamın ölüm xəbərini çatdırdı. O, ürək çatışmamazlığından vəfat etmişdi — vidalaşmadan, xəbərdarlıq etmədən. Mənim qırxyaşlı anam yeddi uşaqla tək qaldı: onlardan kiçiyinin səkkiz, böyüyünün isə iyirmi bir yaşı vardı.

Sonrakı günlər, həftələr və aylar ərzində göz yaşlarımızı sel kimi axıdırdıq. Hər birimizin atamızla çox yaxın, isti münasibətləri vardı.

O, çox gözəl ata və ər idi. Art Demossu tanıyan hər kəs onun itkisinə təəssüflənirdi.

Atamın ölüm xəbərini aldığı vaxt, Rəbb mənə xüsusi bir xeyir dua verdi — O, bir həqiqəti mənə xatırlatdı. Ağıma gələn ilk fikrə qapılmamış və ilk göz yaşımı axıtmamışdan əvvəl, Rəbb bir neçə gün bundan qabaq oxuduğum ayələri mənə xatırlatdı. Tərcümələrin birində bu ayələr bu cür səslənir: «Rəbb xeyirxahdır, Onun etdiyi hər şey yaxşılıq üçündür» (Zəbur 119:68).

Həyatım boyu atam mənə elə bu həqiqəti öyrədib. İndi, belə bir vacib məqamda bu həqiqət qəlbimdə əsl qalaya çevrildi. Atam üçün bərk darıxırdım. O vətdən iyirmi il ötsə də, indi də darıxıram. Onunla ünsiyyət qurmağa ehtiyac duyuram. Biz bir yerdə hələ çox şey haqqında danışmalıydıq. İndi bildiyim kimi onda da əmin idim ki, Allah xeyirxahdır və hər nə edirsə yaxşılıq üçün edir. Xanna Uaytoll Smit bu haqda çox gözəl deyib:

Allahın uzaqgörənliyi hərdən xeyirxahlıq kimi görünmür. Lakin iman, bu sirlər qarşısında əyilərək belə deyir: «Rəbb xeyirxahdır. Hazırkı vəziyyətin nə cür olmasından asılı olmayaraq, Onun etdiyi hər bir şey yaxşılıq üçündür. Mən Onun izahını gözləyəcəm».

Allah məni sevmir

Çox vaxt bu yalanın yuxarıda göstərilən yalanla birbaşa əlaqəsi olur. Bu yalana inandığımı etiraf edənlər azdır. Çünki düşüncə səviyyəmizə görə bilirik ki, Allahın məhəbbətinə inanmalıyıq. Lakin əksər qadınların bildikləri ilə hiss etdikləri arasında dərin uçurum mövcuddur. Elə problemlərimizdən biri də bundan ibarətdir: biz həqiqət kimi dərk etdiyimizə yox, hissələrimizlə təsdiqlənən şeylərə inanırıq. (Biz bu problemə bir daha qayıdacağıq, çünki, bu, qadınlara xas olan bir problemdir).

Biz öz münasibətlərimizə — sevgisiz nıgahımıza, keçmiş ər in təşəbbüsü ilə baş verən boşanmaya nə zəng edən, nə də ki, baş çəkən böyümüş övladlarımıza nəzər salırıq; qırx yaşa çatdığımızı görə artıq ərə getmək şansımızın tükəndiyini düşünürük. Bu zaman hissələrimiz fəryad qoparır: «Heç kəs, hətta Allah belə məni sevmir. Bəlkə də O, bütün dünyanı və ya kimlərisə sevir, amma məni O, qətiyyənlə sevmir».

Əgər belə olmasaydı, mən özümü tənha və sevilməz hiss etməzdim». Bunu heç vaxt ucadan deməsək də, buna inanırıq, çünki elə bu cür də hiss edirik. Beləcə, əqlimizin zəmisinə yalan toxumu səpilir. Biz ona inanmağa başlamamış, onun haqqında dərinədən düşüncəyə. Gec-tez bu yalanla yaşamağa başlayırıq və sonda onun əsarəti altına düşürük.

Ola bilsin, Viktoriyanın yaşadıkları sizə də tanışdır (Burada və sonrakı hekayələrdə qadının soyadı göstərilməyibse, deməli, onun adı və əhvalatının bəzi detalları anonimlik məqsədilə dəyişdirilib).

Ailəmdə hamı bir-birinə soyuqqanlıqla yanaşırdı. Məhəbbət həmişə bizdə şərti anlam daşıyıb. Buna görə də Allahın məni şərtsiz-filansız sevdini başa düşmək, mənə çox çətin gəlirdi. Bu isə hər hansı bir səhvə və ya günahə yol verdim zaman, məndə dəhşətli surətdə özünü mühakimə və günahkar hisslər doğururdu (demirəm ki, günahə ümumiyyətlə fikir vermək lazımdır deyil). Allahın məni bağışlayacağına inanmırdım.

«Allah məni sevmir» yalanı çox təhlükəlidir. O, həyatımızın hər bir sahəsində və münasibətlərimizdə öz izini qoyur. Əqlimizdə kök atmasına izn verdimiz hətta ən xırda toxumlar da cücərərək bol məhsul verir.

Həqiqət isə bundan ibarətdir ki, Allah doğrudan da bizi sevir. Özümüzü sevimli hiss edib — etməməyimizdən, əməllərimizdən, keçmişimizdən asılı olmayaraq, Allah bizi hədsiz və ağılsız bir məhəbbətlə sevir.

Allah məni, Onu dördyaşımdan etibarən sevdimə, Ona məqbul olmaq istəyimə, konfranslardakı çıxışma və ya kitab yazmağıma görə sevmir. O, Özü Məhəbbət olduğu üçün, məni sevir. Onun mənə olan məhəbbəti əməllərimə, söylərimə əsaslanmır. Mən Onun məhəbbətinə layiq olmamışam və heç vaxt da bu məhəbbəti qazana bilmərəm.

Müqəddəs Kəlam deyir ki, mən hələ Allaha düşməniyə, O, mənə sevir. Siz sual verə bilərsiniz: «Sən kiçik olduğun halda, Allaha necə düşməniyə ola bilərdin?». Müqəddəs Kəlam deyir ki, doğulduğum andan Allaha düşməniyə olmuşam və Onun cəzasına layiqəm (bax: Romalılara 5:6). Allahdan uzaq düşdüyümə baxmayaraq, O, məni

sevdi və Öz Oğlunu uğrumda ölümə qurban verdi. O, məni keçmişdə əbədiyyən sevib və gələcəkdə də əbədiyyən sevəcək. Onun məni az və ya çox sevməsi üçün heç nə edə bilmərəm.

Rəfiqəm Melano Menro, döşündəki xərçəng xəstəliyi ilə uzun müddət çox ağır mübarizə aparıb. Bu yaxınlarda ondan aldığım məktubda yazırdı ki, cərahiyyə yolu ilə hər iki döşü kəsildəndən sonra, ərinin göstərdiyi reaksiya sayəsində Allahın əsrarəngiz məhəbbətini daha yaxşı başa düşüb:

Əməliyyatdan sonra ərim ilk dəfə sarğılarımı açanda hər ikimiz titrəyə–titrəyə ağlayırdıq. Mən döşlərimin yerindəki çapıqlarla və tamamilə keçəlləmiş vəziyyətdə elə eybəcər görünürdüm ki. Bir daha ərimə layiqli qadın ola bilməyəcəyimə görə bərk mütəəssir olmuşdum. Stiv isə məni möhkəm qucaqlayaraq göz yaşları içində dedi: «Melana, heç nəyə baxmayaraq, mən səni Məsih səni sevdiyi kimi sevirəm».

Həmin andaca ərimdə Məsihi gördüm. Biz hamımız — Onun nişanlısıyıq, hamımızı xərçəng — günahın xərçəngi məhv edir. Çapıqlarımıza, şikəstliyimizə, eybəcərliyimizə baxmayaraq, O, yenə də bizi sevir. Çünki bu, Onun təbiətidir. Onun bizə olan diqqəti gözəl görünməyimizdən asılı deyil. Bizi sevməsi isə yalnız Onun təbiətindən irəli gəlir.

Xanna Uaytoll Smit bizə, Allahın məhəbbətinin özəməti, ucalığı, dərinliyi, genişliyi haqqında düşünməyi təklif edir:

Bildiyiniz bütün ən zərif, duyduğunuz ən dərin, kiminsə sizə izhar etdiyi ən güclü məhəbbəti bir yerə toplayın və dünyadakı bütün sevən ürəkləri də ora əlavə edin və sonra da onu əbədiyyət qədər artırın. Bəlkə bundan sonra siz, özünüzdə Allahın məhəbbəti haqqında dumanlı da olsa təsəvvür yarada bilərsiniz.

Allah eynilə atam kimidir

Çox vaxt biz qadınlarda Allah haqqında təsəvvür, tanıdığımız kişilərin, xüsusilə atalarımızın təsiri altında formalaşır. Bu, Allahı nə

cür qəbul etməyimizə öz müsbət və ya mənfi təsirini göstərir. Mən xüsusi xeyir duaya, yəni sevimli, etibarlı, hər zaman mənə diqqət yetirən atama görə, Allaha minnətdaram. Məhz bu xeyir duanın sayəsində Səməvi Ataya güvənmək və Onun məhəbbətini qəbul etmək mənim üçün asan olub.

Lakin bir çox qadınlar bu sahədə başqa bir təcrübəyə malikdirlər. Bəlkə də sizin atanız soyuqqanlı, çox ciddi, kobud, qəddar yaxud da məhəbbət göstərməkdə acizdir. Belə olduğu halda, Allahın bizim Atamız olması faktını qəbul etmək sizin üçün xoşagəlməz olur. Yəqin, siz də buna oxşar vəziyyətlərlə üzləşmişiniz:

Mənimlə zalımcasına rəftar edən ögey atam olub. Allahın da onun kimi zalım olmadığı faktını qəbul etmək mənim üçün çox çətin idi.

Atam məsihçi idi və ümumiyyətlə yaxşı insan olub. Lakin heç vaxt ondan ruhlandırıcı sözlər eşitməmişəm. Məsələn, hasarı boyamaqda ona kömək edəndə soruşurdum: « Necədir, alınır mı?». Əlbəttə, ümid edirdim ki, «Əla. Afərin sənə!» sözlərini eşidəcəm. Amma əvəzində o, belə deyirdi: «Bir az səliqəli olmağa çalış». Bəlkə bu səbəbdən həmişə mənə elə gəlib ki, Allah məndə çatışmayan nəşə axtarır, O, məni şərtsiz filansız sevmir və qəbul etmir.

Əgər atanız və ya etibar etdiyiniz digər bir kişi qəlbinizi yaralaybsa, onda Allaha etibar etmək, ola bilsin ki, sizin üçün çox çətinidir. Bəlkə də Ondan qorxursunuz və ya Ona acığınız tutur. İnanın mənə, Allah sizin tanıdığınız heç bir kişiylə bənzəmir. Ən müdrik, xoşxasiyyət dünyəvi ata, bizim Səməvi Atamızın yalnız cüzi inikasıdır. Müqəddəs Kitabda təsvir olunan Allah, bu dünyadakı ən gözəl atadan da hədsiz dərəcədə gözəl, təmiz və bizi sevəndir. Buna görə də Allah haqqında təsəvvürlərimizi başqa insanların təsiri altında formalaşdırmağa izn verməməyimiz çox vacibdir. Çünki onlar ən yüksək səviyyədə izhar olunsalar belə, yenə də Allahın yalnız təhrif olunmuş inikası olaraq qalacaqlar.

Bilmək istəyirsinizmi, əslində Allah necədir? Bunun üçün Onu aydın şəkildə təsvir edən Kəlama müraciət etmək və «Allahın izzətinin nuru və mahiyyətinin tam surəti olan...» (İbraniyə 1:3) İsa Məsihlə tanış olmaq lazımdır.

Müqəddəs Kitabda təsvir olunan Allah — şəfqətli, zərif və mərhəmətli Atadır. Bu o demək deyil ki, O, istədiyimiz hər şeyi bizə verəcək — heç bir müdrik ata öz övladlarına istədikləri hər şeyi vermir. Bu o demək deyil ki, biz həmişə Onun qərarlarını dərk edə biləcəyik — O, çox əzəmətlidir. Bu o demək deyil ki, O, heç vaxt acı çəkməyimizə izn verməyəcək — Hərdən O, Özünü bizi ağrı və çətinliklərdən keçirir. Nə üçün? Çünki O, bizi sevir. Çünki O, bizə qarşı biganə deyil. Çünki O, bizə sadıqdır. İbraniyə məktubunda deyilir ki, Allah, «...bizim xeyrimiz üçün bizi tərbiyələndirir ki, Onun müqəddəsliyinə şərik olaq» (İbraniyə 12:10).

Bizim fikirlərimizdən, duyğularımızdan asılı olmayaraq, fakt, fakt olaraq qalır: Allah öz övladlarını sevən yaxşı Atadır; Həyatımızı Ona etibar edə biləcəyimiz Atadır. Xanna Uaytoll Smit, Allahın ata ürəyi haqqında çox yazıb:

Əgər Allahı Ata kimi dərk edirsinizsə, onda özünüzü müdafiəsiz və narahat hiss etməyiniz qeyri — mümkündür.

...Dünyəvi yaxşı atanın etmədiyini Səməvi Ata heç vaxt etməz, yaxşı atanın etməli olduğunu Ata Allah həmişə edəcəkdir.

Məsih Atanın ismini bizə açdı ki, Ata Öz Oğlunu sevdini kimi bizi də sevdini dərk edək. Buna iman etsək, bizdə üsyankar və narahat fikirlər yaranı bilərmi? Allahın yaxşı tərzdə qayğıımıza qalacağına və hər bir ehtiyacımızın öhdəsindən gələcəyinə hətta ən çətin vəziyyətimizdə də inanmayacağıqmi?

Xoşbəxtlik üçün təkcə Allah kifayət etmir

«Ehtiyac duyduğum hər şey — Sənsən»... Biri var cəmiyyətdə xidmət zamanı belə bir gözəl himn oxuyasan, biri də var ki, cəmiyyəti tərk edib çətin və dolaşq bir dünyaya üz tutasan. Bu zaman bizə lazım olan hər şeyin əslində Allah olduğuna inanırıqmı? Yuxarıda sadələşdirmə üç yalanda olduğu kimi, bu yalanı da ucadan söylə-

məyə cürət etmirik; bilərəkdən bu yalana inananlar azdır. Lakin həyatımız bu yalana inandığımızı təsdiqləyir.

Real problemlərdən bəhs olunanda inanırıq ki, bunun üçün Allahın Sözü kifayət edir. Əlbəttə, O, başqa insanlara kömək edə bilər. Lakin mənim çətinliklərimə, ehtiyaclarıma, münasibətlərimə, vəziyyətimə onun heç bir aidiyyəti yoxdur. Bunun üçün mənə Allahın Kəlamı ilə yanaşı məsihçi kitab mağazalarında satılan əlavə kitablar, eləcə də kasetlər, konfranslar və qəlb himayədarları da lazımdır. Əlbəttə, Allah mənə lazımdır, amma Onunla yanaşı yaxın dostlar da lazımdır; Onunla yanaşı möhkəm sağlamlıq da lazımdır; Onunla yanaşı mənə ər də lazımdır; Onunla yanaşı yüksək məvacibli iş də lazımdır; Onunla yanaşı mənə mikrodalğalı sobayla, quruducu cihazla, paltaryuyan maşınla, qarajla təchiz edilmiş və yenicə təmirdən çıxmış ev də lazımdır...

Doğrudan da inanırsınızmı ki, sizin üçün təkcə Allahın varlığı kifayət edir? Yoxsa ki, daha çox bu qadınlara bənzəyirsiniz:

İnsanlara və maddi şeylərə güclü surətdə güvəndiyimi dərk etməyə qədər, bilməzdim ki, mən «Xoşbəxtlik üçün təkcə Allah kifayət etmir» yalanına inanıram. Düşünürdüm ki, bütünlüklə Allaha arxalanıram. Həyat yoldaşıma da deyirdim ki, biz yalnız Allaha güvənməliyik. Özüm isə nigah və maliyyə problemlərimizi həll etmək üçün dostlarıma üz tuturdum.

Ailəmdə problemlər baş qaldıranda, mən qidalanmaqla təsəlli tapırdım. Qırx illik ailə həyatımızda iyirmi kilo çəkimi artırmışdım.

Məsihlə olan münasibətlərimin arzularımı gerçəkləşdirə biləcəyi həqiqəti həmişə rədd etmişəm. Ömrüm boyu ətrafımdakı insanlara nümayiş etdirmişəm ki, xoşbəxtliyim üçün mənə «əşyalar» lazımdır. Hər kəsə və hər şeyə tənqidi yanaşır, əsəbləşir və daima gileylənirdim. Mən bu yalanla yaşayırdım.

İnanırıqmı ki, həqiqətən də Allah bizə kifayət edir, yoxsa ki, qəlbimizdəki boşluğu doldurmaq üçün kimisə və ya nəyisə — yemək, alış — veriş, dostlar, əyləncə, səyahət, iş və ailə axtarıq?

Allah azadlığımı məhdudlaşdırmaq istəyir

Kəlam bir daha öyrədir ki, Allahın qanunları yaxşılığımız və müdafiəmiz üçün nəzərdə tutulub. Azadlığa yol — itaətkarlıqdan keçir. Lakin iblis, Allahın qoyduğu qanunların düşünülməmiş, ağır və ədalətsiz olduğuna, eləcə də Ona tabe olmaqla bədbəxt olacağımıza bizi inandırmaq istəyir. O, Həvvanın diqqətini Allahın Bağda qoyduğu yeganə məhdudiyyətə yönəltdi. Onun şüarı belədir: «İstədiyim kimi hərəkət et, heç kəsin sənə nəyin düz, nəyin əyri olduğunu göstərməyə ixtiyarı çatmır».

Bizlərdən bir çoxu etiraf edə bilər ki, onlar Sara adlı qadına bənzəyirlər:

Mənə elə gəlirdi ki, məhdudiyyətlər məni zövq almaqdan məhrum edir. İstədiyim vaxt istədiyim qədər yeyirdim. Çünki mənə «yox» deyiləndə özümü cəzalandırılmış kimi hiss edirdim.

Əksər qadınların yeməklə bağlı problemləri yarananda çox vaxt təəccüblənirdim. Əminəm ki, bunun Yaradılış kitabının üçüncü fəsli ilə birbaşa əlaqəsi var. İlk günah nədən irəli gəldi? Bu, yeməklə bağlı günah idi. Qida ilə əlaqədar yeganə qadağa Həvva üçün dözülməz göründü. Həvva da Sara kimi özünü «məhdudiyyətlər onu zövq almaqdan və sevincdən məhrum edir» kimi hiss etdi. Bəs sonda O, nə etdi? (Unutmayın, əqidələrimiz davranışımızı müəyyənləşdirir). O, istədiyini yeməyə başladı.

İnadkarlıqla öz bildiyimizi edəndə məhdudiyyətləri özümüzdən kənarlaşdırırıq. İstədiyimizi seçməkdə biz sərbəstik. Necə ki, Həvva qadağan edilmiş meyvəni yeməkdə sərbəst idi. Amma biz, tək bir şeydə — seçiminizin nəticəsini dəyişməkdə sərbəst deyilik.

Əgər yalana inanıb ona əsasən hərəkət ediriksə, nəticədə köləliyə doğru gedirik. Daha sonra Saranın başına gələnlərə qulaq asın:

Dərk edəndə ki, həqiqi azadlıq — itaətkarlığın bəhrəsidir, o zaman yeməyə olan meyimdən də azad oldum. Mən iyirmi

doqquz kilo çəki itirməklə depressiyalardan birdəfəlik azad oldum.

Bir vaxtlar Sara düşünürdü ki, istədiyini istədiyi vaxt, istədiyi qədər yeyə bilər. Sizə elə gəlmirmi ki, bu elə azadlığın özüdür? Lakin Onun sözlərinə görə, o, azad deyildi. Sara elə zənn edirdi ki, azadlığa nail olacaq, amma onun bu xoşbəxtliyi xəyalə döndü. Bununla yanaşı o, «yeməyin əsiri» nə çevrildi və iyirmi kiloqram çəkisini artırmaqla depressiyaya düşdü.

Bu qadın dərk edəndə ki, «həqiqi azadlıq — itaətkarlığın bəhrəsidir», o zaman həqiqətdə yaşayıb həqiqətən azad oldu.

Mənim problemlərimi Allah həll etməlidir

Bu təsəvvür ikiqat yalana səbəb olur. Birincisi, Allah haqqında belə təsəvvür Allahı aşağı səviyyəyə endirir. Elə bir səviyyəyə ki, bu, bizi razı salmağa çalışan və bizə qulluq edən nağıllardakı cinə yaxud bircə zəngə yanımıza qaçan muzdlu işçiyə bənzəyir. Bu yalan istə-istəməz özü ilə bərabər Allah haqqında məyusluq gətirir: problemlərimiz həll olunmursa, demək, Allah bizə kömək etməyə tələsmir.

İkincisi, bu yalan nəzərdə tutur ki, həyatın məqsədi — problemlərin yox olmasında və hər cürə çətinliklərdən, xoşagəlməz hallardan qurtulmaqdadır. Yaşadığımız cəmiyyətdə öyrədilir ki, problemlə yaşamaq mümkün deyil və hər bir problem mütləq öz həllini tapmalıdır:

- Baş ağrılarınız var? Ağrı əleyhinə dərmandan istifadə edin.
- Rəisiniz ürəyinizcə deyil? İş yerinizi dəyişin.
- Pastorunuzun təbliğ etmə tərzini xoşunuza gəlmir? Özünüza başqa cəmiyyət tapın.
- Özünüza yeni maşın ala bilmirsiniz? İcarəyə götürün.
- Kişilər sizə diqqət yetirmir? Bunun üçün bir az işvə, naz edin və elə geyinin ki, onların diqqətini cəlb edə bilərsiniz.
- Əriniz əvvəlki tək sizə qarşı diqqətli və romantik deyil? O, idmana aludə olub? Özünüza işdə (və ya cəmiyyətinizdə) qayğınızı çəkəcək və sizi dinləyəcək başqa bir kişi tapın.

Bir çoxları üçün məsihçilik — problemləri həll etmək üçün adi vasitədən artıq bir şey deyil. Sadəcə dua et, Allaha inan və sənin: bankda çoxlu pulun olacaq, dostun xərçəng xəstəliyindən şəfa tapacaq, artıq tənha olmayacaqsan, nigahını qoruyub saxlaya biləcəksən, itaətsiz övladların Allahla barışacaq, həmişə günaha qalib gələcəksən, pis vərdislərlə bir daha mübarizə aparmayacaqsan, sən xoşbəxt və sağlam olacaqsan.

Bu yalan qarınqululuq problemini həll etməkdə Holliyə maneçilik törədirdi:

Mən həddindən artıq yemək və artıq çəkiddən əziyyət çəkirdim. Müntəzəm olaraq dua edirdim ki, Allah məni bu problemdən azad etsin. Lakin dualarım və məqsədim eqoistcəsinə idi — çünki zahirən gözəl görünmək istəyirdim.

Heç nə qurban vermədən, öz üzərimdə işləmədən təcili surətdə dualarımın nəticəsini görmək istəyirdim. Mən belə dua edirdim: «Rəbb mənim problemlərim var. Mən iradəmi möhkəmləndirmək istəyirəm, amma məndə heç nə alınmur. Xahiş edirəm, vəziyyəti dəyiş. Bu problemi həll etmək üçün Öz gücünü mənə ver». Lakin hər şey əbəs yerə idi.

Bu kimi yanlış təsəvvürlər, bir çox məsihçi qadınların qəzəb içində acı çəkərək yaşamalarının və həyatdakı ümitsizliklərinin səbəbini açıqlayır. Onlar elə düşünür ki, İsa Məsihi qəbul etsələr, cəmiyyətə baş çəksələr və «məsihçi kimi» yaşasalar, heç bir problemləri olmayacaq.

İtaətli həyat sürmək — bir çox problemlərdən, yəni Allahsız yaşadığımız zaman yaranan problemlərdən yan keçmək deməkdir. Lakin bu o demək deyil ki, Məsihin ardıcılıarı avtomatik surətdə bütün problemlərdən yaxa qutaracaqlar.

Həqiqət budur ki, həyat doğrudan da çətindir. Biz süquta uğramış bir dünyada yaşayırıq. Hətta bağışlanmış məsihçilər də cismani bədəndə yaşayır və dünya durduqca onların günahla (özünün və ya digərlərinin günahları ilə), imtahanlarla, xəstəliklərlə, itkilərlə və ölümlə üzləşmələri davam edir. Rəbb yeni dünya və yeni səma

yaratmayana kimi, biz günahın dağıdıcı qüvvəsindən azad ola bilməyəcəyik. Həmin günədək göz yaşlarımız da, kədərimiz də, çətinliklərimiz də, problemlərimiz də olacaq.

Lakin nə yaxşı ki, Allah bizim problemlərimizdən yayınmır, boyun qaçırmır. O, sağ qalıb — qalmayacağımızı yuxarıdan seyr etmir. Müqəddəs Kitabda təsvir olunan Allah, «dar gündə kömək edir...». Bu o demək deyil ki, problemlərimiz bir göz qırpımında həll olunacaq. Xeyr! Bu o deməkdir ki, Allah çətinliklərdən və problemlərdən istifadə edərək xasiyyətimizi formalaşdırır, həyatımızı dəyişdirir və bizi Öz Oğluna — «...çəkdiyi izzətlərlə itaətli olmağı öyrənən...» (İbraniyə 5:8) İsa Məsihə bənzər edir.

Biz istəyirik ki, Allah bütün problemlərimizi həll etsin. Lakin O deyir: «Mən səni dəyişmək, Öz lütfümü və gücümü sənə, eləcə də bütün dünyaya izhar etmək istəyirəm». Bu, həqiqətdir və o, sizi azad edəcəkdir.

YALAN

HƏQİQƏT

1. ALLAH BİR O QƏDƏR DƏ XEYİRXAH DEYİL, ƏKS HALDA O...
 - Allah xeyirxahdır və Onun etdiyi hər şey yaxşılıq üçündür.
 - Allah qətiyyəən səhv etmir.
2. ALLAH MƏNİ SEV-MİR.
 - Allah məni hədsiz dərəcədə və şərtsiz olaraq sevir.
 - Mən Allahın məhəbbətinə və xeyirxahlığına layiq ola bilmərəm.
 - Allah həmişə yaxşılığım üçün mənəfətimi güdür.
3. ALLAH EYNİLƏ ATAM KİMİDİR.
 - Allah eynilə özünü Kəlamında açdığı kimidir.
 - Allah hədsiz dərəcədə müdrikdir və məni də ən gözəl dünyəvi atadan çox sevir.
4. XOŞBƏXTLİK ÜÇÜN TƏKCƏ ALLAH KİFAYƏT ETMİR.
 - Xoşbəxtlik üçün Allah kifayət edir. Əgər ona malikəmsə, demək, mənə lazım olan hər şeyə malikəm.
5. ALLAH AZADLIĞIMI MƏHDUDLAŞDIRMAQ İSTƏYİR.
 - Allah həmişə ən münasib qərarları seçir.
 - Allahın qoyduğu məhdudiyyətlər mənim yaxşılığım üçündür.
 - Allahın qoyduğu məhdudiyyətlərə qarşı göstərdiyim qiyam və müqavimət, həyatımda münəqişəyə və acı çəkməmə səbəb olur.
6. MƏNİM PROBLEMİMİ ALLAH HƏLL ETMƏLİDİR.
 - Həyat çətindir.
 - Mənim problemlərimi həll etməkdə Allah maraqlı deyil. O, yalnız Öz ismini izzətləndirməkdə və məni Özünə bənzər etməkdə maraqlıdır.
 - Allah çətinliklər vasitəsilə məni əbədi həyata yönəldir.
 - Təqdis olunmağım məqsədilə Allah problemlərimdən də istifadə edir.
 - Hansı problemlə üzləşməyimdən asılı olmayaraq, Allahın lütfü mənim üçün yetər.

Yaqubun məktubunda (1:21–25) deyildiyi kimi, həqiqəti eşitməyimiz kifayət etmir. Biz həqiqətə əməl edib, onu həyatımızın və fikirlərimizin ayrılmaz bir hissəsinə çevirməliyik. Əgər həqiqəti dərk edib ona əsasən yaşamırıqsa, deməli, biz öz — özünü aldadan cahilə bənzəyirik. Həqiqəti dərk edib ona əməl ediriksə, biz xeyir dualıyıq.

Bu kitabın vacib yerlərindən biri də, hər fəslin sonunda özünə yer alan və «Praktiki surətdə tətbiqetmə» adlanan bölməsidir (ikinci fəsildən doqquzuncu fəslədək). Növbəti fəslə keçməmişdən öncə, oxuduğunuz həqiqət üzərində dərinlən düşünmək üçün özünüvə vaxt ayırın (Ola bilsin ki, sizə verəcəyim suallara öz gündəliyinizdə cavab yazmaq istədiniz. Hər fəslin sonunda gələcəkdə sizə açılacaq yeni fikirləri və Müqəddəs Kitabdan ayələri yazmaq üçün boş yer ayırın).

1. Allahla RAZILAŞIN.

Allah haqqında hansı yalana inanmısınız?

2. Məsuliyyəti öz üzərinizə GÖTÜRÜN.

İnanmışınız yalan həyatınıza (münasibətlərinizə və əməllərinizə) necə təsir göstərmiş?

3. Həqiqəti İQRAR EDİN.

Yuxarıda göstərilən həqiqətləri ucadan oxuyun. Onlardan hansı indi sizin üçün daha aktualdır?

Allahın sözü vasitəsilə əqlinizi kökündən dəyişin. Növbəti ayələri ucadan oxuyun. Bu ayələr Allahın xasiyyəti və övladlarına qarşı münasibətinin məramı haqqında nə deyir?

Zəbur 100:5

Zəbur 23

Zəbur 121

Romalılara 8:28-39

4. Həqiqətə əsaslanaraq HƏRƏKƏT EDİN.

Həqiqətə uyğunlaşmağınız üçün hansı addımları atmağınız gərəkdir?

5. Həqiqətdə irəliləmək üçün Allahdan kömək DİLƏYİN.

Ata, etiraf edirəm ki, Sən xeyirxahsan və Sənin etdiyən hər şey yaxşıdır. Səndə heç bir səhv olmadığı üçün, Sənə təşəkkür edirəm. Sənə dünyadakı hər bir şeyi, bütün ömrümü həvalə edə bildiyim üçün də çox sağ ol! İnanıram ki, Sən yaxşılığımın qayğısına qalırsan və həmişə də Öz kamil planını həyata keçirtməyə səy göstərirsən. Xahiş edirəm, Sənin hikmətinə, xeyirxahlığına və məhəbbətinə şübhə etdiyim üçün məni bağışlayasan. Etiraf edirəm ki, Səni yaxından tanımamışam və çox vaxt Sənin niyyətini düz başa düşməmişəm. Xahiş edirəm, Səni dərk etməyi, Səni sevməyi, Sənə güvənməyi mənə öyrədəsən. İsa Məsih ismilə Amin!

ÖZÜMÜZ HAQQINDA

Əziz gündəlik,

Son bir neçə həftə həyatımın ən ağır günləri oldu. Mənə kiminləsə bölüşmək lazımdır. Adəmlə Edem bağından köçdüyümüz andan müna-sibətlərimizdə anlaşılmamazlıqlar yaranıb. Bilmirəm o, bir daha mə-nə etibar edəcəkmimi? Əlbəttə, mən onu günahlandırmıram, axı, onun həyatındakı qarmaqarışıqlığa məhz mən səbəb olmuşam. Özümü ax-maq kimi hiss edirəm. Adəm sadəcə başa düşür ki, ilan mənə hansı təsiri bağışlamışdı. O, elə valehedici idi ki, ona zidd çıxmaq iqtida-rında deyildim...

İlk dəfə özümə nəzər salıb çılpaq olduğumu dərk etdiyim an keçir-diyim hissləri indi də yaşayıram. Sonra Adəmə nəzər salanda başa düşdüm ki, o da eyni şeylər haqqında düşünür. O vaxtdan onun göz-lərinə baxa bilmirəm. Hələ indiyədək biz bir-birimizdən utanmamış-dıq. İndi isə yanaşı duranda tez-tez bir-birimizdən utanırıq. Allah bizə palma ağacının yarpağından daha yaxşı libas versə də yenə də özümü müdafiəsiz hiss edirəm.

Adəmin gözüne nə cür görünməyim haqqında heç vaxt düşünmə-mişdim. Onun məni sevdiyini və Allahın xəlp etdiklərinin içərisində ən gözəli olduğumu düşündüyünü bilirdim. İndi isə məni sevdiyinə və cazibədar sandığına şübhə edirəm. Bəlkə də Allahın məni ona bəxş etməsinə təəssüflənir.

Bir neçə ay bundan əvvəl gözlərim kəskin şəkildə ağrımağa baş-ladı və mən kontakt linzamdan istifadə edə bilmədim. Əvvəlcə zənn

etdim ki, bu allergiya əlamətidir və tabletlər vasitəsilə bunu aradan qaldırmağa çalışdım. Lakin problem həll olunmadı. Gözümün içi qı-cıqlandığından linza ilə yaxşı görə bilmirdim. Bu, görmə qabiliyyətim zəiflədirdi. Get-gedə ağrı gücləndiyindən mən linzanı çıxarıb göz həkiminə müraciət etməli oldum.

Həkim gözümü müayinə edəndən sonra dedi ki, problem nə mənim gözümdə, nə də, allergiyadadır. Problem linzanın özündə idi. O zədələnərək yastılaşmış və gözlərimi sürtərək yara etmişdir. Görmə qabiliyyətim bərpa etmək üçün zədələnmiş linzanı yenisi ilə əvəz etmək lazım gəlirdi.

Allahın xasiyyəti haqqındakı təsəvvürlərimiz böyük əhəmiyyət kəsb edir. Çünki bu təsəvvürümüz digər təsəvvürlərimizə də öz təsirini göstərir. Allahı təhrif olunmuş şəkildə dərk etməyimiz, həyata olan baxışımızı dəyişdirir. Bəzən dərk etmirik ki, əsəbililiyimizin və qəlbimizdəki təlaşın səbəbi nə adamlardadır, nə də, yaşadığımız şəraitdə. Əsl səbəb bizim hər şeyə zədələnmiş linza vasitəsilə baxmağımızdır.

Allah haqqındakı təsəvvürümüz özümüz haqqında olan təsəvvürə xüsusilə böyük təsir göstərir. Onu Olduğu kimi görmürüksə, Onun şəxsiyyəti haqqında yalan təsəvvürə malikiksə, deməli, özümüz haqqında da yanlış təsəvvürə malik olacağıq.

Allahı ucuz tutarıqsa, özümüz də əhəmiyyətsiz insana çevrilərik. Əgər Allahı təsəvvürümüzdə kainatda qüdrəti olmayan iqtidarsız, zəif kimi canlandırırıqsa, onda özümüzü də aciz görəcəyik və xoşagəlməz vəziyyətin, həyatımızdakı tufanların öhdəsindən gəlməyi də bacarmayacağıq. Əgər bizim Allahımız heç bir dəyərə malik deyilsə, biz də heç bir dəyərə malik olmadığımızı düşünəcəyik. Allah haqqında hər hansı bir yalana uymuşuqsa, demək özümüz haqqında da yanlış düşüncələrə qapılacağıq, məsələn...

Mən heç bir dəyərə malik deyiləm

Sorğu götürdüyümüz 42 %-dən çox qadın bu yalana inandığını etiraf ediblər. Bu, çox güclü yalandır. Siz onların şəhadətləri vasitəsilə buna əmin ola bilərsiniz:

Özümü hamıdan geridə qalmış sanırdım. Ömrüm boyu da bu hiss mənə əzab verib. Ünsiyyətçi insan olmağıma baxmayaraq, bu hiss tez-tez məni başqa insanlarla ünsiyyət qurmaqdan çəkindirirdi.

Ətrafımdakı insanların məni bəyənməsindən ötrü daim özüm-də asılılıq hiss edirəm. Çünki özümü heç sayıram. Əgər insanlar məni yaxından tanısaydılar, onda razılaşardılar ki, mən heç bir dəyərə malik deyiləm.

Uğursuz nigahın sayəsində özümü yararsız sanırdım. Elə düşünürdüm ki, heç kim, hətta Allah da məni sevmir. Məncə, sevlmək üçün kamil olmağım gərəkdir. Mən heç bir standartlara müvafiq deyildim. Bu isə o deməkdir ki, Allah da məni sevə bilməz.

Bəzən özümüzü yararsız sanmağımızın səbəbi — ətrafımızdakı insanlardan, xüsusilə də uşaqlıqdan eşitdiyimiz yalanlara inanmaqdan irəli gəlir.

Uşaqlıqda mənə «kütbeyin», «bir qəpiyə də dəyməyən» deyər-dilər. Vaxt ötdükcə, bunun həqiqət olduğuna inanmağa başladım. İndiyədək də bu yalanın qorxusundan azad ola bilmirəm.

Bu dünyada hər hansı bir nəliyyət qazanacağıma inanmırdım. Çünki hələ uşaqlıqdan bu fikir mənə təlqin olunmuşdu. Adamlar məni heç nə başa düşməyən ağıldan kəm bir insan kimi qəbul edirdilər. Mən də buna inanırdım. Özümə qapıldığım-dan heç kəslə ünsiyyət qurmaq istəmirdim. Ömrüm boyu nə vaxtsa yaxşı dostlarımin, şəxsi ailəmin olacağına inanmırdım. Mənə elə gəlirdi ki, bu dünyadan vaxtsız köçməyimin səbəbi də həyatım boyu məni izləyən ağrılarımin və iztirablarımin olacaq.

Problem bundadır ki, çox vaxt bizim qiymətimizi başqaları müəyyənləşdirir. Bəzən onların sözləri düz çıxır və fayda verir. Lakin bu heç də həmişə belə olmur. Əgər hər hansı bir səbəbdən fikrini dəndirdiyimiz insan bizə «sınıq» linzadan baxırsa, onda onun baxışları öz şəklini dəyişəcək. Bizlərdən bəzisi «əyri» güzgüdə əksini tapan hər şeyi həqiqət kimi qəbul etdiyindən, ömrünü emosional cəhətdən «dəmir barmaqlıqlar» içərisində keçirtməli olur. Hətta onların sözləri nəzəri cəhətdən düzgün olsa belə, yalançı bizi əsarətə salmaqdan ötrü bu məlumatdan istifadə edə bilər. Məsələn, altıyaşılı qızın rəfiqəsi ona tamamilə doğru olaraq «Sən necə də köksən!» deyər. Bu qızcığaz da bu cür yanlış müşahidələrin nəticəsinə əsaslanıb böyüsə, bir gün əsarətə məruz qalar: «Mən kökəm, buna görə də:

- mən həmişə kök olaraq qalacam,
- heç kim heç vaxt məni sevməyəcək və mənimlə dostluq etmək istəməyəcək,
- mən heç bir əhəmiyyət kəsb etmirəm,
- dostlarımla rəğbətini qazanmalıyam ki, ətrafdakıların xoşuna gəlim.

Bəzən uşaqlıqda tutulan yeganə bir irad uzun illər insanı izləyər və əzab verər bilər. Mindinin həyatında olduğu kimi...

Yadımdadır ki, altı yaşımda mənə «sənin yaşamağa haqqın çatmır və ya sən heç bu dünyaya gəlməməliydin» deyilmişdi. Bunu mənə kimin söylədiyini xatırlamıram, amma yadımdadır ki, anam da yanımda idi və bu sözləri deyənə heç bir cavab verməmişdi. Bu əhvalatdan sonra mən özümə qapıldım və insanlarla ünsiyyət qurmağa çətinlik çəkirdim.

Yeddinci sinifdə oxuyanda mən peşə məktəbinə keçirtmək qərarına gəldilər. Orada mən qəbul etdilər. Lakin şagirdlərin çoxluğundan sonda orta məktəbə qayıtmalı oldum. Özümü heç cürə o məktəbdə görə bilmirdim.

Bugünə kimi özümü kütbeyin və anormal hesab edirdim. Mənə elə gəlirdi ki, mən insanlardan uzaq bağlı bir yerdə saxlamaq lazımdır. Yuxarı sinifdə oxuyarkən dostlarım yox idi.

İnsanlar bilərəkdən xətrimə dəyməyə çalışırdılar. Nəticədə isə daha çox özümə qapandım və depressiyaya düşdüm. Özümə əbədi yuxuya gedib bir daha ayılmamağı arzulayırdım.

Bu hekayədə insanın köləyə çevrilməsi prosesi lap aydın göstərilib. Hələ uşaq ikən qadına dəhşətli yalan söylənilmişdi. O, əvvəlcə bu yalana qulaq asdı. Yalanın doğru olub — olmadığına inanana kimi onun haqqında dərinlən düşündü. Halbuki qadın ilk öncə dinlədiyi bu yalanı həqiqətlə əvəz etməliydi. Sonda o, yalana əsaslanıb onunla yaşamağa başladı («Mən özümə qapandım...») və bu yalan onu əsarətə saldı: «Nəticədə isə daha çox özümə qapandım və depressiyaya düşdüm. Özümə əbədi yuxuya gedib bir daha ayılmamağı arzulayırdım».

İnsan üçün özü haqqında olan düşüncələri onun gələcəyini müəyyənləşdirir. Əgər biz yalana uyub ona əsasən hərəkət edərixsə, köləliyə məruz qalacağıq. Elə növbəti şəhadətlər də bir daha bunu sübut edir:

Heç bir dəyərimin olmadığına uzun illər idi ki, inanırdım. Hətta tövbədən sonra da özümü «gölməcədəki palçıq kimi yararsız» zənn edirdim. Buna görə də mən depressiyaya uğradım. Getdikcə insanlardan uzaqlaşmağa başladım və nəticədə Allahın mənə bəxş etdiyi sevincdən məhrum oldum.

Ömrüm boyu «Mən heç bir dəyəərə malik deyiləm» yalanına inanmışam. Bu yalanla və ətrafdakı insanlar tərəfindən bəyənilməyimə olan asılılıqla həmişə mübarizə aparmışam. Nəticədə ifratçılığa qapılaraq hamını razı salmaq, düşündüyüm kimi görülməyə çalışmışam.

Bunlar yeganə şəhadətlər deyil. Bu gün bir çox qadınlar özləri üçün yaxşı münasibətlər axtarışındadır. Başqa insanlar tərəfindən bəyənilmək həvəsi onları idarə edir. Onlar sanki keçmişdə üzləşdikləri mənfi münasibətlərin əvəzini ödəməyə və xəyallarında qurduqları tərəzidə tarazlıq yaratmağa çalışırlar. Əksər hallarda isə heç bir

müsbət rəy, onları dəyərsiz olduğuna inandıran, qəlblərini yaralayan o cür mənfi sözləri üstələyə bilməyəcək. Təriflənmələri heç vaxt onlar üçün bəs eləmiyəcək. Onlar zahiri görünüşləri və ya işləri haqqında yüzlərlə kompliment eşidə bilərlər. Lakin ailə üzvlərindən birinin hər hansı bir mənfi fikir söyləməsi hər şeyi poza bilər. Nəyə görə? Ona görə ki, onlar başqa insanların onların dəyərini müəyyən-ləşdirməsinə yol veriblər.

Peterin birinci məktubunda İsa Məsihin dəyəri haqqında ayələr göstərilib. İsanın dəyəri ətrafındakı insanların fikri ilə yox (istər yaxşı, istərsə də pis mənada), Səməvi Atasının həqiqətilə təsdiqlənib. O, insanlar tərəfindən rədd olunsə da, Allah tərəfindən seçilərək Allah üçün qiymətli oldu (bax: 1 Pet. 2:4). İsa o insanlar tərəfindən rədd edildi ki, onları O, Özü üçün yaratmışdı, onları sevirdi və həyatını onlardan ötrü fəda etmişdi. Lakin Onun dəyəri əməlləri vasitəsilə deyil, məhz Allah tərəfindən seçilməsi ilə təsdiqlənmişdi.

Təsəvvür edin ki, bir adamın rəssamlıqdan başı çıxmır və nadir sənət əsərini zibil vedrəsinə atır. Sizcə, bu sənət əsəri öz dəyərini itirəcəkmi? Əlbəttə ki, yox. İncəsənət əsrinin əsil qiyməti o vaxt bəlli olacaq ki, sənətin qədir–qiymətini bilən bir kəs onu tapacaq və «Bu əvəzedilməz şah əsərdir, onun üçün istənilən məbləği ödəməyə hazıram» deyəcək.

Allah Öz Vahid Oğlu–İsa Məsihi sizin və mənim günahlarımı çar-mıxda daşıməsindən ötrü bu dünyaya göndərdi ki, canımızın dəyərini təyin etsin. O, elan etdi ki, həyatımız bu dünyadan daha dəyərlidir. Sizin üçün kimin fikri daha önəmlidir? Yalana iman etməklə köləyə, həqiqətə iman etməklə isə azadlığa nail olacaqsınız.

Özümü sevməyi öyrənməliyəm

«Özünü qiymətləndirməmək» — bugünkü gün ən geniş yayılmış diaqnozlardan biridir. Bu diaqnozu peşəkar psixoloqlar öz pasiyentlərinə, müəllimlər isə şagirdlərinə təyin edir, bu haqda pastorlar cəmiyyətə gələn imanlılara, valideynlər isə uşaqlarına danışır və əksəriyyət insanlar bunu özlərinə etiraf edir.

Özünü əhəmiyyətsiz sananlar üçün dünyanın yazdığı resept bu cür olur: «Sən özünü sevməyi öyrənməlisən». Bu kəlmələr məşhur

psixoloqlar və özünü sevmək üçün fürsət axtaran insanlardan ibarət cəmiyyət üçün bir ovsuna çevrilib.

Dini mallar təqdim edən kataloqlardan birində üzərində «Özünü sev» akrostixi (sətirələrinin baş hərfləri bir söz və ya cümlə əmələ gətirən şer) çap olunmuş bir futbolka təsvir olunmuşdu:

Özünü sev!
 Zənginliklər sənin üçün yaradılıb.
 Ümidini itirmə.
 Nə istəsən–arzula. Bütün arzuların həyata keçəcək.
 Ürəyini tox tut–qələbə sənindədir.

 Sən qiymətli sən–şübhələri özündən uzaqlaşdır.
 Etdiklərinə görə peşimançılıq hissi keçirtmə.
 Var dövlətə sahib ol — bu sənin haqqındır.

Digər bir katoloqda isə üzərində «Mən qiymətli, möcüzəli, xüsusi, unikal, dəyərli, səxavətli, nadir, məqsədli, müqəddəs, layiqli, mükəmməl, əzəmətli və hörmətli bir şəxsiyyətəm» sözləri yazılmış (bu sözlər güzgüdə oxunurmuş kimi yazılıb ki, adam onu güzgüdə olduğu kimi oxuya bilsin) «sehrli pijama» təklif olunmuşdu.

Eynilə bu cür reklamlarda olduğu kimi, yalan həmişə bütünlüklə həqiqətə zidd çıxmır. Allahın Sözü təsdiqləyir ki, biz Allahın surətində Ona bənzər yaradılmışıq. O, bizi sevir və biz onun üçün qiymətliyik. Hər halda bu, əməllərimizə görə deyil. Özümüzü çox tərifləməklə Allahın bizə olan məhəbbətini artırıb azalda bilmərik. Əksinə, İsanın bizə öyrətdiyi kimi, canlarımızı itirməklə onu qazanmış oluruq. Özünü sevmək haqqında olan təlim insanları tənhalığa və bədbəxtliyə düçar edir.

Tez-tez insanlar belə deyir: «Heç vaxt özümdən xoşum gəlməyib» və ya «Sadəcə o, özünü sevmir». Kəlama əsasən isə əslində biz özümüzü sevirik, hətta lazım olduğundan da çox. İsanın bizə «yaxınlarını özün kimi sev» əmr etməsi o demək deyil ki, başqalarını sevməkdən ötrü öncə özümüzü sevməyi öyrənməliyik. İsa deyir ki, biz insanlara da özümüzə qarşı ayırdığımız diqqət və qayğı ilə yanaşmalıyıq.

Dişim ağrıtanda dərhal vəziyyətə aydınlıq gətirib problemi aradan qaldırmağa çalışıram. Əgər «özümü sevməsəydim» ağrıya heç

bir əhəmiyyət verməzdim. Başqasının dişi ağrıtanda isə — bu onun problemdir—deyərək etinasız olmaq necə də asan olur. Doğrudan da özümüzü sevdığımız kimi başqalarını sevə bilmirik.

Həvari Pavel də Efeslilərə məktubunda bu barədə danışaraq ərlərə arvadlarını «öz bədənləri qədər» sevməyi əmr edir: «çünki heç kim heç zaman öz bədəninə nifrət etməmişdir...onu yedirir və bəsləyir...» (Efeslilərə 5:28–29).

Daim özümüzün qayğısına qalırıq, dərdimizə dərindən aludə oluruq, insanların bizə qarşı münasibətinə həssaslıqla yanaşırıq. Bizlərdən bəzisinin tez təsirlənməyinin səbəbi özümüzdə nifrətlə yanaşmağımızda yox, özümüzü həddindən artıq sevməyimizdədir. İnsanların bizimlə nəzakətli davranaraq bizi diqqət mərkəzində saxlamalarını istəyirik. Özümüzü sevməsəydik, rədd edilməyimizə, bizə qarşı olan etinasızlığa və diqqətsizliyə görə bu qədər narahat olmazdıq.

Məsələ bundadır ki, özümüzdə nifrət bəsləmədiyimizdən özümüzü sevməyi öyrənməyimizə də ehtiyac yoxdur. Əksinə, Allahı və yaxınlarımızı həqiqətən sevməyimizdən ötrü, özümüzü inkar etməyi öyrənməliyik. Bizim xəstəliyimiz — «özümüzü qiymətləndirməmək» də və ya özümüzdə qarşı mənfi münasibət bəsləməkdə deyil. Bu, daha çox Allahı ucuz tutmağımızdan irəli gəlir. Özümüzü deyil, Allahı qeyri adekvat qəbul etməyimiz problemlərə səbəb olur. Bizə özümüzü çox sevmək yox, sadəcə Onun hədsiz sevgisini, həyatımız üçün hazırladığı planı və məqsədi qəbul etmək gərəkdir.

Onun sevgisini qəbul etdiyimiz zaman, başqaları ilə özümüzü müqayisə etmək zərurəti yoxa çıxacaq və öz barəmizdə ümumiyyətlə bu qədər çox düşünməyəcəyik. Bunun əvəzində isə başqa insanlar üçün Onun məhəbbətinin bələdçisinə çevriləcəyik.

Özümlə bacara bilmirəm

Bu, insanları köləyə çevirən daha bir yalandır. Nə vaxtsa hamımız bu yalanın təsiri altında olmuşuq. Bəlkə də siz özünüzü bu qadınların şəhadətlərinin birində gördünüz:

İnanırdım ki, «həmişə valideynlərim kimi olacam. Bu irsi olduğundan onunla heç nə etmək olmaz». Atam vaxtilə məbəddə

xidmətçi olub. Sonra isə anamla birlikdə Allahdan və məbəddən uzaqlaşıb. Düşünürdüm ki, Allaha həmişə sadıq qalmaq mümkün deyil. Bir halda ki, valideynlərim vəfasız çıxıb, demək məndə də belə olacaq.

Özümlə bacara bilmədiyimi düşünərək tənbəlliyimə və məsuliyyətsizliyimə bəraət qazandırırdım.

İnanırdım ki, artıq çəki ilə bağlı problemim var. Çünki ata tərəfdən bütün qohumlarımız piylənmədən əziyyət çəkir. Bədən quruluşu cəhətdən onlara çəkdiyimə görə mənə elə gəlirdi ki, ömrüm boyu kökəlmədən əziyyət çəkəcəm. Buna qarşı mübarizə aparmağım mənasız idi, onsuz da kökəlməyə davam edəcəkdim və yeməyə olan hədsiz həvəsimə görə də onları günahkar bilirdim.

Biz özümüzdə xoşa gəlməyən və ya Rəbbə məqbul olmayan xüsusiyyətlər görməyi bacarıyıq. Lakin seçimimizə, davranışımıza və münasibətlərimizə görə məsuliyyəti öz üzərimizə gətirmək əvəzinə, 1001 bəhanə axtarıb tapırıq:

- Evimiz o qədər darısqaldır ki, hər şey əsəbimə toxunur.
- İşim o qədər ağırdır ki, evə gələndə uşaqlarıma acıqlanmaya bilmirəm.
- Gərgin günlərim başlayıb.
- Hormonal gərginlik keçirirəm.
- Elə yorulmuşam ki, artıq tapqetim qalmayıb.
- Ailəmdə yaranan münəfişələri heç kim həll etməyi bacarmırdı. Hamımız olanları ürəyimizə çəkib özümüzü elə aparırıdık ki, sanki heç nə baş verməyib. İndiyədək də çəkdiyim əzabları bir kimsə ilə bölüşə bilmirəm.
- Valideynlərim heç vaxt məni tərifi etməyiblər və mən özümü sevimli uşaq kimi hiss etməmişəm.
- Anam və nənəm maniakal depressiyadan (bir şeyə, bir fikrə həddindən artıq mübtəla olmaqdan ibarət ruhi xəstəlik) əziyyət çəkiblər. Görünür, bu irsidir.

- Mənim anam heç vaxt mənim üçün yaxşı ana olmayıb və buna görə də uşaqlarımı necə tərbiyə etmək lazım gəldiyini bilmirəm.
- Uşaqlığım çətin keçdiyindən insanlara etibar edə bilmirəm.
- Keçmiş ərim daim məni alçaltdığına görə özümü qiymətləndirməməyimdə günahkardır.

Bütün bu mülahizələrdən belə aydın olur ki, hər şeyin günahı ətrafımızdakılardadır, biz isə sadəcə qurbanlarıq və başqalarından aldığımız zərbələr nəticəsində iztirab çəkirik.

Həvvanın başına gələnlər haqqında düşünərkən anlayırıq ki, onun bədbəxtçiliyinə nə əri, nə də ki, uşaqları səbəb olub. Qadınların problemlərində kişilərin günahkar olduğunu iddia edən müasir feminizmə zidd çıxaraq deyə bilərik ki, Həvvanın həyatını alt — üst edən kişi deyildi. Həvva mühiti də günahlandıra bilməzdi. Əksinə, onun yaşadığı şəraitdə müvəffəqiyyətə və xoşbəxtliyə nail olmaq çox asan idi. Həvva ilə ərinin nə maliyyə, nə işdə, nə pis qonşularla, nə də ki, bağda olan alaqları ilə bağlı problemləri vardı. Onların hətta qayınana ilə də əlaqədar problemləri yox idi.

Həvva baş verən bədbəxtçilikdə heç kəsi ittiham edə bilməzdi. Çünki problem onun özündən başlamışdı. Həvvanın etdiyi seçimdə kimisə günahlandırmaq olmaz. Həvvanın qərarı onu azadlıqdan məhrum etdi və onun, ailəsinin, eləcə də gələcək nəsillərin fəlakətinə səbəb oldu.

«Özümlə bacara bilmirəm» yalanı bizi ətrafımızdakı insanların və xarici mühitin aciz qurbanlarına çevirir. Bu yalanın təbircə gələcəyimiz üçün kimsə və ya nəse cavabdehlik daşıyır, özümüzü dəyişməyə səlahiyyətimiz çatmır və biz yalnız kiçik bir oyuncaqlarıq. Nədənsə, kimlərinsə bizi iplər vasitəsilə hərəkətə gətirəcəyinə məhkum olduğumuza inanırıq.

Bu yalan dəyişilməyimiz üçün heç bir ümid yeri qoymur. İblisə məlumdur ki, özümüizə nəzarət edə bilməyəcəyimizə inanmaqla heç vaxt dəyişilə bilmərik və bununla da köləlikdə yaşamağa məhkum olarıq. Əgər məğlubiyyətə, günahə və ya bədbəxtçiliyə məhkum olduğumuza inansaq, onda məğlubiyyətə uğrayan, günah işlədən bədbəxt və məyus qadınlara çevrilərik.

Lakin bizim öz seçimimiz var və qəbul etdiyimiz qərarlara görə cavabdehlik daşıyıraq. Yalnız Müqəddəs Ruhun gücü ilə dəyişilə bilərik. Həqiqəti dərk edərək onu qəbul etdiyimiz vaxt keçmişin, şəraitin zəncirindən, hətta əqlimizdə dərin kök salmış instiktiv davranış qaydalarından da azad olarıq.

Mənim öz hüquqlarım var

«Mənim hüquqlarım əlimdən alın bilməz»... «Öz həyatını istədiyini kimi idarə etmək hüququn var!»... «Yüksək keyfiyyətli xidməti tələb etməyə haqqın var!». Konstitusiyadan tutmuş restoranlara kimi hər yerdə belə bir şüar səslənir — «Mənim öz hüququm var!». Bu, qərb sivilizasiyasının özünəməxsus paroluna çevrilib. Bizim dövrün qadınları bu şüarı əllərində bayraq ediblər.

Müasir feminist hərəkatı qadınların səsvermək, evdarlıq qandalından azad olmaq, karyerada bərabərlik qazanmaq, kişilərlə bir əmək haqqı almaq, öz bədənləri ilə istədiyi kimi rəftar etmək, istədiyini demək və etmək, istədiyi kimi hərəkət etmək, ərinin soyadından imtina etmək və «kişilərin digər istibdad» formalarından asılı olmamaq kimi hüquqlarının müdafiəsindən bərk-bərk yapışıb.

Qadınları inandırırıblar ki, onların öz hüquqlarını müdafiə etməsi — azadlığa və xoşbəxtliyə aparan bir yoldur. Bir sözlə, «Özünü müdafiə etməsən, sənə yerinə bunu heç kəs etməyəcək!» Lakin mən əminəm ki, məhz qadınların özünü müdafiə etmə hüququ, bu gün onları fəlakətə düşür edib. «Özünü müdafiə etmək» hüququnun heç də həmişə gözlənilən nəticələri vermədiyini tez-tez eşidirəm:

Hüquqlarıma olan əminlik, həyatımı dözülməz edən bir çox mübahisələrə səbəb olub.

Öz tələbimi irəli sürdüyüm zaman az bir müddətə məmnunluq duysam da, tezliklə ümitsizliyə qapılıram.

Əslində isə bütün dünyada insanlar uğurlu münasibətləri və sağlam mədəniyyəti öz mənafeyləri baxımından yox, başqalarına güzəştə

getməklə inkişaf etdirirlər. Hətta bizim yol hərəkəti qaydalarımız da bu prinsipi əks etdirir. Siz heç yerdə «Yol sizindir!» işarəsinə rast gələ bilməzsiniz. Əksinə, işarələrin hamısı «Yol verin!» deyir. Yol hərəkəti təşkili üçün bu, ən əlverişli prinsipdir. Yaxşı olardı ki, bu prinsip həyatımızda da öz yerini tapsın.

Buna baxmayaraq öz hüquqlarını müdafiə etmək ideyası hərfi mənada desək, havamıza hopub. Altmışıncı illərin qarmaqarışıklığı və çaxnaşması hüquqlar haqqında fəlsəfənin yaranmasına gətirib çıxartdı. Bu ideya məsihçi mədəniyyətimizin də bir hissəsinə çevrilib. O, xəlvətcə söhbətlərimizə daxil olaraq bizim dünyagörüşümüzü formalaşdırır. Bu gün sadalanan bu şeylər hamı tərəfindən təbii qarşılanır...

- sizin xoşbəxt olmağa haqqınız var;
- sizin insanlar tərəfindən başa düşülmək haqqınız var;
- sizin sevimləyə haqqınız çatır;
- sizin müəyyən standartlara cavab verən həyata, yaxşı əmək haqqına və bəzi imtiyazlara malik olmaq hüququnuz var;
- sizin yaxşı nigaha malik olmağa haqqınız var;
- sizin dostluğa və romantik sevgiyə malik olmağa haqqınız var;
- həmkarlarınızın hörmətinə layiq olmaq haqqınız var;
- ərinizin sizi qiymətləndirməsinə və övladlarınızın sizə hörmət etməsinə haqqınız çatır;
- istirahət günlərinə və məzuniyyətə çıxmaq hüququnuz var;
- doyunca yatmağa haqqınız çatır;
- ərinizin ev işlərində sizə kömək etməsinə sizin haqqınız çatır.

Ən əsası isə hüquqlarınızdan hər hansı biri pozularsa, etiraz etmək hüququnuz var. Eyni zamanda sizin qəzəblənməyə, depressiyaya düşməyə, hər hansı bir tədbir görməyə, öz hüquqlarınızı tələb etməyə də haqqınız çatır.

Əhdi-Ətiq peyğəmbəri Yunus, hüquqları pozularkən onu tələb etməyə və buna görə də qəzəblənməyə meylli olan bir insan nümunəsi kimi təsvir olunur. Yunus düşündü ki, Nineviya sakinlərini sevməməkdə haqlıdır və istədiyi yerdə xidmət etməyə, eləcə də Allahın bütbərəstləri necə cəzalandırmasını görmyə onun haqqı çatır.

Allah Yunusun düşündüyü kimi etməyəndə, «Bu iş Yunusun heç xoşuna gəlmədi və o hirslandı» (Yunus 4:1). O, elə hiddətlənmişdi ki, hətta Allahdan canını almasını istədi. Özünə qəsd etmək haqqında düşüncələri emosiyalarının nəticəsindən irəli gəlirdi.

Rəbb Yunusun halına acımadı, onun alçaldılmış hissələrinə mərhəmət göstərmədi. Əksinə, üsyan qaldıran peyğəmbərin qarşısında hüquqları haqqında qəti şəkildə məsələ qaldırdı: «Rəbb dedi: «bu səni bu qədər qəzəbləndirir?» (Başqa bir tərcümədə «Qəzəblənməyə nə haqqın var?»).

Yunus bu suala cavab verməkdən imtina etdi.

O, Nineviyanın bir kənarına çəkilib özü üçün çadır qurdu. Buradan Allahın Öz qərarını dəyişib — dəyişməyəcəyini, şəhəri məhv edib — etməyəcəyini müşahidə etməyə başladı. Allah Öz mərhəməti sayəsində «Rəbb Allah Yunusun başı üstünə qalxıb kölgə salmaq və onu pis halından qurtarmaq üçün bir gənəgərçək bitkisi yetirdi» (Yunus 4:6).

Görürsünüzmü, Yunusun emosional vəziyyəti onun öz hüquqlarını tələb etməsindən nə dərəcədə asılı idi? Allah, Yunusun xor baxdığı büt-pərəstlərə rəhm edəndə, bu, onun xoşuna gəlmədi. Buna görə də Allaha qəzəbləndi. Lakin Rəbb Yunusa qızmar şərq günəşinin istisindən müdafiə üçün təsəlli olaraq kölgə verəndə, o sevinirdi.

Onun bu sevinci çox çəkmədi. Çünki Allah ertəsi gün ağacı qurudan qurd göndərdi. Sonra isə Allah бүркүлү şərq küləyi və qızmar günəş şüaları göndərdi. Beləcə Yunusun halı pisləşdiyindən bir daha özünə ölüm dilədi. Bu anda Allah yenə də Yunusun hüquqlarından söz açdı: «Məgər sənin bu bitkiyə görə hirsələnməyin yaxşı işdirmi?» (Başqa bir tərcümədə: «Ağaca görə bu cür qəzəblənməyə sənin nə haqqın var?»).

Əvəzində isə Yunus cavab verdi: «Əlbəttə yaxşıdır, elə hirsələndim ki, az qala ölüm» (Yunus 4:9) (Digər bir tərcümədə: «Mən həddindən artıq qəzəblənmişəm... hətta ölüm dərəcəsinədək»).

Yunus fikrincə, onun öz həyatını və ətraf aləmi idarə etməyə, nəşə onun istədiyi kimi baş tutmayanda isə qəzəblənməyə haqqı çatır. Öz hüquqlarını müdafiə etmək cəhdi Yunusun emosional cəhətdən narahatlığına, tənhalığına və Allahdan uzaqlaşmasına səbəb oldu.

Təəssüf ki, bəzən Yunusun əhvalatı mənə özümü xatırladır. Hər şey mənim istədiyim kimi olmayanda, tez-tez naşükürlük edir və bərk hiddətlənirəm. Məsələn, işdə mənim əvəzimə qərarların qəbul edilməsi, avtobusun kobud sürücüsü, mağazada olan uzun növbə, yaxın adamımın düşünülməmiş dediyi söz, dostumla aramızda olan bir balaca inciklik, etimadımı doğrultmayan insan, yuxuya gedən kimi zəng çalan telefonun səsi... və bu kimi şeylər məni özümdən çıxardır. Əgər mən hər dəfə öz hüquqlarımı tələb edəmərsə, onda pis əhval-ruhiyyəyə, həddindən artıq tələbkarlığa və qəzəbə zəmin olmuş oluram.

Emosional və ruhani yelləncəyin qarşısını almağın yeganə yolu — öz hüquqlarını bu dünyada hər şeyə haqqı çatan Şəxsə təslim etməkdir. Bu, bizi azad edən həqiqətdir.

Zahiri gözəllik daxili gözəllikdən üstündür

Bu yalan, qızlara və qadınlara hələ onların kiçik yaşlarından böyük bir səylə cəmiyyətimiz tərəfindən təbliğ olunur. Bu yalan, televiziya, kinolarda, mahnılarda, jurnallarda, kitablarda, reklamlarda və ümumiyyətlə hər yerdə əks səda verir. Bizi, zahiri gözəlliyin həyatda hər şeydən vacib olduğuna inandırır. Qadınlar bu yalana inanaraq-bəli, ən əsası zahiri gözəllikdir — deyib onların sözlərini təsdiqləyirlər. Hətta valideynlər, bacı və qardaşlar, müəllimlər və dostlar da bəzən bilmədən bu xora qoşulurlar: «qəşəng» uşaqlar öz ünvanlarına «ayallah», «uyallah» kimi təriflər qazanaraq hamının diqqətini özünə cəlb edir. Bu zaman bir qədər az simpatiyalı uşaqlar xoşagəlməz iradların, etinasızlığın, hətta açıq aydın şəkildə özünü biruzə verən rədd olunmanın obyektinə çevrilirlər.

İnanıram ki, zahiri görkəmə olan həvəs hələ ilk qadında yaranmışdı. Yadıınıza salın, Həvvanı qadağan olunmuş meyvəyə cəlb edən nə oldu?

Qadın gördü ki, ağacın meyvəsi yemək üçün yaxşıdır, gözə xoş görünür və bu ağac insana dərrakə verməyi vəd verir...

Yaradılış 3:6

Ağacın meyvəsi faydalı görünür («yemək üçün yaxşıdır»), və Həvvəyə arzulanən hikməti vəd edirdi. Ən əsası isə, onlar «gözə xoş görünürdü» — yəni, fiziki baxımdan cəlbedici idi. İblis qadını fiziki cazibədarlığı, gözə az görünən etibar və itaət kimi xüsusiyyətlərdən daha yüksək qiymətləndirməyə vadar etdi. Problem ağacın gözəlliyində deyildi o Allah tərəfindən belə gözəl yaradılmışdı. Həvvə Allahın yaratdığı gözəlliklərdən zövq ala bilərdi. Lakin o, daha çox zahiri görünüşə meyl saldı. Yalana uyaraq onun əsasında hərəkət etdi.

Fiziki cazibədarlığı üstün saymaq bütün insanlar üçün normal halə çevrildi. Həmin andan Həvvə ilə əri bir-birinə və öz bədənlərinə başqa gözlə baxmağa başladılar. Onlar özlərinə kənardan baxarkən Tanrı tərəfindən ustalıqla yaradılan bədənlərinə görə utandılar. Onlar bir-birinin qarşısında çılpaq görünməkdən qorxaraq dərhal öz bədənləri üçün örtük axtarmağa başladılar.

Zahiri gözəlliyin qəlbin, ruhun və həyatın gözəlliyindən üstün olduğunu təlqin edən yalan, kişi və qadınları özlərini çirkin, hətta eybəcər hiss etməyə, eləcə də özlərindən utanmağa vadar edir. İnsanın zahiri gözəlliyə can atması onun məyusluğuna düşür edir. Bu, əlçatmaz bir məqsəddir.

Hətta ən gözəl, cazibədar qadınlar belə etiraf edir ki, özlərini gözəl saymırlar. Holivud ulduzlarından biri, Meq Rayn belə deyir: «Məncə, görkəmim bir az qəribədir. Zahiri görkəməmi dəyişmək imkanım olsaydı, uzun ayaqlara, balaca pəncəyə və kiçik buruna malik olmaq istərdim».

Bəlkə də siz zahiri, fiziki gözəlliyi bu qədər yüksək qiymətləndirməyin ziyanını görmürsünüz. Bir anlığa əsas fikrimizə-əqidələrimizin həyat tərzimizi müəyyənləşdirməsi fikrinə qayıdaq. Yalana inanırıqsa, gec-tez onun əsasında hərəkət etməyə başlayacağıq. Beləliklə də əsarətə uğrayacağıq.

Bu qadınlardan hər birisi gözəllik haqqında müəyyən yalana inanıb. Bu yalan onların özlərinə olan baxışlarını və buna müvafiq surətdə davranışlarını dəyişib. Sonda isə onlar əsarətə düşər olublar:

Qadının hər şeydən öncə zahirən gözəl görünməli olduğunu inanırdım. Buna görə də özümü heç vaxt gözəl sanmırdım.

Kürəyimdəki və ayaqlarımdakı çapıqlara görə utanırdım. Bu çapıqlar skolioz xəstəliyindən əməliyyat olunduqdan sonra əmələ gəlmişdi. Kürəyim dümdüz durduğuna görə, elə düşünürdüm ki, bu, mənim gözəlliyimə xələl gətirir.

Mən inanırdım ki, sanki zahiri gözəlliyimdən, yəni bədənimdən ibarətəm (xüsusilə də kişillərin gözündə). Ehtiyac duyduğum diqqəti özümə cəlb etmək üçün bu şeydən istifadə edirdim. Bununla da mən seksual cəhətdən qayğı çəkməyə başladım.

Bacım çox gözəl qızıdır, mən onu həddindən çox sevirəm. Lakin özüm gözəl deyiləm. Mənə həmişə belə gəlib ki, zahirən başqalarından pis görünürəm və insanlar tərəfindən qəbul olunmağım üçün mütləq dəridən-qabıqdan çıxmalıyam. Məncə, zahirən gözəl adamların həmişə bəxti gətirir. Yaxşı başa düşürəm ki, məndə heç vaxt belə olmayacaq. Buna görə də öz zahiri görünüşüm haqqında olan təsəvvürlərin əsarəti altında yaşayıram.

Ömrüm boyu inanmışam ki, mənə zahiri görünüşümə görə qiymət verirlər. Təbii ki, heç vaxt da dünyanın tələbatlarına uyğun görünə bilməzdim. Buna görə də özümü həmişə ucuz tuturdum. Düzgün qidalanmadığımdan məndə qarınqululuq əmələ gəlmişdi. Nigahımda da problemlər yaranmışdı. Çünki özümü cazibədar sanmırdım və mənə elə gəlirdi ki, ərimin gözü həmişə məndən daha gözəl görünən qadınlarda qalır.

Özünü başqaları ilə müqayisə etmək, qibtə, rəqabət, əxlaqsızlıq, seksə qeyri sağlam həvəs, düzgün qidalanmamaq, ədəbsiz geyim, kişilərin qarşısında əzilib — büzülmək, onlarla məzələnmək—gözəllik haqqında yanlış təsəvvürlərin nəticələrinin hələ tam siyahısı deyil. Qadınları bu əsarətdən nə azad edə bilər? — Yalnız inandığımız yalanı üstələyə bilən həqiqət. Allahın Sözü, zahiri gözəlliyin müvəqqəti təbiəti və fəniləşməz daxili gözəlliyin vacibliyi haqqındakı həqiqəti bizə açıqlayır:

Qadının məlahəti aldadıcı, gözəlliyi fanidir,
yalnız Rəbdən qorxan qadın tərifə layiqdir.

Süleymanın məsəlləri 31:30

Qoy sizin bəzəyiniz saç hörmə, qızıl taxma və təmtəraqla geyinmə kimi
zahiri şeylərdən ibarət olmasın; gizli olan daxili varlığınız,
həlim və sakit ruhun faniləşməz gözəlliyi ilə sizin bəzəyiniz olsun.

Bu, Allahın qarşısında çox qiymətlidir. Çünki qədim zamanlarda
Allaha ümid bəsləyən müqəddəs qadınlar da öz ərlərinə tabe olaraq,
özlərini bu cür bəzəyirdilər.

1 Peter 3:3-5

Bu ayələr fiziki gözəlliyin öz-özlüyündə günah olduğunu və ya
zahiri görünüşə diqqət yetirməyə qadağa qoyulduğunu iddia etmir.
Belə bir təsəvvür, zahiri görünüşün həyatda əsas yer tutduğunu iddia
edən təsəvvür qədər yanlış fikirdir.

Kəlamın heç bir yerində zahiri görünüş mühakimə olunmur və
onun heç bir əhəmiyyət kəsb etməməsi haqqında da bir söz deyilmir.
Əksinə, Kəlam Allah tərəfindən verilən gözəlliklə həddindən artıq
öyünən, zahiri gözəlliyə böyük üstünlük verən və fiziki ehtiyacların
qayğısına qapılan insanları məzəmmət edir.

İblisin strategiyalarından biri — bizi bir ifratdan digərinə yıxılma-
ğa vadar etməkdir. Artıq bizim mədəniyyətimiz geyimdə səliqəliliyi,
nizam-intizamı və yaxşı zövqü qiymətləndirmir. Bəzən məsihçi qa-
dınlara demək istəyirəm: «Bilirsinizmi, siz kimsiniz? Allah sizi qadın
olaraq yaratdı. Onun ənamını qəbul edin. Zərif qadın olmaqdan, fizi-
ki və ruhani gözəlliyi izhar etməkdən çəkinməyin. Siz — Allahın
övladlarısınız. Siz-Məsihin Nişanlısısınız. Siz Padşaha məxsussunuz,
siz padşahın ailə üzvlərisiniz. Böyük və müqəddəs çağırışınıza layiq
tərzdə geyinin və bu cür davranın. Allah sizi bu dünyadan Özü üçün
seçib. Dünyanın sizi istədiyi kimi formalaşdırmasına izn verməyin.
Özünüzü dünyəvilər kimi aparmayın; onlar kimi düşünməyin; onlar
kimi geyinməyin. İnsanlara Allahın sizin həyatınızı daxilən və zahi-
rən necə dəyişdirməsini göstərməyə çalışın.

Məsihi ürayində yaşadan biz qadınlar, Allahın gözəlliyini, nizam —
intizamını, cəlalını və lütfünü öz daxili və zahiri varlığımızda əks
etdirməyə çalışmalıyıq.

Məsihçi ərli qadın isə bu məsələdə zəruri tarazlığı yaratmaqdan ötrü daha çox səbəblərə malikdir. Süleymanın məsəlləri kitabındakı «Xeyirxah qadın» zahirən gözəl görünər və yaxşı geyinərdi (bax: Süleymanın məsəlləri 31:17, 22). O, öz ərinə başucalığı gətirirdi.

Ərli qadın pinti və səliqəsiz geyinməklə, zahiri görünüşünün qeydinə qalmamaqla ərini (və Səməvi Nişanlısını) rüsvay etmiş olur. Bundan başqa, əgər qadın əri üçün cazibəli görünməyə cəhd etmirsə, onda əmin ola bilərsiniz ki, onun diqqətini başqa qadın oğurlayacaq.

Həvari Pavel Timoteyə məktubunda cəmiyyət qayda-qanunlarından bəhs edərkən, qadınların geyim məsələsinə də toxunmuşdu. Onun göstərişləri biz qadınlara daxili aləmimiz ilə zahiri görünüşümüz, ürəyimiz ilə davranışımız arasında bərabərlik yaratmağa kömək edir. Pavel qadınlara xatırladır ki, onlar...

...ədəbli qiyafətlə özlərini bəzəsinlər. Saçlarını hörməklə, qızıl, mirvari yaxud bahalı paltarla deyil... qadınlara yaraşan tərzdə özlərini xeyirli işlərlə bəzəsinlər.

1 Tim. 2:9-10

Bu mətnə də tərcümə olunmuş «bəzəmək», «ədəbli» kimi sözlər «səliqəli, yaxşı düşünülmüş, layiqli» mənalarında işlədilir. Məsihçi qadının zahiri görünüşü sadə və təmiz ürək əks etdirməlidir; onun geyimi və saç düzümü öz ekstravaqantlığı ilə nə diqqəti cəlb etməli nə də ki, yayındırmalıdır. Onlar ədəbsiz və ekstremal da olmamalıdır. Beləcə o, ürəyinin vəziyyətini və Rəblə olan münasibətini göstərəcək.

QIRXI KEÇƏNLƏR ÜÇÜN...

Qırx yaşım tamam olan kimi, mənə qocalığa qarşı müxtəlif vasitələri reklam edən kataloqlar göndərməyə başladılar. Onlar vəd edirdi ki, dərim cavan və təmiz görünəcək, qırıqlar azalacaq, gözaltı kölgələr yoxa çıxacaq, qüvvətlənəcəm, dırnaqlarım və saçlarım gözəlləşəcək, görmə və eşitmə qabiliyyətim yaxşılaşacaq. Belə nəzərdə tutulur ki, yaş artdıqca qadınlar üçün cavan görünmək və özlərini cavan hiss etmək onların əsas məqsədinə çevrilir.

Lakin buna baxmayaraq mən qocalıram, demək bədənım getdikcə məhvə doğru yönəlir. Güzgüyə baxanda on il bundan əvvəl olmayan qırıqları görürəm. Saçım da ağarıb. Mənə böyük şrifrlərlə yazılan Müqəddəs Kitabı almaq lazım gəlir. Müntəzəm surətdə etdiyim fiziki məşqlərə və saxladığım pəhrizə baxmayaraq iyirmi il bundan əvvəlki zahiri görünüşümü qaytara bilmirəm.

Lakin mən, bunun faciə olduğunu, bioloji saatımın əqrəblərini geri çəkməyin mümkünlüyünü təlqin edən yalana inanmaqdan imtna edirəm. Mən nə fiziki qocalığımı sürətləndirir, nə də ki, şüurlu surətdə buna qarşı mübarizə aparıram. Qocaldıqca mən daha çox Allahın zənnincə hər şeydən vacib olan şeylər haqqında düşünmək istəyirəm. Məsələn, məndə xeyirxah, müdrik və şükran dolu ürək yaratması üçün Müqəddəs Ruha yer verirəmmi?

Hansı içkiləri və tabletləri almağımdan və kimin xidmətindən istifadə etməyimdən asılı olmayaraq, bədənımdə geriyyə qaytarılması mümkün olmayan proseslər baş verir. Buna zidd çıxan fikrə inanmağım isə aldanmağım deməkdir. Eyni zamanda bilirəm ki, «salehlərin yolu dan yeri tək şəfəq saçar, nurunu artıraraq gündüzə qovuşar» (Süleymanın məsəlləri 4:18). Bu o deməkdir ki, bədənımızın zəifləməsinə baxmayaraq həyatda bizi daha zəngin və daha gözəl edə bilən xüsusi bir mühit var.

Həqiqət budur ki, vaxtımızı və gücümüzü qədd-qamətli, gözəl, cavan görünməyə və yaxşı formada qalmağa sərf etsək, müvəqqəti şəkildə buna nail olarıq. Lakin elə bir gün gələcək ki, Allaha məqbul olan və əbədi sürən daxili gözəlliyi, xasiyyəti və nuru özümüzə inkişaf etdirmədiyimiz üçün peşimançılıq çəkəcəyik.

Bütün arzularım mütləq həyata keçməlidir

Bu, həyatı yanlış surətdə qəbul etmək haqqında daha bir yalandır. Yaşadığımız cəmiyyətdə «hər bir arzu mütləq həyata keçməlidir (imkan dairəsində asan və tez bir şəkildə)» fəlsəfəsi hökm sürür.

Bu fəlsəfə bizi arzularımızı dəqiqləşdirməyə çağırır. Arzularımın tez bir zamanda həyata keçməsi üçün lazım olan hər şeyi etməkdə də bizi dəstəkləyir. Məsələn, acmınsınızsa, yemək yeyin. Özünüz üçün imkan xaricinizdə olan bir şey əldə etmək istəyirsinizsə, borca

girin. Romantika axtarışındasınızsa, geyiminizlə və davranışınızla kişilərin diqqətini cəlb edin. Tənha qalmınsınızsa, işdəki evli kişiylə üreyinizi boşaldın.

Gələn dəfə mağazada olarkən çıxışda satılan qadınlar üçün kitab və jurnallara diqqət yetirin. Onların üz qabığı sizin bütün arzularınızı təmin edə bilən vədlərlə doludur:

- «Gözəl görünməyin və həyatdan zövq almağın 99 üsulu!»
- «Yeməkdən imtina etmədən artıq çəkidən xilas olmağın yolu».
- «Otuz dərəcə istidə gözəl görünməyin yolu».
- «Kefindən qalma: bir göz qırpımında uzun saçlar, ev şəraitində gözəl zaqar etmək mümkündür».
- «Bədən qurluşunuzu qoruyub saxlayan, üz dərinizin rəngini təravətləndirən və sizə enerji verən vərdislər».
- «Asan həyat tərzii: maraqlı iş, heyrdədoğuran libaslar, ağlasığmaz xəyallar, ağıllı qərarlar».

Arzularınızı təmin edə biləcək vasitələr həmişə tapıla bilər. Bu...

- «Necə...» adlı kitab,
- məhəbbət romanı,
- mağazaya baş çəkmək,
- səyahət,
- yeni saç düzüümü, yeni geyim, yeni ev, yeni ötir, təzə iş yeri və ya ər,
- bolluca pendirlə dolu pitsa.

Ən yaxşı halda bu cür vasitələr qadınların intizarını doğrultmur və onların arzularını reallaşdırmır. Onlar qəlblərindəki boşluğu doldura bilən şeylərin axtarışına davam edirlər.

Ən pis halda isə bu yalan güclü bir ağrıya səbəb olur və qadınların azadlığını əllərindən alır. Narahatlığa, küstahlığa və depressiyaya da məhz bu yalan səbəb olur. Bu yalan bir çox qız uşağını yataqdakı isti münasibətlərə və dostluq vədlərinə aldadıb öz bəkirəliyini qurban verməyə vadar edir. Bu yalan ərlə qadınları öz həmkarlarının–guya onların istəklərini duyan kişilərin ağuşuna atır. Bu yalan bir çox

cütlüklərin tamamilə yanlış səbəblər üzündən evlənməsinə gətirib çıxırır. Sonra bu cütlüklərin böyük əksəriyyəti boşanır. Səbəb isə onların öz daxili tələbatlarını ödəmək istəyi olur.

Gör, bu yalan Karmen adlandırdığımız qadını haralara gətirib çıxartdı:

Mən inanırdım ki, həyata keçməyən arzularla yaşamamalıyam. İstədiyim hər şeyə istədiyim vaxt nail olurdum. Geyimlərim, Avropaya səyahət, istirahət günlərimi xaricdə keçirtmək-bütün bunları mən kredit kart və ya borc pulla əldə edirdim. Nəticədə isə 22 yaşında 7-10 min dollar borcum vardı. Üstəlik düşünürdüm ki, mənə kişi lazımdır. Buna görə də həтта xoşuma gəlməyən, mənimlə yatmaq istəyən kişilərlə görüşməyə başladım. Hərdən intim münasibətləri yalnız özümü arzuolunan hiss etməkdən ötrü qururdum.

Digər bir qadın, Eylinin hekayəsindən isə görürük ki, bu yalan emosional pozuntulara və şəxsiyyətin alçaldılmasına səbəb olur:

Nigahımdan seksual məmnunluq duya bilmirdim. Buna görə isə ərimi günahlandırır və intim sahədə məni razı sala bilən başqa kişi axtarırdım. Mən bunu məhəbbət adlandırırdım. Hərçənd ki, bunun ötəri ehtiras olmasından xəbərim var idi. Bu hərəkətlərimə haqq qazandırırdım və düşünürdüm ki, ərim məni razı salmağa borcludur. Əvvəlcə hər şey yaxşı gedirdi. Lakin sonra bunun üstü açılanda, üzərimə utancaqlıq, təqsir, düzəlməsi mümkün olmayan bəlalər töküldü. İçimdə elə bir ağrı hiss edirdim ki, heç bir ötəri həvəsə dəyməzdi.

Bəs hansı həqiqət bizi yalanın qandalından azad edir?

Birincisi, etiraf etməliyik ki, yer üzündə yerinə yetməyən arzular həmişə olacaq (bax: Romalılara 8:23). Əgər bu dünyada bütün arzularımız həyata keçsəydi, onda bu dünyadan razı qalar, başqa dünyanı arzulamazdıq.

Nə isə arzulamağın öz-özlüyündə günah olmadığını dərk etmək çox vacibdir. Pis olanı isə odur ki, arzularınızın bu dünyada və indi hansı yolla olursa olsun həyata keçməsinə təkid edəsiniz.

Seksual təlabatları Allah yaradıb. Bu təlabatı yalnız nigah çərçivəsində ödəməyiniz yaxşıdır. Lakin buna baxmayaraq, dünya deyir: əgər intim istəyi varsa, bunu harada, nə vaxt, necə və kim ilə olmasından asılı olmayaraq həyata keçirtməyə tam haqqımız var.

Fiziki aclıq hissləri keçirtmək öz-özlüyündə pis deyil. Pis olanı odur ki, ruhani və emosional təlabatlarımızı ödəməkdən ötrü yeməyə üz tuturuq.

Nə qədər ki, Allah istəklərimizi yerinə yetirməkdən ötrü qayda-qanun qoymayıb, bizə əlimizdə olanlarla kifayətlənməyi öyrənmək gərəkdir.

İkin həqiqət isə ondan ibarətdir ki, qəlbimizin təlabatını nə bir insan, nə də bir əşya ödəyə bilər. Bu, əsl ruhani azadlığı mənə bəxş edən həqiqətlərdən biridir. Uzun müddət məni xoşbəxt edə biləcək insanların və şəraitin axtarışında olmuşam. Dəfələrlə olub ki, onlar məni pis vəziyyətdə qoyub. Bu zaman məyusluq məni bürüyər və mən depressiyaya düşərdim.

Həqiqət bundadır ki, hər bir məxluq mütləq bizi məyus edə bilər. Əşyalar yana, itə və ya sına bilər. Adamlar köçə, dəyişilə, bizi pis vəziyyətdə qoya və ya dünyasını dəyişə bilər. Bu həqiqəti dərk etməm üçün, bir neçə il bundan əvvəl, əziz insanlarımla itirməli oldum. Qəlbimin istəklərinin həyata keçməsinə insanlardan gözləsəm, həmişə məyus olaram.

Allaha həsr olunmuş çoxlu sayda gözəl, subay məsihçi qadınlarla söhbət etmişəm. Onlar tənhalıqla mübarizə aparmağın necə çətin olmasından bəhs ediblər. Yalnızda saxlayın ki, nigah-hələ tənhalıqdan qurtulmaq demək deyil. Mən tənhalıq içində və təcrid olunmuş halda yaşayan çoxlu ərli qadınlar tanıyıram. Məsələ bundadır ki, yer üzündə elə bir kişi tapılmaz ki, qadınların qəlbinin təlabatlarının tamlığı ilə öhdəsindən gələ bilsin. Allah bizi elə yaradıb ki, Onun Özündən başqa heç kim və heç nə heç vaxt bizi məmnun edə bilməz (bax: Zəbur 16:11; 33:9-11).

Ərdə olub — olmamağınızdan asılı olmayaraq dərk etməlisiniz ki, nəyisə arzulamağınız — nə yaxşı, nə də ki, pisdır. Onlar bizim ruhani

səviyyəmizi müəyyənləşdirmir. Bütün arzularımızı Allahın əlinə verməyi və onların həyata keçməsinə Ondan gözləməyi öyrənməliyik.

Allah haqqında yanlış təsəvvürə malik olduğumuz, bizdə özümüz haqqında yanlış təsəvvür formalaşdırır. Və bu sahədə hər hansı bir yalan bizim həyatımıza öz təsirini göstərir. Allah və özümüz haqqında olan yalana inamımız isə bizi günah haqqında olan yalana gətirib çıxardır.

YALAN

HƏQİQƏT

7. MƏN HEÇ BİR DƏYƏRƏ MALİK DEYİLƏM.
 - Mənim dəyərim başqalarının mənim haqqımda olan düşüncələri və ya özüm haqqımdakı fikirlərimlə müəyyənləşmir. Mənim dəyərim Allahın baxışları ilə ölçülür.
 - Allah üçün mənim canım bütün dünyadan qiymətlidir.
 - Mən Allahın övladı, Onun zinnəti və xəzinə-siyəm.
8. ÖZÜMÜ SEVMƏYİ ÖYRƏNMƏLİYƏM.
 - Allahın məhəbbətini imanla qəbul etməliyəm.
 - Artıq özümü kifayət qədər sevirəm. Özümü inkar etməyi öyrənməliyəm. Ətrafımdakıları sevməm üçün Allahın mənə məhəbbət bəxş etməsinə izn verməliyəm.
9. ÖZÜMLƏ BACARA BİLMİRƏM.
 - Allahın övladıyamsa, şüurlu surətdə Ona qulaq asmalıyam.
 - Seçimimə görə cavabdeh özüməm.
 - Müqəddəs Ruhun gücü ilə dəyişilə bilərəm.
10. MƏNİM ÖZ HÜQUQLARIM VAR.
 - Haqqını tələb etmək, hüquqlarının köləsinə çevrilmək deməkdir.
 - Hüquqlarımdan imtina etməyim azadlığıma səbəb olar
11. ZAHİRİ GÖZƏLLİK DAXİLİ GÖZƏLLİKDƏN ÜSTÜNDÜR.
 - Zahiri gözəllik müvəqqətidir, gec-tez ötüb keçəcək.
 - Allah üçün hər şeydən vacib mənim ruhani gözəlliyim və xasiyyətimdir.
12. BÜTÜN ARZULARIM MÜTLƏQ HƏYATA KEÇMƏLİDİR.
 - Arzularımın böyük əksəriyyəti həyata keçməmiş qalacaq.
 - Heç bir məxluq qəlbimin tələbatını ödəyə bilməz.
 - Öz ehtiyacımı etiraf etməklə, Allaha daha çox möhtac oluram və göylərə doğru can atıram.

1. Allahla RAZILAŞIN.

Özünüzdə hansı yalana inanmısınız?

2. Məsuliyyəti öz üzərinizə GÖTÜRÜN.

İnandığınız yalan həyatınıza (münasibətlərinizə və əməllərinizə) öz təsirini necə göstərib?

3. Həqiqəti İQRAR EDİN.

Yuxarıda göstərilən həqiqətləri ucadan oxuyun. Onlardan hansı indi sizin üçün daha aktualdır?

Allahın Sözü vasitəsilə əqlinizi kökündən dəyişin. Növbəti ayələri ucadan oxuyun. Bu ayələr Allahın sizi necə qəbul etməsi haqda nə deyir?

Zəbur 139:13–18

Efeslilərə 1:3–8

Romalılara 5:6–8

Romalılara 8:1–2, 13, 15–17

4. Həqiqətə əsaslanaraq HƏRƏKƏT EDİN.

Həqiqətə uyğunlaşmağınız üçün hansı addımları atmağınız gərəkdir?

5. Həqiqətdə irəliləmək üçün Allahdan kömək DİLƏYİN.

Ata, çox sağ ol ki, Səndən uzaq düşdüyüm, Sənin məhəbbətini rədd etdiyim vaxtlarda mənimlə münasibət qurmaq istəmişən. Bilirəm ki, məndə yaxşı heç nə yoxdur. Məndən imtina etmədiyinə görə, Sənə minnətdaram. Məni hədsiz dərəcədə, qeyri — şərtsiz olaraq sevdiyinə görə, Sənə təşəkkür edirəm. Çox sağ ol ki, mənə görə Öz Oğlunu qurban vermişən. O, günahlarımın cəzasını cəkilb mənim uğrumda öldü. Məni xəzinə bilib qızın olaraq seçdiyinə görə, Sənə minnətdaram. Müqəddəs Ruhunu qəlbimin sakini etdiyinə görə, Sənə təşəkkür edirəm. Məni Məsihə bənzətmək istədiyinə görə də Sənə çox sağ ol deyirəm. Səninlə əməkdaşlıq etməm üçün mənə kömək et. Xahiş edirəm, məni Məsihə bənzər et, Onun ürəyini, xasiyyətini və həyatını mənə bəxş elə. Onun İsmilə Sənə dua edirəm. Amin.

GÜNAH HAQQINDA

Əziz gündəlik,

Edemi tərک etdiyimiz vaxtdan altı ay keçməsinə baxmayaraq, hələ də özümüə gələ bilmirik. Adəm əvvəlki kimi yenə də hər şeydə məni günahlandırır. Bilirəm ki, İlanə qulaq asmamalıydım. Ancaq Adəm ki, yanımda idi. Nə üçün o, heç bir şey etmədi? Axı o da mənimlə bir yerdə meyvədən dadmışdı.

Sözün düzü, o anda mən düşünmədim ki, bu, sonda ciddi bir problemə səbəb olacaq. İndi isə, baş verənlərdə daim özümü günahlandırırım. Bizim üçün etdiyi hər şeyin müqabilində Allaha qarşı bu cür hərəkətə necə yol verdim? Münasibətlərimiz bir daha nə vaxtsa əvvəlki kimi olacaqmı? Hər dəfə Allahla danışmağa cəhd edəndə, mənə elə gəlir ki, aramızda böyük bir sədd əmələ gəlib.

Bilməzdim ki, Allaha qulaq asmaq mənim üçün bu qədər çətin və qeyri-təbii olacaq. Məsələn, o günə kimi hər dəfə acanda yeyirdim və doyan kimi də dayanırdım. Amma indi, sanki məni hədsiz bir aclıq hissi bürüyüb– yeməyə başladım, özümü saxlaya bilmirəm.

Bu, həyatımda nəzarət edə bilmədiyim yeganə sahə deyil. Dilim də tez-tez, xüsusilə ən ağır günlərdə məni pis vəziyyətdə qoyur. Məsələn, dünənki kimi: gün ərzində özümü yaxşı hiss etməirdim və əhəmiyyətsiz şeylərə görə hirsimi Adəmdən çıxırdım. Bu rəftarıma özüm də dözə bilmirəm. Hirsilənməyim və hər şeyə irad tutmağım, özümün də xoşuma gəlmir. Amma hərdən mənə elə gəlir ki, özümə bacara bilmirəm.

Romero ailəsi Salli adlı pitonu ev heyvanı kimi alanda, onun uzunluğu cəmi 30 santimetr idi. Səkkiz ildən sonra onun uzunluğu

3,5 metrə, çəkisi isə 36 kiloqramadək artdı. Daha sonra, 1993-cü il iyulun 25-ində birmon pitonu Salli, on beş yaşlı Derekə hücum çəkdi və boynuna sarıaraq ölənə kimi onu boğdu.

Sakit, ağıllı kimi görünən bu məxluq bir qorxulu andaca təhlükəli və öldürücü bədheybətə çevrildi. «Ev heyvanı» heç nədən ehtiyatlanmayaraq onu evində bəsləyən, qayğısını çəkən insanlara qarşı çıxıb onların həyatını alt — üst etdi. Belə baxanda burda təəccüblü heç nə yoxdur. Çünki piton sadəcə təbiətinə məxsus olan bir şeyi etmişdi.

Günah da eynilə bu cürdür. O, bizi güldürə və əyləndirə bilər, o, bizimlə yatıb dura, bizimlə birgə oyun oynaya bilər. Lakin onun təbiəti dəyişilməz olaraq qalır. Bir gün o, mütləq üsyan edib onunla dostluq edənə məhv edəcək.

Hər bir yalan ölümlə nəticələnir. Allah və günah haqqında iblisin bizə təlqin etdiyi yalanlardan dəhşətli isə yoxdur. İblis bizi inandıрмаğa çalışır ki, Allah Özünü təqdim etdiyi kimi deyil. Eləcə də günah, Allahın vurğuladığı kimi bir o qədər də təhlükəli deyil. O, İsa Məsihin ilahiliyini və günahın ciddiliyini solğun şəkildə gözlərimiz önündə canlandırır. O, Allahı bir o qədər də yaxşı, günahı isə bir o qədər də pis şəkildə bizə təqdim etmir.

Müasir texnologiyalar fotosəkillərdəki ən eybəcəri gözəlləşdirə bilər. Günahı da iblis eynilə bu cür təsvir edir. O, hiyləgərcəsinə təsviri elə təhrif edir ki, ən iyrənc və ikrah hissi oyadan şeylər də gözəl bir incəsənət əsərinə çevrilir.

Lakin günah özgə bir libasa bürünsə də, onun təbiəti dəyişilməz olaraq qalır. Sakit və məsum görünən pitonla olduğu kimi, elə bir an gələcək ki, günahın da məhvedici təbiəti aşkara çıxacaq.

İblis Edem bağında üsyan qaldırmaq məqsədilə yalandan istifadə etdi. Sonda isə bu yalanın nəticəsi, bizim zənn etdiyimizdən də çox baha başa gəldi. Onun bugünkü yalanları əslində ilk qadına təlqin etdiyi yalanlardan heç nə ilə fərqlənmir.

Mən günah işlədə bilərəm və buna görə mənə heç nə olmaz

Yəqin, bu yalan iblisin günah barəsindəki baş yalanıdır. Allah Adəmə demişdi: «Bu ağacın meyvəsindən yesən hökmən öləcəksən».

Verilən əmr aydın idi: «Yemə». İtaətsizliyin nəticəsi də aydın idi: «Hökmən öləcəksən».

Əvvəlcə iblis bu cür qadağa qoyan Allahın xeyirxahlığına Həvvəyə şübhə oyatdı. Sonra Həvvəni Allahın onun həyatını idarə etmək ixtiyarına malik olmadığı haqda düşünməyə vadar etdi. Və nəhayət, bunlarla kifayətlənməyib daha da irəli gedərək Həvvəni günahın nəticəsindən də şübhələnməyə təhrik etdi. İlan qadına «yox, əsla ölməzsəniz» deməklə (Yaradılış 3:4), Allahın sözünə zidd çıxdı.

Zəbur 10-cu fəsildə, müəllif düz üç dəfə insanların Allaha qulaq asmamasının səbəbini açıqlayır. İnsanlar elə sanır ki, itaətsizliklərinə görə, onlara heç nə olmayacaq:

Ürəyində deyir: «Sarsılmaram, heç zaman fəlakətə düşmərəm»;
...ürəyində deyir: «Allah məni yaddan çıxarıb, heç vaxt görməz,
çünki mənə göz yumub»; Niyə pis insan küfr etsin? Niyə ürəyində
«Məndən əvəzini çıxılmaz» desin?

Zəbur 10:6, 11, 13

İblis bizi inandırmağa çalışır ki:

- günahımız müzakirə olunmayacaq
- əkdiyimi biçməyəcəm
- bu gün etdiyim seçimin nəticəsi olmayacaq
- odla oynasam da alovlanmayacam.

Yalanın əksər növlərində olduğu kimi, bu yalana da dərk etmədən inanırıq. Hətta biz buna oxşar fikirləri aktiv surətdə rədd edə bilərik. Günah işlətməyi qərara alırıqsa, demək, ondan təhlükəli bir şey gözləmədiyimizə görə bunu edirik. Beləliklə də doymağımıza baxmayaraq, desertin ikinci porsiyasını da yeməyə başlayırıq. Düşünmürük ki:

- bir neçə saatdan sonra mədəmizə ağırlıq çökəcək;
- tərəzidə çəkimizi yoxlayanda, nəfsimizə hakim olmadığımız üçün özümüzü danlayacağıq;
- bir neçə bu cür «güzəştə getmək» həddindən artıq çəkiyə, özünü günahlandırmağa, pis əhval-ruhiyyəyə və depressiyaya gətirib çıxarır;

- həddindən artıq yemək, şəkərli diabetə və ürək çatışmamazlıqlarına səbəb olur;
- bu sahədə nəfsə sahib olmamağımız, bizi digər sahələrdə də özümüzə hakim çıxmağa meyli edir;
- nəfsimizə hakim ola bilməməyi uzun müddət dəstəkləməyimiz, övladlarımızın xasiyyətinə də öz təsirini göstərəcək və onlar da nəfilərinin öhdəsindən gələ bilməyəcəklər.

Dünyəvi fəlsəfəni, qanunsuzluğu, ədəbsizliyi və əxlaqsızlığı əks etdirən ədəbiyyatlarla, filmlərlə, verlişlərlə və musiqi ilə özümüzü əyləndiririk. Hətta düşünürük ki, bununla biz...

- günaha yol verib ona müvafiq surətdə hərəkət edirik;
- günah işlətməyə can atırıq və müqəddəsiyyə olan yangımız get-gedə sönür;
- Allahla olan münasibətlərimizə sədd çəkirik;
- əqlimizi dünyəvi fikirlərlə yükləyirik (Nəticədə bu fikirlər həyat tərzimizi müəyyənləşdirir);
- gördüyümüz və eşitdiyimiz şeyləri həyata keçirtmək ehtimalını artırırıq;
- dünyəvilərin seksual münasibətlərini mənimsəməyə başlamaqla paklığımızı itiririk və nigahımızı itirmək riski ilə üzləşirik;
- gələcəkdə övladlarımızın və nəvələrimizin ədəbsiz olması ehtimalını artırırıq.

Biz küsürük və bu küstahlığımız gec-tez...

- sağlam düşünmə bacarığımızı məhv edəcək;
- bizi bədbəxt və qeyri — stabil emosional edəcək;
- orqanizmə öz mənfi təsirini göstərəcək və bununla da bizdə xroniki yorğunluq, baş ağrıları, əzələ gərginliyi və həzmlə bağlı problemlər yarana bilər;
- günahlarımızın bağışlanmasını qəbul etməyimizə mane olacaq;
- yaxınlarımızın həyatını dözülməz edəcək və onlar bizimlə ünsiyyət qurmaq istəməyəcəklər.

İşdəki yaxud təsadüfən tanış olduğumuz nəzakətli, xoşxasiyyət kişinin həddindən artıq bizə yaxınlaşmasına yol verməklə...

- ürəyimzə vəfasızlıq toxumu əkirik;
- ərimizi bizi razı salmaq imkanından məhrum edirik, çünki real-
lıq xəyallarla bir ölçülmür;
- özümüzün və həmin kişinin nıgahını dağıda bilərik;
- hətta bu kişi ilə zina etməsək də, artıq mənəvi süquta uğramış
oluruq;
- ərimiz, uşaqlarımız, qohumlarımız və Allah tərəfindən ümitsiz
bir soyuqluqla qarşılana bilərik.

Həmişə özümüdə xatırlatmalıyıq ki, iblis yalançıdır. Allahın «gü-
nah» adlandırdığını o, bu cür təhrif edir:

Bu əladır!

Burda qorxulu heç nə yoxdur.

Bu təhlükəli deyil!

Sən sadəcə təlabatlarını ödəyirsən.

Bu pakdır!

Bu təbiidir!

Bu elə arzuolunandır ki!

Həqiqət budur ki...

- günah təhlükəli, öldürücü və məhvedicidir;
- bu gün etdiyimiz hər bir seçimin mütləq nəticəsi olacaq;
- odla oynasaq, alovlanarıq;
- günah ölüm törədir (Yaqub 1:15).

Təəssüf ki, bir çox insanlar təbii, cismani seçimlərinin onların ni-
gahında, sağlamlığında, eləcə də Allahla və insanlarla olan münasi-
bətlərində özünü necə biruzə verməsini izləmirlər.

Günahın «ləzzət»i

İblis günahın cəzasız qalacağını əbəs yerə təlqin etmir. Eden
bağında o, Həvvəyə demişdi: «Siz Allaha qulaq asmamaqla da xo-
şagəlməz nəticələrdən qaça bilərsiniz. Əgər bu meyvədən dadsaz,
böyük bir qazanc əldə edərsiz».

...Əksinə, Allah bilir ki, o meyvədən yediyiniz gün gözləriniz açılacaq və xeyirlə şəri bilərək Allah kimi olacaqsınız».

Yaradılış 3:5

Başqa sözlə desək, iblis belə demişdi: «Nəticəsindən asılı olmayaraq, sizin bu özbaşınalığınızın sonda verdiyi ləzzəti duymağa dəyər». Həvvə nəyə inanmışdı və bu gün də biz ona inanırıq. Əgər günahdan hər hansı bir sevinc duymuruqsa, bəs günah işlətməyin bizə nə faydası var? «Mən» («Self») jurnalında, oxucuları maraqlandıran suallara psixoloqun verdiyi cavablar bölməsində bu haqda belə yazılıb: «Nigahdan kənar yaşadığınız eşq macərası nigahdakı məyusluğu yaşamaqda sizə kömək edə bilər. Bəzən bu, qadına güc verir... Uğursuz nigaha son qoymağa kömək edir».

İblis günahın «müsbət» nəticələri barəsində hansısa məqamlarda haqlıdır. Günahın həqiqətən müvəqqəti zövq verməsi haqda İbranilərə məktubda (11:25) da yazılıb. Lakin sonda o, məhvedici qüvvəyə malik olur. Burda isə heç bir istisna yoxdur.

Dostlarımdan biri günahın nəticələrinin siyahısını tərtib edərək öz cib dəftərcəsində saxlayır.

- Günah sevinc hisslərini oğurlayır (bax: Zəbur 51:14).
- Günah bizi əminlikdən məhrum edir (bax: 1Yəhya 3:19-21).
- Günah təqsir hissləri doğurur (bax: Zəbur 51:5).
- Günah iblisə səlahiyyət verir (bax: 2Kor. 2:9-11).
- Günah Müqəddəs Ruhu söndürür (bax: 1Salonikilərə 5:19)
- Günah fiziki zərər yetirir (bax: Zəbur 38:2-12; 31:11).
- Günah qəlbi yaralayır (bax: Zəbur 32:3-4).
- Günah Müqəddəs Ruhu kədərləndirir (bax: Efeslilərə 4:30).
- Günah digər günahlara yol açır (bax: Zəbur 32:3-4).
- Günah Allahla olan münasibətləri pozur (bax: Yeşaya 59:1-2).
- Günah qorxu yaradır (bax Süleymanın məsəlləri 28:1).
- Günah məni öz quluna çevirir (bax Yəhya 8:34; Romalılara 6:16).

Dostumun Allaha itaətsizliklə bağlı hər hansı bir problemi yaranda, bu siyahıya nəzər salıb onu oxumağa başlayır və öz-özünə

sual verir: «Doğrudan bu günahın əvəzində onun dəyərini ödəmək istəyirəm? Buna necə yol verə bilərəm?»

Bəzən günahlarımızın nəticəsi aylar yaxud illər ötdükdən sonra özünü biruzə verir. Bəzən bu, gələcək nəsillərdə üzə çıxır. Bəzi nəticələr isə hökm günündən– yəni, Allahın önündə durduğumuz gündən tez aşkar olmayacaq. Elə buna görə də qəti surətdə əmin oluruq ki, günahımızın nəticələrindən canımızı qurtarmışıq. Vaizin kitabında yazıldığı kimi, «Pis işin cəzası tez verilmədiyinə görə, insanların ürəyi də pislik etməyə cəsarət tapır» Vaiz (8:11).

Allah əbəs yerə cəzasını gecikdirmir. Bunun səbəblərindən biri tövbəyə gəlmələri üçün insanlara vaxt vermək istəyidir: «...Rəbb bizə səbr edir və istəyir ki, hamı tövbəyə gəlsin və kimsə həlak olmasın» (2 Peter 3:9). Lakin buna baxmayaraq, hesabat günü gələcəkdir. O gəldiyi gün isə hər bir Allah övladı keçmişdə itaətkarlıq yolunu seçmədiyinə görə, bərk peşiman olacaqdır.

Günahla oyun oynayıb və bundan zövq alan Süleyman, nəhayət (çox gec), illər keçdikdən sonra, belə bir qərara gəldi ki...

«...günahkar adam yüz dəfə pislik edib uzun müddət yaşasa da,
Allahdan qorxanların, Onun hüsurunda ehtiramla duranların yaxşılıq
görəcəyini bilirəm; Hər şey aşkar oldu: Allahdan qorx,
Onun əmrlərini yerinə yetir... çünki Allah hər şeyi,
gizli olan hər şeyi–istər yaxşı olsun, istər pis — mühakimə edəcək».

Vaiz 8:12; 12:13–14

Əslində günahım bir o qədər də ciddi deyil

Bu yalanla növbəti fəsildə müzakirə edəcəyimiz yalan (Allah günahımı bağışlaya bilməz) eyni bir sahənin iki əks qütbünü təşkil edir. Əgər iblis bizi birinci yalana inanmağa təhrik edə bilmirsə, onda ikincini təlqin etməyə çalışacaq. Hər ikisi də eyni dərəcəli yalan olduğundan sonda insanı əsarətə salır.

Başqalarına nisbətən bizlərdən daha çox bu yalana firavan ailədə böyüyənlər, uzun müddət cəmiyyətə baş çəkənlər və ya «yaxşı davranış» öyrənənləri meyilli olur. Fahişəlik, abort etmək, yaxud seksdə tərəfdaşımızı əvəz etmək kimi şeylər heç vaxt aqlımıza da gəlmir.

Nəyin bahasına da olsa, heç vaxt ədəbsiz danışmırıq, işçimizin əmək haqqını kəsmirik yaxud da həyat yoldaşımızdan boşanmırıq. «Ciddi» günah işlədən insanlarla müqayisədə özümüzü müsbət kimi görürük. Boş yerə vaxt itirmək, özünümüdəfiə, başqalarının sirrini yaymaq, həddindən artıq yemək və ya müəyyən miqdar spirtli içki qəbul etmək, acıdillilik, insanlara qarşı tənqidi münasibət, bədxərclik, qorxu, narahatlıq, eqoistlik yaxud da deyinmək kimi günahlarımız bizə bir o qədər də ciddi görünmür. Hətta onları heç də həmişə günah saymırıq və onların zəifliyimizdən, vərdislərimizdən, ya da xasiyyətimizdən irəli gəldiyini düşünürük.

Həvvə da öz günahına məhz bu mövqedən yanaşmışdı. Belə baxanda o, nə ərinə atmışdı, nə də ki, Allahı lənətləyərək Onun mövcudluğunu inkar etmişdi. Sadəcə Allahın izn vermədiyi meyvənin bir balaca dadına baxmışdı, vəssalam. Bəs burada problem nədədir? Problem ondadır ki, Allahın «yemə» dediyinə Həvvə «Yeyəcəm» demişdi.

Allahın qadağa qoyduğu meyvədən Həvvanın yeməsi, özü ilə dəhşətli nəticələr gətirdi: bu, onun bədənində, əqlində, iradəsində, emosiyalarında, Allahla və ailəsilə olan münasibətlərində özünü biruzə verdi. Bu «xırda» günah, onun ərinə də yoldan çıxartdı. Nəticədə isə bütün bəşəriyyət günah dəryasına yuvarlandı. Gölməçəyə atılmış daşın əmələ gətirdiyi dairələr uzunmüddətli olduğu kimi, günah da beləcə indiyədək davam etməkdədir.

Kaş ki, günahın nə qədər ciddi olduğunu görə biləydik! Hər bir günah-üsyən və xəyanətdir. Hər dəfə öz bildiyimizi edəndə, biz Allaha-Kainatın Padşahına qarşı çıxırıq.

Con Benyaninin dediyi kimi, «gəminin bir sızan dəliyi onu batırdığı kimi, günahkarı da bir günah məhv edir». Və ya Benyaninin müasiri Cermi Teylorun qeyd etdiyi kimi, «Qol saatının mexanizmində əhəmiyyətsiz hissə olmadığı kimi, az əhəmiyyətli günah da yoxdur».

Mən divarları ağ rəngə boyanmış bir evdə yaşayıram. İlin çox vaxtı bu divarlar elə ağ olaraq görsənir. Lakin qar yağanda evim qəfildən çirkli sarı rəngə boyanır.

Günahla da elə bu cür olur: hətta günahkarlarla müqayisədə «təmiz» görünsək də, Allahın Kamil müqəddəsliyi ilə müqayisədə aciz görünürük.

Günah haqqında olan həqiqət Allahın xasiyyətinin nurunda daha aydın nəzərə çarpır. Onun şəfəq saçan müqəddəsliyinə baxarkən günahımızın nə qədər kəskin iyrənc olduğunu dərk etməyə başlayırıq.

17 və 18-ci əsrlərdə Puritaniyalılar öz sədaqəti, müqəddəsliyi və itaətkarlığı ilə məşhurlaşmışdılar. Onlarda mühakiməyə layiq nə işə tapmaq çox çətin idi. Bir çox insanlar yaxşı bilir ki, hər kim günahkar olsa da, puritaniyalılar heç vaxt böyük günah işlətməyiblər. Lakin onların kitabları təsdiqləyir ki, əslində onlar özlərini böyük günahkarlar sanırdılar. Allahla sıx ünsiyyətdə yaşadıklarından, onlarda öz günahlarına qarşı nifrət yaranmışdı. Baxmayaraq ki, bu günahlar başqaları üçün əhəmiyyətsiz görünürdü. Günahı bu cür dərk etmələri məhz onların etdikləri duaların sayəsində mümkün olmuşdur:

Günahın iyrəncliyini mənə aç ki, ona nifrət edə bilim, ondan iyrənim, ondan qaçım... Heç vaxt imkan vermə ki, unudum: günahın iyrəncliyi yalnız onu işlətməkdən asılı deyil, onun iyrəncliyi əzəmətli Şəxsə qarşı işlətməyimizdədir.

Allah günahımı bağışlaya bilməz

Hər dəfə bağışlanma mövzusunda söz açan kimi, mütləq kiməsə mənə deyir: «Etdiyim günaha görə hələ də özümü bağışlaya bilmirəm». Maraqlıdır, Müqəddəs Kitab özümüzü bağışlamaq haqqında ümumiyyətlə heç nə demir. Məncə, bir çox qadınlar bu barədə danışanda bağışlandıqlarını duya bilmədiklərini nəzərdə tuturlar. Onlar hələ də əməlləri sayəsində yaranan təqsir dolu hisslərlə yaşayırlar.

Onlar bilir ki, Allah onları bağışlaya bilər, amma həqiqətdə tamamilə bağışlandıqlarına inanmırlar. Allahın mərhəmətini və bağışlanmasını qəbul etmək, bu qadınlar üçün çətinidir. Onlar düşünür ki, Allahla ünsiyyəti bərpa etmək və Onun iltifatını qazanmaqdan ötrü günahlarının əvəzini ödəməli, «cəzalarını» çəkməlidirlər. Bəlkə bundan sonra pisliyi tamamilə aradan qaldıra bildilər.

Təqsirdən və hətta Müqəddəs Allaha qarşı işlədilən yeganə günahdan yaxa qurtarmaq üçün «xeyirxah əməllər»lə dolu bir ömür də belə kifayət etməz. Kimyəvi təmizləmə yolu ilə təmizlənməyən ləkə kimi, heç bir insani güc günahın ləkəsini təmizləyə bilməz. Günahın təqsirini «yumaq» üçün yalnız bir vasitə var:

Nə təqsirimi yuya bilər? — Yalnız Məsihin qanı,
Yenidən şəfa verir? — Yalnız Məsihin qanı.

Günahdan da qurtarar? — Yalnız Məsihin qanı.
Xeyirxah əməllərmi? — Yalnız Məsihin qanı.

Bir-birinə zidd olan iki müddəadan («əsində günahım bir o qədər də ciddi deyil» və «Allah günahımı bağışlaya bilməz») hansı həqiqətə daha çox uyğundur? — Əsində həqiqət yalnız çarmıxda açıqlanır. İsa Məsihin çarmıxda bizim üçün etdiklərinin gözəl təsvirinə Zəbur 85-də də rast gəlirik: «Məhəbbətlə həqiqət bir-birinə qovuşacaq, səhliliklə əmin-amanlıq bir-biri ilə öpüşəcək».

Allahın günahkarlara qarşı olan məhəbbəti və mərhəməti ilə günaha olan hədsiz nifrəti məhz Çarmıxda qovuşdu. Allah bütün dünyanın günahının cəzasını çarmıxda İsa Məsihin üzərinə qoydu. Ondan ayrı düşən günahkarlara barışıq və sülh təklif etdi. Çarmıx açıq aydın göstərir ki, Allah günah haqqında düşündüyü vaxt, bizim adı yaşadığımız «zəifliklərimiz»dən qurtulmağımız barəsində də düşünür. Çünki bunun üçün O, böyük bir dəyər ödəyib. Çarmıx — Allahın ən dəhşətli günahkara qarşı göstərdiyi sevgi və mərhəmətin rəmzidir.

Böyük Britaniyanın 19-cu əsr görkəmli yazıçılarından biri olan Uiliyam Kuper, gənc yaşlarından ümitsizliyə qapılaraq qəlbində təqsir dolu ağır yüklər daşıyıb. Əsəb gərginliyi keçirən gənc yazıçı hətta özünə qəsd etməyə də cəhd göstərib və ilin yarısını psixatriya xəstəxanasında müalicə olunub. Xəstəxanada müalicə aldığı müddətdə Kələmdan oxuduğu ayələr onun həyatını tamamilə dəyişdi. O gördü ki, İsa Məsih — «...Öz Qanına iman vasitəsilə əfv etdirən Qurbanıdır. Bu isə, Allahın ədalətini göstərmək üçün idi. Çünki Allah səbrli olaraq əvvəlcə işlədilən günahlara diqqət yetirməmişdir ki, indiki zamanda Öz ədalətini izhar etsin...» (Romalırla 3:25-26).

Bu həqiqəti dərk etdiyi an, Uiliyam Kuper onu qəbul edib İsa Məsihə iman gətirməklə günahlarının bağışlanmasına nail oldu. Bir neçə ildən sonra o, bağışlanmanın möcüzəsi haqda himn yazdı. İki yüz ildən çoxdur ki, bu himn tövbə edən günahkarlara ümid verir. Bəlkə də siz bu himni əvvəllər dəfələrlə oxumusunuz. Ancaq gəlin indi onun sözlərini sanki əvvəl heç vaxt eşitməmiş kimi, təkrarən yenidən

yavaş-yavaş oxuyun. Beləcə Allahın məhəbbəti və mərhəməti sayəsində rahatlıq tapmağa çalışın:

Müqəddəs Qan günahların yuyulması üçün çay kimi axır,
Bu qanda özabkeşlər rahatlıq, yorğunlar istirahət tapır.

Çarmıxda cinayətkar müqəddəs açar tapdı,
Qanla yuyulan canı əbədi rahatlıq tapdı.

Mən Rəbdən uzaqda, Yer üzündə sərgərdan gəzirdim,
Lakin cəlb etdi özünə məni, artıq Onun əllərindəyəm.

Zəifliyimdə bir də İsanı kədərləndirsəm,
Bilirəm, Müqəddəs Qan təqsirimi bağışlar.

Əməllərimə görə mən cavabdeh deyiləm

Əməllərimizə görə başqalarını günahlandırmaqdan necə xoşlandığımızı Anna Rassel, məzəli «ruhi xəstələrin xalq mahnısı»nda gözəl bir şəkildə belə təsvir edir:

Üç yaxud dörd yaşımda qardaşıma nifrət etdim,
Əlbəttə, elə buna görə də onu zəhərlədim.
Lakin mən çox xorşbəxtəm, bilirəm, burda belə bir dərs vardır:
Mən nə etsəm, başqası buna günahkardır

Əgər Eden bagına qayıtsaq görərik ki, yoldan çıxartmanın qədim forması ilk dəfə orada əmələ gəlib. Allah Adəmlə Həvvanı əməllərinə görə məsuliyyətə cəlb etmişdi (Kəlamda dəfələrlə təkrarlanır ki, hər bir əməlimizə görə Allaha hesabat verəcəyik). Bu an Allah onların hər ikisinə də eyni tərzdə yanaşmadı. «Siz niyə belə etdiniz?» deyə onlardan xəbər almadı, həmçinin bir-birinin davranışını izah etməyi də onlardan tələb etmədi. Yəni, O, Adəmdən soruşmadı ki, «Həvva niyə belə etdi?». Həvvaya da «Ərin niyə belə etdi?» sualını vermədi. Allah ilk növbədə Adəmə, daha sonra isə Həvvaya müraciət edib hər birindən ayrı-ayrılıqda soruşdu: «Sən niyə belə etdin?».

Allahın Adəmə verdiyi sual dəqiq və konkret idi «...sənə yeməyi qadağan etdiyim ağacın meyvəsindən yeməmisən ki?» (Yaradılış 3:11). Və Həvvadan da «...sən niyə belə etdin?» (Yaradılış 3:13) deyə xəbər aldı. Allah onlardan həqiqəti etiraf etmələrini istədi.

Vəziyyət aydınlaşdıqca, əməllərinə görə Adəmlə Həvva nəinki məsuliyyəti öz üzərlərinə götürür, əksinə bir-birini ittiham etməyə başladılar. Allahın Adəmə verdiyi «...o ağacın meyvəsindən yeməmisən ki?» sualına Adəm «...mənimlə birgə olmaq üçün verdiyin qadın o ağacın meyvəsindən verdi, mən də yedim» (Yaradılış 3:16) cavabını səsləndirdi. «Həvva sən niyə belə etdin?» sualına isə Həvva «İlan məni yoldan çıxartdı, mən də yedim» cavabını verdi.

Hər ikisinin də cavabı düz idi. Doğrudan da Həvva Adəmə Allah tərəfindən verilmişdi və ağacın meyvəsini də ərinə o təklif etmişdi. Həvvanı isə həqiqətdən də İlan yoldan çıxartmışdı. Lakin Adəmlə Həvva öz günahlarını bir-birinin boynuna atmaqla sanki bu günahın məsuliyyətini azaltmağa çalışırdılar.

Allah onlardan soruşmamışdı ki, bu günahı işlətməyə onları kim təhrik edib — yalnız əməllərinin müqabilində onların məsuliyyət daşmalarını istədi. Baxmayaraq ki, bu günaha iblisin təzyiqi altında yol vermişdilər, amma seçim yenə də onların idi.

Adəmlə Həvva «İttihamçılar» cərgəsində birinci olsalar da, sönməz da olmadılar. Edəndə başlanan oyun, bu gün hamımızın oynadığı oyundur. Bu oyunu təbiətimizdən irəli gələn mütəxəssis peşəkarlığı ilə oynayırıq. Elə növbəti şəhadətlər də bir daha bunu təsdiq edir:

Daima başqalarını, şəraiti və Allahu ittiham etməklə, həyatım, günahlarım və verdiyim qərarlar üçün cavabdehlik daşımaqdan yayınırdım. Bu vaxt özümü tamamilə aciz, tələyə düşmüş kimi hiss edirdim.

Özümü qurban hiss edib tez-tez depressiyaya uğrayırdım. Mənə elə gəlirdi ki, depressiyaya düşməyim təsirim üzündən deyil. Başa düşəndə ki, depressiyalar qəzəbindən irəli gəlir, onda günahıma görə məsuliyyəti öz üzərimə götürdüm və beləliklə də, azadlığa nail oldum.

İş yoldaşlarımdan biri ilə günahlı münasibət qurmuşdum. Həmən insandan mənəvi dəstək və nəvaziş alırdım. Çünki ərim bir çox şeyləri məndən gizlədir və pornografiyaya aludə olduğundan mənə diqqət yetirmirdi. Düşünürdüm ki, məhz ərimin mənimlə bu cür rəftarı iş yoldaşım ilə münasibət qurmama təkan verib. Özümə bəraət qazandırır və ərimə nisbətən özümü yaxşı apardığımı sanırdım.

Dəfələrlə ailəsi dağılmış qadınların danışdığı əhvalatları dinləmişəm. Onlar həmişə keçmiş ərlərinin onları necə incitmələrindən danışırlar və belə hesab edirdilər ki, nigahlarının puç olmasına məhz bu kimi şeylər səbəb olub.

İndiyədək yadıma gəlmir ki, hansısa bir qadın: «Nigahımızın pozulmasında mənim də rolum az olmayıb. Çünki ərimə qarşı düzgün davranmırmı, tələsik qərarlar qəbul edirdim» yaxud da «ərimdən boşanmaqla mən düz hərəkət etməmişəm» desin.

Çoxlu sayda qadınlar onları borca girməyə, təsəllini yeməkdə tapmağa, əxlaqsızlıq etməyə, valideynlərindən uzaqlaşdırmağa sövq edən şəraitlərdən bəhs ediblər. Onlardan yalnız az bir qismi etdiyi əməllərin-həyatındakı problemə səbəb olan seçiminin məsuliyyətini öz üzərinə götürür.

Bir dəfə konfranslardan birində orta yaşlı bir qadın şəhadətini bizimlə bölüşmək üçün səhnəyə çıxdı. Özünü psixoloq kimi təqdim edən bu qadın bildirdi ki, artıq 22 ildən çoxdur bu peşədə çalışır. Onun şəhadəti qəlbimizi dəlib keçəcək dərəcədə səmimi səslənirdi: «Ya Rəbb, Səndən və bacılarımdan üzr istəyirəm. Əziz bacıları, bu illər ərzində sizi aldadıb həqiqi yoldan yayındırmışam. Heç vaxt sizə deməmişəm ki, əməllərinizə görə cavabdeh olan yalnız siz özünüz-sünüz. Buna görə məni bağışlayın».

Düşmənimiz olan iblis deyir ki, etdiyimiz hər hansı bir əməlin məsuliyyətini üzərimizə götürsək, təqsir doğuran hisslərdən əzab çəkəcəyik. Lakin əslində isə seçiminizə və ətrafımızdakılara münasibətə görə məsuliyyəti yalnız öz üzərimizə götürsək, bax, onda biz təqsir hisslərindən tamamilə azad ola bilərik. Yazıçılardan birinin deyişi kimi:

Günah-ağır vəziyyətlərimiz üçün ən yaxşı xəbərdir. Çünki, əgər günah mövcuddursa, demək, çıxış yolu da mövcuddur. Tövbə üçün də fürsət var. Təbiiyənizdə olan çatışmamazlıqlar və ya valideynlərinizdən aldığınız mənəvi zərbələr üçün siz tövbə edə bilməzsiniz. Ümumiyyətlə, bu kimi şeylərdən qaçmaq mümkün deyil. Amma siz günaha görə tövbə edə bilərsiniz. Günah və tövbə-sevinc və ümid üçün vahid qanunauyğun zamanətdir.

Günaha həmişə qalib gələ bilmərəm

Yəqin, hər bir məsihçi qadın öz həyat təcrübəsindən Xizer adlı qadının başına gələnlərə yaxşı bələddir:

Həyatımda o qədər günah var ki! Onlardan necə azad ola bilərəm? Sanki ümitsizliyə qapılmışam. Günahlardan elə yaxa qurtarmaq istərdim ki. Lakin hələ də onların təsiri altındayam. Eyni günahlarla Allahın hüzuruna dəfələrlə gəlməkdən artıq xəcalət çəkirəm. Elə ki, qəlbimi Ona açıram, vəziyyət daha da ümitsizləşir. Yalanlardan necə yaxa qurtarım? Mən dəyişilmək istəyirəm.

Bu sözlər mənə həvari Pavelin qəlbindəki fəryadı xatırladır:

«Beləliklə, mən bu nəticəni tapıram: yaxşılıq etmək istərkən, məndə pislik hazır olur. Çünki Allahın qanunundan daxili varlığımıza görə zövq alıram. Lakin mən üzlərimdə başqa bir qanun da görürəm ki, o, ağılımın təsvib etdiyi qanun ilə mübarizə edir və üzlərimdə olan günah qanuna məni əsir edir. Nə zavallı adamam. Ölümə aparan bu bədəndən məni kim xilas edəcək?»

Romalılara 7:21-24

Sorğu götürdüyümüz qadınların yarısından çoxu etiraf edirlər ki, günaha həmişə qalib gəlməyin mümkünliyinə inanmırlar. Görünür, iblis imanlıların azadlığını məhdudlaşdırmaq üçün tez-tez bu yalandan istifadə edir.

Yuxarıdakı ayələrdən (Romalırla 7:21–24) görürük ki, hər bir Allah övladı yeni təbiətə — Allaha itaətli olmağı istəyən təbiətə malikdir. Hər bir imanlı qəlbinin dərinliyində Allaha məqbul həyat tərzi sürmək istəyi ilə yaşayır. Lakin Kəlama əsasən, hətta «yenidən doğulma»ğımıza baxmayaraq, cismani təbiətimiz (təbii istəklərimiz) bizdə yaşayan Müqəddəs Ruha qarşı mübarizə aparmaqda davam edir:

Müqəddəs Ruh deyir:	Cismani təbiət deyir:
Bağışla	Bağışlama
Nəfsinə hakim ol	İstədiyini istədiyin vaxt ye
Bu pulları ehtiyacı olanlara ver	Bu pulları özün üçün xərclə
Vaxtını Kəlam oxumaqla və dua etməklə keçirt	Günün çox ağır keçibse, bir az televizor qarşısında dincəl
Demək istədiyin hiddətli və lazımsız sözlərdən dilini saxla	Hər şeyi olduğu kimi de

Hər dəfə Müqəddəs Ruha yol verməyib cismani təbiətimizin xeyrinə seçim edəndə, günahın üzərimizdə hökm etməsinə izn veririk. Digər tərəfdən, hər dəfə Münqəddəs Ruha «hə» deməklə öz həyatımızda Ona böyük səlahiyyət veririk.

Allaha deyil, daim günahə tabe olmaqla qəlbimizdə çətin qoparıla bilən pis vərdişlərin kök salmasına şərait yaradırıq. Beləcə, günahın köləliyini qəbul edirik. Bir müddət doğru yola can atırıq, amma məğlubiyyətə uğrayırıq. Bir daha cəhd edirik və yenə də məğlub oluruq. Bu vaxt iblis bizi inandırmağa çalışır ki, heç nəyi dəyişə bilməyəcəyik və və həmişə də pis vərdişlərin köləsi olaraq qalacağıq. Fikirləşirik ki, «Nə faydası var, onsuz da uduzuram və ömrüm boyu da bu döyüşü udzacam». Beləliklə də təslim oluruq. Bəs əslində nə baş verir? — İblis bizə qalib gəldi. Bununla da o, bizi günahə və imtahanlara həmişə qalib gələrək yaşamağın mümkün olmadığına inandırdı.

Problemlərinin müxtəlifliyinə baxmayaraq, Kristina və Şeylin başına gələnlər mahiyyətə eynidir:

Mən qadınlara olan şövqümə görə özümlə mübarizə aparırdım. Çünki bilirdim ki, bu əxlaqsızlıqdır. Öz fikirlərimə qarşı

durduqca, vəziyyət daha da mürəkkəbləşirdi. Mənə elə gəlirdi ki, fikirlərimi heç cürə cilovlaya bilməyəcəm. Allahın qarşısında ləkəli olduğumu dərk edirdim, amma bundan azad ola bilmirdim.

Uzun illərdir ki, acgözlükdən əziyyət çəkirəm. Demək olar ki, hər gün bununla mübarizə aparıram. Zənnimcə, heç vaxt dəyişilməyəcəm və qələbəyə nail ola bilməyəcəm. Müəyyən bir müddətədək müqavimət göstərirəm, amma yalana uyan kimi, sanki hər şey yenidən başlayır.

Unütməyin: düşüncə səviyyəmiz həyat tərzimizi müəyyənləşdirir. Günaha qarşı aciz olduğumuza inandıqca, günah işlədəcəyik. Əgər əsarətə düşdüyümüzü ehtimal ediriksə, demək, əsarət altında da yaşayacağıq. Qələbəmizə inanmasaq, məğlubiyyətə uğrayacağıq.

Şerl öz əhvalatında belə bir vacib faktı qeyd etdi: O inanır ki, özünü dəyişə bilməz. Qərribə səslənsə də bu faktın dərk edilməsi, onun üçün günah üzərində qələbəyə doğru atılmış ilk addımdır.

Nə siz, nə də ki, mən özümüzü dəyişə bilmərik. Çünki Məsih deyib: «...Mənsiz heç bir şey edə bilməzsınız» (Yəhya 15:5).

Yaxşı, bəs biz nə edək? Günahdan necə azad olaq? Yalnız bir cavab var: bizi həqiqət azad edə bilər. Məsihin qurban getməsi sayəsində günaha qalib gələ bilərik. Artıq iblis bizə sahib çıxma bilməz və biz daha onun köləsi deyilik. Əgər siz məsihdəsinizsə, onda həqiqət budur ki...

«Və günahdan azad olunduqda, siz salehliyin qulu oldunuz.

I... çünki həyat verən Ruhun qanunu Məsih İsa sayəsində mənə günah və ölüm qanunundan azad etdi».

Romalılara 6:18; 8:2

Günahkarlar üçün şad xəbər

Artıq bildiyimiz kimi, İblis Həvvaya vəd vermişdi ki, qadağan olunmuş meyvədən dadmaqla onun gözləri açılacaq, bununla da xeyir və şəri bilərək Allah kimi olacaqdır. Əslində isə həmin anda...

- Həvvə kor olaraq həqiqəti görmək qabiliyyətini həmişəlik itirdi.
- Allah surətində yaradılmasına baxmayaraq bu bənzəyiş təhrif olundu. O, tamamilə Allaha zidd çıxan günahlı təbiətə düçar oldu, eynilə qaranlıqla işıqda olduğu kimi.
- O, həqiqətdən də pislik barəsində biliyə yiyələndi. Amma əvəzində isə Allahla ünsiyyəti pozuldu və bir daha saleh həyat yaşamadı.

O vaxtdan hər bir insan dünyaya eynilə bu cür yəni ruhani cəhətdən kor, günahlı, Allahdan uzaq düşmüş və Ona məqbul olmayan tərzdə doğulur. Buna görə də günahlarımızın nəticəsi olaraq Allahın ədalətli mühakiməsinə uğrayırıq. Xoş xəbər-Müjdənin mahiyyəti budur ki, İsa bu dünyaya gələrək Həvvanın və bizim günahlarımızın cəzasını Öz üzərinə götürdü. Bunu ona görə etdi ki, bizi ölümə məhkum edən günahlarımızın nəticəsindən azad olaq. Onun günahsız həyatı, çarmıxdakı ölümü və ölümə zəfər çalan dirilməsi ilə həm günahlarımızın bağışlanmasına nail olur, həm də kədərləndirdiyimiz Allahla barışıb saleh həyat tərzini sürmək üçün güc tapırıq.

Müqəddəs Allah önündə bağışlanmağımız və bəraət qazanmağımız məsihçi ailəsində doğulmağımıza və ya tez-tez cəmiyyətlərə baş çəkməyimizə görə deyil. Ümumiyyətlə məsələ bunda deyil ki, biz vətəniz olunmuşuq, xeyirxah işlər görürük, tövbəyə dəvət olunanda hamıdan tez irəli çıxırıq, güclü ruhani duyğulara malikik, hər hansı bir duanı əzbərdən bilirik. Yox. Əməllərimiz sayəsində günahlarımızdan xilas olmaq heç vaxt mümkün deyil. Əbədi xilas əldə etməyin yeganə yolu-İsa Məsihin çarmıxda tamamladığı işə tam şəkildə güvənməyimizdir.

Mən xilas olduğuna şübhəylə yanaşan və bu şübhələrdən əziyyət çəkən qadınlardan tez-tez məktublar alıram. Demək olar ki, onlardan bəziləri «doğru cavab»dan xəbərdardırlar. Lakin bununla yanaşı indiyədək hansısa günahdan əziyyət çəkməkdə davam edirlər. Məncə, onlar öz günahlarından həqiqətdən tövbə etməyiblər və İsa Məsihə də layiqincə güvənmirlər, onları yalnız Məsihin xilas edə biləcəyinə də inanmırlar. Bəlkə də bu qadınlar ruhanidilər, amma buna baxmayaraq hələ də Rəbbin qarşısında bəraət qazana bilməyiblər.

Bəs siz necə, mənim dostum, günahlarınıza görə bəraət qazandığınıza inanırsınızmı? Düşməni sizi qorxu, şübhə və təqsir dolu hisslərin əsarəti altında saxlamaq istəyir. Nə dərəcədə «yaxşı insan» olduğunuzdan asılı olmayaraq, Allah qarşısında salehliyə aparan yeganə yol — İsa Məsihə olan imandır. Və nə dərəcədə günahkar insan olduğunuzdan da asılı olmayaraq, Onun lütfü sizə yetər. Məsihin ölümü — günahla bağlı problemlərin yeganə həllidir.

Əgər siz bu vaxtadək günahla olan problemlərinizi bu şəkildə həll etməmişinizsə və Allahın övladı olduğunuza əmin deyilsinizsə, onda sizi növbəti fəslə keçməzdən əvvəl Allahla olan münasibətlərinizi bərpa etməyə dəvət edirəm. İblisin sizi kor etməsinə, əsarət altında saxlamasına heç vaxt imkan verməyin. Əbədi həyatınız məhz bundan asılıdır.

Allaha Onun qoyduğu qanunu pozduğunuzu və özünüzü heç cürə xilas edə bilmədiyinizi etiraf edin. Günahlarınızın cəzasını çəkmək üçün İsa Məsihi bu dünyaya göndərdiyinə görə Ona minnətdarlıq edin. Məsihin xilaskar olduğuna iman edin. Onun bəxş etdiyi əbədi həyat ənamını qəbul edin. Günahdan dönmək və Məsihə güvənmək istədiyinizi Allaha söyləyin. Məsihin həyatınızın Rəbi olmasına izn vermək istədiyinizi də Allaha bildirin. Daha sonra günahlarınızı bağışladığına və Müqəddəs Ruh ənamına görə Ona minnətdarlıq edin. Əgər Müqəddəs Ruha itaətli olsanız, O, sizdə yaşayacaq və günaha qalib gəlməyiniz üçün sizə güc verəcək.

Gəlin birlikdə Allahın bizim üçün etdiklərini yada salıb qədim bir puritan duası edək. Bu duanı neçə il imanda olmasından asılı olmayaraq hər bir kəs edə bilər:

Kömək et heç vaxt unutmayım:
Günahın murdarlığını,
Xilasın bəxş etdiyi salehliyi,
Məsihin əsrarəngiz izzətini,
Müqəddəsliyin ecazkar gözəlliyini,
Möcüzəli lütfünü.

YALAN

HƏQİQƏT

13. MƏN GÜNAH
İŞLƏDƏ BİLƏRƏM
VƏ BUNA GÖRƏ DƏ
MƏNƏ HEÇ NƏ OL
BİLMƏZ.
 - Bu gün etdiyim hər bir seçimin mütləq bir nəticəsi olacaq. Əkdiyimi biçəcəm.
 - Günahın verdiyi zövq müvəqqətidir.
 - Odlə oynasam mütləq alovlanacam. Etdiyim günahın nəticəsindən heç cürə canımı qurtara bilməyəcəm.
14. GÜNAHIM BİR
O QƏDƏR DƏ CİDDİ
DEYİL.
 - Hər bir günah Allaha qarşı yönəlmiş üsyandır.
 - Xırda və əhəmiyyətsiz olan günah mövcud deyil.
15. ALLAH MƏNİM
GÜNAHIMI
BAĞIŞLAYA
BİLMƏZ.
 - İşlətdiyim hər bir günahı yumaq üçün Məsihin Qanı yetər.
 - Allahın bağışlaya bilməyəcəyi günah yoxdur.
 - Dünyadakı ən böyük günahdan da böyük Allahın lütfü var.
16. ƏMƏLLƏRİMƏ
GÖRƏ TAMAMİLƏ
CAVABDEH MƏN
DEYİLƏM
 - Allah başqa insanların günahına görə məndən hesabat istəmir
 - Seçimimə görə mən cavabdeh deyiləm.
17. GÜNAHA HƏMİŞƏ
QALIB GƏLƏ
BİLMƏRƏM.
 - Allahın övladı olsam, günah işlətməyə bilərəm.
 - Günahın köləsi deyiləm. Məsihin sayəsində günahdan azad olmuşam.
 - Allahın lütfü və Məsihin çarmıxdakı hünəri sayəsində günahə qalib gələ bilərəm.

1. Allahla RAZILAŞIN.

Günah haqqında hansı yalana inanmısınız?

2. Məsuliyyəti öz üzərinizə GÖTÜRÜN.

İnanmışınız yalan həyatınıza (münasibətlərinizə və əməllərinizə) öz təsirini necə göstərib?

3. Həqiqəti İQRAR EDİN.

Yuxarıda göstərilən həqiqətləri ucadan oxuyun. Onlardan hansı indi sizin üçün daha aktualdır?

Allahın Sözü vasitəsilə əqlinizi kökündən dəyişin. Növbəti ayələri ucadan oxuyun. Bu ayələr günahın təbiəti, onun həyatımıza təsiri və günah problemini həll etməkdən ötrü Allahın qərarları haqqında nə deyir?

Zəbur 31:1-5

Yaqub 1:13-15

1 Yəhya 1:5-9

Romalılara 6:11-14

4. Həqiqətə əsaslanaraq HƏRƏKƏT EDİN.

Həqiqətə uyğunlaşmağınız üçün hansı addımları atmağınız gərəkdir?

5. Həqiqətdə irəliləmək üçün Allahdan kömək DİLƏYİN.

Müqəddəs Allah, etiraf edirəm ki, günaha və onun nəticəsinə laqeyd yanaşmışam. Bilirəm ki, günahlarımla Sənə qarşı üsyan qaldırıram və Ürəyini kədərləndirirəm. Günahlarımdan ötrü ödədiyin Məsihin qanına görə, Sənə minnətdaram. Rəbb İsa, günahlarımı Öz üzərinə götürdüyünə və cəzasını çəkdiyinə görə, eləcə də Allahın salehliyini mənə bəxş etdiyinə görə, çox sağ ol! Günahlarıma görə ödədiyən Qurbanı layiqincə qiymətləndirə bilmədiyim üçün, məni bağışla. Bağışlandığım, eləcə də Sənin önünə cəsarətlə, mühakimələrdən və təqsirlərdən azad olaraq gələ bildiyimə görə də Sənə təşəkkür edirəm. Məndə yaşayan Müqəddəs Ruhun və çarmıxın gücü ilə günahdan qurtulduğuma görə, çox sağ ol! Bir gün övladlarını birdəfəlik günahdan qurtarıb Öz səmavi səltənətinə aparacağına vəd verdiyin üçün də Sənə təşəkkür edirəm. İsa Məsih ismilə Amin!

ZƏRURƏTLƏR HAQQINDA

Əziz gündəlik,

Hadisələr həyatımda yel kimi ötüb keçir. Artıq neçə aydır ki, mən öz fikirlərimi gündəliyimə qeyd etmirəm. Son günlər demək olar ki, heç vaxt tapmıram. Oğlanlarımız elə dəcəldirlər ki. İşim sanki onların arxasınca qaçmaqdan və tökdüklərini yığışdırmaqdan ibarətdir. Nəzarət etməsəm, bir göz qırpımındaca evdə böyük bir qarma — qarışıqlıq yaradrlar. Onlar elə sürətlə böyüyürlər ki! Belə getsə, gözümüzü yumub açana kimi yetkinləşib bizdən ayrılacaqlar. Nə qədər ki, balacadırlar, onlarla birlikdə oynamaq, bir yerdə olduğumuza görə sevinc duymaq və həyatda vacib olan şeyləri onlara öyrətmək fürsətini əldən vermək istəmirəm.

Məhsul yığımının vaxtı çatıb. Adəm üçün bu vaxtlar ilin ən ağır dövrlərindən biri olur. Bir — birimizi çox az görürük. Onunla üz-üzə oturub özümüz, övladlarımız və gələcəyimiz haqqında elə söhbətləşmək istərdim ki.

Son vaxtlar qayğılardan başım açılmır ki, Allahla vaxt keçirib söhbət edə bilim. Uşaqlar doğulmayana qədər hər şey bir qədər asan idi. Lakin indi mənə elə gəlir ki, günün saatları mənə bəs eləmir. Axşamlar ayaq üstə yatıram, səhər tezdən də oyanıram və hər gün yenidən bu cür təkrar olunur...

Bizi imtahana salan üç əsas yalanı nəzərdən keçirtdik. Allah, özümüz və günahlar haqqında olan təsəvvürlərimizi, həm də bizim digər fikirlərimizi müəyyənləşdirir. Əgər bu sahələrdən olan hər hansı bir

yalana uyuruqsa, demək digər sahələrdə də aldanmaq ehtimalımız artır.

Növbəti fəsillərdə biz bir çox məsihçi qadınları aldadan yalanları praktiki cəhətdən araşdıracağıq. Öncə üstünlük verdiyimiz şeylər haqqında danışaq. Bir neçə il bundan əvvəl qadın geyimləri mağazasında gördüyüm plakat bu yalanın bir çox bəhrəsini üzə çıxardır:

Mən qadınam.

Mən məğlubedilməzəm.

Mən yorulmuşam.

Əlbəttə, Xelen Reddinin mahnısından (70-ci illərin əvvəllərində Qremmi mükafatına layiq görülməyə) götürülən bu sözlər hər birimizdə təbəssüm doğurur. Eyni zamanda bu sözlər bizə hər bir qadını narahat edən suallar da verir: qarşımıza çıxan çətinlikləri necə dəf etməli? Hər gün həyatda rastlaşdığımız problemlərə necə müqavimət göstərməli?

Bəzi qadın tanışlarım özlərini məğlubedilməz sanmırlar, bunun əksinə, bir çoxu özünü qiymətləndirməyi bacarmır, inamsızlığından əziyyət çəkir. Əksəriyyəti isə özünü yorğun hiss edir. Üzərinə düşən vəzifənin öhdəsindən qələ bilmədikləri üçün özlərini aciz bilirlər.

Həmçinin bu hisslər bizi təhrir edir ki, müasir cəmiyyətimizdə iblisin əkdüyü yalanın müxtəlif növlərinə inanaq. Məsələn...

Zəruri olan şeyləri etmək üçün mənim vaxtım yoxdur

Apardığımız sorğuların nəticəsinə əsasən bu, ən geniş yayılmış yalanlardan biridir. Qadınların 70%-u bu yalana inandıqlarını etiraf ediblər. Lakin nəticənin belə alınması məni heç təəccübləndirmir də.

Bu gün istənilən qadıdan «Necəsiniz?» deyərək onun əhvalını soruşsaq ehtimal ki, ya dərinlən ah çəkəcək, ya da inildiyərək belə cavab verəcək:

- Heç nəyə vaxt çatdırı bilmirəm.
- Ailəmdə təsəvvür edə bilmədiyim şeylər baş verir.

- Zəruri olan şeyləri etməyə heç vaxt çatdıra bilmirəm.
- Yorğunluqdan az qalır ayaq üstə yatım.

Çox vaxt qadınlar (məsihi qadınlar da istisna deyil) düşünür ki, heç cürə vaxt çatdırmadıqlarından öz işlərinin öhdəsindən də gələ bilmirlər. Nəticədə isə onlardan bir çoxu istirahətsiz, narahat və kədər içində dolaşa-dolaşa qalır.

Bir neçə il bundan əvvəl oxumuşdum ki, müasir qadının əlinin altında əllidən çox köməkçisi var — müasir məişət maşınları vaxta qənaət etməkdə bizə yaxından kömək edir. Ola bilsin, bu dəqiq rəqəm deyil. Ancaq keçmişdə yaşamış qadınlarla müqayisədə bu gün bizim sözsüz ki, rahat şəraitimiz var. Bir anlığa o dövrdə yaşadığınızı təsəvvür edin: o vaxtlar nə qabyuyan maşın, nə də mikrodalğalı soba vardı, nə fen olub, nə də ki, avtomobil. Hətta qədimdə insanlar heç elektrik haqqında da eşitməmişdilər, evin içində hamam və ayaqyolunun olmasından da bixəbər idilər.

Yadımdadır bir dəfə uşaq ikən elmdə qazanılan nəliyyətləri nümayiş etdirən sərgidə iştirak etmişdim. Bu sərgidə ixtiraçılar «gələcək həyatı» göstərməyə çalışmışdılar: yeni texnologiyalar və elektrik cihazları evdar xanımların həyat tərzini yüngülləşdirəcək, onlara istirahət etməyə, eləcə də vaxtını daha «vacib» şeylərə sərf etməyə imkan yaradacaqdı. Budur, gələcək izhar olundu. Bu gün rahatlığımızı təmin edən həmin cihazlar var. Hansı ki, bunları uşaqlıq dövrümdə ən uzaqgörən insan belə arzulaya bilməzdi. Bəs buna rəqmə nə üçün həyatımız əvvəlkindən daha çox qayğılarla doludur? Nə üçün bu qədər yüklənmişik? Yəqin ki, bunun bir neçə izahatı var. Əsas səbəblərdən biri isə budur ki, zəruri olan şeyləri həyata keçirməkdən ötrü heç cürə vaxt çatdıra bilməcəyimizi bizə təlqin edən yalana inanmışıq. Ötən əsrdə yaşamış hər bir insanla müqayisədə bizim vaxtımız nə az, nə də ki, çoxdur. İşdəki vəziyyətdən asılı olmayaraq heç bir insanın gün ərzində iyirmi dörd, həftədə yüz altmış səkkiz saatdan və ildə əlli iki həftədən çox vaxtı olmayıb.

Hətta xilas planını həyata keçirməkdən ötrü İsa Məsihin yer üzündə cəmi bir neçə il vaxtı var idi. Bax, bu həqiqətdə görülcək işlər üçün nəzərdə tutulmuş uzun bir siyahı idi. Lakin buna baxmayaraq, həyatının sonunda İsa Məsih gözlərini yuxarıya qaldırıb belə

dedi: «Sənin Mənə icra etmək üçün tapşırдың işi yerinə yetirdim» (Yəhya 17:4).

Bu, məni çox təəccübləndirir. Təsadufi hallarda deyə bilərəm ki, gün ərzində planlaşdırdığım bütün işlərin öhdəsindən gəlmişəm. Əksinə, tez-tez çarpayıda taqətdən düşmüş vəziyyətdə gün ərzində etmək istədiyim, amma edə bilmədiyim işlərin siyahısı haqqında düşünürəm. Maraqlıdır, bəs görəsən İsa Məsih Öz həyatının işini bu qısa vaxt ərzində necə tamamlaya bilərdi? Cavab İsa Məsihin sözlərindədir. Bu sözlər bizi tələskənlik və məyusluq köləsindən azad edən güclü həqiqətdir. İsa Məsihin Öz həyatında otuz üç il ərzində gördüyü işə diqqət yetirin: «Sənin Mənə icra etmək üçün tapşırдың işi yerinə yetirdim». Onun xidmətinin sirri də bundadır ki, O, şagirdlərinin istədiyi hər şeyi etmədi (çünki onlardan bəziləri ümid edirdi ki, O, romalıların hakimiyyətini devirəcək). O, ardınca gələn izdihamın istəklərini də tamlığı ilə yerinə yetirmədi (onların arasında nə qədər xəstə və ölənlər var idi). İsa Məsih yalnız Allahın Ona tapşırdığı işi icra etdi.

Məni əhatə edən insanların istəklərini həyata keçirtmək üçün heç vaxt mənə iyirmi dörd saat bəs eləməz. Çətin ki, istədiyim hər şeyi etməyə vaxt çatdıra bilim; mənimlə görüşmək istəyən hər kəslə görüşə bilmərəm; mənimlə danışmaq istəyən hər kəsə zəng edə bilmərəm; ehtiyacı olan hər kəsə kömək edə bilmərəm; dostlarımla fikirincə, həyata keçirməyin vacib olan bütün layihələrinin öhdəsindən gələ bilmərəm; maraqlı kitabların hamısını oxuya bilmərəm; dostlarımla istədiyim qədər vaxt keçirə bilmərəm və bunun müqabilində qonaq otağını istənilən vaxt səliqəli saxlaya bilmərəm. Çünki bu fiziki cəhətdən qeyri-mümkündür.

Bunları etməyə məcbur olmadığımı düşünəndə mən nə qədər yüngülləşirəm!

Əslində Allahın mənə həvalə etdiyi tapşırığı yerinə yetirməliyəm. Allahın bu günüm, bu həftəm, ümumiyyətlə bütün ömrüm üçün planlaşdırdığı işləri icra etməyə kifayət qədər vaxtım var. Bu fakt, həqiqi azadlığın nə olduğunu mənə hiss etdirdi.

Ancaq Allahın mənə həvalə etmədiyi işin məsuliyyətini çəkəndə ovqatım təlx olur. Allahın məndən nə istədiyini başa düşmək əvəzinə, görəcəyim işlərin siyahısını özüm tərtib edəndə, yaxud başqa-

larına mənim üçün daha vacib olan şeyləri müəyyənləşdirmələrinə icazə verəndə ya bu işi başlaya bilmirəm, ya da onun öhdəsindən gəlməyi bacarmıram və bu cür yarımçıqlıqların yığını altında sanki basılıram. Bu zaman təqsir dolu hisslər, depressiyalar içində yaşayıram. Allahın mənə təklif etdiyi sakit, nizamlı həyatdan isə zövq ala bilmirəm.

Yadda saxlamaq lazımdır ki, Allahın mənim üçün tərtib etdiyi «işlərin siyahısı» başqaları üçün nəzərdə tutulan siyahıdan çox fərqlənir. Çünki İsa Məsih Allaha: «Sənin Peterə, Yəhyaya yaxud anama icra etmək üçün tapşırдың işi yerinə yetirdim» — demədi. O, Allaha: «Sən Mənə icra etmək üçün tapşırдың işi yerinə yetirdim» — dedi. Allahın mənim üçün təyin etdiyi iş, sizlər, əməkdaşlarım və dostlarım üçün təyin etdiyi işdən təməmilə fərqlənir. Allah, üç uşaq anasına onun ərinin etməli olduğu işləri də həvalə etmir. Yaxud da cavan, subay qıza tapşırдың işi yaşlı, övladları tərəfindən tərk olunmuş qadına həvalə etmir.

Bundan əlavə bizim həyatımız bir neçə dövrə bölünür. Belə ki, Allah, gənclik illərimdə etdiyim yaxud da qocalıqda etməli olduğum işləri mənə qırx yaşında tapşır.

Yeri gəlmişkən, müasir qadınların asanlıqla uyduğu daha bir yalan mövcuddur. Bu yalan bundan ibarətdir ki, «mən hər şeyə qadirəm», «mən ideal həyat yoldaşı və ana olmalıyam, evimdə səliqə — səhman yaratmalıyam, ləziz və faydalı xörəklər hazırlamalıyam, övladlarımın məktəb, cəmiyyət və ictimai həyatından daim xəbərdar olmalıyam, həmişə səliqəli və cazibədar görünməliyəm və bununla yanaşı həm də işdə var qüvvəmlə də çalışmalıyam!» Bu sadəliklərin öhdəsindən gəlməyi özlərinə borc bilən qadınlar tezliklə bir başa yorğunluq və məyusluq bataqlığına yuvarlanırlar.

Həç bir qadın üzərinə düşən vəzifənin öhdəsindən layiqincə gələ bilməz. Gec-tez nə isə yaxud kimsə bundan əziyyət çəkəcək.

Məyusluq-Allahın bizə həvalə etmədiyi işin öhdəsindən gəlmək üçün etdiyimiz cəhdlərin nəticəsində yaranır. Lakin həyatımızın hazırkı dövrü üçün Allahın vacib saydığı işləri müəyyənləşdirməyə cəhd göstərəndə və sonra Müqəddəs Ruhun gücü ilə həyatımızda tətbiq etməyə çalışanda bizi azadlıq, sevinc və müvəffəqiyyət dolu hisslər sarır. Bunun üçün də yadda saxlamalıyıq ki, bizə həvalə etdiyi

işləri həyata keçirməmiş üçün O, lazım olan hər şeyi — vaxtı da, qabiliyyəti də bizə verir.

Aşağıdakı şəhadətlərdə vacib olan şeylər və vaxtı bölmək haqqında inandığımız yalanların bizi necə əsarətə salmasından, eləcə də həqiqətin bizi necə xilas etməsindən bəhs olunur:

Mən həmişə «saleh məsihçi qadın» vəzifəsini icra edə bilmədiyimə görə özümü günahkar sayırdım. Hansısa bir işimin yaxşı alınacağına da əmin olmurdum. Lakin Allahın mənə tapşırdığı işi yerinə yetirmək üçün kifayət qədər vaxtım olduğunu biləndə, özümü yüngül hiss etdim. Güclü streslərə məruz qaldığım vaxtlarda bu həqiqəti dəfələrlə iqrar edirəm. Bircə dəfə iqrar etməklə rahatlıq tapıram. İndi vaxtım əvvəlki tək «uçmur» və mən həqiqətən də bu günün həyatı ilə yaşayıram.

Mənə elə gəlirdi ki, heç nəyə vaxt çatdıra bilmirəm. Öz vəzifəmin öhdəsindən də layiqincə gələ bilmirdim. Evdə həmişə səliqəsizlik olur, uşaqlarım isə özünü pis aparırdı. Buna görə də həmişə ümidsizliyə qapılırdım. Bir gün, Allahın mənə tapşırdığı işləri yerinə yetirmək üçün kifayət qədər vaxtım olduğunu biləndə, etiraf etməyə məcbur oldum ki, hərdən Onun mənə tapşırmadığı işləri görməyə çalışmışam.

İndi həyatımda olan lazımsız şeylərdən qurtulmağa başlayıram. Görüləsi vacib olmayan işləri, eləcə də başqalarına həvalə etməli olduğum şeyləri özlüyümdə müəyyənləşdirirəm. Həmçinin bunları həyat yoldaşım ilə müzakirə etməyi öyrənirəm. Çünki onun və mənim üçün zəruri olan şeyləri başa düşmək istəyirəm. Bu elə də asan proses deyil, ancaq mənim üçün artıq bir qədər sadələşib. Ümid edirəm ki, bu, mənə həyatımı səhmana salmağa və azad olmağa güc verəcək. Və beləliklə, Müqəddəs Ruhun idarəçiliyi və Allahın mərhəməti sayəsində Allahın mənə tapşırdığı hər şeyi edə biləcəm.

İnanırdım ki, əgər cəmiyyətin mənə ehtiyacı varsa, xidmət etməyə borcluyam. Görüləsi hər bir işə söylə can atırdım. Demək olar ki, günüm cəmiyyətdə keçirdi. Mən bunu istəyərdəkdən

deyil, özümə borc bildiyim üçün edirdim. Cəmiyyətdə özümə bir nəfər də olsa köməkçi tapa bilmirdim. Çünki heç kəs mənim kimi həvəslə çalışmaq istəmirdi. Özümü tək və əvəzedilməz sanırdım.

Bu cür can yandırır məyusluğa qapılından sonra pastorum mənə başa saldı ki, mən hamının əvəzinə çalışmamalıyam, yalnız Allahın tapşırığını yerinə yetirməliyəm. Cəmiyyətdə bu gün də xidmət etməkdə davam edirəm, amma Allahın mənə həvalə etdiyi xidmətlərdə. Təklif olunan xidmətin mənə aid olmadığını görəndə, «yox» deməyi də artıq öyrənmişəm. Belə baxanda mən yaxşı işlər görürdüm. Amma Allah bunu məndən xahiş etməmişdi. Allah Ona həqiqətən xidmət edə bilməyimdən ötrü məni işləmək əsarətindən azad etdi. İndi xidmət etmək üçün fürsət axtarmıram. Yalnız Allahın iradəsini dərk etməyə çalışıram. Və Onun hər bir çağırışına cavab verməyə hazıram.

Müntəzəm surətdə dua etmədən və Kəlam oxumadan da keçinə bilərəm

Bundan əvvəl araşdırdığımız yalanlardan fərqli olaraq, çox az məsihçi tapılar ki, bu yalanı ucadan söyləməyə cəsarət etsin. Sorgu götürdüyümüz qadınlardan 48%-u bu yalana inandığını etiraf edir. «Müntəzəm surətdə dua etmədən və kəlam oxumadan da keçinə bilərəm». Yalanı «məhşurluğuna» görə siyahımızda dördüncü yer tutur.

İblis həmişə bizi inandırmağa çalışır ki, Allahdan asılı olmadan da yaşaya bilərik. Əgər iblis bizi Müqəddəs Ruhun gücünə deyil, öz gücümüze güvənərək yaşamağa təhrik edə bilibsə, onda Allaha olan «imanımız»a, həqiqətlərə əsaslanmağımıza yaxud da «ruhani» xidmətlərdəki fəaliyyətimizə görə o, heç narahat da olmur.

Əgər iblis, bizim «məsihçi» kimi yaşamaqla yanaşı İsa Məsihlə olan münasibətləri genişləndirməməyimizə nail olursa, onda biz zəif düşəcəyik və məğlubiyyətə uğracayıq. Əgər iblis bizim Allah üçün böyük işlər görməklə yanaşı Onun iradəsini Kəlam və dua vasitəsi

ilə izləməməyimizə müvəffəq olubsa, onda biz yalnız dindar görünüb onun üçün təhlükəsiz sayılırıq. Əgər o, bizim öz ideyalarımız və əqidələrimizlə yaşayaraq Allahın müdrikliyini axtarmamağımıza nail olursa, onda əvvəl — axır bu dünya bizi uçuruma aparacaq.

İberta adlandırıdığım bir qadın bu yalanın onun həyatında doğruduğu nəticələrdən belə bəhs edir:

Kəlam oxuduğum və dua etdiyim vaxtlar mənim şəxsi həyatımda elə bir problem olmur, baxmayaraq ki, üç məktəb yaşına çatmayan övladım var. Özümə sərbəstlik verib nə qədər ağıllı olduğumu düşünəndə, dərhal əvvəllər üstünlük verdiyim şeylərə laqeyd yanaşmağa başlayıram. Bir göz qırpımında həyatımı qarma-qarışıqlıq bürüyür, uşaqların üstünə qışqırıram, az qalır ki, qəzəbindən onları döyəm və heç cürə anlamıram, bu vəziyyətə necə düşmüşəm? Bəs indi mən nə edirəm? Təəssüf ki, Allaha ehtiyac duyduğumu və zəif düşdüyümü həmin andaca başa düşürəm. İblisin yalanı elə xəlvətcə gəlir ki! Əgər Allahın Kəlamında sabit durmuramsa, asanlıqla onun yalanlarına inanıram.

Allahın Sözündən asılı olmadan da yaşamağın mümkün olduğuna iblis bizi inandıra bilibse, onda biz daha da zəif düşürük və o, buna qəti əmindir. Əhdi-Ətiqdə düz altı dəfə deyilir ki, Davud Allaha müraciət edirdi (bax: 1 Şamuel 23:24; 30:8; 2 Şamuel 2:1; 5:19, 23). Davud yaxşı bilirdi ki, Allahsız heç nəyə qadir deyil. O, hər səhər gündəlik işlərinə başlamazdan öncə duaları vasitəsi ilə üreyini Allaha açırdı:

«Ya Rəbb, səhər erkən səsimi eşidirsən,
Səhər erkən Sənə dua edib cavab gözləyirəm...

Dan yeri sökülməzdən əvvəl qalxıb Səni imdada çağırıram,
çünki ümidimi Sənin sözlərinə bağlayıram...»

Zəbur 5:3; 119:147

Bilirəm ki, hər gün Allahla təkbətək — Kəlam oxumaqla və dua etməklə vaxt keçirmək nə qədər mühüm və əhəmiyyətlidir. Hətta bu haqda ayrıca kitabda yazmışam. Lakin hərdən olur ki, Rəbbə müraciət etmədən diqqətimi gündəlik qayğılara və əhəmiyyətsiz şeylərə yönəldirəm.

Öz hərəkətlərimlə təsdiqləyirəm ki, (baxmayaraq bunu heç vaxt ucadan söyləmirəm) Allahın hüuru, hikməti və lütfü olmadan da yaşaya, işləyə, ailəmin qayğısına qala, insanlarla rahat münasibət qura və bütün çətinliklərin öhdəsindən qələ bilərəm. Bütün bunlar özündən razılıq ruhunun, məğrurluğun əlamətləridir. Kəlam isə öyrədir ki, «Allah məğrurlara qarşı durur» (bax: Yaqub 4:6). Əgər məğrurluq içində yaşayırsansa, demək Allahın mənə qarşı çıxacağına hazır olmalıyam.

Bəzən məndə belə bir hiss yaranır ki, sanki Allah deyir: «bu gün öziin bildiyin kimi yaşamaq istəyirsən? Onda irəli!» Bəs nəticədə nə baş verir? Ən yaxşı halda günüm boş və mənasız keçir. Ən pis halda isə özüm tərəfindən yaradılan qarma-qarışıqlıqlar içində batıram.

Digər tərəfdən, Allah təvəzökarlara lütf verir. Həlimləşərək tək yaşaya bilmədiyimi və Allaha ehtiyac duyduğumu etiraf edərək yeni günə başlayarsansa, onda Onun köməyinə arxalana bilərəm.

Əsil həqiqət ondadır ki, Onda qalmadan, daim Onunla yaşamadan, birlik qurmadan və Ona təbə olmadan ruhani və əbədi dəyərə malik olan heç nə edə bilmərəm. Əlbəttə, çox işlər görə, qərarlar qəbul edə bilərəm. Lakin sonda həyatımda hər hansı bir dəyərə malik olan nə-sə görməyəcəm.

Əgər Allahla olan münasibətlərimizi müntəzəm surətdə Kəlam və dualar vasitəsi ilə genişləndirmiriksə və buna xüsusi vaxt ayırmırıqsa, onda ruhani qadın olmağımız qeyri — mümkündür.

Mənim üçün karyera, ana və həyat yoldaşı olmaqdan daha üstündür

Yarım əsr bundan əvvəl cəsarətli qadınların bir qismi fəlsəfi və mədəni inqilab etməyə cəhd göstərdilər. Onlar əmin idi ki, kişilərin əsarət zəncirini qırmaq lazımdır. Qadınlar kitablar, məqalələr dərc etməklə, universitetlərdə və kolleclərdə dərs deməklə, qəti etiraz edən

marşlar təşkil etməklə, konqreslər düzənləməklə və bir çox üsullarla milliyonlarla qadınların ürəyini və əqlini zəbt etdilər.

Onlar özlərinin «qadın» haqqındakı təsəvvürlərini müəyyənləşdirdilər. Qadın üçün vacib olan şeylərə və onun həyatdakı mövqeyinə ənənəvi yanaşmalarını rədd etdirdilər. Xeyrixah, ismətli, ağıllı, evdar, itaətli və ciddi kimi sözlər sadəcə lüğətdən silinmiş oldu. Onları seçim, boşanma, vəfazılıq və «həyatın stili» əvəz etdi (həyatın stili hər iki cinsin hər bir sahədə eyni hüquqa əsaslanmasını göstərir). Ümumiyyətlə, müasir nəsil başqa cürə düşünə də bilməz.

Qadın haqqında formalaşan «yeni» təsəvvürlərin dağıdıcı təsirlərindən biri — nigahın və analığın əhəmiyyətini aşağı salmaq, eləcə də qadını həm fiziki, həm də emosional cəhətdən dəyişərək öz evindən, ailəsindən çıxarıb zavodlara, ofislərə yerləşdirməkdir. D-r. Dorothea Patterson qeyd edir ki:

«Qadınlar uzun əsrlər boyu sevə-sevə zövq aldıkları evdarlıq, uşaqları tərbiyələndirmək və incəsənətlə məhğul olmaq kimi həqiqi azadlıqlardan sanki birdəfələlik «azad» olublar. Qadınları bu «azadlıq» inandırır ki, yüksək məvəcibli işin yoxluğu onları məyusluğa və darıxmağa düçar edir, öz evində dustaq kimi yaşamağına səbəb olur».

Statistika təsdiqləyir ki, qadınların əks cinslə bərabər işlə təmin olunmasında, əmək haqqı almasında və təhsilə yiyələnməsində hüquq bərabərliyi artıq bir o qədər də yüksək tonla səslənmir. Necə ki, bir vaxtlar feminizm hərəkatı (qadınları kişilərlə bərabər hüquq verilməsini tələb edən qadın hərəkatı) bunun üçün uzun müddət və səylə mübarizə aparmışdır. Bəs yeni azadlıq hansı «əks təsirə» malikdir? Kimin ağlına gələrdi ki, bununla biz növbəti xoşagəlməz nəticələrlə rastlaşacağıq:

- Qadınlar işdəki rəfiqələri tərəfindən böyük təzyiqə məruz qalırlar. Bu rəfiqələr onların ana və həyat yoldaşı kimi bir yerdə qalmalarına mane olurlar.
- Çoxları qadınlar üçün evdarlığı təhkimçiliklə müqayisə edir.
- Milliyonlarla körpələri və məktəbyaşına çatmayan uşaqları ertədən yasliyə və uşaq baxçalarına qoyur və hava qaralandan sonra ordan götürürlər.

- Milyonlarla uşaq məktəbdən bir başa evə gəldiyi zaman evdə tək qalır yaxud da məktəbdə qruplarda qalırlar.
- Analar öz gücünün böyük hissəsini ərinə və uşaqlarına deyil, başqalarına sərf edirlər. Nəticədə bu, xroniki yorğunluğa və əsəbliliyə səbəb olur.
- Ailə üzvləri nadir hallarda birgə şam edir.
- Uşaqlar nahar vaxtı ayaqüstü yarımfabrikatlar və ya buterbrodlarla keçinirlər.
- Əri ilə müqayisədə işdəki kişilərlə daha çox vaxt keçirən qadınlar nəticədə həm fiziki, həm də emosional xəyanət riski ilə üzləşirlər.
- Qadınlar kifayət qədər maliyyə azadlığına malik olur ki, bu da onların istədiyi vaxt cəsarətlə ərindən ayrılmasına şərait yaradır.
- Qadınlar günbəgün işdə ədəbsiz sözlər, kobud və şit ehyamlar eşidirlər.
- Qadınlar övladları ilə sıx münasibətlər qurmaq üçün nə vaxt tapır, nə də ki güc. Nəticədə onlar boya — başa çatmış uşaqlarına yadlaşır.
- Uşaq vaxtının çox hissəsini televizor, video qarşısında seyr etməklə və kompyuter oynamaqla keçirir.
- Böyüklər tərəfindən kifayət qədər nəzarət olunmayan uşaqlar pornoqrfiyaya, alkoqola, narkotiklərə, seksə aludə olur və zorakılığa məruz qalırlar.
- Yaşa dolmuş valideynlər qocalar evinə düşür. Çünki onların qızları və oğulları işdə tam ştatla çalışdığından valideynlərinin lazıminca qeydinə qala bilmirlər.

Məsihiçi qadınların üstünlüklərini müəyyənləşdirdikdə, ilk növbədə özümüzə belə bir sualla müraciət etməliyik: Allah nə üçün qadını yaratdı? Qadın üçün Allahın planı nədir?

Allahın Sözü hər dövrdən, hər millətdən olan hər bir qadının yarıdılmasının əsas məqsədini, eləcə də qadının tapşırığı və çağırışı haqqında həqiqəti açıqlayır. Və bu həqiqətə əsaslanıb ona sıx sarılıqsa, onda əsl azadlığa nail oluruq.

Yaradılış kitabında (2:18) qadının yaradılmasının əsas məqsədinin ilk və aydın izahını görürük:

Rəbb Allah dedi: «İnsanın tək olması yaxşı deyil.

Mən ona münasib olan bir köməkçi yaradacağam»

Allah qadını kişiyə onu tamamlamaq, tələbatlarını ödəmək üçün bir köməkçi kimi yaratdı. Qadının həyatı kişinin həyatı ilə bağlı olmalıydı. O, kişidən kişi üçün yaradılaraq, kişiyə Allahın ənamı kimi bəxş olunmuşdu. Qadının əri ilə olan münasibəti — onun Allah üçün xidmətinin ən vacib və ən əsas sahəsi idi. Ər isə işləmək və ailəni təmin etmək məsuliyyəti daşıyırdı. Qadın ərinə köməkçi və dost olmalı, əri kimi Allahın surətində qalmalı, Yer üzünü idarə etməli və xeyir dualı nəsil törətməli idi.

Onlar birlikdə Yer kürəsini Allahı sevən, Onun əmrlərinə riayət etməyə can atan yeni insanlarla doldurmalı idilər. Özündə həyatilik daşımaq üçün qadın Tanrı tərəfindən unikal və səxavətlə, yəni, fiziki, emosional, əqli və ruhani ənamlarla birlikdə, istedadlı olaraq yaradılmışdı. Allah qadına ailəyə gözəllik, həyata zənginlik, lütf və sevinc bəxş etmək bacarığını vermişdir. Öz ailsinin üreyi olmağı bacaran qadınlardan müvəffəqiyyətli yoxdur.

Timoteyə birinci məktubunda həvari Pavel, cəmiyyətin hansı dul qadınlara kömək etməli olduğunu göstərir. Qadınlara həyatının hər bir dövründə onlara həvalə olunmuş əsas tapşırıqlar bu siyahıda öz əksini tapıb. Pavel evinə və ailəsinə bağlı qalan, özünü xidmətə və başqa insanlara həsr edən yaşlı qadınlara hörmətlə yanaşırdı. Pavelin irəli sürdüyü tələblər, bu gün hər bir məsihçi qadının üstünlüklər siyahısında olmalıdır:

...bir kişinin arvadı olmuş, yaxşı işlər gördüyü barədə şəhadəti olan dul qadın, uşaqlar böyüdübse, qonaq qəbul edibse, müqəddəslərin ayağını yuyubsa, sıxıntı çəkənlərə yardım göstəribse, özünü hər cür xeyirli işə həsr edibse, qeydə alınsın.

1 Timoteyə 5:9–10

Burada Pavel məhz nə vaxtsa ərddə olan qadınlardan bəhs edir. Və bu, bir daha təsdiqləyir ki, nigah — əksər qadınlar üçün Allahın qoydu-

ğu qanundur. Lakin Korinfililərə birinci məktubunda (1 Kor. 7:32–35) o göstərir ki, ərddə olmayan qadınlar da «ev inşası» üçün çağrılıblar, amma başqa mənada. Onlar özlərini iman evinin tikilməsinə həsr etməli, qurban edər kimi yaşamaalıdırlar. Və küncün başına öz şəxsi maraqlarını və niyyətlərini deyil, İsa Məsihi və Onun Padşahlığını qoymalıdırlar.

Kəlam açıq-aydın göstərir ki, ərli qadının həyatı və xidməti, onun ailəsi hüdudlarından kənara çıxmamalıdır. Bu o demək deyil ki, ana və həyat yoldaşı olan qadın evdən kənarda işləyə bilməz. Əsas odur ki, bu iş qadını onun baş vəzifəsindən, yəni evdəki xidmətindən yayındırmasın. Bundan əlavə, qadın işləməyinin səbəblərini düzgün qiymətləndirməli və başa düşməli, işləmək istəyinin arxasında hər hansı bir yalanın durmadığına əmin olmalıdır. Məsələn, bu gün belə güman olunur ki, ailəni bir nəfərin maaşı ilə dolandırmaq qeyri — mümkündür. Feminist inqilabının nəticəsində bizim iqtisadiyyatımız hər iki valideyinin işlədiyi ailələrdən asılı vəziyyətə düşüb. Lakin bu o demək deyil ki, ailə bir nəfərin maaşı hesabına dolanmaq iqtidarında deyil.

Allah kişiye ailəsini dolandırmaq tapşırığı verib. İblis isə bu cür yaşamağın həddindən artıq çətin olması üçün əlindən gələn hər şeyi edir. Ancaq həqiqətə əsaslanıb yaşamaq həmişə mümkündür, təbii ki, biz bunu istəyiriksə.

Mənim altı, yeddi, səkkiz, hətta doqquz uşağı olan yaxın rəfiqələrim var. Onlar belə qərara gəliblər ki, bütün vaxtlarını evdə, uşaqlarına həsr etməklə keçirsinlər. Bu, heç də asan deyil. Onların bu gün üçün zəruri sayılan çox şeyləri demək olar ki, yoxdur. Ola bilsin, onlar hansısa mənada çox şeyi qurban edirlər və onların qazanacağı şeylərin müqabilində bu qurbanlar əhəmiyyətsiz kimi görünür. Amma hər halda...

- Bu, xoşbəxt, bəxtəvər ailələrdir.
- Hər iki valideyinin işlədiyi ailələrlə müqayisədə, belə ailələrdə həqiqi dəyərlər haqqında daha düzgün təsəvvür formalaşır.
- Onlar «gündəlik çörək»dən tutmuş, ödənişli ali təhsil kimi hər şeyə görə Allaha dua etməyi və Ona arxalanmağı öyrəniblər.

- Övladlarının harada olmasından valideynlər həmişə xəbərdar olurlar və onlara nəzarət etməyi, oyunları və məşğələlərini düzgün istiqamətləndirməyi bacarırlar.
- Valideynlər uşaqları ilə dostluq etməyə başlayırlar.
- Hər iki valideyinin işlədiyi və cəmiyyət xidmətləri üçün nə vaxt, nə də ki güc tapan ailələrdən fərqli olaraq, belə ailələr cəmiyyət xidmətlərində fəal iştirak edirlər.

İndi isə özünüz müqayisə edin: Kim daha çox itkiyə məruz qalır?

Hətta bir çox siyasətçi qadınlar dərk edir ki, qadının ailəsi ilə karyerasını bir tutması ailəsində necə böyük gərginlik yaradır. Aktrisa Kettrin Herbern müsahibələrinin birində belə demişdi:

Əmin deyiləm ki, karyerasında müvəffəqiyyət qazanan qadın, eyni zamanda həm də yaxşı ana ola bilsin. Müasirlərimin problemi ondadır ki, onlar hər şeyə birdən nail olmaq istəyirlər. Lakin heç kəs hər şeyə eyni vaxtda nail ola bilməz.

Onunla eyni fikirdə olan aktrisa Cuanna Vudvard da bu cür düşünür:

Mənim karyeram övladlarıma görə puç oldu. Lakin övladlarım da karyerama görə çox əziyyət çəkməli olublar. Hər iki sahənin arasında vurnuxmağıma baxmayaraq, heç birində müvəffəqiyyət əldə edə bilmədim. Elə bir adam tanımıram ki, həyatının bütün sahələrində uğur qazansın. Amma çoxlu işləyən analar da tanıyıram.

Günaha batmış dünyamızda elə vəziyyətlər yaranır ki, «ideal» anlamı bizim üçün əlçatmaz olur. Boşanmaların və tənha qalan anaların böyük faizi bizi öz idealımızdan daha möhkəm yapışmağa təhrik etməlidir. Bu, Allahın kamil iradəsini könüllü surətdə icra etməyimiz üçün bizi daha da ruhlandırmalıdır. Öz mədəniyyətimizin təsirinə qarşı müqavimət göstərməliyik. Boşanma hallarının, tənha anaların, xəyanətlərin, özündənrazi imkanlı qadınların, yeniyetmələr arasında zorakılıq faktlarının və üzgün, yorğun, bədbəxt qadınların sayının artmasının günahı məhz «işləyən ana» fəlsəfəsindədir.

Doroti Patterson hamımıza xatırladır ki:

Uşaqların böyüyənə kimi, özün üçün «iş tapmaq» fürsətini dəfələrlə əldən buraxa bilərsən. Lakin təxirəsalınmaz bir vəzifən var ki, bu da övladlarının təlim-tərbiyəsi ilə bağlıdır. Ona görə ki, bu gün çox az uşağın rahat evdə böyümək imkanı var.

Soyuducumun üzərinə möhürlənmiş müdriklik

Soyuducumun üzərinə yaxın dostlarımla fotosəkillərini yapışdırıram. Maqnitləşmiş çərçivə içərisində soyuducumun üzərinə yapışdırılan fotosəkillər demək olar ki, onun hər bir kvadratsantimetrini əhatə edir. Burada doxsandan çox ailənin şəkli yer alıb ki, onların da üç yüzə yaxın övladının şəkli var (nəvələri çıxmaq şərtlə).

Bu yaxınlarda — Milad ərəfəsində mənə göndərilən yeni şəkilləri köhnəsilə əvəz etmək üçün iki saata yaxın vaxt sərf etməli oldum. Bunu demək olar ki, hər il edirəm.

Bütün yeni şəkilləri yerbəyer etdikdən sonra bir kənara çəkilib onlara baxdım. İl ərzində bu ailələrin başına gələnlər bir anlığa gözlərim önündən ötüb keçdi: səkkiz ailəni Allah daha bir övladla xeyir dualandırmışdı. Yeddi ailədə isə nəvə dünyaya gəlmişdi. Daha yeddi ailənin oğlu və ya qızı ailə həyatı qurmuşdu. On beş ailə köçmüşdü. Altı ailə isə iki yol ayrıcında qalmışdı. Şəkillərdəki adamların hamısı gülümsəyirdi. Ancaq bu təbəssümün arxasında onların göstərmək istədiklərindən daha çox şeylər gizləndirirdi. Onlardan yalnız bir neçəsi öz yaxınının çox ciddi fiziki və ya ruhani əziyyət çəkməsi barəsində mənimlə bölüşmüşdü. Üç ailə əzizinin itkisini yaşamışdı. Bir cütlük isə boşanma həddinə gəlib çıxmışdı.

Mən iki cütlüyün ailə qurarkən Allah qarşısında bir-birinə verdikləri — «xəstəlikdə və sağlamlıqda, kədərli və sevincli anlarda bir yerdə olmaq» vədi haqqında dərinlən düşünmüşəm. Ailə — hər birimiz üçün əhəmiyyətli olan şeylərin mərkəzində durur. Əgər evdə hər şey qaydasında deyilsə, bu gərginlik insanın həyatının hər bir sahəsində özünü biruzə verəcək. Ətrafımda olan bir çox qadınların həyatına nəzər salmışam. Özlüyümdə onları çoxlu sayda körpə cücələrlə əhatə olunmuş və eyni zamanda kürt yatan toyuqlarla müqayisə edirəm. Və bu cür yeni doğulacaq körpənin həyatını qoruyan qadınlara görə ürəyimdən minnətdarlıq hissləri keçib.

Şekillərin arasına bir neçə il bundan əvvəl çapdan çıxmış və həmimizə yaxşı tanış olan «Həyat — necə də gözəl seçimdir» etiketini yapışdırmışam. Bu qadınlar övladlarına görə belə həyat tərzini seçiblər (bunu yalnız qadınlar edə bilər) və onlar hər gün...

- hər dəfə xörək hazırlamaqla;
- hər dəfə çirkli paltarları yumaqla;
- hər dəfə övladları ilə ərzaq dükanlarına, məktəbə, diş həkiminə, musiqi məktəbinə, idman məşğələlərinə yaxud da ayaqqabı dükanlarına getməklə;
- hər dəfə dizlərinin yarasını təmizləyərək sarımaqla;
- söylədikləri hər bir xoş sözlərlə;
- xəstə yaxud qorxmış vəziyyətdə olan övladının çarpayısı önündə saatlarla vaxt keçirtməklə;
- uşaqlar arasında düşən mübahisələri həll etməklə;
- Konstrukturlar qurmaqla, şəkilləri rəngləməklə, riyaziyyatdan tapşırıqların həllinə kömək etməklə, onlar üçün Müqəddəs Kitabı oxumaqla, yaxud da ərinin və ya övladının günü necə başa vurması haqqında danışdıqlarına qulaq asmaqla;
- ailəsinin ruhani böyüməsi və müdafiəsi üçün vəsatət etməklə seçim etməkdədirlər.

Beləliklə, onlar günbəgün evlərinin təməlini möhkəmləndirir, ailəsinə həyat verirlər. Ən əsası isə, həyatda öz Yaradanına hörmətlə yanaşırlar.

YALAN

HƏQİQƏT

18. ZƏRURİ OLAN
ŞEYLƏRİ ETMƏK
ÜÇÜN MƏNİM
VAXTIM YOXDUR.

- Allahın məndən istədiklərini icra etmək üçün hər gün kifayət qədər vaxt tapmaq olar.

19. KƏLAM OXUMA-
DAN VƏ DUA
ETMƏDƏN DƏ
KEÇİNƏ BİLƏRƏM.

- Allahla olan münasibətləri Kəlam oxumadan və dua etmədən genişləndirmək və ruhani qadın olmaq qeyri — mümkündür.

20. MƏNİM ÜÇÜN
KARYERA,
ANA VƏ HƏYAT
YOLDAŞI
OLMAQDAN DAHA
ÜSTÜNDÜR.

- Allahın iradəsinə əsasən ana və həyat yoldaşı olmaqdan daha yüksək və müqəddəs çağırış yoxdur.
- Allah qadını məxsusi olaraq körpəyə həyat vermək və onun qayğısına qalmaq üçün yaradıb.
- Qadın üçün öz evinin «ürəyi» olmaqdan daha böyük sevinc ola bilməz.
- Allahın planına əsasən qadın hər şeydən əvvəl öz ərinin və övladlarının təlabatlarını ödəməlidir.

1. Allahla RAZILAŞIN.

Zəruri saydığınız şeylər haqqında hansı yalana inanmısınız?

2. Məsuliyyəti öz üzərinizə GÖTÜRÜN.

İnandığınız yalan həyatınıza (münasibətlərinizə və əməllərinizə) öz təsirini necə göstərib?

3. Həqiqəti İQRAR EDİN.

Yuxarıda göstərilən həqiqətləri ucadan oxuyun. Onlardan hansı indi sizin üçün daha aktualdır?

Allahın Sözü vasitəsilə əqlinizi kökündən dəyişin. Növbəti ayələri ucadan oxuyun. Bu ayələr Allahın sizin həyatınız üçün nəzərdə tutduğu zərurətlər haqqında nə deyir?

Zəbur 90:10-12

Matta 6:25-34

Luka 10:38-42

1 Timoteyə 5:9-10

Titusa 2:4–5 (ərli qadınlar üçün)

1 Korinfililərə 7:29–35 (subay qadınlar üçün)

4. Həqiqətə əsaslanaraq HƏRƏKƏT EDİN.

Həqiqətə uyğunlaşmağınız üçün hansı addımları atmağınız gərəkdir?

5. Həqiqətdə irəliləmək üçün Allahdan kömək DİLƏYİN.

Ata etiraf edirəm ki, həyatımı boş və dünyəvi şeylərlə doldurmuşam. Mən Sənə məqbul olan həyat tərzini sürmək istəyirəm. Qoy, Sənin üçün vacib olan şeylər, mənim üçün də vacib olsun. Qoy, Sənin Sözüün mənim üçün Sənin fikirlərini aydınlaşdıran işıq olsun. Müqəddəs Ruhuna qarşı həssas olmaq üçün mənə kömək et ki, hər gün nə etməli olduğumu bilim. Qadının xüsusi çağırışına əməl etməyin yolunu mənə göstər. Lazım olmayan işləri etməmək üçün mənə müdriklik və cəsarət ver. Həyatımı Sənin əbədi nurunda keçirtmək üçün mənə kömək et ki, sonda İsa kimi deyə bilim: «mən Səni yer üzündə izzətləndirdim; Sənin mənə icra etmək üçün tapşırдың işi yerinə yetirdim» (bax:–Yəhya 17:4). İsa Məsih ismilə Amin.

NİGAH HAQQINDA

Əziz gündəlik,

Hal-hazırda evimiz süküət içindədir. Adəmlə danışmağa heç həvəsim yoxdur. Ötən gecə çox ciddi mübahisəmiz düşüb. Bu, gözlənilməz də deyildi. Dünənki gün çox pis başlamışdı. Adəm bütün gecəni tövlədə keçirtiyindən yatmamışdı. Çünki inəyimiz doğa bilmirdi. Sübh tezdən də qışa hazırlıq görmək üçün ot biçməyə getmişdi.

Nəhayət evə gəlדיyi zaman tər içində idi. Əhval — ruhiyyəsi isə heç də yaxşı deyildi. Mən isə bütün günümü dörd divar arasında iki xəstə uşaqla birgə keçirtmişdim. Adəm süfrədə nə üçün yemək olmadığını soruşanda, mən təklif etdim ki, əgər belə acıbsa, özü üçün yeməyə bir şey hazırlasın. Bilmirəm mənə bu anda nə olmuşdu. Bir-bir ona evdə görməli olduğu işləri xatırladırdım: məsələn, bostandakı cığır təmizlənməli idi, çünki alaq otları onu basdığından artıq cəngəlliyə bənzəyirdi. İşləri bir-bir sadalamaqda davam edirdim...

Bu arada Adəm Habilə söz verdi ki, gələn həftə onu da özü ilə bərabər ova aparacaq. Məncə, bunun üçün Habil hələ çox kiçikdir və ümumiyyətlə, Habilə aparıb Qabili evdə saxlamaq da düz olmazdı. Adəm isə məni eşitmək belə istəmədi və biz dalaşdıq. Bir-birimizə çoxlu lazımsız sözlər dedik. Axşam yatağa bir qədər tez girdim və o yatmağa gəlדיyi zaman özümü yuxuluğa vurdum.

Nəçə illər birgə yaşamağın qarşılığında yaqın ki, bütün problemləri yoluna qoya bilərdik. Maraqlıdır, Adəmin fikrincə, bizim nigahımız çox yaxşı vəziyyətdədir. Amma mənə gəldikdə isə elə düşünürəm ki, ömrümüz boyu bir-birimizi tanımağımıza baxmayaraq, biz sanki

tamamilə yad insanlıq. O, həmişə haqlı olduğuna əmin olub. Ondan xahiş edəndə ki, özünü bir anlığa mənim yerimə qoysun, həmin andaca deyir: «səni heç cürə razı salmaq mümkün deyil». Elə istərdim ki, Adəm hisslərimə bir qədər ciddi yanaşsın!

Min illər bundan əvvəl Eden bağında edilən hücum təkcə Allaha və insanlara qarşı deyildi. Eyni zamanda nigah da bu hücumla məruz qalmışdı. Allah nigahı yaratdı ki, Öz izzətini və məqsədini əks etdirdin. İblis isə bu müqəddəs qanunu pozmaqla, Allahın əbədi planına güclü bir zərbə endirdi.

Əbəs yerə iblis ərli qadına hücum etməmişdi. Allah, eləcə də Onun xasiyyəti və Kəlamı haqqında yalan danışan iblis, günah və onun nəticələrini də təhrif edərək qadını aldatdı. Qadın isə bu yalana inandı, ona əsaslanaraq hərəkət etdi. Sonra da öz ərini günaha sürüklədi. Bu isə onların nigahına çox ciddi təsir göstərdi.

Onlar azadlıq əvəzinə utancaqlıq, səmimi ünsiyyət əvəzinə isə sünilik və ikiüzlülük əldə etdilər. Adəmlə Həvvanın birliyi düşmənçiliyə çevrildi. Bu düşmənçilik təkcə Allaha qarşı deyil, həm də bir-birinə qarşı yönəlmişdi.

Arvadını məhəbbətlə idarə etmək kişiylə həvalə olunmuşdu. Lakin əvəzində isə o, ya arvadına qarşı amansız olur, ya da ki, ona soyuqqanlıqla yanaşırdı. Qadına himayədarlıq edən ruhani başçının müdafiəsi demək olar ki, artıq yoxa çıxmışdı. Çünki qadının Allaha qarşı göstərdiyi itaətsizlik onun ərinə də sirayət etmişdi. Get-gedə qadın daha da acizləşib iblisin yeni yalanlarına, günahlarına və hücumuna məruz qaldı. Və beləliklə, qadın, kişi və Allah arasında olan səmimi və xoş dostluq daimi vuruşmalarla əvəz olundu.

O vaxtdan bu hadisə hər bir nigahda təkrarlanır. Həyatımızın hər bir sahəsində olduğu kimi, nigahımızı da dağıtmaq üçün iblis yalanlardan «yaxşı» bir alət kimi istifadə edir. Əgər o, ər və qadını söylədiyi yalana inandırırıbsa və onları bu yalana əsaslanaraq hərəkət etməyə təhrik edə bilibsə, onda onları əsarət altına salıb sevinclərini oğurlayacaq, münasibətlərini puç edəcək. Belə ki, onun nigah haqqında bir deyil, bir legion yalanı var. Birincisi:

Xoşbəxtliyim üçün mənə sadəcə ər lazımdır

Bir çox yalanlarda olduğu kimi, bu yalan da həqiqətin hiyləgər-cəsinə təhrifidir.

Həqiqət bundan ibarətdir ki, nigah doğrudan da yaxşıdır və bir çox insanlar üçün Allah onu istəyir. Məsihçi nigahı da böyük sevinc və xeyir dua deməkdir. Lakin iblis nigah haqqındakı həqiqəti təhrif edir. O, hər bir qadına yalandan təlqin edir ki, nigahın məqsədi və məramı onun şəxsi xoşbəxtliyi və rifahından ibarətdir. Eləcə də qadını sevən və onun təlabatlarını ödəyə bilən ər olmasa, o, heç vaxt xoşbəxt ola bilməz.

Qadın ailə qurduğu zaman bu yalanın müxtəlif növlərinə inanır: «Ərim məni xoşbəxt etməlidir». Mirna adlandırıdığım qadın, bir neçə ildən sonra yanlış təsəvvürdə olduğunu başa düşüb:

Onillik birgə ailə həyatından sonra ərimdən ayrıldım. İnə-nurdım ki, o, məni xoşbəxt etməyə borcludur. Lakin bu, onun məsuliyyətinə daxil deyildi və heç cürə də bunu bacarmadı. Eyni vaxtda ərim də bu yalanın əsirinə çevrilmişdi.

Nigahın əsas məqsədi bizi xoşbəxt etmək deyil. Onun əsas məqsədi — Allaha izzət gətirməkdir. Odur ki, xoşbəxt olmaq məqsədilə ailə quran qadınlar, çox vaxt Allahın onlar üçün hazırladığı xeyir duadan daha kiçik şeylərlə razılaşırlar.

Bir vaxtlar Cuan da bu yalana inanıb. Ona görə də bu yalanın onu necə əsarətə salmasından, gözləmədiyi iztirablara düşər etməsindən yana-yana bəhs edir:

Kollecdə oxuduğum vaxtlar mənim üçün həyatda ən vacib şey, özümə yaxşı oğlan, nişanlı, daha sonra isə ər tapmaq idi. Həmin insanın məsihçi olub — olmaması bir o qədər də əhəmiyyətli deyildi. Allahın iradəsini bilmədən, imanlı ər göndər-məsini gözləmədən ailə qurdum. Nəticədə isə ərimlə birgə Mə-sihdə heç cürə böyüyə bilmədim. Hal-hazırda üstündən iyirmi

səkkiz il ötməsinə baxmayaraq, bizi bir-birimizə bağlayan çox az şey var, çox şeyimiz isə tamamilə fərqlidir. Belə ki, mənim dostlarım imanlılardır, onun dostları isə içki içməyi sevnəldir. Həyatda mənim üçün vacib şey-övladlarımdır, onun üçün vacib olan isə karyerasıdır.

Bu qadın allanıb. O inanıb ki, xoşbəxtliyi üçün ona ər lazımdır. Eyni zamanda qadın bu yalana əsaslanaraq hərəkət edib. Yəni, dünyəvi kişi ilə ailə quraraq Allahın təsliminə zidd çıxıb. Belə baxanda o, ər etmək istəyinə nail olub, amma sonda mənəvi böhrana məruz qalıb.

Ərdə olub — olmamağınızdan asılı olmayaraq həqiqəti anlayıb onu etiraf etməklə azad olmaq mümkündür. Elə növbəti şəhadətlər də bir daha sübut edir ki, yalana inam köləliyə, həqiqətə inam isə azadlığa zəmin yaradır:

Əvvəllər düşünürdüm ki, xoşbəxtliyim və özümü düzgün qiymətləndirməyim üçün mənə ər lazımdır. Ər getsəm də, xoşbəxt olmadım və özümə verdiyim qiymət də dəyişməz olaraq qaldı. Özüm haqqında olan fikirlərim yalnız Allahın surətində yara-dılmağımı və Onun məni necə qəbul etməsini dərk edəndən sonra dəyişildi və mən azad oldum. Bundan sonra tələbatlarımı ödəmək üçün ərimin xoş sözlərin və məhəbbətini axtarmırdım.

On dörd yaşında ikən atamı itimişdim. Artıq on altı yaşım olanda ailə qurmuşdum. İndi başa düşürəm ki, o vaxtlar ərim mənə bir müdafiəçi və həyatımın mənası olmaqdan ötrü lazım imiş. Uşaqlarımız böyüyəndən sonra ərimlə ciddi problemlərim yarandı və mən əsarətə düşər oldum. Bu əsarət pəncərədəki dəmir barmaqlıqlar kimi elə yenilməz idi ki. Ərsiz yaşaya bil-məyəcəyimi düşünəndə əzab çəkirdim. O vaxtkı vəziyyətimi ya-da salanda ürəyim indi də sürətlə döyünməyə başlayır. Onu bərk-bərk qucaqlamaqdan ərim bezikməyə başlamışdı və mən-dən yaxa qurtarmaq haqqında düşünürdü.

Dostlarım vasitəsilə Allah mənə göstərdi ki, ərimi «bura-xıb» Ondan «yapışmalıyam». Bu həqiqət məni azad etdi. Ərim də bu çətin dövrü yaşamağı bacardı və məni tərk etmədi. Nigahımızı qoruyub saxladığı üçün həmişə Allaha izzət veririk. Bu yaxınlarda evlilik həyatımızın otuz altıncı ildönümünü qeyd edəcəyik.

İnanırdım ki, özlüyümdə heç nəyə qadir deyiləm və mütləq ərə getməliyəm. Bu yalana inamım məni başqalarına xidmət etmək sevincindən (çünki başım özümə qarışmışdı), eləcə də Allaha olan etibarın və xidmətin gətirdiyi zövqdən məhrum etmişdi.

Lakin Allah ədalətli Hakimdir. Və bu həqiqəti dərk etmək üçün mənə uzun illər lazım oldu. Əminəm ki, Allah Ona xidmət etməyimi, göylərdə özümə xəzinə toplamağımı istəyir.

Artıq qırx yaşındayam. Ömrümün qalan hissəsini Ona xidmət etməklə keçirtmək istədim. Onun məni dəyişərək Məsihə bənzər qadın etməsinə də hazıram. Bilirəm ki, hər şeyə ruhani gözlə baxmaq üçün Allah mənə kömək edir. Hal — hazırda yaşadığım dünyanın məyusluğunu, əzab-əziyyətini sevinc içində daşımağı bacarıram.

Xoşbəxtlik nigahda deyil (nədə ki, onun hüduqlarından kənar-dadır). Ümumiyyətlə, xoşbəxtlik qarşılıqlı münasibətlərdə də deyil. Həqiqi xoşbəxtliyi yalnız İsa Məsihdə tapmaq olar.

Ehtiyac duyduğumuz hər bir şeyi bizdən əsirgəməyəcəyinə Allah vəd verib. Əgər O görsə ki, nigahımız vasitəsilə Ona daha çox izzət gətirə bilərik, onda nigahı bizdən əsirgəməyəcək.

Bütün nemətlərə sahib olmaqla məmnun qala bilmərik. Yalnız Allahın verdiyi xeyir-dualara sahib çıxmaqla həyatda bəxtiyarlıq qazanırıq.

İnadkarlıq göstərüb öz məqsədinə çatmaq istəyən özünə artıq baş-ağrı qazanar. Ancaq Rəbbə güvənən həmişə Ondan daha yaxşı nemətlər alar.

Ərimin xasiyyətini mütləq dəyişməliyəm

Təbiətcə biz qadınlar dəyişiklikləri sevirik. Əgər nəsə bizi qane etmirsə, dərhal ona düzəliş verməyi özümüzə borc bilirik. Hətta kim-sə də bizi qane etməyəndə, onu da dəyişməyə cəhd göstəririk. Bu instinkti isə demək olar ki, heç cürə aradan qaldıra bilmirik. Xüsusən də bir damın altında yaşadığımız insanları dəyişmək istəyi bizdə daha güclü olur. Ancaq gəlin yaddan çıxartmayaq: ətrafımızdakıları dəyişməyi özümüzə borc bilirsə, qanqaraçılıqlardan və konfliktlərdən qaçmağımız qeyri mümkün olacaq.

Nigahda bu yalan, qadının öz vəzifəsini və Allahla olan birgə münasibətini unutmasına səbəb olur. Baxmayaraq ki, qadın yalnız bu istiqamətlərdə dəyişikliklər edə bilər. Lakin o, daha çox başqa insanların səhvinə və məsuliyyətinə görə narahat olur. Qadın heç cürə öz ərinin (və ya uşaqlarının) ürəyini dəyişə bilməz. Yalnız Müqəddəs Ruha yer verməklə öz ürəyini dəyişə bilər.

Əgər qadın daim öz ərinin səhvlərini və çatışmayan cəhətlərini düzəltməyə çalışırsa, onda Allahın ona həvalə etmədiyi işin məsuliyyətini öz üzərinə götürmüş olur. Tezliklə bu vəziyyət ona qanqaraçılıq gətirəcək, ərindən, eləcə də Allahdan küsməsinə səbəb olacaq. Həm də öz müdaxiləsi ilə o, Allahın onun ərini dəyişməsinə mane ola bilər. Əgər qadınlar imkan versəydilər ki, Allah Öz planlarını həyata keçirsin, onda nə qədər kişi dəyişilmiş olardı.

Bir çox imanlı qadınlar dərk etmir ki, ərlərinə təsir göstərmək üçün əllərində iki güclü «vasitə» var. Bu vasitələr zəhlə tökməkdən, nəsihət verməkdən və ya məzəmmət etməkdən daha effektivdir. Birin vasitə-sizin ruhani həyatınızdır. Allah ruhani həyatınız vasitəsilə kişiləri ifşa edir və onlarda bu həyata qarşı daim aclıq hissi yaradır (bax: Peter 3:1–4).

İkincisi isə — duadır. Əgər qadın müntəzəm olaraq onu dəyişmək istədiyini ərinə xatırladırsa, onda kişi özünün müdafiəsinə qalxacaq və müqavimət göstərəcək. Lakin qadın iztirablarını Rəbbə söyləyərsə, ərinə təsir göstərmək üçün daha böyük qüvvə çağırmış olacaq. Təbii ki, daim zəhləsini tökən qadına nisbətən, Allaha qarşı müqavimət göstərmək kişi üçün çətin olacaq.

Bu cəhətdən İsanın anası Məryəm, mənim üçün gözəl nümunədir. Mələk ona görünüb tezliklə Məsihin anası olacağıнын xəbərini verdi. Hadisə özlüyündə qətiyyənin inanılmaz idi. Məryəm baş verənləri Yusifə danışanda, o inanmadı. Çünki mələyi görməmişdi. Yusif özlüyündə belə nəticəyə gəldi ki, Məryəm ona xəyanət edib.

Müqəddəs Kitabın heç bir yerində qeyd olunmayıb ki, Məryəm Yusifə Allahın sözlərinə inandırmağa çalışsın. Əvəzində isə Allahın Yusifə şəxsən müraciət etməsini gözlədi. Mələk Yusifə görünəndən sonra, o da iman edərək düzgün seçim etdi. Məryəm həqiqəti ürəyində saxlayıb onun haqqında dərinlən düşünməyi bacardı (bax: Luka 2:19). O, arxayınılıqla gözləməyə üstünlük verdi. Çünki Allahın güclü olduğunu bilirdi və inanırdı ki, Allah Öz planını onun ailəsində həyata keçirtməyə qadirdir.

Bu yaxınlarda dostlarımdan birinin toyunda on yeddi ildən bəri üzünü görmədiyim bir qadınla görüşdüm. O, mənə yaxınlaşaraq belə dedi: «Sən mənim nigahımı xilas etmişən!». Ondan xahiş etdim ki, baş verənləri mənə xatırlatsın. Qadın on yeddi il öncə ərinin ruhani vəziyyəti ilə bağlı mənə necə müraciət etməsindən danışdı: «O vaxt siz mənə demişdiniz ki, ərimi dəyişmək — bu, sizin yox, Allahın işidir. Mən isə ərimlə danışib bir kənara çəkilməli və qalan işləri Allahın öhdəsinə buraxmalıyam». Qadın onu da qeyd etdi ki, mənim məsləhətimə qulaq asıb faydasını görməklə yanaşı, bu məsləhəti yeri gələndə tanışlarına da tövsiyə edib.

Sonra o, necə əzab-əziyyət çəkərək Allahın ərinə dəyişməsini gözləməsindən bəhs etdi. On altı ildən artıq bir vaxt ərzində o, dua edərək gözləyirmiş. Baxmayaraq ki, Allah tərəfindən dualarının eşidildiyinin və onlara cavab verildiyinin heç bir təsdiqini görmürmüş.

Qadının əri özünü məsihçi sanırdı. Qadın isə ərində heç bir ruhani irəliləyiş və bəhrə görmədiyindən onun həqiqi imanlı olmasına şübhə etməyə başlayıb.

Lakin illər ötəndən sonra, Müqəddəs Ruh «qəflətən» kişinin qəlbinə alovlandırdı və tamamilə onu dəyişdi. O, sanki komadan çıxmışdı. Heç bir səbəb olmadan Kəlama qarşı özündə yangı hiss etməyə başladı. Özü üçün gündəlik tərtib edib Kəlam vasitəsilə Allahdan aldığı açıqlamaları ora qeyd edirdi. Sonra qadın sözüənə davam edərək dedi: «Əvvəllər heç vaxt onu səhər yeməyinə oyada bilmirdim.

Ancaq iqdi isə ərim hər səhər tezdən oyanıb qardaşların saat yeddinin yarısında başlayan dua qrupuna gedir. Bu yaxınlarda hətta o, biznesini satıb vaxtının çox hissəsini xidmətlərə sərf etmək istədiyini də mənə bildirdi».

Bu kişi ilə bağlı baş verənləri insani düşüncə ilə izah etmək, qeyri — mümkündür, çünki bunu yalnız Allah və əri üçün daim dua etməyi bacaran sadıq qadın edə bilərdi.

Ərim mənə xidmət etməyə borcludur

İyirmi ildən artıqdır ki, məsihçi dünyasında güclü bir hərəkət meydana çıxıb. Bu hərəkət kişiləri Allahın ürəyincə olmağa, həyat yoldaşını və uşaqlarını sevməyə və bu sevgini fədakar xidmətləri ilə göstərməyə çağırır. Allahın kişiləri dəyişib onların ürəyini Özünə və ailəsinə necə bağladığını müşahidə etmək hər birimizdə fərəh doğurur. Lakin biz qadınlar da öz növbəmizdə Allahın bizə həvalə etdiyi tapşırığı unutmamalıyıq. Çünki məsihçi dünyasında nədənsə elə güman olunur ki, qadınlar öz ərlərinə deyil, kişilər öz arvadlarına xidmət etməlidirlər.

Amma Allah kişini qadına bir «köməkçi» kimi yaratmayıb. Əksinə, qadını kişiyə «köməkçi» olaraq yaratdı. Əlbəttə, bu o demək deyil ki, kişi öz arvadına və uşaqlarına xidmət etməməlidir. Məsih Öz cəmiyyətini sevdiyi kimi, ərlər də öz arvadlarını sevməlidir. Məsih Öz Nişanlısına xidmət etdiyi kimi, ərlər də öz qadınlarına xidmət etməli, onların uğrunda canlarından belə keçməyə hazır olmalıdırlar.

Əgər biz qadınlar müntəzəm olaraq hüquqlarımız, eləcə də kişilərin bizə etməli olduğu şeylər haqqında düşünrüksə, onda qəlbimizə kədər və hiddət çökəcək. Və uzun müddət bunun ağrısını çəkəcəyik. Ancaq yaddan çıxartmayaq ki, almaq verməkdən daha çox bəxtiyarlıq gətirir. Xidmət etməyə fürsət axtaranda, xeyir-dua verəndə, ailə üzvlərimizin tələbatlarını ödəməyə çalışanda daha çox sevinc və xeyir-dua qazanırıq.

Bu gün bizim təsəvvürlər müasir feminist hərəkətinin təsiri altında formalaşır. Bu hərəkət qadınların evdəki başlıca xidmətinin əhəmiyyətini bacardıqca aşağı salmağa çalışır. Merri Kossian özünün «The Feminist Gospel» («Feminist qadınların müjdəsi») kitabında

sosioloq Enn Oiklinin tədqiqatlarına (1974-cü ildə qadınların ev təsərrufatı ilə bağlı işlərinə dair apardığı tədqiqatlara) istinad edərək belə yazır:

...Oukli statistik rəqəmlərə əsasən qadın əməyinin qorxulu tərəflərini açıqlamağa çalışır: İnsanlardan təcrid olunmuş halda saatlarla maaşsız, güzəştə, kompensasiyasız, pensiyasız, istirahətsiz, bayramsız işləmək, üstəlik də bu şəraiti yüngülləşdirməmək olduqca ağır və çətin. Oukli sübut etməyə çalışırdı ki, evdar qadınların ev işləri ilə məşğul olması və övladlarına qayğı göstərməsi istismardan və köləlikdən başqa bir şey deyil. Ouklinin fikrincə, feminist hərəkatı o vaxt öz məqsədinə çatcaq ki, bütün qadınlar kişilər tərəfindən istismar olunduğunu dərk etsinlər.

Mənim anam da bu cür «istismar» olunmuş qadınlardan biri idi. Analara və qızlara həsr etdiyim kitabda onun həyatını təsvir etməyə çalışmışam:

Anam çox istedadlı, eyni zamanda da gözəl seçim etməyə bol şansı olan bir qadın olub. Ərinə həqiqi köməkçi olmaqdan ötrü o, bir çox şeyləri vəd edən müğənilik karyerasından böyük sevinclə imtina edib.

Altmışncı illərdə bir çox qadınlar müstəqillik qazanmağa, karyera qurmağa, şöhrət qazanmağa cəhd göstərdiyi halda, anam tamamilə başqa mövqedən çıxış edib. O, öz həyatını ərinin mənfəəti üzərində qurmuşdu.

Onu da deyim ki, atam heç vaxt anamdan «köməkçi» olmağı tələb etməyib. Heç vaxt anamı deyindən, narazılıq edən görməmişdim. O, ərini həqiqətən sevir. Həyatda atamla birgə addımlamaqdan, ona dəstək olmaqdan və onu ruhlandırmaqdan böyük zövq alırdı.

Evimizin təsərrüfat işlərinin öhdəsindən anam böyük məmnuniyyətlə gəlirdi. Bununla da o, Allahın iradəsini həyata keçirtmək üçün atama şərait yaradırdı. Bir çox müasir qadınlar bu cür həyatı istismarla cəynilədirirlər. Ancaq anam heç vaxt «alçalmış və təhqir olunmuş» təsiri bağışlamayıb. Atam isə Allahın bəxş etdiyi köməkçisini yüksək qiymətləndirir, ona xüsusi diqqət göstərirdi. Allah tərəfindən anama verilən xüsusi bacarıq və ənamların artdığını görəndə də fərəhlənirdi.

Həqiqət bundadır ki, İsayə və ətrafımızdakılara xidmət etməklə Ona bənzəmiş oluruq. Xidmətçi olmaq çağırışından yüksək çağırış yoxdur.

Süleymanın məsəlləri kitabının otuz birinci fəslində təsəvvür olunan qadın eqoist olmadığı üçün məni çox heyrətləndirir. Belə ki, o, diqqət mərkəzində olmağa can atmır, şəxsi karyerasının marağında deyil, şöhrətpərəstlik, minnətdarlıq axtarmır. Əksinə, öz ehtiyacları və maraqları haqqında heç düşünmür də. Bunun əvəzinə isə ərinin və uşaqlarının, eləcə də ətrafındakı insanların qayğısına qalmağa çalışır.

Bu fəslə başdan oxuyanda, əvvəlcə Enn Ouklinin fikirləri ilə razılaşmaq olar: guya ki, evdar qadınlar bədbəxt və istismar olunmuş varlıqlardır. Ancaq gəlin bu qadına bir daha diqqətlə nəzər salmaq:

- O, yaxşı geyinir (bax: Süleymanın məsəlləri 31:22).
- Evində kifayət qədər yeməyə azuqəsi var, hətta başqaları ilə bölüşməyə də yetər (bax: Süleymanın məsəlləri 31:15–20).
- O, emosional cəhətdən stabildir və gələcək qayğılardan da azaddır (bax: Süleymanın məsəlləri 31:21, 25).
- Əri ondan ötrü dəli–divanədir, ona sadıqdır. Düşünür ki, arvadının «milyonlar içində tayı bərabəri yoxdur». O, bu haqda ona söyləyir və dostlarının yanında onu tərifləyir (bax: Süleymanın məsəlləri 31:11, 28–29, 31).
- Övladları ona hörmət edir və onu alqışlayırlar (bax: Süleymanın məsəlləri 31:28).

Bu qadın heç də istismar olunmuş qadına bənzəmir! Zəhməti sayəsində bu cür mükafatlandırılan hansı qadın özünü xoşbəxt saymazdı ki? Bəs, bütün bunlara necə nail olub? O, təkid etməyib ki, əri qollarını çırmalayıb ev işlərinə girişsin (düzdür, ev işlərində kişinin arvadına kömək etməsi heç də pis hal deyil). O, xidmət etmək yolunu seçib və onun ehtiyacı (yalnız Allahla münasibətdən sonra) yaxınlarının qayğısına qalmaqdan ibarətdir.

Bir dəfə Vika adlı bir qadın mənə allahın onu bu yalandan necə azad etməsindən danışmışdı:

Bir neçə il bundan əvvəl ciddi bir yalandan azad oldum. Həmişə gözləyirdim ki, ərim ev işlərində və uşaqlara baxmaqda mənə kömək etsin. O, bunu etməyəndə yaxud da layiqincə yerinə yetirməyəndə isə ondan inciyirdim. Ərimin tökdüklərini

yığışdırmaq və ona qulluq etmək heç ürəyimcə deyildi, amma buna baxmayaraq bilirdim ki, Allah Həvvanı Adəmə köməkçi kimi yaradıb. Bir gün Müqəddəs Ruh bu həqiqəti açıq-aydın şəkildə mənə açıqladı və ərimə layiqli köməkçi ola bilmədiyim üçün məni ifşa etdi.

İndi onun orda-burda qalmış corablarını, oxuduğu qəzetləri yığışdıranda, özümə xatırladıram ki, ərimə «xidmət» edirəm. Onun ev işlərində mənə kömək etməsi məni çox sevindirir (şən demə, o, çox iş görürmüş). Ondan kömək gözləmək əvəzinə (öz məqsədlərimə çatmaqdan ötrü) ona dəstək olmağa çalışıram (bəzi ev qayğıları ilə daha onu yormuram, uşaqların ona mane olmasına şərait yaratmıram və s.). Aramızda olan məhz bu cür qarşılıqlı anlaşma ailəmizi dağılmaq təhlükəsindən qorudu.

Ərimə itaət göstərməklə heç vaxt xoşbəxt ola bilmərəm

Bir neçə il bundan əvvəl böyük bir protestant denominasiyası niğahdakı itaətkarlığa öz «yeni» fikirlərini bildirməklə məsihiçi dünyasında üsyan qaldırdı:

Cəmiyyət necə sevinclə məsihə itaət edirsə, qadın da sevən ərinə o cür itaət etməlidir.

İtaətkarlıqla bağlı çətinliklər təkcə müasir dövrümüzün qadınlarının qarşısına çıxmır. Belə ki, Eden bağında da Həvva məhz bu problemə üzləşmişdi. O vaxt iblis Həvvaya demişdi: «Sənin həyatını idarə etməyə Allahın hüququ çatmır». Başqa sözlə, o demək istəyirdi ki, «öz həyatını özün də idarə edə bilərsən. Buna görə kiməsə itaət etməyə borclu deyilsən».

O, Həvvanı inandırdı ki, Allaha boyun əyməklə bədbəxt olaraq hər şeyi itirəcək. İblis itaətkarlığa ustalıqla mənfi don geyindirərək qadınlara təlqin edir ki, həyata bu cür yanaşmaları onların azadlıqlarını məhdudlaşdırır bilər. Bax beləcə o, gözəl, müqəddəs və böyük həqiqəti eybəcər və mənfur hala salır.

İblis yaxşı bilir ki, Allah Kəlamının itaətkarlıq haqqında açıqladığı — bizi azad edən həqiqətini dərk etsək, onu böyük sevinclə qəbul edərik. Elə buna görə də itaətkarlıq yolunu seçməyimizə heç vaxt imkan vermir. Çünki bu zaman bizim və yaxınlarımızın həyatı üzərindəki hökmü birdəfəlik əlindən çıxmış olur.

İnsanın mənəvi məğlubiyyətinin əsas səbəblərindən biri, kiminsə onun üzərində hakimlik etməsini heç cürə qəbul edə bilməməsidir. Kiminsə bizə göstəriş verməsinə dözə bilmirik. Həyatımızı bildiyimiz kimi idarə etmək istəyirik. Özümüz qərarlar qəbul etmək istəyirik. Təzəcə ayaq açan körpələr, onların zərif əşyalara toxunmasına qadağa qoyulmasını heç sevmirlər. Yeniyetmələr valideynlərinin onlara saat neçədə evə gəlməli olduğunu deməsini xoşlamırlar. Biz böyüklər də maşının saatda 60 km-dən çox sürətlə sürməyimizi və təhlükəsizlik kəmərinə taxmamağımızı bizə irad tutanda, dözə bilmirik.

Qadınların əksəriyyəti örlərinə tabe olmur və belələri içərisində məsihçi qadınların sayı da az deyil. Məncə, bu, Müqəddəs Kitabı kifayət qədər oxumamaqdan, itaətkarlığın həqiqi mənasını və dəyərini olduğu kimi dərk etməməkdən irəli gəlir. Buna görə də iblisin yalanları cildədən cildə girir:

İtaətkarlıq haqqında olan yalanlar

1. «Qadın səvviyəcə kişidən aşağıda durur». Kəlam öyrədir ki, kişi və qadın Allahın surətində, Ona bənzər yaradılıb. Allahın nəzərində onların hər ikisi eynidir. Hər ikisi də Allahın lütfünü yalnız tövbə və iman vasitəsilə əldə edə bilirlər (bax: Yaradılış 1:27; Qalatiyalılara 3:28; 1 Peter 3:7). Qadının vəzifəsi ərinə itaət göstərməkdən ibarətdir. Ancaq buna baxmayaraq o, özlüyündə bir şəxsiyyətdir.

2. «Ailə başçısı kimi kişi arvadına qarşı sərt və zülümkarasına davranmaq ixtiyarına malikdir». Məsih cəmiyyətini sevdiyi və ondan ötrü canını verdiyi kimi, kişilərə də fədakarcasına qadınlarını sevmək əmri verilib (bax: Efeslilərə 5:25–29).

3. «Qadın öz fikirlərini və mülahizələrini ərinə söyləyə bilməz». Allah qadını öz ərinə «köməkçi və ona müvafiq surətdə» yaratdı. Bu da o deməkdir ki, kişinin qadının köməyinə ehtiyacı var. Yaranmış vəziyyətlə bağlı arvadının fikrini bilmək, kişi üçün zəruridir. Əgər

qadın vəziyyətlə bağlı ürəyindəkini məhəbbətlə və həlimliklə ərinə söylərsə və əri onun fikrini nəzərə almadan hər hansı bir qərar qəbul edərsə, onda qadın güzəştə getməli və hər şeyin nəticəsini Allaha etibar etməlidir.

4. «Ər həmişə haqlıdır». Öz məktubunda həvari Peter ərləri «Kə-lama tabe olmayan» qadınlara müraciət edirdi. Bəzən ər dünyəvi və Allaha qarşı münasibətdə itaətsiz olur. Peterin birinci məktubuna əsasən, bu cür kişilərə yalvarmaqla, başa salmaqla, daim xatırlatmaqla yox, yalnız tabe olmaqla təsir göstərmək mümkündür:

Ey qadınlar, siz də eyni şəkildə öz ərlərinizə tabe olun ki, bəziləri kəlama itaət etməzlərsə, ehtiram içində təmiz həyatınızı müşahidə edərək, siz arvadların rəftarı ilə heç bir söz söylənmədən fəth edilsinlər.

1 Peter 3:1-2

İtaətkarlıq haqqında azad edən həqiqət

Allah tərəfindən hakimiyyətin nə üçün təsis olunduğunu dərk edəndən sonra, itaətkarlığa başqa mövqedən yanaşmağa başladım. Allah hakimiyyəti ruhani himayədarlıq və müdafiə vasitəsi planlaşdırıb.

İkiyaşlı övladınıza yolu valideynlərsiz keçməyi qadağan edəndə, siz heç də onunla amansızcasına rəftar etmirsiniz. Çünki küçədə onun həyatı üçün təhlükəli olan iri maşınların hərəkət etdiyindən xəbərdar olduğunuza görə, övladınızın xeyrini düşünürsünüz. Bununla da siz, övladınızı qorumaqdan ötrü hakim mövqedən çıxış etmiş olursunuz (baxmayaraq ki, o, sizin müdafiənizə ehtiyacı olduğundan xəbərsizdir).

Allahın bizə verdiyi ruhani himayədara güvənəndə, O, bizi qorumuş olur. Digər tərəfdən, inadkarlıq göstərən bu himayədən yayınırıqsa, onda düşmənimizin qarşısında tamamilə acizləşərik.

Əminəm ki, ərlərinə itaət göstərməkdən imtina edən bir çox məsihi qadınların əqli, iradəsi və emosiyaları iblisin təzyiqinə məruz qalır. İtaətkarlıqdan yayınan zaman istər ciddi, istərsə də əhəmiyyət-siz şeylər qadını iblisin ovuna çevirir.

Mən onu nəzərdə tutmuram ki, itaət göstərmək qadınları avtomatik surətdə əzab — əziyyətdən və zorakılıqdan qurtarır. Yox. Bu həm də o demək deyil ki, qadınların verilən hökmlərə tabe olmaması zorakılıqla nəticələnir. Kəlama əsasən, hətta əməlisaleh və düz olan insan da zorakılığa məruz qalır. Həvari Peter birinci məktubunda Allahın nə üçün əzab — əziyyət göndərdiyini və salehlik uğrunda iztirab çəkən zaman özümüzü necə aparmaq lazım olduğunu bizə açıqlayır.

Bəzən itaətkar qadın özünü və uşaqlarını əri tərəfindən qorumaqlı olur. Çünki onunla birgə yaşamaq, həyat üçün təhlükəlidir. Hətta bu halda da qadın ərinə olan hörməti qoruyub saxlaya bilər. Qadının məqsədi bir ər kimi onu alçaltmaq yaxud da ona qarşı çıxmaq olmamalıdır. Əksinə, qadın arzulamalıdır ki, əri dəyişsin və Allaha itaətli olsun. Əgər qadın ərini nəyəsə təhrir edərsə və ya öz münasibətilə vəziyyəti daha da mürəkkəbləşdirsə yaxud da sözləri və davranışı ilə Allaha maneçilik törədərsə, o zaman Allahın müdafiəsini və müdaxiləsini tələb edə bilməz.

Əgər sizlərdən biri və ya hər hansı tanışınız bu cür ekstremal vəziyyətə düşübsə, onda sizə müdrik məsləhət verə biləcək insanı göstərməsini Allahdan istəyin. Daha yaxşı olar ki, bu insan cəmiyyətinizdəki liderlərdən bir olsun (konkret vəziyyətlərdə sizə kömək edə biləcək başqa vasitələr də ola bilər. Kitabın sonunda «Əlavə oxu üçün» olan bölmədə bu cür vəziyyətə düşən qadınları maraqlandıra biləcək əlavə ədəbiyyat siyahısı verilib).

Məncə, itaətkarlıqla bağlı qarşımıza çıxan əsas sual budur ki, Allaha etibar etməyə və Onun hakimiyyətinə tabe olmağa həqiqətənmi razıyam? Əgər Onu eşitməyə hazıramsa, onda üzərimdə qoyduğu insanın hakimiyyətinə də tabe olmaq mənim üçün bir qədər asan olacaq.

Süleymanın məsəlləri kitabında (21:1) deyilir ki, «Padşahın ürəyi Rəbbin əlindədir, onu su arxı kimi istədiyi səmtə döndərir». Allah tərəfindən üzərimizə qoyulan hakimlərə tabe olmaq istəyimiz, bizim imanımızı, yəni, bizim üçün Allahın nə qədər böyük olduğunu göstərir.

Ali hakimiyyət insanın qurduğu hər bir hakimiyyətdən üstündür. Heç kəsin həyatımız üzərində hökmü yoxdur. Yalnız itaətkarlığımız sayəsində Səməvi Atamızın–Padşahların ürəyini əlində saxlayan müdrik, sevimli və qüdrətli Rəbbimizin himayəsini və müdafiəsini qazanırıq.

Növbəti sual isə budur: həqiqətən inanırıqmı ki, Allah hər bir insanı hakimiyyətdən üstündür? Doğrudan da inanırıqmı ki, O, hakimlərin üreyini dəyişdirmək üçün kifayət qədər güclüdür. İnanırıqmı ki, öz yerimizi tutub Onun üzərimizə qoyduğu hakimlərə tabe olduğumuz zaman, O, bizi qoruyacaq qədər güclüdür? İnanırıqmı ki, O, bizim üçün nəyin pis, nəyin yaxşı olduğunu bilir? Və ən nəhayət, həyatımız üçün Öz kamil iradəsini həyata keçirtməsinə etibar etmək istəyirikmi? Həvari Peterin birinci məktubundan (3:1-2) gördüyümüz kimi, qadın ərinə tabe olmaqla Allaha imkan verir ki, ərinin üreyində iş görsün və onu Özünə doğru yönəlsin. Daha sonra Peter göstərir ki, itaətli ürək qadına valehedici və əbədi gözəllik bəxş edir:

Qoy sizin bəzəyiniz, saç hörmə, qızıl taxma və təmtəraqla geyinmə kimi zahiri şeylərdən ibarət olmasın; gizli olan daxili varlığımız, həlim və sakit ruhun fəniləşməz gözəlliyi ilə sizin bəzəyiniz olsun.
Bu, Allahın qarşısında çox qiymətlidir. Çünki qədim zamanlarda Allaha ümid bəsləyən müqəddəs qadınlar da öz ərlərinə tabe olaraq, özlərini bu cür bəzəyirdilər.

1 Peter 3:3-6

Ərinin ruhani vəziyyətindən asılı olmayaraq, qadın ərinə tabe olarsa, qorxuya qalib gələr. Çünki o, Allaha güvənib. Allah isə ərinə təsir göstərməklə, yaranmış vəziyyəti yüngülləşdirər.

Özünün «True Women» («Əsl qadın») kitabında Syuzan Xant, itaətkarlığın mahiyyəti haqqında gözəl açıqlama verir:

İtaətkarlığın zəruriliyini məntiqi cəhətdən heç cürə izah edə bilmərəm. Ümumiyyətlə, İsanın öz səmavi izzətini və gözəlliyini buraxıb nə üçün bizə izzət gətirdiyini məntiqi cəhətdən izah etmək çox çətindir. İtaətkarlıq məntiq çərçivəsinə sığmır. İtaətkarlığın mahiyyəti məhəbbətdədir.

İsa bizi elə bir məhəbbətlə sevdi ki, könüllü surətdə uğrumuzda ölümə getməkdən belə çəkinmədi. Onun qoyduğu əmr isə budur: qadın öz ərinə tabe olmalıdır. Ona görə də sevimli Xilaskarımız naminə ərimizi sevməli və könüllü surətdə ona tabe olmalıyıq.

Allah deyib ki, kişiyyə köməkçi lazımdır. Əsl qadın bu çağırışa görə ürəkdən sevinir; ərinə qarşı çıxmır; ona təzyiq göstərmir; onun əleyhdarı-

na çevrilir. Əksinə, ərinə dəstəkləyir, onun halına acıyır və həmdəminə çevrilir. Görünmək xatirinə deyil, sidq ürəkdən ərinə itaət göstərir. Əsl qadın tabe olmaqdan çəkinmir. O, öz hüquqlarını tələb etmir, vəziyyəti öz istədiyi kimi idarə etməyə çalışır. Onun qorxusu da yoxa çıxıb. Çünki Məsih onun Allahı olacağına və daxilində yaşayacağına vəd verib. Onun itaətkarlığı — Rəbb Allahın hədsiz gücünə olan inamının təzahürüdür. Onun itaətkarlığı — günahlarının bağışlandığına bir daha sübutdur.

**Ərim passivdirsə, təşəbbüsü öz üzərimə
götürməliyəm. Əks halda biz yerimizdə
addımlaya-addımlaya qalacağıq**

Qadınlar arasında apardığımız sorğuya əsasən, yalanın bu növü siyahıda üçüncü yeri tutur. Qadını passiv kişi qədər heç nə kədərləndirə bilməz. Əslində bu, heç də təzə bir şey deyil. Yəni, analoji hadisə elə o vaxt Eden bağında da baş vermişdi:

Qadın gördü ki, ağacın meyvəsi yemək üçün gözə xoş görünür və bu ağac insana dərrakə verməyi vəd edir. Buna görə də o həmin meyvədən dərib yedi. Sonra yanında olan ərinə də verdi, o da yedi.

Yaradılış 3:6

Hər dəfə bu ayəni oxuyanda xəyalımda dəhşətli bir mənzərə canlanır. Ər-arvad bağda dincəlirdi. İlan onlara yaxınlaşdı və kişiye heç bir əhəmiyyət vermədən məhz qadınla söhbət etməyə başladı. O, bildirdi ki, onların hər ikisi Allahın himayəsindədir və Allah kişini qadının üzərinə bir başçı kimi qoyub. (İblis bilavasitə qadına yaxınlaşmaqla Allahın qoyduğu nizam — intizamı pozur). İblis söhbətə sualla başladı: «...doğrudanmı Allah sizə bağda olan heç bir ağacın meyvəsindən yeməyin deyib?» (Yaradılış 3:1).

Bu məqamda qadının özünü necə aparmasına fikir verin. O, yanında durmuş ərinə əhəmiyyət vermir. İlan demir ki, «Səni ərimlə tanış etmək istərdim». Ərinə tərəf dönüb «Əzizim, sən bu haqda nə düşünürsən?» yaxud «Adəm, Allahın sənə dediklərini ona deyə birlərsənmi?» deyərək soruşmur da. O sanki özbaşına imiş kimi ilanla söhbətini davam etdirir.

Sonra isə seçim qarşısında qalanda da qadın hər şeyi öz üzərinə götürür. Əri ilə məsləhətləşmir, onun fikirlərini soruşmur, sadəcə eşitdiklərinə əməl etməyə başlayır: «...meyvədən dərib yedi» (Yaradılış 3:6).

Bəs bu vaxt Adəm nə iş görürdü? O, bir çox qadınların özəri barəsində dediyi kimi, heç nə etməirdi. Adəm nə onların söhbətində iştirak etdi, nə də ki, onlara mane olmağa çalışdı. Təkcə arvadının verdiyi meyvədən daddı. Elə bu andaca qəflətən kişi və qadın öhdəliklərinin dəyişilməsi baş verdi.

Allah ilk olaraq kişini yaratmışdı. Himayəsində olanları idarə etmək və dolandırmaq məsuliyyətini ona həvalə etmişdi. Qadın isə hərfi mənada kişidən düzəldilmişdi. O, məhz ərinin təşəbbüsünü dəstəkləmək üçün yaradılmışdı. Hətta kişi ilə qadın arasında olan fiziki müxtəliflik də bu fundamental fərqi bir daha təsdiqləyir.

Burada başçı kimdir? Kim kimi yedizdirir? Göründüyü kimi kişi yox, qadın. Bəs qərar verən kimdir? Yenə də qadın. Burada nəse düz deyil. Elə həmin gündən başlayaraq, ilk ailənin övladlarının həyatına qarmaqarışıqlıqlar daxil olur. Ər və arvadın günaha yıxılandan sonra öhdəliklərinin bu cür dəyişilməsi, onların münasibətlərində də səciyyəvi hala çevrilib.

Edəndəki o dəhşətli gündən etibarən qadınlarda kişiləri idarə etmək, özlərini müstəqil aparmaq həvəsi yaranıb. Biz qadınlar, hər şeyi üzərimizə götürməyə, təşəbbüs göstərməyə meyilliyik. Bununla yanaşı, eyni zamanda kişilərin də təşəbbüs göstərməsini də istəyirik. Çünki bizi Allah belə yaradıb.

Problem yarananda isə instinktiv olaraq Adəmlə Həvvada olduğu kimi bir-birimizi ittiham etməyə başlayırıq. Bütün təqsirləri elə həmin andaca passiv olan kişilərin boynuna yığıb sübut etməyə çalışırıq ki, əgər onlar bir qədər aktiv olsaydılar, vaxtında hansısa bir işin qul-pundan yapışsaydılar, biz onları idarə etməyə çalışmazdıq.

Əksər qadınlar təsdiqləyir ki, məhz ərinin passivliyi onu sərbəst qərar çıxartmağa vadar edib:

- «Ərim işləmir. Əgər vaxtında iş tapmasaydım, yəqin ki, acından öləcəydik».

- «Ailəmizin maliyyə məsələlərini ərimə həvalə etsəm, o tez bir zamanda bizi iflasa uğradar».
- «Ərim uşaqların təlim-tərbiyəsi ilə məşğul olmaq istəmir. Uşaqları vaxtında cəzalandırmasaydım, onları düz yola yönəltməseydim, yəqin ki, çoxdan yollarını azmış olardılar».

Mən olduqca aktiv insanam. Kişilərin ifrat dərəcədə passiv olmasını və heç bir işin qulpundan yapışmaq istəməməsinin nə demək olduğunu yaxşı başa düşürəm. Belə ki, uzun illər ərzində imanlı kişilərin də qatıldığı müxtəlif toplantılarda iştirak etmişəm. Bu kişilər kifayət qədər qətiyyətli olmayanda (mənim fikrimcə) məsələyə müdaxilə etməmək və təşəbbüsü ələ almamaq üçün özümü güc bəla ilə saxlayırdım.

Lakin kişi ilə qadının qarşılıqlı münasibətlərini müşahidə edəndə, bu cür vəziyyətlərdə öz hərəkətlərimin nəticəsini ayıq başla müəyyənləşdirəndə məndə belə bir sual yaranır: kişilərin fəallığına mane olan biz qadınlar deyilikmi? Özümüz hərəkətə başlamaqla onları təşəbbüs göstərməkdən məhrum edən, yaxud da onların həyatında Rəbbin oyanış etməsini gözləməyən biz deyilikmi? Ərimiz hər hansı bir işin qulpundan yapışanda ona dəstək olmaq əvəzinə, ya görülən işi düzəltməyə çalışırıq, ya da ki, «bunun öhdəsindən özüm daha yaxşı gələ bilərdim» deyirik. Beləcə də kişiləri bizi öz ardınca aparmaq istəyindən tez usandırırıq.

Yaxşı xatırlayıram, bir dəfə imanlı bir kişi öz başına gələnləri mənə danışmışdı. Toy gününün səhəri o, öz arvadından xahiş edib ki, onunla bir yerdə dua etsin. Duanı bitirən kimi, bu cür duaya görə arvadı ərini tənqid etməyə başlayıb. Və bu, getdikcə mütəmadi hala çevrildi. Axırda ər dözməyib arvadı ilə bir daha birlikdə dua etməməyi qərara alır. Çünki arvadı tərəfindən təzyiqə məruz qalmasını heç cürə kişiliyinə sığışdırı bilmirdi. Yalnız üstündən bir neçə il keçəndən sonra, Allah öz lütfü ilə onun ürəyini dəyişdirdi və o, arvadı ilə yenidən birlikdə dua etməyə başladı.

Reallıq baxımından adətən qadın təşəbbüs göstərməyə başlayan da, ər də onun yanında durub müşahidə etməyə üstünlük verir. Eliza-bet Rays Xendfordun sözləri ilə desək:

...Kişilərin əksəriyyəti «tamaşaçı»nı sevmir. Onlar çaxnaşmaya və qanqaraçılığa tab gətirmirlər. Təki evlərində sülh olsun deyə, hər şeylə razılaşırlar. Mübahisə və dava-dalaş etməmək xətrinə arvadlarına öz bildiyini etməyə icazə verirlər. Bu isə onlara kişilikləri bahasına başa gəlir.

Odur ki, bir ailə başçısı kimi ərinizdən şikayətlənməmişdən öncə, öz ürəyinizi sınağa çəkin: ərinizin fikirlərinə etibar edirsinizmi? Onun qərarlarına tabe olmağa hazırsınızmi? Əgər siz hələ də buna hazır deyilsinizsə, onda ərinizdən şikayətlənməyə tələsməyin. Çünki o, sülh və rahatlıq naminə öz nüfuzundan ötrü mübarizə aparmayacaq.

Eyni zamanda iki kürsüdə əyləşmək qeyri-mümkündür. Özümüz hər şeyi idarə edib ərimizdən fəallıq göstərməsini, təşəbbüsü ələ almasını və «ruhani lider»ə çevrilməsini gözləməyimiz də heç bir məntiqə sığmaz.

Ərinin passivliyindən gileylənən qadınlardan hərdən soruşuram: «Əgər məsələyə qarışmasaydınız və özbaşına hərəkət etməsəydiniz, bəs onda nə baş verərdi?». Sizə elə gəlir ki, əriniz iş axtarmırsa, mütləq özünü iş tapmalısınız? O, acan kimi məcbur qalıb işləməyə başlayacaq. Sizə elə gəlir ki, əriniz pul xərcləməyi bacarmırsa, maliyyə məsələlərini öz üzərinizə götürməlisiniz? Ola bilsin ki, o, sizi iflasa uğratsın. Ancaq onun diqqətini bu problemə yönəltməklə, Allah onu dəyişə bilər. Çalışın ki, onun səhv etməsinə səbirlə yanaşasınız. Bu zaman əmin olun ki, sizin təhlükəsizliyinizə əriniz yox, sizi heç vaxt darda qoymayan qüdrətli Allahınız zəmanət verir.

Müqəddəs Kitabda Sara-ərinə hörmət bəsləyən və itaət edən nümunəvi qadındır. Lakin bir dəfə o, Allahın gecikməsinə zənn edib tələyə düşdü və öz başına çıxış yolunu axtarmağa başladı. Bir neçə on illər əvvəl Allahdan Saranın əri İbrahimə vəd verilmişdi: ondan çoxlu nəsil törənəcək və onlar böyük xalq olacalar. Artıq Saranın yetmiş altı yaşı olmasına baxmayaraq, övladı hələ də olmurdu. Sonda o, gözləməkdən yorulub qərara gəldi ki, artıq nəse etmək vaxtıdır. Buna görə də ərinə təzyiq etməyə başladı:

Saray İbrama dedi: «Bax Rəbb mənim bətnimi bağladı ki, uşağım olmasın. Qaravaşım ilə yaxınlıq et, qoy o mənim üçün uşaq doğsun».

İbram Sarayın sözüne qulaq asdı.

Yaradılış 16:1-2

Sara çıxış yolunu qədim adətlərdə gördü. Hansı ki, sonsuz qadın öz kənzilərindən birinin uşağına yiyələnə bilirdi. İlk baxışdan Saranın planı gözəl görünürdü. Belə ki, Həcər tezliklə boylu qaldı. Lakin qısa bir vaxt ərzində vəziyyət dəyişildi, sonsuz qadınla hamilə kənzinin münasibətləri dözülməz həddə çatdı. Bu vaxt Sara üzünü yenidən İbrahimə tutub dedi: «Mənim təhqir olunmağıma sən səbəb oldun...» (Yaradılış 16:5).

On üç ildən sonra, Saranın doxsan yaşı olanda, Allah yenidən onlara ishar olundu ki, İbrahimə və onun arvadına Öz övladını versin. Vədə əsasən, İshaq qocalmış cütlüyə və gələcək nəsəl böyük xeyir-dua gətirəcəkdə. Amma İbrahimdən və Həcərdən doğulan İsmayıl valideynlərin arasındakı münaqişələrin səbəbkarı oldu. Hər dəfə Sara keçmişinə dönüb baxanda: «Nə üçün Rəbbi gözləyə bilmədim? Nə üçün bütün məsuliyyəti öz üzərimə götürdüm?» — deyə bərk təəssüflənirdi.

Düzdür, problemləri özümüz də həll edə bilərik, hətta qısa bir vaxt ərzində nəticəsinə də nail olarıq. Lakin sonda hər şey əlimizdən çıxacaq. Bizi bu hərəkətə təhrik etdiyini sandığımız insanlara da hə qarətlə baxıb, onları ittiham edəcəyik.

Ətrafımızda olan kişiləri idarə etmək istəyindən bizi nə azad edə bilər? Cavab çox sadədir: biz ilk növbədə Rəbbə güvənməyi və Ondan gözləməyi öyrənməliyik. Çünki Ona iman edən kəslərə qarşı, O, Öz vaxtında və Öz iradəsinə görə hərəkət edəcək.

Rəbbə ümid bağla! Cəsarətli və möhkəm ol! Rəbbə ümid bağla!

Zəbur 27:14

Uğursuz nigahdansa, boşanmaq yaxşıdır

Düşmənimiz olan iblis bizi inandırmağa çalışır ki, düşdüyümüz ümitsiz vəziyyətdən çıxış yolu tapmaq qeyri — mümkündür. Bir çox bərbad hala düşmüş nigahlar da məhz bu yalanın təsirinin nəticəsidir.

Bəli, nigah — çətin işdir, yaxşı nigah isə ondan da çətindir. Bütün ər-ərvalar hansısa mənada bir-birinə «yaraşmırlar». Bunun səbəbi, kişi ilə qadının tamamilə bir-birindən fərqlənməsi ilə izah olunur.

Hələ, hər bir nigahın iki eqoist insanın ittifaqı olmasını demirəm. İllər keçdikcə, bir damın altında yaşayan adamlar bir-birinə qarşı sərt olur, bir-birini «yaralayır», bəzən aralarında anlaşılmazlıqlar yaranır, heç də həmişə bir-birlərinin ehtiyaclarını ödəməyə bilmirlər. Ailə qurub «uzun müddət xoşbəxt yaşamaq» ancaq nağıllarda baş verir. Yaradılış kitabının üçüncü fəslində baş verənlərdən bugünədək, yer üzündə hələ də ideal nigah mövcud olmayıb.

Nigah mərasimində hər iki sevgili «kə» deyəndən sonra, ilan baş qaldırıb bu ittifaqı dağıtmağa çalışır. O, yaxşı bilir ki, hər boşanma Allaha qarşı yönəlmiş bir hücumdur. Hələ toy qurtarmamış, iblis firsət axtarır ki, yeni ailə quranların ürəyində yalan toxumu əksin.

Adətən, yalan açıq-aydın şəkildə özünü biruzə vermir. O özünü yarımhəqiqətlə və yarımyalanla qarışıq halda, eləcə də düz bilinən gizli fikirlərlə və həqiqət kimi görünən hisslərlə təzahür etdirir.

Beləliklə, yenicə ailə qurduğunuz həyat yoldaşınız tanışlığınızın tarixcəsini unudur və ya o...

- sizinlə görüşə bir saat gecikir yaxud zəng etməyi unudur;
- sizə heç nə demədən, könüllü surətdə uşaq xidmətinə özünün və sizin adınızı yazdırır;
- Milad bayramını yaxınlarınızla birlikdə keçirtməyi qərara aldığı halda, o, öz valideynlərinə bayramda bir yerdə olmağı vəd verir;
- min bəhanə ilə sizi təhqir edir.

Bağışlamaq, öz iddialarından imtina etmək əvəzinə, ürəyində kin saxlayırsansa, onda yalan qarşısında aciz qalacaqsan. Və bu yalan da getdikcə böyüməyə başlayacaq:

- O, həmişə yalnız özü barəsində düşünür.
- Xətrinə dəydiyinə görə, heç narahat da olmur.
- Onunla birgə yaşamaq qeyri — mümkündür.
- O, heç vaxt dəyişilməyəcək.
- (cəmiyyətdəki yaxud da işdəki şəxsi hansı bir kişi) daha çox qayğıkeş və nəzakətlidir. O, öz arvadı ilə heç belə rəftar etmir.
- Nigahımızı heç cürə xilas etmək mümkün deyil.

- _____ (başqa kişiylə) ailə qursaydım, xoşbəxt ola bilərdim.
- Ərim məni sevmirsə və hörmət etmirsə, onu tərک etməyə haqqım var.
- Hərdən, iki insanın bir yerdə yaşaması müşkülə çevrilir.
- Uğursuz nigahdansa, boşansam yaxşıdır.
- Başqa çıxış yolum yoxdur. Heç cürə onunla birlikdə yaşaya bilmirəm.

Elə bu yolla da qadın əmin olur ki, tamamilə günahkar olan məhz onun əridir. Sanki qadın ərinin ehtiyaclarına və özünün haqsızlığına qarşı kor olur. Yaxud öz günahlarına qarşı yox, ərinin günahlarına qarşı daha çox diqqət yönəldir. Bir sözlə, öz günahlarını teleskopla gördüyü halda, ərinin günahlarına mikroskopla baxır. Ərinin ehtiyaclarını Allahın lütfündə görə bilmədiyi kimi, özünü də günahkar sanmır.

Bundan əlavə, onun həyatı ancaq öz mənliliyi ətrafında mərkəzləşib. Belə ki, öz xoşbəhtliyini düşünür. Əri ilə barışmaq, birgə həyatlarının Allah tərəfindən təqdis olunması əvəzinə, daha çox problemlərinin həlli və tələbatları haqda fikirləşir. O, bilmir ki, əri üçün Allahın lütf mənbəyi ola bilər yaxud sadəcə, bunun dəyərini ödəmək istəmir.

Ən əsası isə o, baş verənlərdən Allahı kənarlaşdırıb. O, başa düşmür ki, nigah, Allah tərəfindən müəyyən məqsədlə yaradılıb. Həmçinin düşünürəm ki, Allah problemlərdən və ərinin çatışmayan cəhətlərindən Öz məqsədi üçün istifadə edə bilər. Hətta o, özünü və ərini dəyişməyə qadir olan, eləcə də nigahlarını qiymətli və gözəl bir şeyə çevirə bilən Allahın fəvqəltəbii gücünə inanmağa cəhd etmir. Boşanmağa can atmaqla qadın, öz xoşbəhtliyini və rifahını, Allahın nigah vədi və onun pozulmasının ciddiliyi barəsində olan fikirlərindən üstün tutur.

Elə bu cür yanlış fikirlərlə də Annet, bu cür yanlış nəticəyə gəlib:

Xoşbəxt olmağa haqqım var. Demək olar ki, ömrümün yarısını artıq başa vurmuşam. Bundan sonra ömrümün qalan hissəsini məni sevən və nazımı çəkən insanla birlikdə xoşbəxt keçirtməyə layiqəm. Sözsüz ki, bu adam ərim olmayacaq.

İllərlə yığılıb qalan ağırları Allahın qoyduğu üsullarla həll etmək lazımdır. Əks halda insan heç vaxt inanmadığı şeylərə bəraət qazandıрмаğa başlayacaq və heç vaxt bəyənmədiyi qərarları həyata keçirtməyə çalışacaq. Sonra isə insanın ürəyi sərtləşərək ümidini itirəcək-demək bununla da o, iblsin toruna düşüb onun yalanları içərisində it-bat olacaq.

Bu müşkül vəziyyətdən çıxmağın və azadlığı əldə etməyin yeganə yolu-düşüncələrə və emosiyalara qalib gələn yalanı rədd etmək və bu yalanı Allahın Kəlamı vasitəsilə açılanan həqiqətlə əvəz etməkdir. Həqiqət isə budur:

- Elə bir nigah yoxdur ki, Allah onu şəfəlandıra bilməsin. Elə bir insan yoxdur ki, Allah onu dəyişə bilməsin.
- Nigahın əsas məqsədi, xoşbəxt olmaq deyil, Ona izzət gətirmək və Onun əvəzsiz məhəbbətini əks etdirməkdir.
- Ərinizi dəyişmək və Məsihə bənzər etmək üçün, Allah əhəmiyyətsiz görünən şeylərdən də istifadə edir.
- Sizin yetkin bir qadın olmanızdan ötrü ərinizin zəifliyi Allahın əlində bir vasitəyə çevrilə bilər.
- Həqiqi məhəbbət — Allahın məhəbbətidir — şərtsiz və tükənməzdir. Allahın köməyi olmadan həqiqətən sevə bilmərik. Allaha yer versək, O, bizim ürəyimiz vasitəsilə kimisə sevə bilər. Məhəbbət — bu, duyğu yox, başqasının mənfəətini güdmək deməkdir. Hətta həmin insana qarşı səmimi hisslər duy-saq da, Allahın mərhəməti sayəsində Onu sevməyi öyrənə bilərik.
- Nigah — əhd deməkdir. Allahımız əhd bağlayan Allahdır. İsrail xalqının Ona xəyanət edib «öz ehtiraslarının ardınca getməsinə» baxmayaraq, Allah onlara verdiyi vədinə sadıq qaldı (bax: Yəremiya 11:10; Yezekel 20:16; Huşə 2:13). Eləcə də Rəbb İsaya vəfasızlıq etsək də, O, Öz Nişanlısı-Cəmiyyəti qarşısında verdiyi vədə sadıq qalır. Nə qədər ki, O, Öz vədinə sadıqdır, biz də nigah əhdini pozmamalıyıq. Çünki bu əhd, Allahla onun xalqı arasındakı münasibətlərin bir nümunəsidir.
- Allah hər zaman bağışlamağı bizə əmr edib.

- Sadiqliyiniz və fədakarcasına ərinizi sevmək cəhdiniz, onun ruhani şəfasına səbəb ola bilər. Elə biz özümüz də Onun yaraları vasitəsilə şəfa tapmışıq (bax: 1 Peter 2:24-25; 1 Korinfilərə 7:12-14).
- Ərinizdən boşanıb başqasına ərə getməklə, sizin problemləriniz həll olmayacaq (statiskaya görə, adətən ikinci evlilik, birincidən də tez boşanma ilə nəticələnir).
- Ərinizi sevmək, onu bağışlamaq və ona sadiq qalmaq üçün, Allahın sizə olan lütfü yetər.
- Allah heç vaxt sizi tərk etməyəcək. Yaşayış şəraitinizdən asılı olmayaraq, O, sizin yanınızda olacaq və sizi nura doğru aparacaq.
- Ola bilsin, sadiqliyinizə görə bu dünyada mükafatlandırılmayasınız. Bu mükafat sizi göylərdə gözləyəcək. Lakin sadiqlik mütləq mükafatlandırılır və bunu gözləməyə dəyər.

Bir neçə il bundan əvvəl, iştirak etdiyim konfransların birində bir qadın mənə yaxınlaşıb kağız parçası uzatdı. Orada yazılan ilk sətir belə idi:

Bağışlamaq — bu, Allahın bizim üçün hazırladığı ən yaxşı şeyləri əldə etməyin yeganə yoludur.

Bunun ardınca, hər yeni sətirdə ayrı-ayrı cümlələr yazılmışdı. Qadının həyatından bəhs edən bu cümlələr ürəyimi kövrəltdi. O, axtardığı yolu — yalandan həqiqətə, köləlikdən azadlığa çıxaran yolu nəhayət ki, tapmışdı:

Bir neçə il bundan əvvəl ərim məni bərk məyus etdi.

Mən boşanmağa ərizə verdim.

Bir gün arvadı vəfat etmiş dostlarımın birindən məktub aldım.

Orada ikicə kəlmə söz yazılmışdı: «Özünü həlimləşdir».

Həvəssiz olaraq, elə bu cür etdim.

Həlimləşdikcə, ərimi sevməyə cəhd etdikcə, o da Allahın möcüzəli ər surətinə çevrilməyə başlayırdı.

Tezliklə onun arvadı olduğuma görə fəxr etməyə başladım. Bu, çox ürəyimcə idi.

Bir dəfə Milad gecəsində qucaqlaşib təəccüblə bir-birimizin üzünə baxdıq. Allah nigahımızı bərpa edib onu arzuladığımızdan daha çox gözəlləşdirmişdi.

26 dekabrda birlikdə dua edib qucaqlaşdıq. Mən son dəfə onu öpdüm. Bir saatdan sonra o, vəfat etdi.

Allah mənə böyük bir ənam vermişdi—heç nəyə görə təəssüflənməmək. Onsuz yaşamaq mənim üçün nə qədər çətin olsa da, bunu bacardım. Çünki ərimlə birgə yaşadığım həyata görə təəssüflənmirəm.

Bütün ərli qadınlara üzümü tutub demək istərdim ki, qızıldan qiymətli vaxtınızı boş yerə itirməyin. Allahın verdiyi ən yaxşı şeyləri qəbul edin. Özünüzü həlimləşdirin. Allahın istədiyi kişi kimi olması üçün ərinizə vaxt verin. Bunun üçün isə sizdən qurban verməyiniz tələb olunur. Lakin gələn xeyir — dua heyranedici olacaqdır.

İblis ailə bağlarını qorxuducu və iyrənc bir hala salıb. Onun yalnız güclü təsirə malikdir. Buna sübut olaraq bu gün cəmiyyətimizdə saysız-hesabsız dağılmış ailələri və puç olmuş taleləri göstərmək olar. Yalnız həqiqət sizin nigahınızı xilas və bərpa edə bilər.

YALAN

HƏQİQƏT

21. XOŞBƏXTLİYİM ÜÇÜN
MƏNƏ SADƏCƏ ƏR
LAZIMDIR.

- Xoşbəxtlik nigahda deyil (heç onun hüdudlarından kənarda deyil).
- Ehtiyaclarımı ödəyə bilən insan yoxdur.
- Allahdan başqa heç kim və heç nə məni həqiqətən xoşbəxt edə bilməz.
- Allah mənə lazım olan hər şeyin qayğısına qalacağına söz verib. Əgər nigahım vasitəsi-lə Allaha daha çox izzət gətirərəmsə, Allah əri də məndən əsirgəməz.
- Allaha bel bağlayan həmişə Ondan yaxşı şeylər alar. Öz bildiyini təkid edənlər isə daim məyusluğa düşər olurlar.

22. ƏRİMİN XASİYYƏTİNİ
MÜTLƏQ DƏYİŞMƏ-
LİYƏM.

- Ruhani həyat və dua-ərə təsir göstərmək üçün başlıca vasitədir.
- Əri dəyişmək üçün özün cəhd etməkdənsə Rəbbi çağırmaq daha effektivdir.

23. ƏRİM MƏNƏ XİDMƏT
ETMƏYƏ BORCLUDUR.

- Mənə xidmət edilməyini gözləsəm, mütləq peşiman olacam.
- Başqalarına təmənnasız xidmət göstərməyə çalışsam, heç vaxt peşiman olmaram.
- Allah kişini qadın üçün yox, qadını kişi üçün köməkçi yaratdı.
- Başqalarına xidmət etdiyimiz zaman Məsihin surətini özümüzə də təcəssüm etdiririk.

24. ƏRİMƏ İTAEƏT
GÖSTƏRMƏKLƏ HEÇ
VAXT XOŞBƏXT OLA
BİLMƏRƏM.

- İtaətkarlığımlla Allahın müdafiəsini təmin etmiş oluram. Ərimin himayəsindən yayın-dığım vaxt, iblisin qarşısında aciz qalıram.
- Allahın qoyduğu hakimə tabe olmağım-Allaha hörmətin ən gözəl nümunəsidir.
- Hörmətlə itaət etmək-dünyəvi ərə təsir göstərmək üçün ən gözəl vasitədir.
- Qadının ərinə göstərdiyi itaət, cəmiyyətin Məsihə göstərdiyi itaətin rəmzinə çevril-məlidir.

YALAN

25. ƏRİM PASSİVDİRSƏ,
ONDA TƏŞƏBBÜSÜ
ÖZ ÜZƏRİMƏ
GÖTÜRMƏLİYƏM.
ƏKS HALDA BİZ
YERİMİZDƏ
ADDIMLAYA-ADDIM-
LAYA QALACAĞIQ.

26. UĞURSUZ
NİGAHDANSA,
BOŞANMAQ YAXŞIDIR.

HƏQİQƏT

- Allah istəyir ki, kişi təşəbbüsü əlinə alsın, qadın isə ona itaət göstərsin.
- Əgər qadın Allah tərəfindən ərinin hərəkətə gətirilməsini gözləməyib hər şeyi öz üzərinə götürərsə, ondaəri heç vaxt təşəbbüs göstərməyəcək.
- Nigah — ömürlük bağlanan əhddir. Bu, Allahın Öz əhdinə olan sadıqlılığının rəmzi-dir. O, insanlara verdiyi əhdə sadıq qaldığı kimi, biz də əhdimizə o cür sadıq qalmalıyıq.
- Elə bir nigah yoxdur ki, Allah onu şəfəlandırı bilməsin. Elə bir insan yoxdur ki, Allah onu dəyişə bilməsin.
- Ərinizi dəyişmək və onu Məsihə bənzər etmək üçün Allah əhəmiyyətsiz görünən şeylərdən belə istifadə edir.
- Ərinizi sevməkdə, onu bağışlamaqda və ona sadıq qalmaqda Allahın sizə olan lütfü yetər.

1. Allahla RAZILAŞIN.

Nigah haqqında hansı yalana inanmısınız?

2. Məsuliyyəti öz üzərinizə GÖTÜRÜN.

İnanmışınız yalan həyatınıza (münasibətlərinizə və əməllərinizə) öz təsirini necə göstərib?

3. Həqiqəti İQRAR EDİN.

Yuxarıda göstərilən həqiqətləri ucadan oxuyun. Onlardan hansı indi sizin üçün daha aktualdır?

Allahın Sözü vasitəsilə əqlinizi kökündən dəyişin. Növbəti ayələri ucadan oxuyun. Bu ayələr nigah haqqında Allahın təsəvvürü və ümumiyyətlə, qadının vəzifəsi barəsində nə deyir?

Mark 10:6–9.

Süleymanın məsəlləri 31:10–12.

Efeslilərə 5:22–24, 32–33.

1 Peter 3:1–6.

4. Həqiqətə əsaslanaraq HƏRƏKƏT EDİN.

Həqiqətə uyğunlaşmağınız üçün hansı addımları atmağınız gərəkdir?

5. Həqiqətdə irəliləmək üçün Allahdan kömək DİLƏYİN.

Ata, minnətdaram ki, yer üzündə nigah ittifaqını qurmusan. Çox sağ ol ki, nigah, Sənin məhəbbətini təcəssüm etdirir, xilas planının və İsa Məsihin Öz cəmiyyəti ilə qurduğu münasibətlərin mənasını açıqlayır. Xahiş edirəm, mənə göstərsən: Nigah haqqında düzgün təsəvvürə malikəmmi? Etiraf edirəm ki, hətta ən gözəl ailə belə, Sənin qurduğun planı fəth edə bilməz. Çünki biz hamımız məğrur və eqoist insanlarıq. Lütfünə görə Sənə minnətdaram. Sənin lütfün, Məsih Öz cəmiyyətini sevdiyi və arxasınca apardığı kimi, Ərə də öz arvadını sevməyi və arxasınca aparmağı öyrədir. Eləcə də Cəmiyyət Nişanlığına itaət etdiyi kimi, qadınların da öz ərlərinə hörmət və itaət etmələrinə güc verir.

(Ərli qadının duası): Sən Öz əhdinə sadıqsən, mən də istəyirəm ki, ömrümün sonunadək ərimə sadıq qalım. Xahiş edirəm, əmr etdiyin kimi onu sevməyə (bax: Titusa 2:4), zəifliklərinə göz yummağa, bir ailə başçısı kimi ona itaət göstərməyə mənə kömək edəsən. Qoy başqaları da bizə baxıb Məsihə yaxınlaşmaq və Ona itaət göstərmək istəsinlər. Gizli olan daxili varlığımı həlim və sakit ruhun faniləşməz gözəlliyilə bəzəməyimə kömək et ki, ərim həyatının hər bir sahəsində Sənə itaətli olsun.

(Subay qızların duası): Başqa ailələri ruhlandırmağı və qoruyub saxlamağı mənə öyrət. Məni Öz nurunla qoru ki, kimsənin müqəddəs nigah əhdini pozmayım. Səmavi nişanlığım İsa Məsihə görə çox sağ ol! Qoy tamlığı ilə Sənə həsr oluna bilim. Səninlə vəhdətdə olmaq və malik olduğum şeylərə qane olmaqda mənə kömək et. İsa Məsih İsmilə Amin!

UŞAQLAR HAQQINDA

Əziz gündəlik,

Bu yaxınlarda Adəm üçüncü uşağımızın doğulması haqda düşünürdü. Mən onun bu fikrini heç bəyənmədim. Oğlanlarımızı dünyalar qədər sevirəm. Amma ana olmaq elə çətinidir ki!

Axır vaxtlar onların münasibəti son dərəcə mürəkkəbləşib. Qabil daim kiçik qardaşı ilə rəqabət aparır və həmişə də uduzur. Elə güman etmək olar ki, o sanki hamıya nəşə sübut etmək istəyir. Onun davranışı dözülməz dərəcəyə çatıb. O, özünə qapanır, qaşqabaqlı gəzir və vaxtaşırı depressiya içində olur. Ondan bir kəlmə də qopartmaq mümkün deyil. Mən onu ruhlandırmaq istəyirəm, ancaq deyəsən sözlərim heç ona təsir etmir. Əvvəl o, Allaha çox yaxın idi, indi isə Ona inanıb — inanmadığına tərəddüd edir.

Atası ona görə bərk narahatdır. Onlarınkı nəşə heç tutmur. Bəzən mənə elə gəlir ki, Adəm ona qarşı həddindən çox sərt davranır. Adəmə xatırladıram ki, vaxtilə bizim də belə çətin anlarımız olub.

Hiss edirəm ki, heç cürə uşaqlarımı dəyişə bilmirəm. Bu vəziyyətin Habilə necə təsir göstərəcəyindən bərk narahatam. Odur ki, daha bir uşağımızın dünyaya gəlməsini indi heç cürə təsəvvür edə bilmirəm.

Ana üreyi-böyük sevinc və ağır kədər, eləcə də ağrıların gizləndiyi bir xəzinədir. Ana üçün əhəmiyyətli deyil ki, onun övladı böyük idmanda uğur qazanıb, yoxsa ki, hələ addım belə atmaq iqtidarında deyil; yaşından çox ağıllıdır, yoxsa inkşafdan qalıb; böyük bir kompaniyanın çox hörmətli müdiridir, yoxsa ki, islaholunmaz

cinayətkardır. Bəşikdə yellədiyi övladı üçün ananın arzuları, ümidləri bitib — tükənmir, övladına görə narahat olmaya bilmir.

İnsani münasibətlərin ən zərifı — öz bədənini və qanına sevgi bəsləmək, qadınların həyatının ən zəif yeridir. Hər yerdə olduğu kimi, bu sahədə də iblis yanlış əqidələrdən təşkil olunmuş anbara malkidir. O, qadınları aldatmaqçün bu yalanlardan istifadə edir.

İblis yalanı təlqin etməklə, nəinki ananı özündən asılı vəziyyətə salır, hətta bu yalanı gələcək nəsillərə də ötürməyə çalışır ki, onlar həqiqəti dərk etməyib onun xilasedici gücünü duymasınlar.

Biz bu fəsildə sizin diqqətinizi məsihçi dünyasında özünə geniş yer alan bir neçə pərdələnmiş yanlış fikirlərə və «yarımhəqiqətlərə» yönəltmək istəyirik. Bu fikirlər məsihçi ailəsində çoxlu ciddi problemlər törədir. Əgər həqiqətə dəstəklənərək bu yalanı vaxtında aşkara çıxarıb ifşa etməriksə, onda o, qar topası kimi hər bir növbəti nəşildə böyüməyə başlayacaqdır.

Neçə uşağımız olacağına yalnız biz qərar veririk

Bir gün səhər tezdən başqa bir ştatda yaşayan rəfiqəm mənə zəng vurub xəbər verdi ki, o, dördüncü uşağına hamilə qalıb. Rəfiqəm əri ilə birlikdə buna görə çox sevinir. Lakin bir çoxlarının onların bu sevincinə şərək olmamasını da aşkar ediblər. «Bilirsən — o, mənə dedi, — ən sərt sözləri mən başqa yerdən yox, elə öz cəmiyyətimdən eşitmişəm». O, etiraf etdi ki, eşitdiyi mənfi rəylər bəzən onu şübhələnməyə məcbur edir: «Ola bilsin, mən bəlkə də anormalam?».

Allah — həyatverən Tanrıdır. Allahın qatı düşməni olan iblisin də həyata nifrət etməsi təəccüblü deyil. O, həmişə həyatı məhv etməyə çalışıb. O, Adəmlə Həvvanı qadağan olunmuş meyvədən dadmağa inandıra bildi. Halbuki ona məlum idi ki, bu meyvədən dadmaqla onlar, Allahın dediyi kimi, öləcəklər. Adəmlə Həvvanın iki oğlu olanda da iblis böyük qardaşa kiçiyini öldürmək fikrini təlqin etdi.

İsanın dediyi kimi, iblis — oğrudur; «o, ancaq oğurlamaq, öldürmək və tələf etmək üçün gəlir» (bax: Yəhya 10:10). Onun niyyəti və planı tamamilə Allaha ziddir. Elə həmin ayədə İsa göstərir: «Mən gəlmişəm ki, qoyunlarımda həyat, bol həyat olsun».

İblis hər dəfə dünyaya yeni uşaq doğulanda bərk hiddətlənir. Çünki yeni doğulan hər bir körpə Allahın lütfünü qəbul etməklə və Səmavi Səltənətin sakini olmaqla gələcəkdə onun planlarını alt-üst edə bilər. Ona görə də qadınların uşaq doğmaması üçün o, əlindən gələn hər şeyi edir. Məsələn, qadınlara Allahın verdiyi körpəni qarnında gəzdirməkdən, onu doğmaqdan və onun həyatını qoruyub saxlamaqdan boyun qaçırtmağı tələq edir.

Abort, uşaqsalma və homoseksuallıq kimi hallar — həyatı məhv etməyin yollarıdır. Bu gün bunlar mədəniyyətimizdə asanlıqla qəbul edilərək adi bir hala çevrilib. Müqəddəs Kitaba inanan məsihçilər bu şeytan əməlindən dərhal imtina edirlər. Lakin bu məsələnin digər tərəflərindən söz düşəndə, məsihçi dünyası və bir çox tanınmış «həyat müdafiəçiləri» də hamiləlikdən yayınmağa pis baxmırlar.

Feminist ideologiyasının fundamental əsaslarından biri də odur ki, qadın uşağının olub — olmamasına, olsa da nə qədər olacağına özü qərar verir. 60–70-ci illərin məşhur feminist yazıçısı Sulamit Fayrstoun bunu bu cür xülasə edir: «Qadının istismarının və azadlıqdan məhrum olmasının kökü — uşaq doğmağa və onu böyütməyə borclu olmasındadır».

Məsihçi dünyası istər-istəməz bu fikirlə razılaşmalı oldu. Buna görə də dölsüzləşmək və ailənin planlaşdırılması kimi hallar adətə çevrildi. Nəticədə isə milyonlarla məsihçi qadınlar və cütlüklər özləri də dərk etmədən uşaqların doğulmasını məhdudlaşdırmaqla onların həyatına zərər vuraraq iblisin əlbinəyə çevrildilər.

Özünün «The Way Home» («Evə gedən yol») kitabında Meri Prayd, bu haqda belə yazır:

Planlaşdırılmış ailə — abortun anasıdır. Abort dəbə düşməmişdən əvvəl, bir çox insana tələq edilməliyi ki, öz rahatlığımız nəminə uşaqların sayını və onların nə vaxt doğulacağını planlaşdırmaq lazımdır. Bizim, müasir məsihçilərin aborta qarşı çıxması düzgün haldır. Bu problemlə mübarizə aparmağa məcburuq. Çünki hələ otuz il bundan əvvəl başqa bir mübarizəni uduzmuşuq. Ailələr uşaqları öz istəyinə uyğun şəkildə planlaşdırılmış əl işləri hesab etdiyi vaxtdan həyatın dəyəri itməyə başladı.

Abotr — hər şeydən əvvəl sizin üreyinizin vəziyyətini müəyyənləşdirir. «Mən daha vacibəm», «Karyeram mənim üçün daha vacibdir», «Mənim üçün nüfuzum daha vacibdir», «Mənim üçün rahatlığım daha vacibdir»,

«Maliyyə planlarım daha vacibdir» və s. məhz bu cür fikirlər ailəni planlaşdırmağın əsasında durur və otuz ildir ki, yaşadığımız cəmiyyət bunu təbliğ edir.

İnsanların əksəriyyəti, imanlılar da daxil olmaqla öz ailəsinin ölçüsünü müəyyənləşdirərkən dərk etmərlər ki, bunun əsasında qorxu, eqoistlik və insani düşüncə dayanır:

- «Daha bir uşağın doğulmasına biz necə yol verə bilərik? Özü-müzü güc-bəla ilə dolandırırıq. Bəs uşaqların təhsili üçün pul ödəmək lazım gələndə nə edəcəyik?»
- «Artıq fiziki cəhətdən uşaq doğmaq gücündə deyiləm. İkisi bəsimdir. Onsuz da taqətdən düşmüşəm».
- «Daha bir uşağımız olsa, ərimin də, mənim də bir-birimizə vaxt ayırmağa imkanı olmayacaq».
- «Çoxlu uşaqlarımız olsa, dostlarımıza anormal təsir bağışlaya bilərik. Onsuz da onlara elə gəlir ki, özümüzə görə uşaqlarımızın sayı çoxdur».
- «Neçə uşağımız olmasını Rəbbə həvalə etsək, onda iyirmiye yaxın uşağımız olar».

Dünya deyir: «Uşaqlar — bu, çox çətin məsələdir». Allahın Kəlamı isə deyir: «Uşaqlar — ailə üçün nəzərdə tutulan ən böyük xeyir dualardan biridir». Biz isə üzümüzü göyə tutub «Allahım, bir daha belə xeyir dua göndərmə» deyə dua edirik.

Dünya deyir: «Nigahın məqsədi — səni xoşbəxt etməkdir. Bu anlama uşaqlar daxil olmaya da bilər». Allahın Kəlamı isə öyrədir ki, nigahın əsas məqsədlərindən biri, Rəbdən qorxan və ibadət edən uşaqlar doğmaq və onları boya-başa çatdırmaqdır.

Timoteyə birinci məktubunda həvari Pavel xatırladır ki, uşaq doğmaq — Allah tərəfindən verilib və yalnız qadının icra edə biləcəyi vacib bir vəzifədir. Pavel gənc dul qadınlara müraciət edərək deyir ki, onlar «...ərə getsinlər, uşaq doğsunlar, evlərini idarə etsinlər, düşməyə heç bir fürsət verməsinlər ki, onlara sitəm edilsin» (bax: 1 Timoteyə 5:14). O, ikinci fəslin sonuncu ayəsində bir daha təsdiqləyir ki, qadın «uşağın doğulması ilə xilas olacaqdır; bir şərtlə ki, onlar mötədilliklə iman, məhəbbət və qüdsiyyətdə yaşasınlar».

Əlbəttə, bu heç də o demək deyil ki, qadın yalnız uşaq doğmaqla xilas olacaqdır. Bu ayə, Pavelin Timoteyə ünvanladığı sözlərlə eyni mənə quruluşuna malikdir: «Özünə və verdiyin təlimata diqqət yetir və bu işləri davam etdir. Çünki bunu etməklə sən həm özünü, həm də sənə qulaq asanları xilas edərsən» (1 Timoteyə 4:16).

Pavel deyir ki, Timoteyin işi — təbliğ etməkdir. Bu çağırışa sadıqlıyı, onun həqiqi tövbəsini təsdiqləyir. Təbliğ etmək — Timoteyin xilasını üçün bir vasitə deyil, amma xilasın təbii bəhrəsidir. Eləcə də qadınların vəzifəsi — Allah tərəfindən təyin olunmuş çağırışı rədd etmək yox, ona əməl etməkdir. Qadının «Uşaq doğması» — tövbəyə layiq səmərədir, Allaha məxsus olduğundan və Onun yolu ilə getməsindən xəbər verir. (Bu o demək deyil ki, bütün qadınlar ailə qurmaq və uşaq doğmaq üçün təyin olunublar. Lakin bu, Allahın ümumi baxımından qadına verdiyi əsas vəzifədir).

Nazaretli Məryəm — qadınlar üçün gözəl nümunədir. O, planına uyğun gəlib — gəlməməsindən asılı olmayaraq uşağı doğmağa hazır olmaqla imanını sübuta yetirdi. Mələk bu haqda elan etdiyi zaman qızın qəlbində baş verənləri özlüyümüzdə yalnız bu cür güman edə bilərik:

- Mən hələ çox gəncəm. Uşaq doğmağa hələ hazır deyiləm.
- Vaxtımı Yusiflə və dostlarımla keçirə bilməyəcəm. Çünki gü-nümü uşağa həsr etməli olacam.
- Əvvəlcə yeni evimizdə məskkunlaşmaq istəyirəm.
- Camaat buna nə deyər. Heç kəs məni başa düşməyəcək.
- Biz hələ uşaq haqqında düşünə bilmərik. Çünki Yusif hələ tə-zəcə işə başlayıb.
- Uşaq Sezarın siyahıyaalınması dövrünə təsadüf edir. Biz isə bu vaxt başqa şəhərdə olmalıyıq.

Lakin Kəlamda bu cür fikirlərə və şübhələrə uyğun bir dənə də olsun eyhama rast gəlmirik. Məryəmin cavabı çox sadə oldu: «Mən Rəbbin quluyam, qoy mənə dediyin kimi olsun» (Luka 1:38). Başqa sözlə desək, o, belə demişdi: «Sən mənim Rəbbimsən, mən isə sənin qulun. Mənim bədənəm sənə məxsusdur. Buna görə də mənim üçün hazırladığın hər bir çətinliyi qəbul etməyə hazıram. Mənim üçün ən

vacibi — Sənin iradəni yerinə yetirməkdir. Məni nə məqsədlə yaratmısan, elə o məqsəd üçün də istifadə et. Böyük məmnuniyyətlə bunu icra edəmə».

Anama görə Allaha elə minnətdaram ki... Vaxtilə o da Allahın çağırışına Məryəm kimi cavab verib. İstedadlı və böyük ümidlər doğuran müğənni Nensi Sossman, 19 yaşında olarkən Art Demmosla tanış olmuşdu. Onlar belə qərara gəlmişdilər ki, ilk uşaqlarının doğulmasına qədər beş il gözləsinlər. Çünki onların hər ikisi anamın öz vokal karyerasını davam etdirməsini istəyirdi. Lakin Rəbbin onlar üçün başqa planı var idi: beş il evlilik həyatı ərzində onların altı övladı oldu. Bununla yanaşı anam atama biznes işlərində də yaxından kömək edirdi. Bu illər ərzində Allahın bəxş etdiyi hər körpəni anam böyük sevinclə qəbul etmişdi. Hətta bir neçə ildən sonra yeddinci uşaq doğulanda da onun sevincinin həddi hüdudu yox idi.

Bu illər ərzində onun nə vaxtsa şikayətləndiyini eşitməmişdim. Ana olduğuna və uşaqlarla xeyir dualandırıldığına görə Rəbbə minnətdarlıq etməsini gördüm.

Nazaretli Məryəm və mənim anam, həmişə uşaqları qəbul edən, onlara diqqət yetirən və Öz davamçılarına da bunu tövsiyə edən Rəbb İsamı izzətləndirirdi (bax: Matta 19:13-15).

Həyatı başa düşmək üçün uşaqlar «real dünyada» yaşamalırırlar

Əgər iblis məsihçi ailəsində uşağın doğulmasına mane ola bilmirsə, onda onun təlim — tərbiyəsi haqqında valideynlərinə cürbəcür yalanlar təlqin edəcək. Bunun üçün əlindən gələni əsirgəməyəcək. O, burda da Həvva ilə etdiyi söhbətdəki taktikadan istifadə edir. İblis Həvvanı inandırmışdı ki, qadağan olunmuş meyvəni dadmaqla o, çox vacib bir şeyi biləcək: «...o meyvədən yediyiniz gün gözləriniz açılacaq və xeyirlə şəri bilərək Allah kimi olacaqsınız» (Yaradılış 3:5). İblis haqlı idi — doğrudan da Həvva meyvədən dadanda onun gözləri açıldı (bax: Yaradılış 3:7). O, əvvəllər bilmədiyi bir şey haqqında, yəni pislilik haqqında bilik qazandı. Bu biliyin nəticəsi isə utancaqlıq və təqsir gətirdi, eləcə də onunla Allah və əri arasında soyuq münasibətlər yarandı.

Allah istəmir ki, biz şəxsi təcrübəmizdə pisliyin nə olduğunu dərk edək. O, bizim «yaxşılıq barədə müdrik və pislik barədə məsum» olmağımızı istəyir (Romalılar 16:19). Lakin iblis deyir: «Hər şeyi sən özün sınaqdan keçirtməlisən». O, valideynlərə deyir: «Övladlarınız özü hər şeyi təcrübədən keçirtməlidir. Real həyatı onlardan gizlət-səniz, onlar bu dünyada özlərinə yer tapmayacaq və yaşaya bilmə-yəcəklər».

Lakin həqiqət onda deyil ki, uşaqlar bu dünyada özlərinə layiqli yer tutmaq yaxud da sadəcə yaşamaq xətrinə böyüməlidir. Məsihiçi ailəsinin başlıca vəzifəsi — Allahı bütün canı ilə, ürəyi ilə əqliylə sevə bilən insanlar boya-başa çatdırmaqdan ibarətdir. Bu insanlar Rəbb İsa ilə sıx münasibətlər qurmağı və ətrafdakı qaranlığı dəlib keçən işıq olmağı bacarmalıdılar. Məsihiçi valideyn sadəcə «yaxşı» uşaq böyütməyə can atmamalıdır. O, elə bir uşaq tərbiyə etməlidir ki, böyük sevinclə həqiqətdə yaşasın, salehliyi sevib pisliyə nifrət etsin. Bu dünyanı dəyişmək üçün də Allah həmin uşaqdan istifadə edə bilsin.

Valideynlərimə görə Rəbbə minnətdarlıq etməkdən heç vaxt usan-mayacam. Onlar bizə müqəddəsliyi sevməyi və günaha nifrət etməyi öyrədiblər. Bunu onlar müasir mədəniyyətin bizə zərər gətirəcəyin-dən qorxduqları üçün yox, Rəbbi sevdiklərinə və Ona ehtiram gös-tərdiklərinə görə ediblər.

Valideynlərim istəsəydi, bizi ən yaxşı dünyəvi özəl məktəblə-rin birində oxutdurardılar. Lakin onlar uşaqlarının nisbətən «səviy-yəli» məsihiçi məktəbində təhsil almasına qərar vermişdilər. Bəzi-ləri belə düşünürdü ki, biz daha yüksək səviyyəli təhsilə layiqlik. Amma valideynlərimin zənnincə, «Hikmətin başlanğıcı — Allah qor-xusudur» və heç nə bizi Allahın Kəlamı qədər həyata yaxşı hazırlaya bilməz.

Bizim gənc əqlimizi və ürəyimizi bu dünyanın təsirindən qorumaq üçün valideynlərimiz konkret qərarlar qəbul etmişdi. Allahın anamıza verdiyi müdriklik sayəsində o, övladlarını nədən qorumaq lazım gəl-diyini müəyyənləşdirə bilirdi. Hansı ki, bir çox müasir imanlı vali-deynlər bu şeyləri tamam sakitliklə qarşılayır. Məsələn, yaşıdlarımız Barbi gəlinciyi ilə oynayanda, bizim heç ondan xəbərimiz də yox idi. Anam müdrikcəsinə zənn edirdi ki, əgər kiçik qız uşağı yetkin qadına

mütənasib olan gəlinciklə oynayırsa, onda bu onun, qadınla kişi arasındakı münasibətin fiziki müxtəlifliyinə sağlam münasibət bəsləməsinə mane olacaq.

Mən balaca olanda, yaşadığımız cəmiyyəti üsyan və tətillər bürümüşdü. Dissidentlər (hakim ideologiya ilə barışmayan insanlar qrupu) küçə boyunca irəliləyərək əllərindəki bayraqları yandırmaqla Vyetnamda gedən müharibəyə qarşı çıxırdılar. Milyonlarla gənc nar-kotikə, seksə və rok musiqiyə qurşanmışdı. Ali məhkəmə qadınlara abort etmək hüququ vermişdi. Xruşov Birləşmiş Ştatları məhv etməklə hədələyirdi. Bütün bunları biz axşam xəbərlərindən izləmirdik. Valideynlərimin fikrincə, bəzi mövzular uşaqlar üçün deyil və dünyada baş verənləri onlar özləri bizim əqlimizdə lazım olan şəkildə formalaşdırmalıdılar.

Bəs nəticəsi nə oldu? Mən «ev uşağı» kimi böyüdüm. Məktəbi bitirənədək nəsə pis bir söz eşitmədim. O dövrün demək olar ki, məşhur gülüş ustalarını, kino və verlişlərin baş qəhrəmanlarından heç kəsi tanımırdım.

Allahın mərhəməti və valideynlərimin müdrikliyi sayəsində bir çox həmyaşıdlarımla bilmədiklərini bilirdim. Nəyin pis, nəyin yaxşı olmasından xəbərim vardı. Kəlamı yaxşı bilirdim. Evimizdə gündəlik Müqəddəs Kitab oxumaqdan və cəmiyyətdəki sağlam təlimdən əlavə, Müqəddəs Kitabı əvvəldən axıradək öyrədən iki kurs keçmişdim (onlar bizim məktəb proqramımıza daxil idi). Kəlamdan çoxlu ayələri əzbərləmişdim. Məsihciliyin əsas nəzəriyyələri ilə yaxından tanış idim. Böyük bəndlərdən ibarət çoxlu sayda məsihçi himnlərini əzbərdən bilirdim. Bir çox məsihçi qəhrəmanların — Xadson Teylor, Corc Müller, Uliyam Korey və Qledis Eyvlord kimi qəhrəmanların tərcümeyi halını oxumuşdum.

Lakin bütün bildiklərimdən ən vacibi — Rəbb İsayə olan imanım idi. Sərbəst həyata başladığım vaxtlarda da, məhz Məsihə olan imanım sayəsində düzgün qərarlar qəbul edə bilirdim. «Əcdadlarımızın iman» mənim imanıma çevrilmişdi.

Lakin mən bununla öyünmürəm. Çünki buna əməllərim sayəsində nail olmamışam. Bu, Rəbbin və valideynlərimin ənəmi idi. Valideynlərim öz uşaqlarını Rəbb üçün tərbiyə etmək məsuliyyətinə həmişə ciddi yanaşıb.

Uşaqlar erkən yaşlarından gördüklərinə vərdiş edir ki, bu da onların şəxsiyyətinin formalaşmasında böyük rol oynayır. «Hörmətli» məsihçi ailəsindən çıxmış cavanlar tanıyıram ki, onlar imanın görkəmli simalarından, həvarilərdən daha yaxşı rok qrupları və kinoul-duzları tanıyır. Onlar iman himnlərini bilmədiyi halda, istənilən məşhur dünyəvi mahnını oxuya bilirlər. Buradan da belə bir nəticəyə gəlmək olar: onlar uşaq yaşlarından gördükləri və eşitdikləri şeylərə aludə olublar.

Övladlarımızın musiqi dinləməsinə, filmlərə baxmasına, kitab və jurnallar oxumasına, hər cürə yaxşı şeyi inkar edən dostlar ilə küçədə veyillənməsinə, söyüş söyməsinə, sekslə məşğul olmasına, zorakılıqlarına, üsyan etmələrinə icazə verib, sonra isə onların bu dünyanın qayda-qanunları ilə yaşamasını görəndə təəcüblənməməliyik.

Bu kəlmələri yazdığım vaxt küçədə iyirmi santimetr hündürlüyündə qar yağmışdı. Belə bir şaxtalı havada cavan və zərif bitki əkiləndən bəhrə gözləmək, yəqin ki, heç kəsin ağılına gəlməz. Bunun üçün istixanalar mövcuddur. İstixanalar bitkinin inkişafı üçün lazımı şəraitlə təmin edilib. Yalnız bitkinin kökü qeyri əlverişli mühitdə yaşamaq üçün kifayət qədər güclənəndən sonra onu torpağa köçürmək olar.

On yeddi yaşım tamam olanda valideynlərim məni Cənubi Koliiforniyadakı dünyəvi universitetlərdən birində təhsil almağa göndərdilər. Orda gözəl bir məsihçi ailəsinin evində yaşayırdım. Bu zaman ömrümdə heç vaxt rastlaşmadığım azadlıqlarla üzləşmişdim. İstədiyim vaxt istədiyim yerə gedə bilərdim, istədiyim vaxt istədiyim işi görə bilərdim. Lakin buna baxmayaraq, mənim «istəklərim» artıq özünəməxsus şəkildə formalaşmışdı. Belə ki, mən Rəbbi sevirdim və ancaq Ona məqbul olan işləri görmək istəyirdim. Bunu valideynlərimdən qorxduğum üçün yox, Allahın hüzzurunu, məhəbbətini və müqəddəsliyini dərk etdiyim üçün edirdim. Bu illər ərzində, əvvəllər mənim üçün əlçatmaz olan müxtəlif fəlsəfələr öyrəndim. Allahın Kəlamı ilə düz gəlməyən şeylər məni heç özünə cəlb etmədi. Fərqli həyat tərzini sürən insanları da sevirdim və istəyirdim ki, onlar Rəbbə dönsünlər. Lakin onların həyat tərzini heç vaxt məni özünə cəlb etmədi.

Allahı bütün ürəyimlə sevməyin və böyük sevincə Ona itaət göstərməyin nə qədər böyük xeyir-dua gətirdiyini hələ evimizdə olar-

kən görmüşdüm. Bu cür tərbiyə məndə Rəbbə məqbul olmaq və həqiqətdə irəliləmək istəyi yaratmışdı.

Həvari Pavel, müxtəlif dövrdə və müxtəlif xalqlar arasında yaşayan imanlılara xəbərdarlıq edir: «...bu zamanəyə uyğunlaşmayın» (Romalılara 12:2). Bunun əvəzində isə biz «ağlınızın yeniləşməsi ilə kökündən dəyişməliyik...» (bax: Romalılara 12:2). Biz bir çox məsihçilər kimi öz mədəniyyətimizin təsiri altına düşməməliyik. Bunun əvəzində isə Müqəddəs Ruhla və Allahın Kəlamı ilə dolmalıyıq ki, həyatımız mədəniyyətimizi dəyişə bilsin. Buna görə də məsihçi valideynlərin qarşısında belə bir məsuliyyət durur: bu dünyaya uyğunlaşmayan, lakin onu dəyişə bilən nəsil yetişdirmək.

Bütün uşaqlar üsyankarlıq mərhələsindən keçir

Övladlarının yetkinlik yaşına çatanda pak və Allaha itaətli həyat sürəcəyi ümidindən iblis valideynləri məhrum etmək istəyir. Valideynlər bu yalana inanaraq, övladlarının keçid dövrünü sevinclə yox, dəhşətlə qarşılayırlar. Bu yalan hətta valideynləri övladlarının itaətsizlik göstərməsinə səbrlə yanaşmağa yaxud bəraət qazandıрмаğa məcbur edir. Valideynlərinin onlardan itaətsizlik gözlədiyini bilən uşaqlar tezliklə ana-atalarının ümidlərini «doğruldur».

Lakin hamımız təbiətə üsyankarlıq. Valideynlərimiz günahkar idilər. Biz günahlı doğulmuşuq. Uşaqlarımız, eləcə də nəvələrimiz eynilə bu cür — üsyana meyilli doğulurlar (bax: Zəbur 51:7; 57:4; Yeşaya 59:2).

Burada xoş Müjdə meydana çıxır. Allah, ilk cütlük Ona itaətsizlik göstərəndə, onları üsyankarlıqlarından azad etmək üçün, Özünün xilas planını həyata keçirtməyə başladı. Məsih Özünü qurban verməklə süquta uğramış günahkarlara Allahın lütfünü açdı.

Allah istəyir ki, yeni nəsil Onun lütfünü qəbul etsin; Onun əməllərinə əməl edib bunu öz uşaqlarına da ötürsünlər. İmanlı valideynlərə həvalə olunub ki, həyatlarını Rəbb İsayə həsr etməyi övladlarına öyrətsinlər. Valideynlər övladlarını «Xilas gəmisinə» yerləşdirməlidirlər. Bu yüksək və müqəddəs çağırışı icra etmək üçün insanlara Müqəddəs Ruhun gücü və Allahın vədləri verilib.

XVIII əsrdə, Yeni İngiltərənin pastoru Conatan Edvardsın arvadı Sara Edvards, həddindən artıq ruhani bir insan idi. O, həqiqətə bütün qəlbilə inanır və onu həyatının hər bir sahəsində tətbiq etməyə çalışırdı. Sara bunu daha çox analıq vəzifəsində göstərə bilmişdi. Onun on bir uşağı var idi. Özünün «Xatirələr»ində Conatan Edvards yazırdı ki, arvadı öz çağırışına əmin idi və uşaqlarını da hələ kiçik yaşlarından itaətli olmağa öyrətmişdi:

O, uşaqların öhdəsindən yaxşı gəlirdi... Onun dediyi hər sözə uşaqlar sevinclə əməl edirdi. Giley-güzar, etiraz bizim uşaqlara yad bir şeydir. Onlar öz valideynlərinə qeyri — adi bir hörmətlə yanaşırlar. Uşaqlar arasında tez-tez rast gəlinən mübahisə, dava-dalaş kimi hallar onun ailəsində tamamilə yad bir şey idi. Uşaqların həyatında qoyduğu nizam-intizam hələ körpəlikdən öz yerini tutmuşdu. O, elə ilk gündən uşaqların inadkarlığının və sözə baxmamasının qarşısını alırdı. Körpə olmalarına baxmayaraq, o, indidən onları valideynlərinə itaətli olmağa öyrətmişdi. O, dərk edirdi ki, uşaq öz valideynlərinə qulaq asmağı öyrənmirsə, Allaha itaətli olmağı heç cürə bacarmayacaq.

Bu yaxınlarda bir ana mənə danışmışdı ki, oğlu balaca olarkən ona öyrədirmiş ki, bir çox cavanların sözə baxmaması yaşlarının keçid dövrü ilə əlaqədardır və o da yaşının keçid dövründə bu cür üsyankar olacaq. Dadın əri ilə birlikdə uşaqlarına başqa cür, yəni əsl insan kimi olmağı öyrədiblər. Onlar öz nümunəvi davranışları ilə övladlarına itaətkarlığın nə qədər vacib və yaxşı olduğunu göstərməyə çalışıblar.

Uşaqlarda üsyankarlıq toxumu cücərməyə başlayan kimi müdrik valideynlər çiynlərini çəkib demir ki, hər bir uşaq bundan keçməlidir. Onlar yaxşı başa düşür ki, uşaqları fiziki və hormonal dəyişikliklərdən keçir və bu özlüyündə hormonal enişə-yoxuşa səbəb ola bilər. Lakin bununla yanaşı emosiyaları cilovlamağı və onlara necə üstün gəlməyin lazım olduğunu valideynlər övladlarına öyrətməlidir. Valideynlər meydana çıxan problemi qətiyyətlə həll edir, sülhü qorumağa çalışır və hər zaman Rəbb haqqında övladlarına şəhadət edirlər. Uşaqlar səhv bir hərəkət edəndə dərhal onun nəticəsi ilə üzləşir, amma öz əməlindən tövbə edəndə lütfə nail olurlar. Valideynlər həlimləşməkdən qorxmur, səhv edəndə isə üzr istəməkdən də çəkinmirlər.

Ən əsası isə onlar övladları üçün səylə dua edirlər. Onlar Müqəddəs Ruha etibar edib uşaqlarının ürəyini fəth etməsini gözləyirlər. Valideynlər uşaqlarına öyrədir ki, Allahın xilas əhdini gələcək nəsillərə də ötürməlidir. Bu gün uşaqlar getdikcə daha çox itaətsiz olmağa başlayırlar. Buna görə də bizə Allahın əhdinə sadıq qalan, Onun vədlərinə möhkəm bağlanan və həqiqətə əməl edən valideynlər lazımdır:

Rəbbin isə Ondan qorxanlara olan məhəbbəti,
onların övladlarına olan salehliyi əzəldən var, bu əbədi qalacaq...

Qayda — qanunlarını yerinə yetirənləri unutmur...

Qoy yeniyetmə oğlanlarımız sağlam fidanlar kimi boy atsın,
qızlarımız ovulmuş saray sütunları kimi gümrəh olsun.
Bütün övladlarını Mən Rəbb öyrədəcəm, onlar tam sülh içində olacaq.

Zəbur 103:17-18; 144:12; Yeşaya 54:13

Uşağımın imanlı olduğuna əminəm. Çünki hələ kiçik yaşlarından o dua edir və Məsihə iman gətirərdi

Oğlu və ya qızı Allahdan uzaqlaşmış və gözüyaşlı qalan anaların əhvalatlarını bu illər ərzində çox eşitməli olmuşam. Söhbət ruhani məsələlərə maraq göstərməyən və ya allahsız həyat tərzini sürən yetkin övladdan (və ya nəvədən) gedir. Bununla belə, bu qadınlar övladlarının imanlı olmasına əmindirlər. Aşağıdakı məktublarda olduğu kimi, eyni mövzu dəfələrlə təkrarlanır:

Qızım — streptiz göstərən, oğlum isə homoseksualdır. Çox istərdim ki, onlar Rəbbə dönsünlər. Axı nə vaxtsa onlar imanlı olub və vəftiz olunmuşdular.

Hal-hazırda oğlanlarımdan heç biri imanlı deyil. Amma onlar hələ uşaq ikən Məsihə iman etmişdilər. Kolleçə oxumağa gedəndən sonra isə imandan döndülər.

İblis bir çox valideynləri kor etmək və övladlarının həqiqi ruhani vəziyyətini onlardan gizlətmək üçün əlindən gələn hər şeyi edir ki, onların uşaqlarını zülmətin zindanında qandallaya bilsin. Övladlarını cəmiyyətdə böyüdən valideynlər bu yalanın qarşısında daha çox aciz qalır. Çünki onlar vaxtilə övladlarına «yaxşını pisdən ayıрмаğı» öyrədiblər. Uşaqlar da hələ erkən yaşlarından Məsihə iman edib, müəyyən müddət ruhani məsələlərə ciddi maraq göstərib. Məhz elə bu cür valideynlər güman edir ki, onların övladları artıq xilas olubdur.

Lakin Kəlam öyrədir ki, insan göylərdən doğulmadan da Allah haqqında hər şeyi bilə, bütün suallara dəqiqliklə cavab verə, hətta ruhani təcrübəyə malik ola bilər. Yalnız qüdrətli Allah insanın ürəyinə bələddir. Bununla yanaşı, O, bizə müəyyən standartlar verib ki, onlar vasitəsilə özümüzün, eləcə də başqalarının imanının həqiqiliyini təyin edək. Yəhyanın birinci məktubu göydən doğulanların öz xilasına tam əmin olmalarından ötrü yazılıb. Bu məktub həm də xilasına əmin olmayanlara da xəbərdarlıq edir. Yəhya həqiqi xilas olmuşla, sadəcə Allaha inandığını təsdiqləyənin arasındakı fərqi dəqiq meyarını açıqlayır:

Onu tanıdığımızı isə bundan bilirik ki, Onun əmrlərinə riayət edirik.
Kim deyirsə ki, Onu tanıyıram, amma Onun əmrlərinə riayət etmirsə,
o yalançıdır və onda həqiqət yoxdur. Kim Onun Sözüne riayət edirsə,
Allahın məhəbbəti onda həqiqətən kamil olmuşdur.

Bu yolla bilirik ki, Ondaşıq. Kim deyirsə ki, Onda yaşayır,
O, necə hərəkət etdisə özü də eyni cür hərəkət etməlidir.

Kim deyirsə ki, nurdadır, amma öz qardaşına nifrət edir,
o indiyədək qaranlıqdadır.

...kim dünyanı seversə, onda Atanın məhəbbəti yoxdur.
Əgər onlar bizdən olsaydılar, bizimlə qalardılar.
Amma onlar çıxdılar ki, heç birinin bizdən olmadığı aşkar olsun.
Kimin Allahın övladı, kimin şeytanın övladı olduğu bundan
bəlli olur: saleh iş görməyən Allahdan deyildir,
öz qardaşını da sevməyən həmçinin.

1 Yəhya 2:3-6, 9, 15, 19; 3:10

Xilasın həqiqi mahiyyəti tövbə aktından və xeyirxah əməllərdən yox, insanın dəyişilməsindən asılıdır: «Buna görə kim Məsihdədirsə, yeni məxluqdur; köhnə şeylər keçdi, indi \hər şey\ yeni oldu (2 Kor. 5:17). Həqiqətən Allaha üz tutan kişi və qadının yeni həyatı, yeni ürəyi və yeni Ağası olur: «O, bizi zülmətin hakimiyyətindən xilas edib Öz sevimli Öglunun Səltənətinə köçürdü» (Koloslulara 1:13).

İmanda möhkəm dayanmamız üçün bu yeni əhdə əminlik də əlavə olunur. Allah vəd edir: «ürəklərinə elə təsir edəcəyəm ki, mənə hörmət etsinlər və məndən ayrılmasınlar» (Yeremiya 32:40). İbrənilərə ünvanlanan məktubun müəllifi isə deyir ki, sonadək səbr etmək — əsl himndən xəbər verir: «çünki başlanğıcda bizdə olan iman sonadək hifz etsək, Məsihə şərik olmuş olarıq» (İbrənilərə 3:14).

Həvari Pavel Efesdəki cəmiyyətlərdə Məsihçi olduğunu deyən, lakin həyatında xilasın heç bir əlaməti olmayan imanlılara yazırdı:

Çünki bunu bilin ki, heç bir əxlaqsız, natəmiz, acgöz, yəni bütperəst Məsihin və Allahın Səltənətində mirasa malik deyildir.

Qoy heç kim sizi boş sözlərlə aldatmasın, çünki bu şeylərdən ötrü itaətsiz insanların üzərinə Allahın qəzəbi gəlir.

Efəslilərə 5:5-6

Əgər valideynlər güman edirlər ki, uşaqları yenidən doğulub və bununla yanaşı, həyatlarında xilasın heç bir əhəmiyyəti yoxdur, onda bu təhlükəli nəticələrə səbəb ola bilər. Birincisi, həyatlarının əbədiyi barədə uşaqlara yanlış rahatlıq hissləri təlqin edə bilər. Bu, övladlarının həyatı üçün valideynlərin düzgün dua etməsinə və ruhani mübarizə aparmasına mane ola bilər. Bu, İsa Məsihin şəxsiyyətini və qurbanını alçaldaraq özünəməxsus şəkildə «ucuz lütf» doğurur. Beləcə cəmiyyətlərimiz həyatlarında hər şeyin qaydada olduğunu düşünən insanlarla dolmağa başlayır. Onlar Məsihə olan həqiqi münasibətləri saxlamamasına baxmayaraq, bu yalana inanırlar. Amma onların həyat tərzini Allahın Kəlamına küfr edir və məsihciliyi nüfuzdan salır.

Düzdür, bəzən yenidən doğulan adamlar da Allaha itaətsizlik göstərir və ya imandan soyuyurlar. Lakin heç bir həqiqi imanlı Müqəddəs Ruhun ifşasını duymadan bilə-bilə daim günah işlədə bilməz.

Uşaqların (və ya onların valideynlərinin) ruhani məsələlərdən nə qədər xəbərdar olmasına, həyatlarının müəyyən dövrlərində Allaha qarşı nə dərəcədə qısqanc olmasına baxmayaraq, əgər onlar Allahı sevmirlərsə, Allahın Kəlamını və Yolunu inadkarlıqla rədd edirlərsə, onda həmin insanları yenidən doğulduqları haqqında düşünməyə vadar etmək lazımdır.

Övladlarımızın öz həyat yollarını seçməsinə biz cavabdeh deyilik

Yəqin ki, ən geniş yayılmış ehtiyac dualarından biri də Allahdan uzaq düşmüş övlad və ya nəvələr üçün edilən dualardır. Bu baxımdan əziyyət çəkən anaların iztirablardan qalın bir kitab yazmaq olar:

On altı yaşlı qızım doqquz ay bundan qabaq evdən qaçıb sevdiyi oğlanla yaşamağa başladı. Qızıma görə ürəyim ağrıyır!

İyirmi səkkiz yaşlı qızım Məsihə olan imanından döndü; sən demə, o ləzbiyanka imiş.

On səkkiz yaşlı oğlum üçün dua edin ki, Allah onun qəlbini sarsıtsın və pornoqrafiyaya olan meyindən əl çəksin. O, bu bəladan hələ uşaq yaşlarından əziyyət çəkir.

Mən yeniyetmə oğlanlarıma görə çox məyusam. Onlar Allaha və Onunla bağlı hər şeyə qarşı laqeyiddirlər. Mən onları Allah üçün böyüdə bilmirəm.

Bu qadınların yaşadıklarını yaşamayan insan onların iztirablarının yalnız az bir qismini başa düşə bilər. İblis valideynləri əsarətə salmaqdan ötrü bir-birinə zidd iki yalandan istifadə edir:

Birincisi-valideynlər ciddi şəkildə övladlarına təsir göstərə bilməz. Onlar övladlarına görə heç bir məsuliyyət daşıyırlar və vəziyyəti dəyişmək qeyri — mümkündür. Valideynlər bu yalana uymaqla övladlarına görə olan məsuliyyətdən imtina edir və aciz qurbana çevrildiyini düşünürlər.

İkincisi-övladlarının əməllərinə görə valideynlər 100% məsuliyyət daşıyırlar və hər şeyə görə də onlar günahkardır. Onlar başa düşmür ki, valideyn olmasına baxmayaraq hərə öz seçiminə görə özü məsuliyyət daşımalıdır.

Uşaqlar qiyam qaldırmağa başlayanda iblis valideynləri bu və ya digər yalan barəsində ifratsızlığa düçar edir. Belə ki, onlar gah təqsirdən əziyyət çəkir, gah da ki, özlərini tamamilə günahsız sayırlar. Hər iki yalan — həqiqətin təhrifidir və yalnız insana ümitsizlik və bədgümanlıq gətirir.

Ot kökü üstə bitər...

Kəlamda dindar valideynlərin günahkar övladları olması və ya əksinə, günahkar valideynlərin Allahı bütün qəlbilə sevən övladları olması haqqında çoxlu hadisələr mövcuddur. Demək olar ki, bunun heç cürə izahını vermək mümkün deyil. Lakin övladlarının məsihə həsr olunmasını istəyən valideynlər üçün çıxış yolu var.

İbrahimin qardaşı oğlu Lutun hekayəsi göstərir ki, valideyn nümunəsi güclü təsirə malikdir. Lut yüngül həyat tərzi, var-dövləti və şöhrəti yüksək qiymətləndirirdi. Onu ailəsi ilə birlikdə məğrurların, əxlaqsızların və pozğunların şəhərinə aparan da elə məhz bu kimi keyfiyyətləri oldu. Qızlarının «dindar məsələlərə» nifrət edən kişilərə ərə getməsi təəccüblüdülmü? Məhkum olunmuş şəhərdən çıxmaq üçün Lut onları dilə tutanda, qızlarının buna məhəl qoymaması, necə təəccüb doğururmu? Bəs, Sodomdan çıxdıqdan sonra qızlarının Lutu sərxoş edib sonsuz olmamaq üçün növbə ilə ataları ilə cinsi əlaqədə olması, təəccüb doğururmu?

İncildə deyilir ki, Lut «saleh» olub. O, Sodumluların açıqcasına etdiyi qanunsuzluqlarda iştirak etməyib; hətta o, «...onların haqsız işləri barəsində eşidib, bunları görürdü və öz saleh canına gündəngünə əzab verirdi» (2 Peter 2:8). O, imanlı olsa da ürəyini qorumurdu, dünyəvi şeyləri sevirdi. Lut bir ayağı ilə Allahın Padşahlığında, digəri ilə isə dünyada durmağa çalışırdı. Bu cür davranışıyla o, uşaqlarına da dünyaya güzəştə getməyi öyrətdi.

Lutun fani şeylərə görə ödədiyi qiymət ona çox baha başa gəl-di. Hamımıza məlum olan qanun deyir: «nə əkərsən, onu da biçərsən».

Valideynlərin öz övladlarının davranışına Allahın qoyduğu standartlara uyğun qaydalar qoyması və sonradan bu nizam — intizamı qoruyub saxlamasının nə qədər vacib olduğuna gözəl misal, Elinin ailəsinin hekayəsi ola bilər. Eli — ibrani xalqının hakimlər dövründə yaşayan bir kahini idi və Rəbbə sədaqətlə qulluq edirdi. Lakin onun iki oğlu — Xatni və Pinxas çox güclü ruhani ailədə böyüsələr də, Kəlam onlar haqqında «yaramaz adamlar idi; onlar Rəbbi tanımır-dılar» deyir (1 Şamuel 2:12).

Kahin oğulları olduqları üçün onlar ancaq kahin olmalıydılar. Lakin onlar öz çağırışlarına rüsvayçılıq gətirdilər: «onlar ən yaxşı qurbanları özlərinə götürməklə, hətta çadırdə xidmət edən qadınlarla cinsi əlaqədə olmaqla, insanları Allaha olan imandan büdrədirdilər (bax: 1 Şamuel 2:13–17, 22). Allaha həsr olunmuş bir insanın belə oğulları olması necə, mümkün idi?»

Şübhəsiz mədəniyyətin əxlaqsızlığı onlara öz təsirini göstərmişdi. Amma Kəlam onu da xatırladır ki, bu baxımdan atanın da rolu az olmamışdır.

Məlumdur ki, Eli qocalıqda «ağırlaşmışdı» (bax: 1 Şamuel 4:18). Bəlkə də Eli özü qarınqulu olub. Elə buna görə də oğlanları xalqın təqdim etdiyi qurbanların əti ilə özlərini doyuzdururmuş.

Kəlam göstərir ki, Eli bir dəfə oğlanlarının əməllərindən xəbər tutdu və onları bu cür pis davranışlarına görə ifşa etdi (bax: Şamuel 2:22–25). Lakin bu vaxtlar o, çox qocalmışdı. Onun nə üçün bu qədər çox gözləməsini və oğlanlarının davranışına fikir verməməsini yalnız zənn etmək olar. Hər halda oğlanları atasının sözünə baxmırdı (bax: 1 Şamuel 2:25). Allah iki dəfə Elinin yanına adam göndərdi ki, onun günahını özünə göstərsin. Baxmayaraq ki, Elinin oğlanlarının günahı daha açıq-aşkar və dəhşətli görünürdü, amma bu, onların atasının həyat tərzinin nəticəsindən irəli gəlirdi:

...ona çatdırmışdım ki, özü bildiyi günahlarına görə onun evini əbədi məhkum edəcəyəm. Oğulları özlərini alçaltdılar.

Eli isə onların qarşısını almadı.

1 Şamuel 2:29;3–13

Eli öz səhlənkarlığının əvəzini tamamilə ödədi.

Bu misallar o demək deyil ki, hər bir uşağın ruhani vəziyyəti valideynlərinin ruhani vəziyyətindən asılıdır. Lakin bu misallar bir daha təsdiqləyir ki, valideynlər övladları üzərində böyük təsirə malikdir və onların tərbiyəsinə görə də məsuliyyət daşıyırlar. Bütün günahları uşaqların həmyaşıdlarının, müəllimlərinin, kütləvi informasiya vasitələrinin və ya dünyəvi mədəniyyətin üzərinə atmaq, çox asandır. Lakin bizə həvalə olunan sürünün ruhani vəziyyətinə görə bir gün Allaha hesabat verməli olacağıq.

İstərdim öz dərin düşüncələrim haqqında sizinlə bölüşüm: inanıram ki, bir çox imanlı valideynlər əməllərinin uşaqlarının həyatına nə cür təsir etməsindən, eləcə də qəbul etdiyi qərarların uşaqların təlim — tərbiyəsində necə əks olunmasından xəbərsizdirlər. Etiraf edirəm ki, bəzi valideynlərin yaxşı niyyətlə övladlarına qeyri — normal qərarlar qəbul etməsinə icazə verməsini eşidəndə bərk narahat oluram. Bəlkə də sizə elə gəlir ki, burda narahat olmalı heç nə yoxdur. Valideynlər övladlarına göz qoymur, onların Allahla heç bir əlaqəsi olmayan həmyaşıdları ilə ünsiyyət qurmalarına, dünyəvi oğlan və qızlarla görüşmələrinə, böyüklərə qarşı hörmətsizlik etmələrinə, ədəbsiz geyinib dünyəvi musiqilərə və kinolara aludə olmalarına izn verirlər. Sonda isə uşaqlarının dünyəvi şeyləri sevməsini və məsihçiliyə nifrət etməsini görüb mat-məəttəl qalırlar.

Bu yaxınlarda məndən xahiş etdilər ki, böyük bir məsihçi məktəbində müəllimlərin və əməkdaşlarımla qarşısında çıxış edim. Məni dəvət edən məktəbin müəllimi şagirdlərin ruhani vəziyyəti ilə bağlı öz narahatlığını bildirdi: «Bu məktəbdə uşaqlar Allaha və Müqəddəs Kəlama nifrət edirlər. Onlar ruhani məsələlərə az da olsa maraq göstərmirlər». Əgər bu doğrudan da belədirsə, onda bunun səbəbini özümüzdən soruşmalıyıq: onlar öz ailələrində nə görüb ki, bu cür də bəhrə gətiriblər?

Xoşbəxtlikdən bu nəsilə istisnalar da mövcuddur. Lakin ölkədəki cəmiyyətlərin gənclər qrupunu müşahidə edəndə görürəm ki, məsihçi ailəsində böyüyən gənclərin əksəriyyəti ruhani məsələlərə o qədər də maraq göstərmir.

Əgər uşaqlarımız Allahla heç bir əlaqə qurmaq və ya daha pis-özünü imanlı sanıb, amma Allahın Kəlamına əsasən yaşamaq istəmirsə, demək, problem bizdə, yəni yaşlı məsihçi nəsilədir. Bu heç

də o demək deyil ki, hər bir ruhani məsihçinin ruhani də övladı olmalıdır. Madam ki, bu gün cəmiyyətimizdə valideynlərinin imanını inkar edən gənclərin sayı artır, demək, etiraf etməliyə ki, valideynlər hansısa vacib bir məsələni nəzərdən qaçırbılar.

Övladlarımızın əməllərinə görə cavabdeh olmadığımızı bizə təlqin edən yalana uymaqla iblisin əlinə fürsət veririk. O, isə öz növbəsində bu fürsətdən yararlanıb gələcək nəsli öz səltənəti üçün istilə etməyə çalışır. Kəlam öyrədir ki, hər bir nəsil özündən sonra gələnlərə iman və Allaha hörməti miras qoymalıdır. Bu, şəərəfli və ciddi bir məsuliyyətdir. Növbəti fakt da bizi düşündürməlidir: «əkdiklərimizə görə biz məsuliyyət daşıyıyıq və sonda onu biçməli olacağıq».

Biz soyuqqanlı olub nizamsız və dünyəvi həyat yaşamaqla əmin ola bilmərik ki, bu kimi şeylər gələcək nəsillərdə özünü biruzə verməyəcək. Əlbəttə, bunu Müqəddəs Kitabın digər həqiqətləri ilə uzlaşdırmaq lazımdır: «hər bir nəsil Allahla irəliləməsinə və itaət göstərməsinə görə özü cavabdehlik daşıyır. Valideynlərinin əməllərindən asılı olmayaraq hər bir insan öz seçiminə görə Allah qarşısında hesabat verəcək (bax: Qanunun təkrarı 24:16; Yeremya 31:29–30).

Valideyn olmaq — çox böyük və müqəddəs bir çağırışdır. Bundan ciddi heç nə ola bilməz. Yaxşı valideyn öz övladının təlim — tərbiyəsini tamamilə müqəddəs Ruha həvalə edir. Buna görə də anaların əlindəki ən güclü «alət» — duadır.

İblis valideynləri aldatmaqla həqiqətin bir nəsildən digərinə ötürülməsinə maneə yaradır. Onun yalanlarına əsaslanıb hərəkət edən valideynlər özlərini, eləcə də övladlarını əsarətə düşür edirlər. Lakin həqiqətə əsasən yaşayan valideynlər öz övladlarını rahat tərbiyələndirir, sevir, öyüd-nəsihət verir. Həmçinin gələcək nəsillərə Allahın izzətini çatırmaq üçün Allahın lütfü sayəsində övladlarına xeyir dua verirlər.

YALAN

HƏQİQƏT

27. NEÇƏ UŞAĞIMIZ
OLMASINA YAL-
NIZ BİZ QƏRAR
VERİRİK.
- Allah-Yaradan və Həyat verən Allahdır.
 - Allah tərəfindən qadına verilən çağırışa-həyat bəxş etmək və övladının qayğısına qalmaq çağırışına əməl etməməklə, qadın iblisin planının həyata keçməsinə şərait yaradır.
 - Nigahın əsas məqsədlərindən biri — ruhani nəsil böyütməkdir.
 - Uşaq doğmaq — qadın üçün Allah tərəfindən təyin olunmuş vacib bir vəzifədir. Uşaqları Rəbdən gələn xeyir-dua kimi qəbul etmək lazımdır.
28. UŞAQLAR HƏYATI
BAŞA DÜMƏK
ÜÇÜN MÜTLƏQ
«REAL DÜNYADA»
YAŞAMALIDIR-
LAR.
- Bizim tapşırıgımız — bu dünyaya uyğunlaşa bilən övladlar böyütmək yox, dünyanı dəyişmək üçün Allahın istifadə edə biləcəyi uşaqlar böyütməkdir.
 - Ruhani yetkinliyə çatmayana və sərbəst surətdə bu dünyaya qarşı çıxmayana qədər uşaqları zərif cücərti kimi bu dünyanın təsirindən qorunmalıyıq.
 - Rəbbin qorxusu və Allaha olan inam — uşaqları dünyəvi mədəniyyətə və bu dünyaya qarşı hazırlamağın ən yaxşı yollarıdır.
29. BÜTÜN UŞAQLAR
ÜSYANKARLIQ
MƏRHƏLƏSİNDƏN
KEÇİRLƏR.
- Valideynlər övladlarının qiyam etməsini gözləyirlərsə, bu, tezliklə baş verəcək.
 - Allah, Onun əhdini qoruyub saxlayan və övladlarına öyrədən valideynləri xeyir dualandırmağa vəd verib.
 - Valideynlər uşaqlarını Allahla yaşamağa təhrik edə bilməzlər. Lakin evdə elə bir abu hava yarada bilərlər ki, uşaqlar Rəbbin həqiqətini sevməyə bilər. Bu da onların ruhani böyüməsini təmin edər.
30. UŞAĞIMIN İMANLI
OLMASINA ƏMİ-
NƏM. ÇÜNKİ O,
HƏLƏ KİÇİK
YAŞLARINDAN
DUA EDƏR VƏ
MƏSİHƏ İMAN
GƏTİRƏRDİ.
- Allahı sevməyən, Ona susamayan, Onun Kəlamını və Yollarını inkar edən insan heç cürə xilasına əmin ola bilməz.
 - Özlərinin həyat tərzindən asılı olmayaraq uşaqlarının Rəbbi tanıdığını güman edən valideynlər, özlərinə də, uşaqlarına da yanlış təhlükəsizlik hissləri aşılaya bilər. Onlar övladları üçün də layiqincə dua edə bilməz.

YALAN

HƏQİQƏT

31. ÖVLADLARIMIZIN
ÖZ HƏYAT
YOLLARINI
SEÇMƏSİNƏ BİZ
CAVABDEH
DEYİLİK.

- Valideynlər öz nümunəsi, təlimi və rəhbərliyi ilə övladlarının həyatına təsir göstərmək imkanına malikdir.
- Hər bir nəsil Allahı necə tanımasına və imanı növbəti nəsillərə necə ötürməsinə görə məsuliyyət daşıyır.
- Valideynlər uşaqlarının ruhani vəziyyətinə görə hesabat verəcəklər.
- Hər bir insan Allahla irəliləməsinə və Ona itaət göstərməsinə görə məsuliyyət daşıyır. Valideynlərinin əməllərindən asılı olmayaraq hər bir insan öz seçiminə görə Allah qarşısında hesabat verəcək.

1. Allahla RAZILAŞIN.

Valideynlərin və uşaqların vəzifələri haqqında hansı yalana inanmısınız?

2. Məsuliyyəti öz üzərinizə GÖTÜRÜN.

İnandığınız yalan həyatınıza (münasibətlərinizə və əməllərinizə) öz təsirini necə göstərib?

3. Həqiqəti İQRAR EDİN.

Yuxarıda göstərilən həqiqətləri ucadan oxuyun. Onlardan hansı indi sizin üçün daha aktualdır?

Allahın Sözü vasitəsilə əqlinizi kökündən dəyişin. Növbəti ayələri ucadan oxuyun. Bu ayələr valideynlərin və uşaqların vəzifəsi haqqında nə deyir?

Zəbur 127.

Matta 19:13-15.

Zəbur 78:1-8.

1 Saloniklərə 2:7.

4. Həqiqətə əsaslanaraq HƏRƏKƏT EDİN.

Həqiqətə uyğunlaşmağınız üçün hansı addımları atmağınız gərəkdir?

5. Həqiqətdə irəliləmək üçün Allahdan kömək DİLƏYİN.

Əziz Səməvi Ata, Səndəki ata ürəyinə görə, Sənə minnətdaram. Çox sağ ol ki, Sən məni övladlığa götürdün. Qayğımı çəkdiyinə, ehtiyaclarımı ödəydiyinə və məni ruhani böyütdüyünə görə Sənə təşəkkür edirəm. Uşaqlara qarşı bəslədiyən ülvə məhəbbətinə görə Sənə minnətdaram. Onları Sənin kimi sevmək və qəbul etmək üçün mənə kömək et. Çox sağ ol ki, Sən məni qadın olaraq yaratdın; ürəyimin altında uşaq gəzdirmək və onun qayğısına qalmağı mənə həvalə etdin. Xahiş edirəm, ana çağırışımı — doğma övladlarıma və Sənin mənə həvalə etdiyən uşaqların anası olmaqda mənə kömək et. Qoy mənim həyat tərzim növbəti nəsillərin salehliyə susamasına və Sənə bənzəmələri üçün can atmalarına bir təkan olsun. İsa Məsih İsmilə Amin!

EMOSİYALAR HAQQINDA

Əziz gündəlik,

Habili itirdiyimiz vaxtdan artıq iki il keçib. Mən həmişə onun haqqında düşünürəm. Onun itkisini yaşamaq mənim üçün çox çətinidir. Neçə aydır ki, Qabildən də bir səs-soraq yoxdur. Hərdən onun bizə etdikləri məni bərk qəzəbləndirir. Hərdən isə sadəcə onu qucaqlamaq və körpəliyində olduğu kimi, yırğalaya-yırğalaya ona lay-lay çalmaq istəyirəm.

Adəm öz hissləri barəsində heç nə danışmır. Bəzən onun nəşə hiss etməsinə şübhəylə yanaşıram. Elə ki, hisslərim barəsində onunla bölüşmək istəyirəm, həmin andaca o, bərk əsəbləşir.

Duyduğum bu boşluq və tənhalıq uçurumundan heç cürə qurtula bilmirəm. Bəzən yataqdan durmağa özümü güclə məcbur edirəm. Mənə elə gəlir ki, sanki tezliklə zülmət məni udacaq. Bilmirəm, buna nə vaxta kimi tab gətirəcəm. Son vaxtlar ürəyim tez-tez sancır. Görəsən, bir də yenidən nə vaxtsa xoşbəxt olacağammı?

Bir necə il bundan əvvəl, iştirak etdiyim qadın konfranslarından birində bizə soyuducuya yapısdırmaq üçün maraqlı bir maqnit hədiyyə etmişdilər. Onun üzərində emosiyanın müxtəlif növlərinin siyahısı tərtib olunmuşdu: utancaqlıq, heyranlıq, qəzəb, kədər, qəm-qüssə, sevinc. Hər bir sözün qarşısında sifətin ona uyğun məzəli ifadəsi çəkilmişdi.

Bu siyahıya kiçik çərçivəyə salınmış başqa bir maqnit də əlavə olunmuşdu. Onun üzərində isə yazılmışdı: «Bu gün mən...» Bu günki

hisslərini ifadə etmək üçün bu kiçik maqniti yuxarıdakı sözlərdən birinin üzərinə qoymaq lazım gəlirdi.

Hər dəfə emosiyalarımız dəyişdikcə, bu göstəricinin yerini dəyişməli olsa, onda başqa şeylərə heç cürə vaxt çatdırı bilmərik. Məhz emosiyalarımızın sayəsində kişilər əllərini yuxarı qaldırıb belə deyir: «Mən təslim oluram. Səni heç cürə başa düşə bilmirəm!». Buna görə heç kəs onları mühakimə edə bilməz.

İdarə edə bilmədiyimiz emosiyalarla mübarizə apardığımız zaman belə bir qərara gəlmək çox asandır: emosiyalar təbiətcə günahlıdır və buna görə də onları boğmaq lazımdır. Biz Allahın surətində və Ona bənzər yaradıldığımızı unutmamalıyıq. Bu isə o deməkdir ki, biz müxtəlif cür hissləri ifadə etmək bacarığına malikik. Allah təmiz duyğulara sevinc, qəzəb, qısqanclıq və qəm-qüssə əlavə etməklə onun bütöv bir spektrini göstərir. Bizə isə O, müxtəlif emosiyaları yaşamaq bacarığı verib. O, bununla Öz ürəyini əks etdirmək və Özünə izzət gətirmək istəyir.

Problem onda deyil ki, biz emosiyalara malikik—bu, Allahın ənamıdır. Problem ondadır ki, bizim emosiyalar Allahın emosiyalarından fərqli olaraq günahla korlanıb. Hisslərimizi ifadə etmək üçün Müqəddəs Ruhu yer verməliyik. O, isə Öz növbəsində hissələrimizi təqdis edəcəkdir.

Bizi əsarətə salmaqdan ötrü iblis üçün emosiyalarımızdan daha effektiv silah ola bilməz. O, bizi hissələrimiz barəsində olan yalanlara inanmağa təhrik edir.

Hisslərim məni aldatmır

Əgər özümüzü sevilməyən hiss ediriksə, demək, doğrudan da heç kəs bizi sevmir. Əgər hansısa problemin öhdəsindən gəlməyi bacardığımızı düşünürüksə, demək doğrudan da bu belədir — əlimizdən heç nə gəlmir. Əgər hiss ediriksə ki, Allah bizi tərk edib və ya O, bizimlə ədalətcəsinə rəftar edir, demək doğrudan da bu belədir. Əgər vəziyyətimizin çarəsiz olduğunu duyuruqsa, deməli, ümid yoxdur. Əgər xilas olduğumuza şübhə ediriksə, ola bilsin ki, heç xilas olmamışıq. Əgər bağışlandığımızı hiss etmiriksə, demək, bağışlanmamışıq. Bütün bu sadalananlar iblisin bizə təlqin etdiyi yalanlardır və o, bizim bu yalanlara inanmağımızı istəyir.

Həqiqət bundadır ki, günaha yıxıldıktan sonra hisslərimiz reallıqla heç uzlaşmır. Bir çox hallarda hisslər nəyin doğru, nəyin yalan olduğunu müəyyənləşdirməkdə etibarlı meyar sayılmır. Hisslərimiz Allahın dəyişilməz reallığına və həqiqətinə yox, daim dəyişilən mühitə əsaslanarsa, onda qəlb rahatlığımızı itiririk.

Yüksək əhval — ruhiyyə üçün heç də çox şey tələb olunmur. Məsələn, günəşli bir gün, maaşın artması, dostlar tərəfindən söylənən xoş söz, böyük layihələrin uğurla başa çatması, artıq çəkiddən azad olmaq və s. Emosional ruh düşkünlüyü də müxtəlif səbəblərdən, məsələn, ağır iş günündən, uğursuz telefon zəngindən, çəkinin artmasından, gərgin günlərdən, uğursuz gecədən və ya gecəyarı yediyiniz pircadan yarana bilər.

Əgər bu cür ciddi hadisələrə beş ildə dörd uşaq doğmağı, işini itirməyi, həyat yoldaşının və ya uşağının ölümünü, ağlını itirmiş və ya xərcəng xəstəliyindən əziyyət çəkən yaşlı valideyninin qayğısını çəkməyi də əlavə etsək, onda emosiyalarımıza nəzarəti itiririk.

Əsəb gərginliyindən qaçmaq üçün hisslərimizi daim həqiqətə yönəltməliyik. Həqiqət isə bundan ibarətdir ki, hiss edib — etməməyimizdən asılı olmayaraq, Allah yaxşıdır; O, məni sevir. Özümü bağışlanmış hiss edib — etməməyimdən asılı olmayaraq, İsa Məsihin məndən ötrü tökdüyü qan vasitəsilə bağışlanmaya nail olmuşam. Allah heç vaxt məni tərk etməyəcək. Xüsusilə də özümü tənha və başqaları tərəfindən tərk olunmuş hiss etdiyim vaxtlarda O, mənimlədir.

Əgər həqiqətdə irəliləmək istəyiriksə, dərk etməliyik ki, emosiyalarımız heç də həmişə etibarlı olmur. Bundan başqa həqiqətə əsaslanmayan hissləri də özümüzədən kənarlaşdırmağa hazır olmalıyıq.

Konni adlandırdığım qadın etiraf edir ki, onun əqidəsi həqiqətə yox, daha çox hisslərinə əsaslanırmış. Dərk edəndə ki, onun hissləri həqiqətlə əvəz oluna bilər, onda fikirləri tamamilə dəyişdi:

Özümü Allahın övladı saysam da, ömrüm boyu mənə elə gəlib ki, bəzi həqiqətlər məndən başqa hamıya aiddir... Məsələn, düşünürdüm ki, Allah hamıya qarşı xeyirxahdır, mənə qarşı isə yox. Allah məndən başqa hamını sevir. Hamı Allah üçün qiyətli olsa da, mənimlə bu belə deyil. Mən, Allah xeyirxahdır,

O, mənə sevir, mən Onun üçün qiymətliyəm «faktlar»ından xəbərdar idim. Lakin faktlarla hisslərim heç vaxt üst-üstə düşmürdü. Belə ki, Allah mənə sevsəydi və mən Onun üçün nəsə bir əhəmiyyət kəsb etsəydim, özümü sevimli və lazımlı bilərdim.

Məhz sizin «Qadınların inandığı yalan» seminarınız sırasında Allah mənə göstərdi ki, hisslərimdən asılı olmayaraq, Onun həqiqəti elə həqiqət olaraq qalır. Heç nə Onu, Onun Kəlamını, Onun xasiyyətini dəyişə bilməz. O, mənə qarşı xeyirxahdır. Həqiqətdə qalıb — qalmayacağımı və ya iblisin yalanına inanıb — inanmayacağımı isə özüm seçə bilərəm. Lakin buna baxmayaraq, Allahın həqiqəti dəyişilməz və inkaredilməkdir.

Filipililərə məktubunun son ayəsində həvari Pavel, qəlb rahatlığının və emosional sabilliyin reseptini təqdim edir:

Rəbbə aid olduğunuz üçün həmişə sevinin; və bir də deyirəm:
sevinin... Heç nəyin qayğısına qalmayın,
amma hər şeydə dua və niyaz edərək, öz xahişlərinizi Allaha
şükranla bildirin... doğru olan nə varsa, onu düşünün.

Bəs nəticəsi nə olacaq?

...Allahın hər cür ağıldan üstün olan sülhü Məsih İsa vasitəsilə
ürəklərinizi və düşüncələrinizi qoruyacaqdır...
Sülh verən Allah sizinlə olacaqdır.

Mən öz emosiyalarımın nəzarət edə bilmirəm

İblis bu yalandan istifadə edərək bizi emosiyalarımızdan asılı vəziyyətdə olduğumuza inandırmaq istəyir. Hisslərimizi həmişə dəyişə bilmərik. Lakin hisslərimizin həyatımızı idarə etməsinə də yol verməməliyik.

Ola bilsin, həkim müayinəsindən əvvəl həyəcənınızı boğa bilməyəsiniz. Amma müayinənin nəticəsinə görə narahat olmaya bilərsiniz. Ayın müəyyən günlərində əsəbilikdən əziyyət çəkdiyiniz halda,

qalan günlərdə qarşınıza çıxan insanlarla kobud rəftar etməyə bilərsiniz. Tənhalığınızın gərgin anlarında evli kişilər sizə maraq göstərə bilər və belə anlarda siz özünüzü zəif və aciz hiss edə bilərsiniz. Lakin özünüzü ona aşiq olmaqdan qoruya bilərsiniz!

İçimizdə coşan emosiyalardan asılı olmayaraq, Allahın lütfü sayəsində qərarlar qəbul edə və Ona güvənərək itaətli ola bilərik. Nəticədə isə Allahın lütfünə və sülhünə nail olacağıq. Bu isə öz növbəsində heç bir çətinliyə baxmayaraq sadıq qalmağımıza kömək edəcək.

Sevdiyim yazıçı Xanna Uaytoll Smitin həyat tərzini bizlərdən kimsə yaşasaydı, çoxdan əsəb gərginliyinə düşər olardı. Onun həyat yoldaşı imanlı və emosional cəhətdən özünə hakim olması bacarmayan bir təbliğçi idi. O, dəfələrlə arvadına xəyanət etmişdi. Beş uşağından ikisi skarlotin xəstəliyindən vəfat etmişdi. Qızlarından biri öz ərinə tərks edib bir rəssama qoşulub qaçmışdı. Xanna özü isə artritis xəstəliyindən əziyyət çəkirdi. Lakin bütün bunlara baxmayaraq o, həyatını hisslərinə uyğun şəkildə qurmayıb. Onun kitabları bizə hisslərə qapılmamağı, cəsarətlə Allahın ardınca irəliləməyi və Ona itaət göstərməyi öyrədir.

Allahla olan münasibətlərimiz emosiyalarımıza əsaslanmamalıdır. Başa düşməliyik ki, hisslər — iradəmizin kiçik qullarıdır.

Əgər həmişə müvafiq qərarlar qəbul etdiyimizi düşünürüksə, onda iradəmiz hisslərimizi idarə edə bilər. Çox vaxt hisslərim faktlarla razılaşmayanda mən həqiqəti iqrar edirəm...

Coşqun emosiyalar fırtına zamanı onu tutub saxlaya biləcək lövbəri xatırladır. Əgər sizin iradəiniz emosiyalarınızı qüdrətli Allaha təslim edərsə, onda onlar rahatlıq tapacaq.

Kəlamda Allahın çoxlu əmrləri və vədləri var. Bu vədlər və əmrlər heç bir tufana baxmayaraq, sizin emosiyalarınıza nəzarət edə bilər:

- Allahın Kəlamı vəd verir: «...Mən dövrün sonunadək hər gün sizinləyəm» (Matta 28:20). Beləliklə, bizi bürüyən tənhalıq hisslərinə qapılmamalıyıq.
- Allahın Kəlamı vəd verir: «...Sizin qayğınızla qalan Odur» (1 Peter 5:7). Deməli, sabahkı günün qayğısına qalmamalıyıq.

- Allahın Kəlamı vəd verir: «Bunu sənə rəhm edən Rəbb deyir» (Yeşaya 54:10). Demək, qorxu içində yaşamamalıyıq.
- Allahın Kəlamı deyir: «...Ürəyiniz narahat olmasın və qorxmasın» (Yəhya 14:27). Bu o deməkdir ki, şəraitə baxmayaraq qorxmamalıyıq.
- Allahın Kəlamı deyir: «Heç nəyin qeydinə qalmayın...» (Filiplilərə 4:6). Deməli, heç bir həyacana baxmayaraq, biz rahatlıq əldə edə bilərik.
- Allahın Kəlamı deyir: «Hər şəraitdə şükr edin...» (1 Saloniklərə 5:18). Demək, ətrafımızda hər şeyin alt-üst olmasına baxmayaraq, minnətdar olmağı bacarırıq
- Allahın Kəlamı deyir: «...Düşmənlərinizi sevin» (bax: Matta 5:44), bu, o deməkdir ki, Müqəddəs Ruhun köməkliyi sayəsində xətrimizə dəyən insanları sevə bilərik.
- Allahın Kəlamı deyir: «...Kimsəyə qarşı bir kininiz varsa, onu bağışlayın» (bax: Mark 11:25). Bu, o deməkdir ki, bağışlaya bilmədiyimiz insan yoxdur. Hətta bizə ən ağır zərbələr vursalar belə.

Məsihe güvəndiyimiz və hər bir fikri həqiqətə təslim etdiyimiz vaxt Müqəddəs Ruh emosiyalarımızı təqdis edir və bizə fəvqəltəbii lütf, təsəlli və sülh verir.

Beləliklə, Məsihlə dirilmisinizsə, səmavi dəyərləri axtarın.

Məsih səmada, Allahın sağında oturmuşdur.

Dünyəvi dəyərləri yox, səmavi dəyərləri düşünün.

Koloslulara 3:1-2

...hər düşüncəni Məsihe itaət etsin deyə əsir edirik.

2 Korinfilərə 10:5

Ağlı Sənə yönəlmiş insanlara Sən kamil sülh verirsən.

Çünki onlar Sənə güvənir.

Yeşaya 26:3

Məndə hormonal dəyişiklik baş verən kimi özümə nəzarəti itirirəm

Bu yalana inanırıqsa, əsəbləşdiyimiz zaman özümüzü heç cürə ələ ala bilməyəcəyik. Biz nəinki hisslərimizə inanır, həm də onlara tabe oluruz. Məsələn, axşam saat onda qəflətən könlümüzdən şokaladlı dondurma yemək keçsə, dərhal soyuducuya üz tutacağıq. Ertəsi gün yuxudan durmaq istəməyəndə, yorğanı başımıza çəkib özümüzü xəstəliyə vururuq. Şam yeməyini hazırlamağa özümüzə həvəs duyamayanda, evə pitsa sifariş edirik. Evi yığışdırmaq istəməyəndə, səli-qəşizlik bizi depressiyaya salanadək gözləyəcəyik.

Problem bundadır ki, əgər emosiyalarımıza güzəştə gedib onların həyatımızı idarə etməsinə fürsət versək, hər dəfə çətinlik artıqca onlara təslim olacağıq.

Son vaxtlar bir çox alimlər qadınların həyatındakı dövrləri tədqiq edib. Bəzi tədqiqatlar qadınların möcüzəli surətdə yaranmasını başa düşməyə həqiqətən də kömək edir. Lakin qadınların diqqəti indi özlərinə yönəlib. Onlar alimlərin gəldiyi nəticələrə əsaslanaraq, insanlara qarşı olan bağlışlanmaz münasibətlərinə bəraət qazandırirlar.

Bəzi qadınlar pis əhval — ruhiyyəllərini və kobud davranışlarını aybaşı dövrü ilə bağlamağa çalışırlar (hərdən məndə də belə alınır). Bu cür yanlış qənaətə gəlməsi az qala Məryəmin nigahını dağıdacaqdı:

Mənim 52 yaşı var. Sizin açıqladığınız bu yalan ömrüm boyu mənə ağalığı edib. Ərim mənə işə etməyə və gözlərimi açmağa çalışırdı. ancaq «PMS» nəzəriyyəsinin dəlillərinə elə inanmışdım ki, hətta ərimi eşitmək belə istəmədim. Artıq ərim mənimlə boşanmağa istəyəndə, gözlərim açıldı.

Bəzi qadınlar isə pis əhval — ruhiyyəllərinə və kobud davranışlarına səbəb kimi hamiləliklərini pis keçirtmələrini göstərirlər. Hətta elə qadınlarla rastlaşmışam ki, klimaks (qocalığın yaxınlaşması

ilə əlaqədar olaraq qadınların cinsiyyət vəzilərinin fəaliyyətdən düşməsi dövrü) dövərində yaşayacağı gərginliyi əvvəlcədən müəyyənləşdirir.

Sözsüz ki, orqanizminizdə baş verən proseslər emosiyalarımıza, düşüncələrimizə, hətta ruhumuza da təsir göstərir. Şəxsiyyətimizin bir neçə aspektini müəyyənləşdirmək qeyri — mümkündür. Çünki onlar bir-biri ilə qarşılıqlı vəhdətdədir. Lakin fiziki vəziyyətimizə və orqanizminizdə baş verən hormonal dəyişikliklərə əsaslanıb cismani və günahlı davranışa haqq qazandırmaqla iblisin qurduğu tələyə düşürük.

Yadımdadır, on iki yaşım olanda bütün il boyu səbəbsiz yerə ağlayırdım. İndi keçmişə dönüb baxanda başa düşürəm ki, orqanizmində ciddi dəyişikliklər baş verirdi — mən qadın olurdum. Lakin bu o vaxtkı küstahlığıma və hirsələnməyimə heç bir əsas vermir.

Bir neçə il bundan əvvəl çıxışlar cədvəlimin həddindən artıq yüklənməsi məni fiziki və emosional gərginliyə gətirib çıxartmışdı. İnsanlarla kobud rəftar edir, hamıya və hər şeyə tənqidi yanaşırdım. Ətrafındakılar artıq mənimlə dil tapa bilmirdilər. Təbii ki, bunlara özümü pis hiss etməyimlə bəraət qazandırırıdım. Dostlarımdan biri o vaxt mənə belə demişdi: «Yorğunluğun özünü bu cür aparmağına heç bir bəraət qazandırmır». Etiraf edirəm, o vaxt onun bu ifşası xoşuma gəlməmişdi. Lakin belə bir vəziyyətdə mənə yalnız bu cür ifşa gerek idi. Düzdür, ifşa olunmağım məni bir qədər incitdi, amma həqiqəti xatırlamağım üçün lap yerinə düşdü.

Allah orqanizminizi elə qurub ki, sanki onun öz «fəsilləri» və dövrləri var. Günaha yıxılmağın nəticələrindən biri də doğuşdur. Lakin söhbət təkcə doğuşdan getmir. Məsələn, əksər qadınların aybaşı vaxtı çəkdiyi ağrılar günaha yıxılmaqdan xəbər verir.

Aybaşı tsikli həm də bizə Allahın bizi qadın kimi yaratmasını xatırladır. Biz uşağı bətnimizdə gəzdirib ona həyat verə bilərik. Ərdə olmasam da, lakin bunun nə qədər gözəl olduğunu, Allahın məni nə üçün yaratdığını və yer üzündə Ona necə izzət gətirmək lazım olduğunu heç vaxt mənə unutmurur.

Məgər orqanizminizi yaradan Allah deyilmi? Onun necə qurulduğunu məgər Allah anlamırmı? Elə düşünürsünüz ki, hormonlarımız, yabaşı, hamiləlik, və klimaks Allahı təəccübləndirir? Sizcə,

belə anlarda bizim qayğımıza necə qalmaq lazım olduğunu, Allah bilmirmi?

Zəburun müəllifi bizi yaratdığına və qayğımıza qaldığına görə Allaha şükranlıq edir:

Sən mənim daxili üzvlərimi yaratmısan,
mənə ana bətnində quruluş vermişən. Sən məni ecazkar,
əsrarəngiz yolla yaratmısan, ona görə şükür edirəm.
Mən gizli bir yerdə yaranarkən, dünyanın dərin yerində yaranarkən
bədənim səndən gizli qalmadı. Dünyaya gəlməzdən əvvəl Sənin
gözlərin məni gördü. Ömrüm başlamazdan əvvəl Mənə təyin etdiyin hər
bir günü kitabına yazmısan.

Zəbur 139:13–16

Necə də gözəl düşünülmüş! Siz hələ bu dünyaya gəlməmişdən əvvəl bədəninizin hər bir kiçik zərrəciyi, ana bətnindəki ilk andan ölənə-dək həyatınızın hər bir günü Allah tərəfindən dəqiqliklə düşünülmüş və planlaşdırılmışdır.

Aybaşı gününüzü, nə vaxt və neçə uşağa hamilə qalacağınızı və ovulyasiyanın nə vaxt dayanacağını da O, müəyyənləşdirir. Bədəninizdə baş verənlər hər an Onun nəzarəti altındadır.

Müdrək və sizi sevən Ulu Yaradan hormonlarınızdan məgər xəbərdar deyil? O, həyatınızın hər bir dövründə qayğınıza qala bilməyəcəkmi? Allah asan həyat tərzini təklif etmir, amma ehtiyaclarınızı təmin etmək və hər bir mərhələdəki çətinliklərinizin öhdəsindən gəlməyiniz üçün bizə lütf verməyi vəd edir.

Esterogen (qadın cinsiyyət vəzilərinin ifraz etdiyi hormon) haqqında hələ kitablar yazılmayan dövrdə Fransis de Sale (1567–1622) hər bir yaşdan olan qadınlar üçün müdrək sözlər demişdi:

Həyatda baş verən dəyişikliklərdən qorxmayın. Yaxşı olardı ki, dəyişikliklər gələn zaman ümidlə irəliləyə baxasız. Məxsus olduğunuz Allah sizi bəlalardan qurtaracaq. O, sizi bugünədək qoruyub saxlayıb. Onun əlindən möhkəm tutun. O, həyatda irəliləməyinizə kömək edəcək. İrəliləməyə gücünüz qalmayanda isə O, sizi əlləri üzərinə alacaq... Bu gün qayğınıza qalan Əbədi Atanız sabahkı gündə də, ümumiyyətlə hər gün

qayğınıza qalacaq. O, ya sizi əzab-əziyyətdən qoruyacaq, ya da ki, onu daşmaq üçün sizə güc verəcək. Beləliklə, bütün boş düşüncələri və qorxuları bir kənara qoyub rahatlıq tapın.

Həvari Pavelin Salonikilərə yolladığı birinci məktubundakı dua təkcə birinci əsrin imanlıları üçün nəzərdə tutulmayıb. O cümlədən, bu dua yalnız kişilər üçün də nəzərdə tutulmayıb. Məncə, qadınların həyatının hər bir dövrü üçün bu duanın öz yeri var. Bu duaya cavab mütləq alacağıq. Ancaq Allaha inanmalı və xahişimizi yerinə yetirməsi üçün Ona icazə verməliyik.

Qoy sülh verən Allahın Özü sizi tamamilə təqdis etsin və
Rəbbimiz İsa Məsihin gəlişində bütün ruhunuz, canınız və
bədəniniz qüsursuz hifz olunsun.

1 Salonikilərə 5:23–24

Depresiya hər şeydən əvvəl dava-dərmanla və psixoterapevlə müalicə olunmalıdır

Bu fəslə yazmağa başlayanda, bir pastorun arvadı mənə zəng etmişdi. O, öz narahatçılığı barəsində mənimlə bölüşmək istəyirdi. Artıq neçə illərdir ki, onun əri depressiyaya məruz qalmışdı. Bu da öz növbəsində onların həyatına və nığahına ciddi təsir göstərirdi.

Söhbət zamanı o, mənə bu cür vəziyyətə düşmüş insanları maraqlandıran suallar verirdi: ola bilərmə ki, bu ərimə irsən keçsin? (vaxtilə onun ərinin ailəsində problemlər baş vermişdi). Bəlkə buna səbəb hansısa bir xəstəlik və ya qəbul etdiyi dərmanlardır? Bunun iblislə hər hansı bir əlaqəsi ola bilərmə? Ola bilərmə ki, o, hansısa bir həqiqətdən bixəbərdir və buna görə də belə depressiyaya düşüb?

Qadınlar üçün depressiya aktual problemdir. Biz qadınlar, kişilərdən iki dəfə çox depressiyaya məruz qalırıq. Bu gün Qərbdəki kimi qadınlar dünyanın heç bir yerində çox depressiyaya düşümlər. Nervopatoloqlar bu xəstəliyin diaqnozunu ilkin anlardan müəyyənləşdirib dava-dərmanlarla və psixoterapevllərlə müalicə etsələr də, xəstələrin sayı durmadan artır.

Kəlam depressiya və ümitsizlik haqqında çox şey deyir. Kəlamın açıqlamasına görə, depressiya adlandırdığımız hallarda hiss etdiyimiz ağrılar, yalnız günahdan sonra məruz qaldığımız fəlakətin nəticələri-dir. Romalılara məktubunun səkkizinci fəslində Pavel yazır ki, bütün xilqət bu lənətli, günahlı dünyadan əbədi qurtuluşu səbirsizliklə gözləyərək bu yükün altında «fəryad» edir.

Depressiyanın irsi meyliliklə və digər fizioloji faktorlarla əlaqəsi-ni öyrənmək üçün bir çox elmi və tibbi tədqiqatlar təşəbbüs göstərilib. Lakin çox şey hələ də öyrənilməmiş qalır. Hətta müxtəlif növ müalicələrin nəticələri də bizə bəlli deyil. Lakin dəqiq bilirik ki, depressiyanın fizioloji simptomları — nəşükürlük, məsuliyyətsizlik, təqsir, acılıqlar, bağışlamamaq, etibarsızlıq, öz hüquqlarını israrla tələb etmək, qəzəb, eqoistlik kimi simptomlar çox vaxt ruhani və qəlb xəstəliklərinin nəticəsində yaranır.

Əgər bu xəstəliyi doğuran əsas səbəblərə qarşı mübarizə aparmırıqsa, bu, bizim fiziki və ruhani sağlamlığımıza nüfuz edəcək. Bəzi hallarda dərmanlar depressiyanın simptomlarını bir qədər azalda bilər. Lakin əgər depressiyanın əsas səbəbi fiziki naxoşluq deyilsə, demək, dərmanların təsiri müvəqqəti olacaq. Düzdür, depressiyanın ciddi formasından əziyyət çəkən insanın xəstəliyinin əsas səbəbinin tapılmasına, onun özünə gəlməsinə və aydın düşünməsinə dərmanlar kömək edə bilər. Lakin elə bir dərman yoxdur ki, insanı ruhani xəstəlikdən azad edə bilsin. Təəssüf ki, bir çox insanlar problemin həllini dava-dərmanda axtarır. Nə qədər ki, insan öz daxili problemlərini həll etmir, onun həqiqi azadlığa nail olacağına ümid bəsləməsi mənasızdır.

Müqəddəs Kitabda, haqqında bəhs olunan insanların əksəriyyətinin depressiyadan əziyyət çəkməsini bilsəhiz, yəqin ki, heyrlənərsiniz. Onların hekayəsi bu xəstəliyin bir neçə səbəbini işıqlandırmağa kömək edə bilər.

Məsələn, padşah Axov ürəkdən arzuladığı bir şeyi əldə edə bilməyəndə, depressiyaya uğramışdı. Qonşusu Axava istədiyi torpağı satmayanda, o, bərk hiddətlənmişdi: «...evinə qaşqabaqlı və dilxor halda qayıtdı... O, yatağı üzərinə uzanıb üzünü çevirdi və yemək yəmədi» (1 Padşahlar 21:4). Axavın arvadı İzevel torpağa sahib çıxmaqda ərinə kömək edəcəyinə söz verərək ərini pis fikirlərdən yayındırmaq istədi.

İzevel dedi: «Qalx yemək ye, ürəyini sıxma. İzreelli Navotun üzüm bağını mən sənə verərəm» (1 Padşahlar 21:7).

Etiraf etməliyəm ki, şəxsi həyatımda emosional düşkünlük uğursuzluqlar nəticəsində yaranır. Bu an qəlbimin dərinliyində qəzəb əmələ gəlir, amma üzə vurmuram. Emosiyalarımı boğmağa çalışır və ümid edirəm ki, bu halımı kimsə görüb İzevel Axava kömək edən kimi, mənə kömək edəcək.

Yunusun hekayəsindən isə görürük ki, depressiya və özünüinti-har hissləri Allaha qəzəb nəticəsində yarana bilər. Yunusun fikrincə, Allah nineviyalıları layiq olduqları üçün cəzalandırmalı idi. Lakin belə olmadığı halda, «Bu iş Yunusun heç xoşuna gəlmədi və o hirs-ləndi. O, Rəbbə dua edərək dedi: ...indi isə Ya Rəbb, yalvarıram, mənim canımı al, çünki mənim üçün yaşamaqdansa, ölüm yaxşıdır» (Yunus 4:1-3). Rəbb isə qəzəblənərək Yunusu ifşa etdi: «Hirs-lənməyin yaxşı işdirmi?» (4:4) (başqa bir tərcümədə: «Hirs-lənməyə haqqın çatırmı?»).

Yunus ona kölgə verib sonradan quruyan ağaca görə də bərk qəzəblənmişdi. Bununla Allah peyğəmbərə göstərmək istəyirdi ki, onun depressiyasına səbəb — yaranmış vəziyyət yox, sadəcə Allahın planına qarşı çıxmağıdır.

Xanna dindar bir qadın idi. Lakin ərinin ikinci arvadı ilə aralarında olan gərgin münasibətlərə və arzusunun uzun müddət həyata keçmə-məsinə görə depressiyaya düşmüşdü. Onun ruhani əri Xannanı ürək-dən sevirdi. Naməlum səbəblərə görə Rəbb onun bətnini bağlamışdı. Ərinin ikinci arvadı Peninnanın asanlıqla hamilə qalıb uşaq doğma-sından sonra, Xannanın sonsuzluğa görə olan iztirabları getdikcə artmağa başladı. Peninna isə həmişə bu səbəbdən onun xətrinə dəyirdi:

Günüsü Peninna isə Xannanı Rəbb tərəfindən bətninin bağlanmasına görə həmişə ona sataşar və xətrinə dəyərdi. Bu illərlə belə davam edirdi. Xanna hər dəfə Rəbbin ibadətəhəna gedəndə, günüsü ona söz atar, Xanna da ağlayar, yemək yəmərzi.

1 Şamuel 1:6-7

Yaranmış vəziyyətdə Allahı görə bilmiriksə və ya Onunla müba-hisə etməyə girişiriksə, onda həm emosional, həm də ruhani zəif düşəcəyik.

Padşah Davudun həyatı isə göstərir ki, depressiyalarımızın səbəbi bəzən günahlarımızdan irəli gəlir. Bu, bəzən isə günahlı dünyada qaca bilmədiyimiz çətinliklər olur.

Zəburun 32-ci fəslində Davudun həm ruhani, həm də fiziki iztirabları əks olunub. O, Bat-Şeva ilə etdiyi günaha və Uriyanı öldürdüyünə görə tövbə edirdi:

Etiraf etməyəndə bütün gün nalə çəkmədən sümüklərim
taqətdən düşdü. Əlin üzərimdə gecə və gündüz ağırlaşdı,
sanki yayın quraqlığı məni taqətdən saldı.

Zəbur 32:3-4

Lakin Davud heç də həmişə günahları üzündən depressiyaya düşmürdü. Onun həyatında vaxtaşırı çətinliklər meydana çıxırdı ki, bunun da Davudun günahları ilə birbaşa əlaqəsi yox idi. O, ümitsizliyini bir çox məzmurlarında belə təsvir edirdi:

...Məni onların şər işləri sarsıdır... Mənə qorxu və titrəmə gəlib.
Canımı vicvicə bürüyüb...Göz yaşlarım gecə və gündüz qıdam olub.

Zəbur 55:3, 6-7; 42:3

Həyatda zərbələr ala-ala, Davud Allahı köməyə çağırmağı öyrəndi. O başa düşürdü ki, həqiqəti iqrar etmək çox vacibdir, Allahın xasiyyətini dərk etməklə təsəlli tapmaq olar:

Mənim qəlbim niyə qırılmışan? Niyə bu köksümdə təlaşlanırsan?
Ümidini yenə Allaha bağla, qoy Allaha-məni qurtarana şükr edim.

Köksümdəki qəlbim qırılıb, Ona görə Səni düşünürəm...
Rəbb mənə gündüz məhəbbət göstərir, Gecə isə həyatımın
Allahına etdiyim dua və ilahi dilimdən düşmür.

Zəbur 42:5-6, 8

Doktor Martin Loyd-Conson özünün «Ruhani depressiya» adlı kitabında bu ayələrdən istifadə edərək ruh düşkünlüyü keçirən insanlara müraciət edir:

Siz qəlbinizə söyləməlisiniz: «Nə üçün belə qırılmışan? Səni sıxan və rahatlıqdan məhrum edən nədir? siz heç bir şikayət etmədən, gileylənmədən

«ümidini Allaha bağla» deyib özünü ruhlandırmalısınız. Allahı, Onun təbiətini, sizin üçün gördüyü işləri və verdiyi vədləri həmişə xatırlamalısınız.

Yaqubun məktubunun sonuncu ayəsinə gözəl bir açıqlama var. Bu ayələr depressiyadan əziyyət çəkən insanlara praktikada tətbiq etmək üçün dəyərli məsləhət verir:

Aranızda məşəqqət çəkən varmı? Qoy dua etsin. Şad olan varmı?

Qoy mahnı oxusun. Aranızda xəstə olan varmı?

Qoy imanlılar cəmiyyətinin ağsaqqalarını çağırınsın.

Onlar da Rəbbin adı ilə üzərinə yağ sürərək onun üçün dua etsinlər.

Və imanlı dua xəstəni xilas edər. Rəbb onu ayağa qaldırar və o adam günah işlətmisə, əfv olunar. Beləliklə, günahlarınızı

bir-birinizə etiraf edin və bir-biriniz üçün dua edin ki, şəfa tapasınız. Saleh adamın duası çox güclü və təsirlidir.

Yaqub 5:13-16

Hər şeydən əvvəl bu ayələrdə göstərilir ki, hirsənmədən və yaşadığımız mühitdən asılı olmadan kömək üçün ilk öncə Rəbbə müraciət etməliyik. Tərəqqi etməyimizə və ya itirab çəkməyimizə, kədərimizə və ya xoşbəxtliyimizə, sağlamlığımıza və ya xəstliyimizə baxmayaraq, ilk addımımızda həmişə Allahı gözləməliyik. Çətinliklərə qalib gəlmək və hər şeylə təmin olunmağımız üçün Ondan kömək istəməliyik.

Lakin çox vaxt Rəbbi unuduruq. Hər hansı bir ağrı hiss edən kimi təsəlli tapmaq məqsədilə maddi mənbələrə üz tuturuq ki, bəlkə bunlar vasitəsilə ağrılardan azad olduq. Hər halda bizim üçün bizi dinləyən və halımıza acıyan rəfiqəmizə zəng vurmaq, Müqəddəs Kitabı açıb Allah qarşısında diz çökməkdən və Onun iradəsini öyrənməkdən daha asandır. Bizim üçün qəlb ağrısını qarınqululuq və yuxu ilə gizlətmək daha asandır, nəinki cismani təbiətdən qəti surətdə imtina edib Ruhda yaşayasan. Bizim üçün hisslərimizi televizorun səsküyündə boğmaq daha asandır, nəinki özünü həlimləşdirib qəzəbinə görə Allahdan və insanlardan üzr istəyəsən. Bizim üçün depressiyaya qarşı tabletlərdən istifadə etmək, yaranmış problemin səbəbini Allahdan soruşmaqdan daha asandır. Kim bilir, bəlkə də bu problemlər

naşükürlüyümüzün, tələbkarlığımızın yaxıd da güclü kinimizin nəticəsidir? Əl atdığımız dünyəvi vasitələr müvəqqəti rahatlıq gətirsə də, tezliklə onların təsiri bitəcək. Belə anlarda ən böyük ehtiyaclarımızın öhdəsindən yalnız «hər cür təsəlli verən Allah» gələ bilər.

Demək istəməzdim ki, Allahdan başqa əl atdığımız bütün mənbələr günahdır, xeyr. İki məktəbyaşına çatmayan və bir körpəsi olan ana yuxusunu almalıdır. Bəzən qidalanmağımızda dəyişikliklər etməklə əhvalımızı dəyişə bilərik. Bu da öz nöbəsinə emosiyalarımıza, ruhani vəziyyətimizə öz müsbət təsirini göstərir. Depressiyanın bəzi simptomlarını fiziki məşqlər vasitəsilə aradan qaldırmaq olar. Dostlarımız həqiqəti xatırlatmaqla bizə təsəlli verə bilər. Həkim depressiyaya səbəb olan xəstəliyi müalicə edə bilər. Qəlb və ruhani problemləri həll etmək məqsədilə peşekarlara və tabletlərə meyillik sonda milyonlarla qadını məyus edib və iflasa uğradıb. Onların lazımsız dərmanlardan istifadə etməsi isə vəziyyəti əvvəlkindən də pis edib.

Daha sonra yaqub qeyd edir ki, sınımış ürəyin şəfalanması prosesində İsa Məsihin bədənini — yəni cəmiyyət də böyük rol oynayır.

Son bir neçə ildə belə təsəvvür formalaşılıb ki, emosional və psixi pozğunluqların müxtəlif növlərindən əziyyət çəkən insanlara yalnız peşekarlar kömək edə bilər. Hətta bəzən pastorlar belə kömək üçün özlərini kifayət qədər təcrübəsiz bildiyindən, insanları peşekar psixoloqların psixoterapevlərin və psixatrların yanına göndərirdər.

Bu o demək deyil ki, peşekarların heç bir faydası yoxdur. Əlbəttə, əgər onların məsləhətləri Allahın Kəlamı və Onun əmrləri üzərində qurulubsa, nəşə bir xeyir əldə etmək mümkündür. Amma gəlin yaddan çıxartmayaq ki, Allah Məsihin Bədənini ümidsizlər və ehtiyacı olanlar üçün planlaşdırıb. İztirab çəkən insanların yaralarını Allahın Sözü vasitəsilə sağaltmaq bizim üçün çox vacibdir.

Beləliklə, Yaqub deyir ki, iztirab çəkirsinizsə, qəlbizin ağrıyarsa, İsa Məsih İsmilə, Məsihin bədənini lütf içində sizə xidmət göstərməsinə icazə verin. Dua edəndən sonra təşəbbüsü əlinizə alıb, ehtiyaclarınızı dostlarınızla, xüsusilə də ruhani liderlərlə bölüşün. Sizin üçün dua etmələrini onlardan xahiş edin. Emosional xəstəliyinizdən və bu xəstəliyə səbəb olan günahlarınızdan tövbə edin və Məsihin Bədənini qarşısında məsuliyyət daşımağa hazır olun.

Emosiyalardan söz düşərkən yaddan çıxartmayın ki, məsihçi həyatının məqsədi, gözəl əhval — ruhiyyədə olmaq deyil. Allah vəd verməyib ki, Onun davamçıları hər cür neqativ emosiyalardan azad olacaq. Əksinə, nə qədər çox cismani bədəndə yaşasaq, bir o qədər də ağrı və çətinliklərlə üzləşəcəyik.

Növbəti fəsildə bizə bir daha aydın olacaq ki, həyatımızda hər şeyin yaxşı olması üçün yox, Allahı izzətləndirmək və Onun xilas planına maneçilik törətməmək üçün çalışmalıyıq. Qalan hər şey ötüb keçəcəkdir. Həqiqi sevinc, bu məqsədə sadıqlıyı qorumaqdır.

YALAN

HƏQİQƏT

32. HİSSLƏRİM MƏNİ ALDATMIR.

- Hisslərə həmişə etibar etmək olmaz. Adətən onların realılıqla heç bir əlaqəsi olmur və onlar asanlıqla məni aldada bilər.
- Həqiqətə əsaslanmayan hər bir hissi qəti surətdə özümüzdən kənarlaşdırılmalıdır.

33. MƏN ÖZ EMOSİYALARIMA NƏZARƏT EDƏ BİLMİRƏM.

- Emosiyalarım məni idarə etməməlidir.
- Mən həqiqəti dərinləndirəndən araşdırmalı, hər bir fikri həqiqətə tabe etdirməli və emosiyalarımı idarə etməyi Allaha həvalə etməliyəm.

34. MƏNDƏ HORMO- NAL DƏYİŞİKLİK BAŞ VERƏN KİMİ, ÖZÜMƏ NƏZARƏTİ İTİRİRƏM.

- Hisslərimdən asılı olmayaraq, Allahın mərhəməti sayəsində sərbəst qərar verə bilərəm.
- Günahə və insanlara qarşı kobud rəftara bəraət yoxdur.
- Həyatımın hər bir dövrü (fiziki və emosional) məni Yaradanın nəzarəti altındadır. O, qayğıma qalır və həyatımdan xəbərdardır.

35. DEPRESSİYA HƏR ŞEYDƏN ƏVVƏL DƏVA-DƏRMANLA VƏ PSIXATORA MÜRACİƏT ETMƏKLƏ MÜALİCƏ OLUNMALIDIR.

- Depressiyanın fiziki və emosional simptomları həll edilməsi vacib olan ruhani problemlərin nəticəsi ola bilər.
- Əgər mənim depressiyam fiziki xəstəliklərlə əlaqədar deyilsə, onda dərman və terapiya məni iztirablardan qurtara bilməyəcək.
- «Hər zaman yaxşı əhval — ruhiyyədə olmalıyam» Bu şüarı təsdiqləyən qanun yoxdur. Hisslərimdən asılı olmayaraq Allaha şükr edə, Ona qulaq asa və insanlara xidmət edə bilərəm.
- Allahın Sözü, Müqəddəs Ruh, Onun vədləri və Məsihin Bədəni — bütün bu sadalananlar emosional ehtiyaclarımızı ödəməyə qadirdir.

1. Allahla RAZILAŞIN.

Emosiyalar haqqında hansı yalana inanmısınız?

2. Məsuliyyəti öz üzərinizə GÖTÜRÜN.

İnandığınız yalan həyatınıza (münasibətlərinizə və əməllərinizə) öz təsirini necə göstərib?

3. Həqiqəti İQRAR EDİN.

Yuxarıda göstərilən həqiqətləri ucadan oxuyun. Onlardan hansı indi sizin üçün daha aktualdır?

Allahın Sözü vasitəsilə əqlinizi kökündən dəyişin. Növbəti ayələri ucadan oxuyun. Bu ayələr emosiyalarınızın öhdəsindən gəlmək üçün sizə hansı vasitələri təklif edir?

Filipililərə 4:4–8

Koloslulara 3:1–4

Yeşaya 26:3–4.

Yeşaya 50:10.

4. Həqiqətə əsaslanaraq HƏRƏKƏT EDİN.

Həqiqətə uyğunlaşmağınız üçün hansı addımları atmağınız gərəkdir?

5. Həqiqətdə irəliləmək üçün Allahdan kömək DİLƏYİN.

Ata, mənə verdiyin emosiya ənamına görə Sənə minnətdaram. Zövq ala bildiyimə, yaxşılığa sevindiymə və hətta ağrını yaşadığıma görə Sənə çox sağ ol deyirəm. Yaxşı başa düşürəm ki, bu süquta uğramış dünyada əzab-əziyyətdən qaçmaq mümkün deyil. Həqiqətə uyğun olub olmadığını düşünmədiyim hisslərə üstünlük verdiymə görə, Sənin qarşında tövbə edirəm. Demək olar ki, tez-tez Sənin Müqəddəs Ruhunun yox, öz hisslərimin və yaşadığım müşitin təsiri altına düşürəm. Çox sağ ol ki, mənim emosiyalarımın asılı olmayaraq Sənin həqiqətin əbədi və dəyişilməzdir. Hər zaman, xüsusilə də çətinliklərdə və göz yaşlarım içində, təşviş və itkilərdə Sənə güvənməyimə kömək et. Duyğularımdan asılı olmayaraq Sənə qulaq asmağa mənə yardım et. Bütün fikirlərimi sənə cəmlədiyim vaxt verdiyin sülhə görə Sənə minnətdaram. İsa Məsih İsmilə Amin!

YAŞAYIŞ MÜHİTİ HAQQINDA

Əziz gündəlik,

Bu il necə də çətin keçdi! Qabilin nəvələrindən biri, atası ilə işlədiyi tikintidə hüdürlükdən yerə yıxılmışdı. Deyəsən, o, çox ciddi zədə alıb. Qabil və onun ailəsi ilə elə də get-gəlişimiz olmadığından nəticəmiz haqqında ətraflı məlumata malik deyilik. Bizim münasibətlərimiz hələ də gərgin olaraq qalmaqdadır. Çünki keçmişlə bağlı xatirələr indiyədək mənə əzab verir.

Bu il məhsulumuz da zəif oldu. Bizi dolandırmaqdan ötrü Adəm gecə-gündüz işləyir. Evə gələndə isə o qədər yorğun olur ki, mənimlə danışmağa və ya ev işlərində mənə kömək etməyə təqəti belə çatmır.

Bu müddət ərzində ona əsl dayaq olduğumu etiraf etmək istərdim. Amma indi problemlərim başımdan aşır və onları həll etməkdə də gücsüzəm. Üstəlik, dörd uşağımız hələ də bizimlə yaşayır. Həyatımız demək olar ki, tamam qarmaqarışıqlıq içindədir. Ərimin, uşaqlarımın, nəvələrimin qayğısına qalıb, həm də evdarlıqla məşğul olmaq, eyni zamanda da özümə necə vaxt ayıracağımı heç cürə yaxın edə bilmirəm.

Hərdən də elə yoruluram ki, qabağıma çıxan hər kəslə dalaşmağa başlayıram, hirsimi Adəmin və uşaqların üstünə tökürəm. Sonra da hərəkətlərimə görə bərk xəcalət çəkirəm. Necə deyərlər, mən artıq bezmişəm.

Çoxdandır ki, Adəmlə birgə istirahət etmirik. Bəzən evdən qaçıb hardasa başqa yerdə azacıq da olsa, dincəlmək istəyirəm. Bəlkə də bu, hamımız üçün yaxşı olardı. Artıq deyəsən, nəşə dəyişiklik etmək vaxtı çatıb.

Bu, «ən dəhşətli günlərdən biri idi». Yəqin sizin həyatınızda da belə uğursuz günlər olur. Ola bilsin, siz Cudit Vorstun «Alexandr and Horrible, No Good? Very Bad day» («Aleksandr və müdhiş, axmaq və mənasız bir gün») kitabında bu haqda daha ətraflı oxumusunuz. Məlum olduğu kimi, yazıq Aleksandr ancaq uğursuzluqlarla rastlaşdı:

Axşam ağzımda saqqız yuxuya getmişdim. Səhər a yılında isə saqqız saçlarıma yapışmışdı; Səhər tezdən yuxudan duran kimi, ayağım təsadüfən skeytborda toxundu və şappıltı ilə yerə dəydim; Sonra açıq su kranında svitirimi əlimdən çanağa saldım... Beləcə o dəqiqə anladım ki, bu gün məni müdhiş, axmaq və mənasız bir gün gözləyir.

Bəli, o, doğrudan da haqlı idi. Həmin gün Aleksandr üçün məktəbdə də çox dəhşətli keçdi, diş həkiminə və ayaqqabı dükanına baş çəkməklə də əbəs yerə vaxt itirdi. Amma bu da hələ son deyildi.

Nahara lobyə bişirilmişdi. Tərslikdən də lobyanı xoşlamıram.

Televizorda öpüş səhnələri göstərilirdi. Mən isə kimlərinə öpüşmə-yi ini seyr etməyi sevmirəm.

Vannadakı su həddindən artıq isti idi, sabun gözlərimə doldu, mən gecə paltarımı geyməli oldum, ancaq bu paltardan heç xoşum gəlmirdi. Yatmaq istəyəndə isə Nik mənə hədiyyə etdiyi yastığı əlimdən aldı; Sonra gecə-lampam yandı, üstəlik də dilimi dişlədim.

Pişiym mənimlə yox, Entoni ilə yatmaq istədi. Bu, necə də müdhiş, axmaq və mənasız bir gün idi.

Günün sonunda kefsiz halda ah çəkib «böyüyəndə Avstraliyaya köçəcəm» deyən bu balaca oğlanı kim qınaya bilər?

Aleksandr bunları yaşayan yeganə insan deyil. Yəqin hər kəsdə belə bir istək olub ki, Allah onu heç kəsin yaşamadığı bir adaya yerləşdirsin. Zəburun müəllifi də bir dəfə məhz bu haqda dua edirdi. Onun fikrincə, hamı ona qarşıdır və bu, onun üçün çox dözülməz idi:

Dedim: «Kaş göyərçin kimi qanadlarım olaydı... Bu sərt yellərdən, qasırgılardan daldalanmaq üçün tez bir yerə gedəydim».

Zəbur 55:6, 8

Allah bu dünyanı yaradıb qurtardıqdan sonra, ona baxıb «Yaxşıdır» dedi. O zaman bu kainat — ən kiçik molekuldan tutmuş əzəmətli qalaktikaya qədər hər şey ideal qaydada idi. Dünyada gözəl harmoniya hökm sürürdü. Nə təşviş, nə xəstəlik, nə konflikt, nə də ki, məyusluq mövcud idi.

Məlumdur ki, Adəmlə Həvva ideal dünyada yaşayaraq həyatdan zövq alırdılar. Onların ilk evinə hətta Marta Styuart (ABŞ-in məşhur teleşou aparıcısıdır; yaşayış evləri, təmir, bağ, otaq bitkiləri və ümumiyyətlə ideal həyat üçün lazım olan şəraitlər üzrə peşəkar dizaynerdir) da qibtə edə bilirdi.

Bir sözlə, hər şey gözəl idi. Heç nəyi təmir etməyə ehtiyac yox idi. Heç kim heç yerə gecikmir, yorulmur və əsəbləşmirdi. Heç kəs borca girmir, iztirab çəkmir, xəstələnmir və ölmürdü. Heç kəs heç kimin nə xətrinə dəyir, nə də ondan inciyirdi. Heç kim bir-birilə mübahisə etmirdi. Buna görə də nə həkimlərə, nə vəkillərə, nə psixoloqlara, nə də ki, seksopotoqlara ehtiyac duyulurdu.

Lakin Həvva iblisin yalanına qulaq asıb onunla razılaşandan sonra, hər şey bir andaca dəyişdi. Bir vaxtlar asanlıqla bəhrə verən torpaq, indi alaqlardan və tikanlardan təmizlənməli, alın təri ilə becərilməli idi ki, yeməyə nəşə hasil etsin. Dünyaya uşaq gətirmək qadının həyatında ən sevincli və təbii bir hadisə kimi planlaşdırılmışdı. Amma indi bunun üçün qadın doğum sancısı və ağrılar çəkməlidir.

Alaq otlarından və doğum sancısından başqa insanların həyatında...

qorxu, utancaqlıq və təqsir dolu hisslər;

məyusluq;

dava-dalaş və məhkəmə çəkişmələri;

göz yaşları və əsəb gərginliyi;

qasırgılar, subasmaları və zəlzələlər;

zorakılıq və cinayət;

yoxsulluq, aclıq, irqçilik və müharibələr;

artrit və xərçəng

kimi bəlalər peyda oldu.

Dünyaya daxil olan yalan özü ilə müəyyən nəticələr gətirdi. Stəkandakı suya düşmüş mürəkkəb damlası bütöv suyu boyadığı kimi, günah da insanları və onların məskunlaşdığı ərazini tamlığı ilə

«boyayır». İnsanların əksəriyyəti yaşayış mühiti və iztirabları haqqında təlqin olunan yalanın təsiri altına düşdüyündən, məyusluq, qəzəb və ümitsizlik içində yaşayırlar.

Həyatda iztirab çəkməsəydim, mən tamam başqa insan olardım

Yaxşı yadımdadır, bir neçə il bundan əvvəl, ikiyaşlı uşağı və biryaşında əkizləri olan gənc ana, mənə bərk şikayətlənmişdi: «Əkizlər doğulmayana qədər mən çox səbirliydim». Dünyadakı bir çox insanlar kimi, bu qadın da bizim formalaşmağımızda mühitin böyük rol oynadığına inanırdı. Hər şeyi mühitlə əlaqələndirmək, xasiyyətimizdəki pis xüsusiyyətlərin günahını onda axtarmaq yanlış bir fikirdir. Bəlkə siz də bir zamanlar mənim kimi deyirdiniz: «O, sadəcə məni özümdən çıxartdı». Əslində isə tamam başqa bir şeyi nəzərdə tutur-sunuz: «Ümumiyyətlə, mən xeyirxah, zərif, təmkinli, sevgi və Müqəddəs Ruhla dolu bir qadınam. Amma... o, elə bir hərəkət etdi ki, siz heç bunu təsəvvürünüzə belə gətirə bilməzsınız».

Biz «əgər uşağım fəni su ilə doldurmasaydı və kərə yağını qonaq otağındakı bütün mebellərin üstünə yaxmasaydı, mən özümdən çıx-mazdım» və ya «əgər uşaqlıqda valideynlərim məni danlayıb yara-maz olduğuma məni inandırmasaydılar, bəlkə də nigahım uğurlu alı-nardı» yaxud da «ərim məni atıb başqasının yanına getməsəydi, mən bu qədər bədbəxt olmazdım» deyirik.

Bununla isə sanki demək istəyirik ki, «bu cür olmağımıza insanlar və mühit günahkardır». Bizə görə əgər yaşadığımız mühit (tərbiyə və ətrafımızdakılar) başqa cür olsaydı, biz də tamam başqa insanlar olardıq. Yəni, daha çox səbirli, sevgi dolu, məmnun. Beləcə bizimlə yaşamaq daha nisbətən asan olardı.

Əgər hər şeydə mühiti günahlandırırıqsa, demək, biz qurbanlarıq. İblis də bizə məhz bu fikri təlqin edir. Bir halda ki, biz qurbanlarıq, onda əməllərimizə görə də cavabdeh deyilik. Lakin Allah deyir ki, biz başqalarının yox, məzh öz günahımıza və həyatımıza görə cavab-dehlik daşıyıraq.

Əslində isə bizi dəyişən mühit deyil. Mühit yalnız iç üzümüzü açığılayır. Sitat gətirdiyim o ümitsiz ana dərk etmirdi ki, heç vaxt

səbrli olmayıb. Özünü olduğu kimi görməsi üçün, Allah şərait yaratmayana qədər o, bunu dərk etmirdi. Təbii ki, dərk edəndən sonra, qadın tamamilə dəyişdi:

İblis bizi «mühit dəyişilsə, biz də dəyişilərik» yalanına inandırmaq istəyir. Bu yalana inanmaqla da biz «kaş ki...» oyununun oyunçusuna çevrilmiş oluruq:

Kaş ki, köçməyəydik...

Kaş ki, valideynlərimizə yaxın yaşayaydıq...

Kaş ki, evimiz bir qədər iri olaydı (iri şəkaf, yer bolluğu)

Kaş ki, çoxlu pulumuz olaydı...

Kaş ki, ərim az işləyəydi...

Kaş ki, ərə gedəydim...

Kaş ki, başqasına ərə gedəydim...

Kaş ki, uşaqlarım olaydı...

Kaş ki, bu qədər uşağım olmayaydı...

Kaş ki, uşağımı itirməyəydim...

Kaş ki, ərim ünsiyyətçi bir insan olaydı...

Kaş ki, ərim ruhani lider olaydı...

Başqa mühitə düşməklə xoşbəxt olacağımızı düşünəndə, biz öz-özümüzü aldadıq. Əgər indiki vəziyyətimizdə xoşbəxt deyiliksə, çətin ki, nə vaxtsa xoşbəxtliyə nail olaq.

XIX əsrdə yaşamış yazıçı Elizabet Prentissin əri yeni işə təyin olduğundan, onlar Nyu-Yorkdan Çikaqoya köçməli oldular. Onun üçün başqa şəhərə köçmək — dostlarından ayrılmaq və zəif sağlamlığını təhlükə altına qoymaq demək idi. Rəfiqəsinə ünvanladığı məktubunda o yazırdı:

Biz yalnız Allahın iradəsini bilmək istəyirik. Ötən qışın çətinliyini yaşamaq, xoşbəxtliklə yaşayış mühiti arasında heç bir əlaqə olmadığını mənə öyrətdi. Belə ki, imarətdə bədbəxtlik, daxmada isə bəxtiyarlıq içində yaşamaq olar... Bəlkə də çəkdiyimiz acılar, bu dünyada qərib və gəlmə olduğumuzu anlamaq üçün idi.

Eynilə bu cür təəssüratlarla Corc Vaşinqtonun arvadı Marta, rəfiqəsi Meri Uorrenə ünvanladığı məktubunda bölüşür:

İndi başa düşmüşəm ki, xoşbəxtliyimiz və ya bədbəxtliyimiz daha çox mühitdən yox, əhval — ruhiyyəmizdən asılıdır. Ona görə də hər bir vəziyyətdə xoşbəxt olmağa çalışıram.

Həvari Pavelə məlum idi ki, düşdüyü hər bir vəziyyətdə o sevinə, məmnun qala və səmərə gətirə bilər. Çünki onun sevinci və əminamanlığı yalnız Allaha olan sevgisindən və sadıqlıyından, eləcə də Onunla olan münasibətlərindən asılı idi. Buna görə də Pavel deyirdi:

...Yaşadığım şəraitdən məmnun qalmağa alışmışam.
Mən yoxsulluq şəraitində də yaşamağı bacarıram.
Hər şeydə və hər şəraitdə tox olmaq və ac qalmaq,
fırvan yaşamaq və ehtiyac duymaq sirrini öyrənmişəm.

Filipililər 4:11-12

Pavel yaxşı bilirdi ki, biz mühiti dəyişə bilmərik, amma bu o demək deyil ki, mühit bizi təsir altına sala bilər.

Həyatımızı müdrik, sevən və qüdrətli Allaha etibar edə bilərik. O, hər bir çətinliyi aradan qaldırmağa qadirdir. Hər bir çətinliyin həyatımıza daxil olmamışdan öncə, Allahın sevimli əlindən keçdiyini və bu çətinliyin Onun planının bir hissəsi olduğunu dərk etsək, həyatımızı sevinc, sülh və sabitlik bürüyər.

Mən iztirab çəkməməliyəm

Bir çox müasir təbliğçilər günahkarlara vəd verirlər ki, onlar İsanı qəbul etməklə əbədi rahatlıq, sevinc tapacaqlar, göylərdəki əbədi həyatı qazanacaqlar və bu dünyadakı həyatlarında çiçəklənmə başlayacaqdır. Əsl şagirdlikdən və çarmıxı daşımaqdan məhrum edən bu cür təlim, ruhani həyatda mübarizə aparmaq istəməyən zəif, iradəsiz «şagirdlər» araya-ərsəyə gətirir. Belələrinin həyatında qaçılmaz imtahanlar və qəm-qüssə başlayan kimi, onlar şikayətlənir, ağlayıb sızlayır və bir kənara çəkilirlər. Çəkdiyimiz iztirablara layiq olmadığımızı təlqin edən iblis, bizi Allahdan inciməyə, Onun kamil iradəsinə və planına qarşı çıxmağa təhrik edir. Lakin Rəbb İsa və Onun

ardıcılıları olan həvarilər bizi çarmıxı daşımağa çağırıblar. Həmçinin bu çağırış bizi müharibəyə və iztirablar çəkməyə çağırır.

Həvari Pavel öyrədir ki, hər bir imanlının iztirablarla üzləşməsi qaçılmazdır: «...biz Allahın Səltənətinə çox əziyyətlərlə girməliyik» (Həv. İş. 14:22).

Çində kommunistlər hakimiyyətə gələndə, Artur Metyuz orda missioner kimi xidmət edirdi (1938-ci ildən 1949-cu ilədək). O, həmin dövr üçün Çində sonuncu missionerlərdən biri idi. 1953-cü ildə O, dördillik ev həbsindən sonra, arvadı və qızı ilə birlikdə Çini tərk etdi.

Onun kitablarında da qətiyyət, özünü inkar etməyə hazırlıq və məşəqqətlər içində Allaha izləmək əks olunub:

Biz mühitin planlarımıza və rahatlığımıza necə təsir göstərəcəyi mövqeyindən yanaşmağa meylliyik. Elə bu nöqteyi — nəzərdən də qərarlar qəbul edirik. Problemlə üzləşən kimi dərhal Allahın yanına qaçıırıq. Ona görə yox ki, baş verənlərdə Onun iradəsini öyrənmək istəyirik. Allaha o məqsədlə yanaşıırıq ki, bizi bu xoşagəlməz vəziyyətdən qurtasın. Bizim üçün rahatlıq, evimizə gələn çətinlik sayəsində icra olunan Allahın planından daha vacibdir.

Reallıqdan qaçan nəsil elə güman edir ki, Allahın xeyir duasına sübut-təhlükəsizlik, tərəqqi, fiziki sağlamlıqdır. Buna görə də həyatımızda iztirab və məşəqqətlər başlayan kimi, biz Onun gizli məramını və niyyətini düzgün anlamırıq.

Allaha etibar etməriksə və Onun xeyirxah niyyətinə inanmırıqsa, üzləşdiyimiz iztirablara mütləq müqavimət göstərəcəyik. Ancaq on altıncı əsr puriton yazıçısı Uliyam Lounun sözləri ilə desək, biz sevinclə hər bir iztirabı təqdis və Allaha daha da yaxınlaşmağımız kimi qəbul etməyi öyrənməliyik:

Hər bir çətinliyi, məyusluğu, xəstəliyi, narahatlığı, imtahanı, zülməti, eləcə də tənhalığı özün üçün ölmək və Xilaskara yaxınlaşmaq xeyir duası kimi sevinclə qəbul et.

Allah müvəqqəti xoşbəxtliyimizdən daha çox müqəddəs olmağımız üçün çalışır. O, yaxşı bilir ki, müqəddəs olmadan həqiqi xoş-

bəxtlik əldə etmək mümkün deyil. Əzab — əziyyət çəkmədən müqəddəs olmaq qeyri — mümkündür. Hətta İsa Özü də bu dünyada olarkən izah olunmaz bir tərzdə «ələmlərlə kamala yetişdi» (İbraniyə 2:10) və «Oğul olduğu halda çəkdiyi iztirablarla itaətli olmağı öyrəndi» (İbran. 5:8). İsrarla İsaya bənzəmək istəyirik, amma buna nail olmağın yeganə yolunu isə inkar edirik.

Əhdi — Cədidin bütün müəllifləri etiraf edirlər ki, iztirab çəkmədən həyatda təqdisin və xilasın bəhrəsini görmək mümkün deyil. Hətta Peter təkid edir ki, iztirablar — bizim çağırışımızdır. Bu iztirablar yalnız seçilmiş müqəddəslərin və Məsih uğrunda şəhid olanların deyil, həm də Allahın hər bir övladının çağırışıdır: «Ona görə ki, siz bunun üçün çağırıldınız. Çünki Məsih də bizə bir nümunə qoyaraq bizim üçün iztirab çəkdi ki, biz Onun izləri ilə gedək» (1 Peter 2:21).

Həqiqi sevinc ağrıların yoxluğunda yox, bizi Məsihin hüuru ilə təqdis edən iztirablarımızdadır. Bu proses günlərlə, həftələrlə, aylarla və illərlə davam edə bilər. Lakin bu zaman yaddan çıxartmayaq ki, biz Onun vədlərinə malikik.

Bizi Msihdə Özünün əbədi izzətinə çağırmış, hər cür lütf verən
Allah Özü, siz qısa bir müddət əzab çəkdikdən sonra,
sizi mükəmməlləşdirəcək, möhkəmləndirəcək,
qüvvətləndirəcək və sarsılmaz edəcəkdir.

1 Peter 5:10

Belə getsə, həyatım heç vaxt dəyişilməyəcək, bu iztirablar da ömürlük davam edəcək

Bu yalan bir çox qadınları ümitsizlik zindanında buxovlayıb.

Lakin sizin ağrılarınız, istər fiziki iztirablarınız, zorakılıqla bağlı xatirələriniz, çətin nigahınız, istərsə də övladınızın düz yoldan dönməsinin ağrısı olsun, uzun müddət davam etsə də əbədi sürməyəcək. Bu dünyada çəkdiyiniz iztirablar ömrünüz boyu davam edə bilər. Amma bütün ömür — hələ əbədiyyət demək deyildir.

Rəbbi görəni kimi bütün kədərimiz unudulacaq.

Bir neçə gün bundan əvvəl, bir qadın məsləhət məqsədilə mənə zəng etmişdi. Onun nigahında ciddi problemlər yaranıbmış. Axırıncı

ailəsində nə vaxt əmin — amanlıq olduğunu qadın yadına belə sala bilmirdi. Hər hansı dəyişikliyə də ümidi yox idi. Söhbət zamanı qadının sözləri mənə bərk toxundu: «Əgər bu, bütün ömrüm boyu davam edəcəksə, eybi yox, qoy belə olsun. Bilirəm ki, vaxt məduddur, əbədiyyənin isə sonu yoxdur. Bu dünyada yaşadığımız bir gün ekranda kiçik zərrəcik kimi görünəcək». Qadın öz taleyi ilə barışan bir insan kimi danışmırdı. Hər şeyin dəyişilməsini o, ürəkdən arzulayırdı. Amma alovdan keçməsinə baxmayaraq, məsələyə əbədilik nöqtəyi — nəzərdən yanaşması, onun sadıq qalmasına kömək edirdi.

Başqa bir qadın isə bir neçə il bundan əvvəl, konfransdan sonra mənə yaxınlaşıb dedi: «Həyat yoldaşına sadıqlıq göstərmək barədə söylədiklərinizə görə sizə minnətdarlıq etmək istəyirəm». Sonra isə qadın öz əhvalatından söz açdı. Artıq qırx ildir ki, o, zalım bir insanla ailə qurub. Qadın dedi: «Bu illər ərzində məsihiçilər də daxil olmaqla, hamı mənə məsləhət görürdü ki, ərimdən boşanım. Lakin həmişə boşanma haqda düşünəndə, Allah nədənsə nıgah mərasimində verdiyim andı yadıma salırdı. Mənə elə gəlirdi ki, ərimi tərک etməyə haqqım çatmır». Bir qədər susduqdan sonra, qadın yenidən sözüne davam etdi: «Səbr etdiyimə görə çox sevinirəm. Bir il bundan əvvəl, nəhayət ki, ərim Allaha iman etdi və Allah da onu tamamilə dəyişdi. Ancaq bu da hələ son deyil — göz yaşları içində dedi: — siz təsəvvür edə bilməzsiniz, çəkdiyim bu ıztırlar mənə necə dəyişdi».

Yer kürəsinə o qədər bağlanmış ki, əksəriyyətimiz üçün qırx il — əbədiyyət qədər uzun gəlir. Elə problem də bundadır ki, bu qədər uzun müddət ərzində ıztırlara qatlaşmağı biz təsəvvürümüzdə də gətirə bilmərik. Kaş ki, qırx il və ya hətta daha uzun illərin əbədiyyətlə müqayisədə heç nə olduğunu görməyi bacaraydıq!

Allahın Kəlamı vəd verir ki, ıztırlarımız nə qədər uzun sürsə də, əbədi olmayacaqdır:

Buna görə də biz ruhdan düşmürük... Amma müvəqqəti və yüngül sıxıntılarımız bizim üçün ağırlıqda heç bir şeylə müqayisə edilməz dərəcədə böyük, əbədi bir izzət hasil edir. Çünki biz görünənə deyil, görünməyə baxırıq. Çünki görünən müvəqqəti, görünməyən isə əbədidir.

2 Korinfilərə 4:16-18

Belə düşünürəm ki, indiki müvəqqəti iztirablar bizə
izhar ediləcək izzətlə müqayisəyə dəyməz.

Romalılara 8:18

Kimin bir gecə gözündən yaş tökülərsə,
onun üçün sübh tezdən sevinc doğar.

Zəbur 30:5

Sizin göz yaşlarınız aylarla, hətta illərlə davam edə bilər. Allahın övladı olduğunuz halda, bu əbədi sürməyəcəkdir. Allah iztirablarımızın sonunu dəqiq müəyyənləşdirib. Bu iztirablar, Onun lazım bildiyindən bir dəqiqə belə artıq davam etməyəcəkdir. Allah Öz müqəddəs, əbədi məqsədinə çatən kimi iztirablarımız bitəcəkdir.

Hətta bu dünyada rahatlıq tapmasaq da, Allah kəlamında bizim üçün yüzlərlə vəd var: bir gün iztirabların sonu gələcək, iman gözlə görünən olacaq, zülmət nura çevriləcək, sadıqlığımız əbədi sevincə mükafatlandırılacaq. O, vəd verir ki, gözəl günlərin birində:

Səhra və quru torpaq sevinəcək, Çöl şadlanacaq,
nərgiz kimi çiçəklənəcək, hər yan gül açacaq, şadlanacaq,
sevincdən nəğmə oxuyacaq... Rəbbin satın alınmış adamları qayıdacaq,
sevincə nəğmə deyərək Siona gələcək. Üzlərində əbədi sevinc olacaq,
onlar fərəh və şadlıq tapacaq, kədər və qəm-qüssə yox olacaq.

Yeşaya 35:1, 10

Pis ruhi qüvvələr başımızın üstünü alsada, son sətirlər artıq yazılıb — Qələbə Allahındır! Gələcəyə inam — bizə ümid və yaşamağa güc verir.

Mən artıq dözə bilmirəm

Bizi bu yalana inandırmaqdan ötrü, iblis var qüvvəsini sərf edir. O, yaxşı bilir ki, bu yalana inanmaqla, ümitsizləşir və daim məğlubiyətə uğrayır. Bir qadın yazırdı:

Bir yaşında əkiz oğlanlarım var. Artıq iki aydır ki, onlarda xroniki otit və soyuqdəymə əmələ gəlir. Onlar həmişə ağlayıb

sızıldayırdılar. Dəfələrlə öz-özümə, ərimə, mənə dinləməyə hazır olan hər kəsə deyirdim ki, artıq dözə bilmirəm. Bu yalan get-gedə peyğəmbərliyə çevrildi. Vəziyyətim daha da pisləşdi. Nəhayət özümdə güc taparaq dedim: «Bəli, mən buna dözməyi bacaracam və öz analıq borcumu yerinə yetirəcəm». Beləliklə də gərginliklər və streslər qeybə çəkildi.

Bəzən bizə elə gəlir ki, bu cür yaşamaq artıq mümkün deyil. İblisin hər cür yalanına qalib gəlməyin açarı yalanı üstələyə bilən həqiqətdir. Emosiyalarımıza və çətinliklərimizə baxmayaraq, Allahın Sözü deyir: «...lütfüm sənə yetər...» (2 Kor. 12:9). Demək olar ki, bu ayəni hamımız əzbərdən bilirik. Amma iş imtahanlara və çətinliklərə gəlib çatanda, çox az adam tapılar ki, bu sözlərə inanmış olsun. Yəni, daha çox «artıq dözə bilmədiyimizə» inanırıq:

- Xəstə uşağın carpayısı önündə daha bir yuxusuz gecə keçirtməyə heç cürə dözə bilmərəm.
- Artıq ərimlə bir yerdə yaşaya bilmərəm.
- Qaynanamın mənə bir də təhqir etməsinə dözə bilmərm.
- Üç yeni yetmə övladın və xəstə ananın təkbaşına öhdəsindən gəlməyə daha gücüm çatmır.

Buna inanmaq istəsəm də, istəməsəm də, əgər mən Allahın övladımsa, demək, «Onun lütfü mənə yetər» (Əlbəttə, bir şərtlə ki, boynuma artıq məsuliyyət götürməmiş olum. Əgər onlar Allah tərəfindən mənə verilibsə, onda Onun mərhəməti sayəsində bu məsuliyyətin öhdəsindən gələcəm).

Həyatımızın hər bir anı, qarşılaşdığımız hər bir çətinlik, hər bir iş, hər bir ehtiyac və hər bir uğursuzluq üçün Onun lütfü yetər.

Yorğun düşdüyüm və işimi görüb qurtara bilməyəcəyimi yəqin etdiyim anlarda, Onun lütfü mənə yetər.

Əzizlərim və iş yoldaşlarım tərəfindən əsəbləşdirildiyim vaxt, Onun lütfü mənə yetər.

Qəzəbimi başqalarının üstünə tökməklə imtahana uğradığım anlarda, Onun lütfü mənə yetər.

Ailəmi dağıdıb özümü kobud və sətr apardığım anlarda, Onun lütfü mənə yetər.

Qəlbim dərddən və itki həsrətindən parçalananda, əzizimin məzarı önündə dayananda, Onun lütfü mənə yetər.

Allahın lütfü nə üçündür? Sizin övladınız Allahdan uzaq düşüb? Siz ciddi xəstəliyə tutulmusunuz? Əriniz sizi sevmir? Pula ehtiyacınız var? Atasız üç uşaq böyüdürsünüz? Ev kirayəsini ödəmək üçün pulu hardan alacağınızı bilmirsiniz? İşinizi itirmisiz? Başqa şəhərə köçmüşünüz və heç kəslə tanışlığınız yoxdur? Cəmiyyətiniz parçalanma təhlükəsi ilə üzləşib? Siz tamamilə tənhasınız? Siz özünüzü təqsirkar bilirsiniz? Hansısa bir dərmandan asılı vəziyyətə düşmüşünüz? Hormonal dəyişikliklərə məruz qalmısınız?

Özünüə uyğun gələn variantı yazın. Yaddan çıxartmayın ki, hansı vəziyyətdə olmağınızdan asılı olmayaraq, Onun lütfü sizə yetər. Çünki Onun imkanları hədsizdir və sizin üçün əlverişlidir. Bu, sizi azad edən həqiqətdir.

Ey Allahın əziz övladı, Səməvi Atanın lütfü hər zaman sənə dəyəcək olacaq. O, çəkə bilmədiyin yükü heç vaxt üzərinə qoymayacaq. İrəlilədiyin yol sənə sonsuz görünə də, cəsur ol. Gözlərini göyə yönəlt. Unutma ki, bütün iztirablarının bitəcəyi bir gün gələcək. Yadında saxla: Onun qarşısında duranda həyatda çəkdiyin qəm-qüssə və tökdüyün göz yaşları Onun izzətində solub heçə çevriləcək. O anda mütləq belə deyəcəksən: «Onun möcüzəli lütfü məni səməvi evimə gətirdi».

Ən vacibi — özüməm

Masamın üstündə 2 reklam var: biri — dəftərxana ləvazimatları emal edən böyük bir kompaniyaya, digəri isə mağaza şəbəkələrinə məxsusdur. Bu elanlarda belə bir söz yazılıb:

Ən vacibi — siz özünüzsüz!

Bu fəlsəfənin dünya qədər yaşı var. İlan da Həvvaya məhz bu sözləri demişdi: «ən vacibi — sənən». O vaxtdan bütün müvəffəqiyyətli reklamlar bu prinsip üzərində qurulub. Yazıçılardan biri qeyd

edirdi ki, insanların əksəriyyəti bu dünyada ən böyük elə özlərini sanırlar. Onların həyatı sonsuz sayda «mən» mövzusunun müxtəlifliyindən ibarətdir.

Bu həqiqətdir. Özümüzü aşağı qiymətləndirməyin vacibliyindən danışmağımıza baxmayaraq, həyatımız qeyri — iradi olaraq yalnız özümüz üzərində cəmlənir. Bu mənə necə təsir göstərir? Xoşbəxt olacağam mı? Nə üçün bu mənim başıma gəldi? O, mənim haqqımda nə düşünür? İndi mənim növbəmdir. Mənə düşən pay hanı? Düşüncələrim heç kəsi maraqlandırmır. O, hisslərimi alçaltdı. Özümə fikir verməyin vaxtı çatıb. Məni rahat buraxsınlar. Mənim ehtiyaclarım onun heç vecinə deyil.

Yalnız öz ələmimizdə diqqət mərkəzində olmaq bizə kifayət etmir. Allah da daxil olmaqla hamının diqqət mərkəzində olmaq istəyirik. Başqa insanlar qarşımızda əyilməyəndə, həyatlarını xoşbəxtliyimizin axtarışına, ehtiyaclarımızın ödənməsinə sərf etməyəndə, biz inciyir və öz egoist məqsədlərimizə çatmaqdan ötrü digər vasitələrə əl atırıq.

Hərdən düşünmək istəyirəm ki, məbəd yeganə yerdir ki, orda hamı insanın yox, Allahın ətrafına toplaşır. Amma bu, heç də həmişə belə olmur. Elə doktor Larri Krabb da özünün «Allahı axtarıb tapmaq» («Finding God») kitabında məsihçi cəmiyyətlərinin bu imtahana məruz qalmasının səbəbləri üzərində dərin tədqiqatlar aparıb:

Hazırda cəmiyyətlərin başlıca məqsədi, insanlara onların lazımlı və sevimli olduğunu hiss etdirməkdən ibarətdir. Biz Allaha sitayiş etməyi, özümüzü inkar etməyi və Onun naminə xidmət etməyi öyrənmirik. Əvəzində, biz özünü göstərməyi, acı xatirələrdən qurtulmağı, pis vərdislərdən azad olmağı, depressiyadan çıxmağı, özünü yüksək qiymətləndirməyi, insanlarla münasibətdə sərhəd saxlamağı, özünü sevməyi öyrənirik.

İnsanların iztirablardan qurtulması getdikcə cəmiyyət üçün vacib bir məsələyə çevrilir. Bu, təhlükəli bir tendensiya (fikir)...

Bizə problem yaradan iztirabları azaltmağa çalışırıq. Halbuki bu iztirablar sayəsində biz Allahın xasiyyətini və planını dərk edə bilərik. Demək, rahatlığımız bizim üçün Allahın iradəsini axtarmaqdan daha vacibdir. Nəticədə, bizi əhəmiyyətli saymağa kömək edən Müqəddəs Kitabın ayələri ilə böyük məmnuniyyətlə razılaşdığımız halda, bizi bir pillə yüksəlməyə çağıran ayələrdən yan keçirik. Allahın xilasedən məhəbbətini və

Məsihdəki mövqeyimizi özümüzə hörmət kimi qiymətləndiririk. Biz əsl həqiqəti dərk etmirik...

Biz həqiqətlərin yerini dəyişmişik. Belə ki, Allaha bizə hörmət etdiyinə görə hörmət edirik. Allaha hədsiz mərhəmətinə görə deyil, bizə ən qiymətli şeyi — özümüzü qiymətləndirməyi verdiyi üçün «Quzu layıqdır» mahnısını oxuyuruq. İndi biz özlüyümüzdə Allahdan daha çox əhəmiyyətliyəyik.

Həvari Pavel dərk edirdi ki, Allah bizim üçün yox, biz Onun üçün mövcuduq:

Çünki göylərdə və yerdə olan, görünən və görünməyən hər şey Onun vasitəsilə yarandı: istər taxtlar, istər hökmdarlıqlar, istər rəyasətlər, istərsə də hakimiyyətlər, hər şey Onun vasitəsilə və Onun üçün yaradılmışdı. O Özü də hər şeydən əzəlidir və hər şey Onda qaimdir. Bədənin, yəni imanlılar cəmiyyətinin Başı da Odur; O başlanğıcdır, hər şeydə birinci olmaq üçün ölümlər arasından ilk diriləndir.

Koloslulara 1:16-18

Roma zindanında Pavel dustaq ikən Allahı necə tərənnüm edə bilirdi? Onu daş-qalaq edəndə, dəfələrlə gəmidə qəzaya uğrayanda, üstünə böhtan atanda, dostlar və düşmənlər tərəfindən rədd olunanda, ac və yorğun olanda o, necə həmişə sevinə və sadıq qala bilirdi? Sırr ondadır ki, Pavel qarşısına əbədi bir məqsəd qoymuşdu. O, özünü razı salmaq və əzizləmək üçün yaşamırdı. Dəməşq yolunda imana gələndən sonra, Pavel yalnız bir arzu ilə alışıb — yanırdı — ancaq və ancaq Allahın izzəti və sevinci naminə yaşamaq. İsanı tanımaq və ətrafındakılara Onun haqqında şəhadət etmək, Pavel üçün zərurətə çevrilmişdi:

Lakin mən öz həyatıma qiymət və əhəmiyyət vermirəm. Yetər ki, dövrümü / sevinclə / bitirim və Rəbb İsadən aldığım vəzifəni, yəni Allahın lütfü haqqındakı Müjdəyə şəhadət etməyi tamamlayam.

Həvarilərin işləri 20:24

Pavelin şüarı belə idi: «Mənim üçün həyat — Məsihdir». O bu qərara gələndə artıq hər şey öz əhəmiyyətini itirdi.

Coram Deo

Coram Deo — latın dilindən tərcümədə bu ifadə «Allahın önündə» mənasını verir. Bir neçə il bundan əvvəl bir qadın mənə hədiyyə olaraq şəkil göndərmişdi. Bu şəklin üzərində Xilaskarımızın iradəsinə əsasən yaşamaq haqqında qısa bir mətn yazılmışdı:

CORAM DEO

«Allahın izzəti naminə
Allahın hüsurunda və
Allahın himayəsində yaşamaq».

Bu fəslə «Coram Deo»da yaşayan üç qadının hekayəsi ilə bitirmək istəyirəm.

Sindi öz hekayəsini yazdığı məktub vasitəsilə danışmışdı. O, on səkkiz yaşında ikən ailə qurmuşdu və artıq iyirmi bir yaşı olanda onun üç övladı vardı. Uşaqlıqda vəftiz olmasına baxmayaraq, Sindi İsa Məsihlə səmimi ünsiyyət qurmağın nə demək olduğunu dərk etmirdi. Otuz yaşına çatanda, onun anası xəstəxanada xərçəng xəstəliyindən ölüm ayağında idi. Həmin vaxtlar onun əlinə Müqəddəs Kitab keçdi və o, kömək üçün Rəbbə fəryad etdi. O yazırdı: «Bu anda yalnız bir istəyim vardı: Allahı tanımaq».

Növbəti illər ərzində onun nigahında və ailə həyatında vəziyyət getdikcə pisləşirdi. Sindi ədəbsizliklərlə və zorakılıqla dolu bir mühitə düşmüşdü. Onun on dörd yaşlı qızı evdən qaçmışdı. İki oğlunun isə ya məktəbdə, ya da polislərlə bağlı problemi yaranırdı. Bir dəfə Sindi ərindən boşanmaq məqsədilə evdən getmişdi. Lakin Allah ona ərinin halına acımağı öyrətdi və o, evə qayıtdı.

Ailədəki problemlər isə davam edirdi. Sindi yaxınlıqda olan yerli cəmiyyətə baş çəkməyə başladı. Məhz burada o, Allahın məhəbbəti və İsa Məsihin günahkarlar uğrunda qurban getməsi haqda olan xoş xəbəri eşitmişdi. Sindi öz ürəyini Məsihə həsr etdi.

Evdəki vəziyyət isə getdikcə pisləşirdi. Onun uşaqları demək olar ki, tamamilə nəzarətdən çıxmışdılar. Qızı sonda çöllərə düşdü və atası evə qayıtmasına icazə vermədiyindən bir il beləcə keçirdi. Sonra o, ailə qurdu və beş uşaq dünyaya gətirdi. İndi, iyirmi beş illik ailə həyatından sonra o, ərindən boşanır. Atası hələ də qızı ilə kəsüldür.

O, indiyədək bir dəfə də olsun nə nəvələrinin, nə də ki, nəticələrinin üzünü görüb.

Oğlanlarından biri əsgərlik xidmətindən rüsvayçılıqla qovulub və dörd ilini həbsxanada keçirtməli olub. Atası oğlundan da imtina edib və neçə illərdir ki, onlar görüşürlər.

Kiçik oğlu narkotikə qurşanmışdı. O da rüsvayçılıqla əsgərlikdən qovuldu. O, adam öldürdüyündən iyirmi iki il müddətinə həbsxanaya düşdü. Həbsxanada tövbə etsə də, hal — hazırda ruhani deyildir.

Məktubunun sonunda Sindi əzizlərinin ruhani ehtiyacları və ailə-dəki rolu haqqında bölüşür:

Bizim evimizdə nə Milad, nə də ki Minnətdarlıq günü qeyd olunur. Nə vaxtsa ailəm ruhani və emosional cəhətdən sağlam olacaqmı? Bunu yalnız Allah bilir. O, həyatımın Ağasıdır. İnənirəm ki, O, məndən canlı şəhadət və ailəmdə işıq kimi istifadə etmək istəyir. Allahın lütfünü əzizlərimə mən göstərməsəm, bəs bunu kim göstərəcək? Kaş ki, sevinc və sakitlik hökm sürən, heç kəsin olmadığı bir adaya qaçaydım. Lakin Allah istəyir ki, mən burda — dünyəvi ərimə və uşaqlarıma şəhadət edim.

Ərimə necə başa salım ki, bir gün qüruru heçə enəcək və Məsihlə üzbəüz duracaq. Allahın hədsiz sevgisini qızıma necə göstərim? Həbsxanadan çıxan kimi Allahdan üz döndərən böyük oğluma necə kömək edim? — Yalnız Allahın qüdrəti, hikməti və Məhəbbəti belə möcüzə yarada bilər. Mən isə bütün varlığım ilə cavab verərəm: «Bəli Rəbb, istədiyini hər şeyi et».

Cenni Tompson — cavan dul qadındır. Onun əri iki il leykoma xəstəliyindən əziyyət çəkəndən sonra dünyasını dəyişdi. O, dörd övladı ilə tək qaldı. Onlardan böyüyünün heç yeddi yaşı da yox idi. Ərinin ölümündən üç ay sonra Allahın xasiyyəti və planı haqqında öz dərin düşüncələrini bölüşürdü:

Bu vaxtlar ərzində Rəbb Öz Sözüünə sadıq qalıb bizə dayaq durdu. Mən heç vaxt bu yolu nə özüm, nə də ki övladlarım üçün seçərdim. Lakin hər şey bir qədər başqa cür olsaydı, indi əldə etdiklərimizə heç vaxt nail ola bilməzdik. Allah bu şərəitdən

istifadə edərək Öz izzətini göstərdi. Buna görə də Ona çox minnətdaram.

Allahın məqsədi — bizi «xoşbəxt» etmək yox, Qüdrətli və Yaradan Allaha məxsus izzəti bizdən qəbul etməkdir. Bizim xoşbəxtliyimiz ikinci dərəcəlidir. Əsası odur ki, Onun planını və iradəsini icra edək. Yalnız və yalnız buna görə mən ən yaxın dostumun, həyat yoldaşımın və uşaqlarımın atasının məzarı önündə cöz yaşları töksəm də, yenə də özümü xoşbəxt sanıram».

1998-ci ilin payızında əziz rəfiqəm və köhnə dua həmdənim Cenis Qrissonun biləyində keyləşmə və arabilir sancmalar başladı. Getdikcə bu ağrılar onun bütün əllərinə yayıldı. 1999-cu ilin əvvəlində həkim bildirdi ki, onda Şarko xəstəliyini inkişaf etməyə başlayıb. Bu vaxt Cenis 42 yaşına keçmişdi və o, dörd uşaq anası idi. Uşaqlardan böyüyünün on iki, kiçiyinin isə dörd yaşı vardı.

Növbəti on ay ərzində xəstəlik onun bütün bədənində yayıldı. Bu aylar ərzində Cenislə telefonla danışanda o, öz vəziyyətini müzakirə etmək istəmirdi. Hər dəfə səsimi eşidəndə «Nensi, mən sənə haqqında çox düşünürəm. Sənə üçün necə dua edə bilərəm?» deyərək məndən soruşurdu.

Həmin ilin oktyabrında mən, Cenislə ərinin yaşadığı Litl-Rok şəhərinə gəldim. O, artıq əlil arabasında idi — nə əlini, nə də ki, ayağını tərpedə bilirdi. Hətta ağciyərinin fəaliyyəti zəiflədiyindən danışmağa belə çətinlik çəkirdi. Rastlaşdığı bütün bəlalara baxmayaraq, bu ailənin bütün fikri Allahın ətrafında cəmləşmişdi. Bu bir daha məni bərk sarsıtdı. Yadımdadır, Cenis elə hey deyirdi: «Allah bizi elə xeyirdualandırır ki!». Gecəyarısı onun arabasının ətrafına yığışb dua etdik və çox sevdiyi bir ilahini oxuduq:

Allahın verdiyi kamil sülh axar sulara bənzəyir...
Onu gördüyümüz zaman ürəyimiz sevincə dolar,
Allahın vəd verdiyi kimi, rahatlığı Onda tapırıq.

Növbəti həftə Cenisin fiziki vəziyyəti kəskin surətdə ağırlaşdı. O, nə yeməyi, nə də ki, suyu uda bilirdi. Onu xəstəxanaya yerləşdir-

dilər. O, bir daha evə qayıtmadı. Dekabrın 13-də, axşam-tərəfi hal-əhval tutmaq məqsədilə onun ərinə zəng etdim. Əri dedi ki, Cenisin danışmağa gücü qalmayıb və o, yalnız pıçıltı ilə danışır. Təəccüblüdür, buna baxmayaraq, o demək olar ki, həmişə başqaları üçün vəsatət edir. Bir neçə saatdan sonra Cenis son nəfəsini verib Rəbbin yanına gəldi.

Cenis Qrisson necə yaşayırdısa da, elə də vəfat etdi — Allahı və insanları fədakarcasına sevə-sevə. O, heç vaxt sağlamlığına, rahatlığına, gələcəyinə üstünlük vermədi. Allahı həmişə hər şeydən üstün tutdu. Cenis həyatının hər bir vəziyyətində yalnız Onu izzətləndirmək haqqında düşündü. Onun bu arzusu eynilə Həvari Pavelin arzusuna bənzəyirdi: «...yaşasam da, ölsəm də Məsih həmişə olduğu kimi... bədənimdə yüksəldilsin...» (Filipililərə 1:20).

Məhşur yazıçı və pastor arvadı olan Syuzan Xant deyir:

Bəşəriyyətin tarixi — xilasın tarixidir. Mən xilas haqqında pyesin baş qəhrəmanı deyiləm. Mən burda böyük rol da oynamıram. Lakin Allahın lütfü sayəsində bu pyesin bir hissəsinə çevrildim. Bu pyesdə mənim süjet xəttim epizodikdir. Öz miskin tamaşamda ulduz olmaqdan daha bu pyesdə kiçik rol oynamaq daha vacibdir. Bu kainat tarixinin kökü əbədiyyətə əsaslanır. Görəsən öz rolumu sevinclə və müvəffəqiyyətlə oynayacağammı? Yoxsa ki, əslində mənasız olan, qısa, əhəmiyyətsiz pyesimi seçəcəm?

Həqiqət budur ki, siz əsərin baş qəhrəmanı deyilsiniz. Elə məndə. Baş qəhrəman Allahdır. Sizi azad edən həqiqət hal-hazırda və bu dünyada sizin şəraitinizi dəyişməsə də, sizin özünü dəyişəcəkdir.

YALAN

HƏQİQƏT

36. HƏYATDA BU
QƏDƏR İZTİRAB
ÇƏKMƏSƏYDİM,
MƏN TAMAM
BAŞQA İNSAN
OLARDIM.

- Düşdüyüm mühit məni fomalaşdırmır, o yalnız iç üzümü açıqlayır.
- İndiki həyatımdan narazıyamsa, demək, heç vaxt heç nə məni razı salmayacaq.
- Bəlkə də yaşayış mühitini nəzarətdə saxlaya bilmirəm. Amma bu mühitin də təsiri altına düşməməliyəm.
- Həyatıma hər bir çətinlik Allahın sevimli əlindən keçərək gəlir.

37. MƏN İZTİRAB
ÇƏKMƏMƏLİYƏM.

- İztirab çəkmədən müqəddəs olmaq mümkün deyil. İztirablardan keçməsək, həyatımızda xilasın bəhrəsini görə bilmərik.
- İztirab çəkmək üçün çağırılmışıq.
- Həqiqi sevinc — iztirabların yox olmasında deyil, İsa Məsihiə yaxınlaşmağımızdadır.
- İztirablar — təqdisə aparan və Allaha yaxınlaşdıran yoldur.

38. BELƏ GETSƏ
HƏYATIM HEÇ
VAXT DƏYİŞMƏ-
YƏCƏK VƏ BU
İZTİRABLAR DA
ÖMÜRLÜK DAVAM
EDƏCƏK.

- İztirablarım uzun müddət çəksə əbədi sürməyəcək.
- Allah Öz məqsədinə çatan kimi, mənə əziyyət verən şərait həmin andaca dəyişiləcək.
- Vaxt gələcək ki, ağrı, əzab, əziyyət və göz yaşları həmişəlik yox olacaq.

39. MƏN DAHA DÖZƏ
BİLMİRƏM.

- Vəziyyətim nə qədər çətin olsa da, Onun lütfü mənə yetər.
- Allah lütfündən çox məni sınağa çəkməz.

40. MƏNİM ÜÇÜN
ƏN VİCİBİ,
ELƏ ÖZÜMƏM.

- Allah — hər şeyin başlanğıcı, sonu və hər şeyin mərkəzidir. Hər şey Onun üçün və Onun tərəfindən yaradıldı. O, xilas haqqındakı pyesin baş qəhrəmanıdır.
- Mənim həyatım üstünlük təşkil etmir. Mən Allaha sevinc və izzət vermək üçün yaradılmışam.

1. Allahla RAZILAŞIN.

İztirablar və həyat şəraiti haqqında hansı yalana inanmısınız?

2. Məsuliyyəti öz üzərinizə GÖTÜRÜN.

İnandığınız yalan həyatınıza (münasibətlərinizə və əməllərinizə) öz təsirini necə göstərib?

3. Həqiqəti İQRAR EDİN.

Yuxarıda göstərilən həqiqətləri ucadan oxuyun. Onlardan hansı indi sizin üçün daha aktualdır?

Allahın Sözü vasitəsilə əqlinizi kökündən dəyişin. Növbəti ayələri ucadan oxuyun. Çətin, əziyyətli şəraitə yanaşmanız üçün bu ayələr sizə nə məsləhət görür? Allah bu problemə necə yanaşır?

Filipililərə 4:11-13.

Yaqub 1:2-5.

2 Korinfililərə 4:16-18.

2 Korinfililərə 12:7-10.

Vəhy 21:4-6.

4. Həqiqətə əsaslanaraq HƏRƏKƏT EDİN.

Həqiqətə uyğunlaşmağınız üçün hansı addımları atmağınız gərəkdir?

5. Həqiqətdə irəliləmək üçün Allahdan kömək DİLƏYİN.

Qüdrətli Çobanım, minnətdaram ki, heç bir şəraitə baxmayaraq, Sən mənim Allahımsan. Sən əvvəlki kimi mənə qarşı xeyirxahsan və Öz Taxtında əbədisən. Çox sağ ol ki, imtahanlar və çətinliklər vasitəsilə mənə Sənə güvənməyi öyrədirsən; məni Öz surətinə bənzər edirsən; imanımın və Sənə bu dünyada izzət verməyim üçün məni möhkəmləndirirsən. Xahiş edirəm, Səndən incidiyim və çarmıxı daşımaq əvəzinə Sənə qarşı çıxdığım, eləcə də çətinliklərdən qaçdığım üçün məni bağışlayasan. Təşəkkür edirəm ki, heç vaxt məni tərk etməyəcəksən. Çox sağ ol ki, həyatımda baş verən bütün hadisələr Sənin sevimli əllərindən gəlib keçir. Gələcəyimi Sənə etibar etməkdə mənə kömək elə. Məni həddindən artıq özümlə və öz çətinliklərimlə məşğul olmaqdan azad et. Qoy problemlərə münasibətim Sənin lütfünün əzəmətinə bütün dünyaya izhar etsin. Bütün kədər və iztirabların bir gün bitəcəyinə vəd verdiyinə görə Sənə minnətdaram. Həmin xoşbəxt günə kimi Səni sevməyi, Sənə güvənməyə və izzət verməyə mənə kömək et. İsa Məsih İsmiylə. Amin.

❧ HISSƏ III ❧

HƏQIQƏTDƏ YERİMƏK

YALANA QARŞI ÇIXAN HƏQIQƏT

üasir məsihçi qadınlara xas olan çoxlu sayda yanlış əqidələri nəzərdən keçirtdik. Lakin düşmənin ehtiyatı bununla bitmir. Yalanın saysız-hesabsız siması var və iblis məhz sizə təsir edə biləcək yalanı seçir. Təcrübəli balıqçı kimi o, zahirən zərərsiz görünən və qurbanı özünə cəlb edə bilən tələ yemini seçir. Nəyə inanmağınız onun üçün əhəmiyyətli deyil. Əsası odur ki, biz həqiqətə inanmayaq. İblisin yeganə müqavimət göstərə bilmədiyi şey, elə həqiqətdir. Məhz həqiqət onu dünya üzərindəki hökmranlığından məhrum edir.

Şeytanın yalanına qarşı çıxan həqiqətə (fəsil 11) sonuncu dəfə nəzər salmamışdan öncə, gəlin bu kitabın iki əsas fikrini yadımıza salaq:

YALAN BİZİ ƏSARƏTƏ SALIR

BİZİ YALNIZ HƏQIQƏT AZAD EDƏ BİLƏR

Qeyd etmişdik ki, iblisin bizə təlqin etdiyi yalana qulaq asdığımız andan əsarətə düşürük. Televiziya proqramları, filmlər, musiqilər, kitablar və jurnallar vasitəsilə həyatımıza nəre çəkərək daxil olan dünyəvi fikirlərdə təhlükəli heç nə görmürük. Yanlış baxışların fikirlərimizi necə dəyişə biləcəyini dərk etmirik. Buna görə də Allah, «pislərin məsləhəti ilə getməyən, günahkarların yolunda dayanmayan,

rişxəndçilərin arsında oturmayan» (Zəbur 1:1) insana xüsusi xeyir-dua vəd edir.

İblisin yalanının əqlimizə daxil olmağına icazə verdiyimiz andan onun barəsində dərindən düşünməyə başlayırıq. Əgər həmin andaca yanlış fikirləri rədd etməyib onun əqlimizə daxil olmasına yol veriksə, demək gec-tez bu yalana inanacağıq. Bizim bu əqidəmiz də müəyyən hərəkətlərə gətirib çıxaracaq.

Bizi sonda köləyə aparan vərdislər əməllərimizin əsasında formalaşır.

Sandranın şəhadəti bir daha təsdiqləyir ki, yalana inam — Allahla insan arasında olan sərbəst münasibətləri məhv edir:

İnanmırdım ki, həqiqətən də Allah məni sevir və olduğum kimi qəbul edir, özümü əhəmiyyətsiz sanırdım. Kamilliyə can atıb bir dəqiqə rahatlıq bilmədən ətrafimdakıların rəğbətini qazanmağa çalışırdım. Düşünürdüm ki, yalnız ideal məsihçi olmaqla Allaha məqbul ola bilərəm. İnanırdım ki, günah işlətsəm O, məni qəbul etməz. Günahsız olmadığımı bildiyim üçün özümü pis məsihçi sanırdım. Yanlış fikirlərim məni yalnız mühəkiməyə və köləliyə məruz qoydu.

Mənim qürurum iki fikir ayrılığına gətirib çıxartdı: 1) öz günahımı inkar edirdim, çünki kamil ola bilmədiyimi etiraf etməkdən qorxurdum. Eyni zamanda Allahın məni qəbul etməyə cəyi fikrini də özümə yaxın buraxmaq istəmirdim. 2) ümid edirdim ki, həmişə məğlubiyyətə uğramağıma baxmayaraq, öz gücümə saleh olmağım mümkündür. Buna görə də inana bilmirdim ki, Allah məni qəbul edə bilər. Bu qapalı cərcivədən (cəhd / məğlubiyyət / təqsir) çıxmaq mənim üçün mümkün deyildi. Bu səbəbdən də bağışlanmanı, azadlığı və Allahla ünsiyyətədən gələn sevinci özümdə duya bilmirdim.

Ətrafimdakıların rəğbətini qazanmağa çalışırdım. Buna görə də var gücümlə hamını razı salmağa cəhd edirdim. Beləliklə, mən insanları razı salan və həmişə hamıya «hə» deyən cavab verən xidmətçiyə çevrildim. İnsanlarla neçə münasibət qurmaqla bağlı Allahın mənə etdiyi təkliflər haqqında nadir hallarda düşünürdüm. Ətrafimdakıların rəğbətini qazanmaq mənim üçün

özümə qarşı bəslədiyim hörmətin əsas mənbəyinə çevrilmişdi. Bəzən insanlarla düzgün münasibət qurmurdum. Çünki mən heç kəsi məyus etməməyə və münaqişələrdən qaçmağa çalışırdım. Problemlərimlə insanları yükləməmək üçün əsl hisslərimi maska altında gizlətmişdim. Özümü həddindən artıq tənha hiss edirdim, çünki əslində necə olduğumu heç kəs bilmirdi. Və ürəyimdə məndən istifadə edən (halbuki mən öz davranışımı onları buna təhrik edirdim) insanlara qarşı qəzəb və kədər hissi duyurdum.

Çatışmayan cəhətlərimlə barışa bilmirdim. Hər bir səhvi və çatışmamazlığı hər şeyin iflası və əhəmiyyətsizliyimin təsdiqi kimi görürdüm. Qarşıma daim əlçatmaz məqsədlər qoyur və həmişə də məğlubiyyətə uğrayırdım. Özümdən qəti kamillik tələb edir və buna nail olmayanda amansızcasına özümü tənqid edirdim. Bu dəhşətli hal idi. Özümə qarşı olan tələbkərliyim getdikcə daha da dözülməz oldu və otuz yaşımda mən dəhşətli bir depressiyaya qapıldım.

Bir neçə ay bundan əvvəl dərk etdim ki, mən əsarət altındayam və mənə inandığım yalanların zülmündən qurtulmaq gərəkdir. Lakin uzun müddət Rəbdən kömək istəməyə cəsarət etmirdim. Çünki düşünürdüm ki, zəifliyimi və günahkar olduğumu etiraf etsəm, O, həmin andaca məndən üz çevirəcək.

Sandra iştirak etdiyi konfransların birində, yalanın təhlükəsi və həqiqətin gücü haqqında eşidərkən ürəyində işıq yandı və ilk dəfə olaraq onda ümid yarandı.

Konfrans zamanı Müqəddəs Ruh Allahın Sözüə biganə yanaşdığım üçün məni ifşa etdi. Onun Sözü həqiqətdir. Əgər iblisin yalan təməlini həyatımda dağıtmaq istəyirəmsə, Allahın Kəlamı bütünlüklə mənim həyatıma dolmalıdır. Həqiqətən də inanıram ki, yeğənə ümid məhz bundadır. Amma bu, yalnız ürəyimi və aqlımı Allahın Sözüünün həqiqiliyi ilə daim dolduracağım vaxt baş verəcək. Qərara gəlmişəm ki, hər gün Müqəddəs Kitab oxuyub, həqiqət üzərində dərinlən düşünüm.

Gözəl başa düşürəm ki, əqlimin yeniləşməsi uzun bir prosesdir. Belə ki, hər dəfə yeni yanlış fikirlər açıqlandıqca onlara Allahın Sözü vasitəsilə qalib gəlmək lazım olacaq. Bilirəm ki, Kəlam fövqəltəbii gücə malikdir. Mən Onun vədlərinə güvənirəm-həqiqət məni azad edəcək!

Bu kitabı oxuyarkən hər hansı bir yalana inandığınızı və onun üzərində həyatınızı qurduğunuzu aşkar etdinizmi? Əgər bu belədirsə, onda sizin həyatınızda köləliyin bir və ya bir neçə sahəsi mövcuddur. Bu, çox ciddi və sizdə dərin kök salmış problemlər yaxud əhəmiyyətli kimi görünən məsələlər ola bilər. Bəlkə də siz, həyatınızın bu sahələrini İblisə təslim etmişiniz və uzun illərdir ki, qurtuluşun həsrətini çəkirsiniz. Bəlkə də bu kimi problemlərin mövcudluğu haqqında ilk dəfədir ki, eşidirsiniz.

Hər halda azadlığa yaxınlaşmağınız üçün sizə ən azı üç addım lazımdır:

1. Köləliyinizin və günahlı davranışınızın sahəsini və ya sahələrini müəyyənləşdirin.
2. Onun əsasında duran yalanı müəyyənləşdirin.
3. Yalanı həqiqətlə əvəz edin.

Həqiqət hər bir yalana üstün gələ bilər. İblis sizdən məhz bunu gizlətməyə çalışır. O, əlindən gələnin hər şeyi edir. Lakin siz həqiqəti dərk edib, ona inanan kimi, eləcə də ona əsaslanaraq hərəkət etdiyiniz zaman zindan qapıları açılacaq və siz azadlıqda olacaqsınız.

Həqiqət bizi azad edə bilər (bax: Yəhya 8:32); əqlimizi və ürəyimizi yanlış əqidələrdən və emosiyalardan qoruya bilər. Bəzən elə hiss edirəm ki, qəzəb, səhv fikirlər, qorxu, hamını və hər şeyi idarə etmək istəyi, kin sanki məni mühasirəyə alır. Və onda mən «həqiqətə doğru qaçırım» və ona sığınırım. Allahın Sözü bizə vəd verir: «Səni qanadlarının altına alar, pərlərinin altında sığınacaqsan; həqiqəti qalxanın, sipərin olar» (Zəbur 91:4; kursiv mənimdir — N. D.).

Həqiqət bizi təqdis edə bilər; əqlimizi, qəlbimizi və ruhumuzu təmizləyə bilər. İsa çarmıxa çəkilməmişdən öncə, şagirdlərinə Sözü-nün təqdis edən gücü haqqında xatırlatmışdı (bax: Yəhya 15:3). İki fəsil sonra deyilir ki, O, belə dua edirdi: «Sizə söylədiyim söz sayəsində, siz artıq təmizsiniz». Tez-tez Kəlam əlimdə dua edirəm: «Ata, xahiş edirəm Öz Sözlənlə məni təmizlə. Sənin Sözlən həqiqətdir. Həqiqətlə üroyimi və əqlimi müqəddəs elə».

Həqiqət yolunu seçərkən

Düşmənimiz bizə hücum çəkdiyi an üroyimizi həqiqətə yönəltməli və emosiyalarımızın, əqlimizin nə deməsinə baxmayaraq həqiqətə əsaslanaraq hərəkət etməliyik.

Yorğunluğun, zəifliyin və ya cismani bədənənin təsiri altına düşəndə, əqlim və emosiyalarım yalana uyanda, özümü saxlamağa və yalana zidd çıxan həqiqəti tapmağa çalışıram.

Həqiqəti özüm üçün iqrar edirəm, bəzən bunu ucadan edirəm. Lazım gələndə qəlbimdəki yalanı əvəz edənədək həqiqəti dəfəllərlə təkrarlayıram. Həqiqətə əsaslanaraq hərəkət etməyim üçün Allahdan lütf və güc istəyirəm. Həqiqətlənin gücünün dəfəllərlə şahidi olmuşam. O, daxilimdə coşan emosiyalarımı sakitləşdirərək fikirlərimi və həyatımı nizamlayır.

Uzun müddət qəlbə yığılıb qalan emosiyaların hansı şəkildə üzə çıxmasının bu yaxınlarda şahidi oldum. Bir nəfər haqsız olaraq məni danlamışdı və bu, mənim üçün çox çətin hal idi. Mən bərk sarsılmışdım.

Evə gəlib ağlamağa başladım. Heç cürə sakitləşə bilmirdim. İblis bir neçə saat ərzində fikirlərimə və hisslərimə qarışıqlıq saldı. Mən yalnız həmin insanın haqsızlığı və məni necə yaralaması haqqında düşünürdüm. Bu incikliyə görə qəlbimdə qisas almaq istəyinin kök salmasına yol verdim. Çoxdan bəri bağışlanmış sandığım köhnə incikliklərim də yenidən baş qaldırdı. Özümə haqq qazandırırdım və günahsız olduğumu sübut etmək fikrinə düşmüşdüm. Emosiyalarım büsbütün nəzarətdən çıxmışdı, bərk hirsələnmişdim və özümə yazığım gəlirdi.

İndi başa düşürəm ki, vaxtilə bu kimi bir neçə yanlış fikirlərə uymuşam:

- O zalımdır və mənə zərər yetirməyə çalışır.
- Mən daha yaxşı rəftara layiqəm və onun dediklərini dinləməyə borclu deyiləm.
- O, 100% günahkardır. Mən isə tamamilə günahsızam.
- Mən bu adamı bağışlaya bilmirəm.
- O, mənə sağalmaz yara vurub.
- Bizim münasibətlərimizi bərpa etmək qeyri-mümkündür.
- Bu adam məni qəzəblənməyə vadar etdi.
- Qəzəblənməyə haqqım var.
- Özümü müdafiə etməyə və hamıya həqiqəti danışmağa haqqım çatır.
- Hər şeyi olduğu kimi saxlaya, öz hisslərimi dəyişə bilmərəm.

Bu yalana inam, uzun müddət qəlbimdə təşvişə və mübarizəyə səbəb oldu. Ertəsi gün səhər tezdən Müqəddəs Kitabı açıb qaldığım yerdən oxumağa başladım; Mattanın müjdəsindən 5-ci və 6-cı fəsil-ləri oxuyarkən həqiqətlə üzləşdim.

Həlimlər nə bəxtiyardırlar! ...
Mərhəmətli olanlar nə bəxtiyardırlar!
Çünki onlara mərhəmət ediləcəkdir...
Sülhpərvərlər nə bəxtiyardırlar!

Mən sizə deyirəm: pisliyə müqavimət göstərmə;
əksinə, kim sənin sağ yanağına vurarsa, ona sol yanağını da çevir...
< ...> ...düşmənlərinizi sevin... sizə əziyyət verib,
təqib edənlər üçün dua edin...

Çünki insanların təqsirlərini bağışlasanız,
səməvi Atanız sizi də bağışlar. Amma siz insanların günahlarını
bağışlamasınız, Atanız da sizin günahlarınızı bağışlamaz.

Matta 5:5, 7, 9, 39, 44; 6:14-15

Bu ayələri oxuyandan sonra seçim qarşısında qaldım: yalana inanaçağam, yoxsa ki, həqiqəti qəbul edəcəyəm? Elə bu anda əsl mübarizə başladı. Tamamilə inciklik içindəydim. Bu incikliyi özüm-lə daşımaq istəyirdim; hirsələnmək, məni incidənə əvəzini vermək

istəyirdim. Lakin qəlbimdə hiss edirdim ki, bu qərarım məni ancaq köləliyə aparır.

Müqəddəs Kitabı açıq halda tutub Rəbb qarşısında diz çökərək həqiqəti seçdim. Bilirdim ki, bağışlamalıyam, məni incidəni sülhlə buraxıb ona qarşı ürəyimdə kin saxlamamalıyam. Hiss edirdim ki, bağışlaya bilməyəcəm, amma bilirdim ki, məsələ, mənim bağışlaya bilməməyimdə yox, bağışlamaq istəməməyimdədir. Dərk edirdim ki, həqiqətdə yerimək istəyirimsə, qisas almaq istəyimdən imtina edib, bu insandan öz sevgimi əsirgəməməliyəm.

Mən həqiqəti öz-özümə iqrar etməyə və ürəyimi həqiqət üzərində kökləməyə başladım.

Özümə bağışlamamağın nəticələrini, başqalarına mərhəmət göstərmədiyim halda məhrum olacağım mərhəməti və Onun əmrlərinə riayət edəcəyim təqdirdə alacağım xeyir-duanı xatırladırdım.

Bilirdim ki, bağışlamaq istəyimin nə vaxt yaranacağını gözləməməliyəm və Allaha itaət göstərmək yolunu seçməliyəm; hirsimin soyuyacağına da əmin idim. Diz çökdüyüm vaxt daxilimdəki mübarizə hələ də davam edirdi. Nəhayət ki, Rəbbin önündə ağ bayraq qaldırıb belə dedim: «Sən qalib gəldin».

Özümün və həmin adamın əlini Rəbbə verib onu bağışlamağa razı oldum. Mənim üçün nə qədər çətin olsa da küstahlığa əlvida dedim.

Emosional rahatlığı isə dərhal əldə etmədim. Bir müddət yenə özümdə inciklik duyurdum. Bəzən öz hisslərimə qayıtmaq və hansı yolla olursa olsun qisas almaq istəyirdim. Lakin Rəbbin lütfü sayəsində həqiqəti iqrar etməyə davam etdim və həqiqətə güvənərək yaşamağa başladım. Allahın Sözüne itaət göstərməyimin sayəsində, məni incidən adamla münasibətləri bərpa etmək üçün fürsət axtarırdım.

Növbəti həftələr ərzində hisslərim iradəmə tabe olmağa başladı. Vaxtı çatanda isə Allah vəziyyəti olduğu kimi mənə təsvir etdi. O, vəziyyətə nə üçün bu cür reaksiya göstərməyimin səbəblərini mənə açıqladı. Allah ürəyimdə dərin kök salmış, fərqi nə varmadığım və həll olunması vacib olan bir neçə problemlərimi mənə göstərdi. Vəziyyətimi idarə etmək və mövcud olan problemləri üzə çıxartmaq üçün məni kifayət qədər böyük məhəbbətlə sevdiyi üçün Allaha minnətdaram. Məni Məsihin surətinə bənzətməkdən ötrü bu vəziyyətimdən istifadə etdiyinə görə də Ona təşəkkür edirəm.

Həqiqətin dəyişdirən gücü

Əsarətdən azad olmaq — həqiqəti dərk etməyin şirin bəhrəsidir, həqiqətə olan inam və ona əsaslanan həyat tərzidir. Bəs həqiqəti necə dərk etmək olar? Yadda saxlamalıyıq ki, həqiqət — sadəcə ideya yaxud da fəlsəfə deyil. Həqiqət — Şəxsiyyət deməkdir, yəni Rəbb İsa Məsih — dir. O, Özünü haqqında belə deyib: «Yol, həqiqət və həyat Mənəm...». O, insanlara hansısa bir dini sistemi yox, Özünü təbliğ edirdi. Özünü Onun ardıcılı hesab edənlərə isə belə demişdi:

...əgər siz Mənim sözümə sadıq qalsanız,
həqiqətən Mənim şagirdlərimsiniz.

Siz həqiqəti dərk edəcəksiniz və həqiqət sizi azad edəcəkdir. <...>

...Əgər Oğul sizi azad edərsə, həqiqətən azad olarsınız.

Yəhya 8:31, 32, 36

Həqiqi azadlığı yalnız Rəbb İsa ilə olan münasibət vasitəsilə əldə etmək olar. İsa (Allahın Canlı Sözü) Özünü Kəlam vasitəsilə açdı. Onu tanımaq, həqiqəti bilmək istəyiriksə, özümüzü Allahın Kəlamını oxumağa, Onu öyrənməyə və üzərində dərinləndirərək düşünməyə həsr etməliyik. Bunu heç nə ilə əvəz etmək olmaz və bu yolu heç nə ilə bağlamaq mümkün deyil. Düşmənin daim bizə yalanla hücum edir. Bu yalana qalib gəlmək üçün əqlimizi və ürəyimizi Məsihə təslim etməli və Onun Sözü ilə ruhumuza hopdurmalıyıq.

Lakin təkəcə həqiqəti bilmək kifayət etmir. Biz həmçinin həqiqətə tabe olmalıyıq. Bu o deməkdir ki, lazım gələrsə, fikirlərimizi Allah Kəlamına əsasən dəyişdirməyə hazır olmalıyıq. Özlərini məsihçi sənən milyonlarla insan əslində yanılırlar, çünki onlar Kəlam əsasən yaşamırlar. Onların həyatda üstünlük verdiyi şeylər, baş verən hadisələrə göstərdikləri reaksiyalar, insanlara qarşı olan münasibətləri, onların allanmalarına və dünyəvi kimi düşünmələrinə dəlalət edir.

Müəyyən nöqtəyi — nəzərləri, «hamı» tərəfindən bu cür qəbul edildiyinə və ya özümüzün də həmişə buna inandığına yaxud bunun məşhur məsihçi müəllifinin fikri olduğuna və yaxud da bunun bizə yaxşı dostumuzun və ya liderimizin məsləhət gördüyünə görə doğru zənn etməyimiz düzgün deyil. Ehtimallarımızı yalnız Allahın Kəlamı ilə tutuşdurub yoxlamalıyıq. Kəlam bizim yeganə nüfuzumuzdur.

Həqiqətə əsaslanan həyat — şüurlu surətdə yalanın rədd edilməsi və həqiqətin qəbul edilməsidir. Buna görə də Zəburun müəllifi belə dua edirdi (Zəbur 119:29-30).

Hər dəfə Kəlamı açıb oxuyanda, Allahın Sözlünü dinləyəndə dua etməliyik ki, Allah iblisin yalanının həyatımızın hansı sahəsində gizləndiyini bizə göstərsin. Ürəyimizdə də «Rəbb, Sənin Sözlün həqiqətdir, dediyin hər şeyə — xoşuma gəlsə də, gəlməsə də, bunu etmək istəsəm də, istəməsəm də, bununla razılaşsam da, razılaşmasam da, bu mənə aydın olsa da, olmasa da, təslim olaram. Sənə itaətli olacam» kəlmələrini səsləndirməliyik.

Həqiqəti dərk edib onunla birgə addımlayanda, Allah bizim vəsi-təmizlə ətrafımızdakıları da həqiqətə yönəldəcək.

Belə ki, artıq insanların kələkbazlığı ilə bizi yoldan çıxartmaq üçün hazırladıqları hiylələrə, hər cür təlimin küləyi ilə çalxalanan və ora-bura sürüklənən körpə uşaqlar olmayaq, lakin həqiqətə məhəbbətlə uyaraq, bədənənin Başı olan Məsihə doğru hər cəhətdən boy ataq... <...>

Buna görə, yalanı kənara atın, hər biriniz öz qonşusuna həqiqəti söyləsin; çünki hamımız eyni bədənənin üzvləriyik.

Efəsliyə 4:14-15, 25

Qeyd etdiyim kimi, qadınların həqiqət vasitəsilə azad olmalarını ürəkdən arzuladığıma görə bu kitabı yazmağa başladım. Bu arzu Yaqubun məktubunun sonuncu ayəsində də səslənir:

...əgər sizlərdən biri həqiqətdən dönərsə və kimsə onu doğru yola gətirərsə, bilsin ki, günahkarı yanlış yolundan döndərən, onun canını ölümdən qurtarır və bir çox günahın üstünü örtür.

Yaqub 5:19-20

Bu gün «günahkarı yanlış yolundan döndərmək» ideyası insanlar üçün qəribə və anlaşılmaz səslənir. Müasir mədəniyyətimizin şüarı — «təmkinlilik»dir. Bu isə o deməkdir ki, «istədiyini kimi yaşaya bilərsən, amma mənə məsləhət verməyə çalışma, həyatımın sənə heç bir dəxli yoxdur». Bu yalan mədəniyyətimizdə kök salandan, bir çox məsihçilər həqiqətin müdafiəsinə qalxmədilər. Çünki səbirsiz, dar düşüncəli insan təsiri bağışlamaqdan qorxurdular.

Bir çox məsihçilərin «istədiyini kimi yaşa və başqalarına da mane olma» mövqeyindən çıxış etməsi təkcə dünyəvilərə qarşı olan münasibətlərində yox, həm də həqiqətdə yaşamayan imanlılara qarşı münasibətdə də təzahür edir. Onlar «ağacı silkələmək», hər şeyə irad tutan və ciddi insan təsiri bağışlamaq istəmirlər. Hər şeyi olduğu kimi qoymaq onlara daha asan görünür.

Unutmamalıyıq ki, Məsihin həqiqəti, Onun Sözüünün həqiqiliyi insanları azad edir. Bu — Xoş Müjdənin elə özüdür! Bu həm də mühim bir müjdədir. Tanışlarımız və ya yaxınlarımız zülmətin köləliyindən, yalandan və ölümdən başqa bir yolla azad ola bilməzlər. Onları doğrudan da seviriksə, dualarımız vasitəsilə Allahın həyata olan baxışlarını onlara qaytarmağa çalışacağıq.

Biz həqiqəti dərk etməli, ona inanmalıyıq. Hətta yaşadığımız cəmiyyətin gözlərini «döyənək» etsək belə, həqiqətə əsasən yaşamalıyıq. Biz cəsarətlə, inamla və canıyananlıqla həqiqəti elan etməliyik, günahkarları yanlış yoldan döndərməli və yolunu azanları həqiqət yoluna doğru yönəltməliyik.

BIZI AZAD EDƏN HƏQIQƏT

u kitab üzərində işləyə–işləyə belə müəyyənləşdirdim ki, özüm də yalanın bir neçə növünə inanıram. «Lazım olan şeyləri etməyə vaxt çatdırmıram», «Bu gün Allahla ünsiyyət qurmağa bir qədər az vaxt ayırmaq olar», «Emosiyalarım nəzarət edə bilmirəm», «Bərk yorulduğuma... tez–tez məni işimdən yayındırdıqlarına... bir çox şeyə vaxt çatdırmalı olduğum üçün... bu hərəkətlərə yol verirəm», «Daha bacara bilmirəm!».

Tələsdiyim, ümitsizliyə qapıldığım və iztirab çəkdiyim anlarda Allah bir daha həqiqət toxumunu ürəyimdə əkirdi. Həqiqəti eşitdiyim, onun haqqında dərinlən düşündüyüm, ona inandığım, ona itaət etdiyim anda, Allahın Ruhu məni azad edir — emosiyalarım sakitləşir və özümə Allahın nöqtəyi — nəzərindən baxmağı bacarıram. Allahla çox yaşadıqca, Onun həqiqətinin qüdrəti məni bir o qədər heyran edir.

İblisin bizə təlqin etdiyi yalanın bir neçə növünü nəzərdən keçirdik. Bu yalana qarşı çıxan həqiqəti də öyrəndik. Müasir qadınların qəbul etməsi vacib olan iyirmi iki həqiqəti bu sonuncu fəsildə xüsusilə vurğulamaq istəyirəm. Özüm də həmişə bu həqiqətlərə üz tuturam. Onlar əqlimi, iradəmi və emosiyalarımı qorumaqda etibarlıdır. Bu həqiqət məni azad edir — o sizi də azad edəcəkdir.

Yəqin ki, bu fəslin üstündən ötür keçmək istəyəcəksiniz. Bunun əvəzinə, sizi azad edəcək və həyatınızı dəyişəcək hər bir həqiqətin üzərində ətraflı düşünməyə çağırıram. Onların hər birini ucadan oxuyun. Düşünmə tərzinizi dəyişməyə və fikirləriniz Allahın fikirləri ilə üst–üstə düşməyəndək bu həqiqətləri təkrarən

oxuyun. Bu siyahını və hər bir həqiqəti təsdiqləyən Müqəddəs Kitab ayələrini əzbərdən öyrənməyə də dəyər.

Gələcəkdə hər hansı bir yalana inandığınızı aşkar edən kimi, dərhal bu siyahıya nəzər salıb onu təkrarən oxuyun, öz əqlinizi yeniləşdirib ürəyinizi həqiqət üzərində kökləyin.

1. Allah xeyirxahdır (bax: Zəbur 119:68; 136:1). Günəş şəfəq saçılanda, bank hesabınızda çoxlu pul olanda, sağlam olanda və hamı sizin haqqınızda gözəl insan kimi düşünəndə, Allahın xeyirxahlığına və yaxşılığına inanmaq asan olur. Lakin işinizi itirəndə, sevdiyiniz insanın çarəsiz xəstəliyə tutulduğunu biləndə, cəmiyyətinizə dəhşətli parçalanma gələndə və ya əriniz sizinlə bir damın altında yaşamaq istəmədiyini sizə bildirəndə, iblis meydana çıxıb sizdə Allahın xeyirxahlığına şübhə oyadır. Lakin şəraitdən, emosiyalarımızdan və düşüncələrimizdən asılı olmayaraq, Allah xeyirxahdır və Onun etdiyi hər şey yaxşılığımız üçündür.

2. Allah məni sevir və mənə yalnız yaxşılıq arzulayır (bax: Romalılara 8:32, 38–39). Allah bizi mehriban və layiq olduğumuza görə yox, Özü Məhəbbət olduğuna görə sevir. Biz Onun məhəbbətini qazana bilmərik. Biz Onun şərtsiz sevgisini başa düşə bilmərik, amma bu məhəbbətə inansaq və onu qəbul etsək, O, bizim həyatımızı dəyişər.

Allah xeyirxahdır və O, bizi sevir. Bu isə o deməkdir ki, O, bizim üçün nəzərdə tutduğu həyatın sevincini dadmağımızı istəyir. O bilir ki, həqiqi və əbədi sevinci yalnız Onda tapa bilərik. O, bizi elə bir məhəbbətlə sevir ki, Ona yaxınlaşmağımızı inadkarlıqla təhrik edir. Çünki yalnız bu yolla biz həqiqi rahatlığı duya bilərik.

3. Məsih olduğum kimi məni qəbul edir (bax: Efeslilərə 1:46). Ola bilsin, valideynləriniz, həyat yoldaşınız, dostunuz və ya övladınız tərəfindən rədd olunmusunuz. Lakin siz Məsihə iman etmisinizsə, demək, Onun tərəfindən qəbul olunmusunuz. Onun bizi qəbul etməsindən ötrü can yandırmağımız lazım deyil. Bunun üçün bütün ruhani zirvələri fəth etmək də lazım gəlmir. Ümumiyyətlə, Müqəddəs Allahın razılığını heç nə ilə qazanmaq mümkün deyil. Lakin biz — məğlubiyyətə uğramış, ölümə məhkum edilmiş və layiqsiz günahkarlar,

indi Allahın qarşısında təmiz və təqsirsiz halda dayana bilərik. O, artıq bizi qəbul edib. Nəyə görə? Ona görə ki, Allah İsanı qəbul edib. Biz isə Ona bürünmüşük.

4. Xoşbəxtliyim üçün yalnız Allahın varlığı kifayət edər (bax: Zəbur 23:1). «Rəbb mənim Çobanımdır, möhtac olmaram». Bəlkə də bu ayəni uşaqlıqdan əzbər bilirsiniz. Bəs, bu həqiqətə necə, inanırsınız mı? İnanırsınız mı ki, O, həqiqətən də sizin Çobanızdır? Rəbdə xoşbəxtlik və rahatlıq üçün zəruri olan hər şey var.

5. Rəbbə etibar etmək mümkündür (bax: Yeşaya 28:16). Allah Öz vədinə Sadıqdır. Bizi heç vaxt tərk etməyəcəyinə O, vəd verib (bax: İbraniyə 13:5). Ona olan etibarımızı doğrultmağa O, vəd verib. Tez-tez özümə xatırlatmalı oluram: «Allah heç vaxt məni pis vəziyyətdə qoymayıb, deməli, indi də belə olacaq». Kolin adlı qadın uzun illərin mübarizəsindən və iztirablarından sonra bu həqiqət vasitəsilə təsəlli tapıb:

İndi Allaha tamamilə etibar edə bilirəm. Artıq azadam və bu dünyada özümə yer axtarmağıma heç bir ehtiyac yoxdur.

Onun bu dünyanı idarə etdiyini və məni istiqamətləndirəcəyini, öyrədəcəyini, qoruyacağını, mənə təsəlli və sevinc bəxş edəcəyini dərk edəndə rahatlanıram.

6. Allah səhvə yol vermir (bax: Yeşaya 46:10). İnsanlar həyatımızı tamamilə dəyişə bilən ciddi səhvlərə yol verə bilər. Lakin Allah həmişə Öz əbədi məqsədinə nail olur. Heç bir insani səhvin bu məqsədləri ola bilməz. Məsihdəyiksə, demək rahatlığımız var, həyatımızda da yalnız Onun yol verdiyi şeylər baş verə bilər.

Hətta Əyyub ifadə olunmaz iztirablar çəkəndə, iblisin qızmar oxlarına tuş gələndə də vəziyyət Allahın nəzarəti altında idi. Allahın quluna toxunmaqdan ötrü iblis Allahın Özündən izn istəməli oldu. Üzləşdiyimiz çətinliklərin intensivliyini və davamlılığını Allah müəyyənləşdirir. O, Öz övladlarının həyatında səhvə yol vermir. Bir nəfər belə deyib: «Allahın bildiyi hər şeyi bildiyimiz təqdirdə edəcəyimiz

seçim — Allahın iradəsidir. Əbədiyyətə qovuşanda, geri dönüb dünyadakı həyatımıza nəzər salsaq, o vaxt imanla qəbul etdiyimizi indi gözümüzlə görəcəyik: bəli, O, hər şeyi düz edib.

7. Allahın lütfü mənim üçün kifayətdir (bax: 2 Korinflilərə 12:9). Mən Rəbbin övladıyam və buna görə də Onun lütfü yetməyən çətin vəziyyətə düşmərim. Günah artdıqca, lütf də artır. Zəif düşsəm də, O güclüdür. Üzgün olsam da, O, böyük qüdrətə malikdir. Gücüm qurtarsa da, Onun gücü bitib — tükənməzdir. İndi hansı vəziyyətdə olduğunuzdan asılı olmayaraq, Onun lütfü sizə yetər. Sabah da, bir ildən və ya əlli ildən sonra da həyatınızda nə dəyişiklik olur olsun, Onun lütfü sizə yetər.

Xatirələrlə, vurulan zərbələrlə, uğursuzluqlarla dolu çətin və aldadıcı keçmişin öhdəsindən gəlməyə, Onun lütfü yetər. Ömür boyu tənhalıq içində və ya dəhşətli bir insanla əlli il nigahda yaşamağa, Onun lütfü yetər. Dörd övlad böyüdüb sonda tənha qalan anaya da, Onun lütfü yetər. Üç azyaşlı uşağın və ya yeniyetmələrin anasına da, Onun lütfü yetər. Onun lütfü yaşlanmış valideynlərinin qayğısını çəkən qadınlara, övladlarını böyüdüb boya — başa çatdıran, lakin sonda tənha qalan analara, həyatında ciddi dəyişikliklər yaşayan qadınlara, dövlət himayəsində yaşayan qadınlara və qocalar evində yaşayan əlil qadınlara da yetər.

Həqiqəti öz-özümüzə və bir-birimizə xatırlatmağımız çox vacibdir. Həyatın hər bir dövrü və hər bir şəraiti üçün Onun lütfü yetər. Onun lütfü mənə də, sizə də bəs eləyər.

8. Məsihin Qanı hər bir günahı təmizləyə bilər (bax: 1 Yəhya 1:7). Nə keçmişimdə, nə də ki, gələcəyimdə elə bir günah yoxdur ki, bağışlanmasın və Məsihin Qanı vasitəsilə təmizlənməsin. Bu, bizdə günaha qarşı yüngül münasibət yaratmamalıdır. Əksinə, günahımızdan ötrü Rəbb İsanın Qanının tökülməsinin tələb olunduğunu dərk etməyimiz ruhumuzu sarsıtmalı və həlimləşdirməlidir. Həmçinin bizdə yaşayan Müqəddəs Ruhun gücünə güvənib bizi itaətkarlıq yolu ilə irəliləməyə həvəsləndirməlidir.

Zəburun müəllifi yaxşı başa düşürdü ki, onun günahı böyükdür. Amma o, onu da bilirdi ki, tövbə edən günahkarlara qarşı Allahın

mərhəməti onların günahlarından da böyükdür: «Ya Rəbb, bizim təqsirlərimizi siyahıya alsaydın, ey Xudavənd, kim bunun qarşısında dayana bilər? Amma Sən bağışlayarsan, ona görə hamı Səndən çəkinir» (Zəbur: 130:3-4).

9. Məsihin çarmıxı günahlı bədənə qalib gələ bilər (bax: Romalıları 6:6-7). İsa Məsihin ölümü və yenidən Ona birləşməyimin sayəsində günahın hökmündən azad olmuşam. Artıq günahın köləsi deyiləm. Əgər günaha yol verirəmsə, bu o demək deyil ki, ona qarşı dura bilmirəm. Bu, bilə-bilə keçmiş ağama tabe olduğumdan irəli gəlir. Lakin həqiqət budur ki, günah işlətməyə də bilərəm (bax: Romalıları 6:12).

10. Keçmişim mənə əzab verməməlidir (bax: 1 Korinfilərə 6:9-11). Qaranlıq keçmiş olan insanlara Pavelin Kəlamda ünvanladığı sözlər ürəyimcədir. Pavel xatırladır ki, günah doğrudan da bizi Allahdan ayırır. Sonra isə o, bizi əmin edir ki, Məsih hətta ən ümitsiz günahkarı da təmizləyər və yeniləşdirər bilər:

Yoxsa bunu bilmirsinizmi ki, saleh olmayanlar Allahın Səltənətini miras almayacaqlar? Aldanmayın: nə əxlaqsızlar, nə bütperəstlər, nə zinakarlar, nə kişibazlar, nə uşaqbazlar, nə oğrular, nə tamahkarlar, nə sərxoşlar, nə acıdillər, nə də qəsbkarlar Allahın Səltənətini miras almayacaqlar. Sizlərdən bəziləri də bu cür idilər; lakin siz təmizləndiniz, təqdis olundunuz və Rəbbimiz İsa Məsihin adı ilə, Allahımızın Ruhu ilə bəraət qazandınız.

1 Korinfilərə 6:9-11

Bəlkə də keçmişdə siz ərinizə xəyanət etmisiniz, adam öldürmüşünüz, əyyaş və ya ləzbiyan olmusunuz. Ola bilsin, abort və ya əxlaqsızlıq etmisiniz, ehtirasın, qəzəbin, qarınqululuğun və ya təkəbbürün köləsi olmusunuz. Lakin Məsihdə siz, keçmişdə olduğunuz kimi deyilsiniz. Siz indi tamamilə başqa bir insansınız. Siz Məsihin qanı ilə təmizlənmisiniz, Onun müqəddəs işləri üçün ayrılımsınız və Allahın gözündə saleh elan olunmusunuz.

Allahın Sözüə həsr olunmuş konfransların birində, Liza adlı bir qadın həqiqətin onu keçmişin acı xatirələrindən necə qurtardığı haqda mənə belə yazmışdı:

Məni abort etməyə təhrik edən egoistliyə nə ilə haqq qazandırmaq olar? Artıq heç nəyi dəyişmək mümkün deyil. Allah məni sonsuzluqla cəzalandıra bilərdi. Amma O, bunu etmədi. Övladlarım xəstə və ya şikəst doğula bilərdi, amma O, buna yol vermədi. İyirmi yeddi il ərzində elə düşünürdüm ki, mənə bağışlanma yoxdur. Bu konfrans zamanı mən öz həyatımı Rəbbə verdim və Onun bağışlanmasını qəbul etdim. İndi utancaqlığım ruhani kədərlə əvəz olunub. Bir neçə il bundan əvvəl, mən sanki ürəyimi möhürləmişdim. And içmişdim ki, heç vaxt heç kəsi sevməyəcəm. İndi isə Allah bu möhürü sındırdı. Mən yenidən azadam. İndi insanları sevə və onlar tərəfindən sevilə bilərəm. Bu, mənim qələbəmdir!

Keçmişimiz, yəni uşaqlıq illəri, aldığımız və ya kimlərə vurduğumuz zərbələr müvəffəqiyyətə aparan yolda bizim üçün maneyəyə çevrilməməlidir. Allahın mərhəməti sayəsində bu, qələbəyə və səmərəli həyata doğru atılmış növbəti addım ola bilər.

11. Allahın Kəlamı məni idarə edə, öyrədə və şəfalandıra bilər (bax: Zəbur: 19:8; 107:20; 119:105). Bu gün bir çox məsihçilər Allahın Sözüə olan əminliklərini itiriblər. Onlar inanmırlar ki, Allah Kəlamı həyatlarını qəti surətdə və həmişəlik dəyişdirə, insanları köləlikdən qurtara və Allahın iradəsini açıqlaya bilər. Çox vaxt Kəlam həqiqət mənbələrindən biri yaxud da çarəsiz qalanda, son ümid yeri kimi istifadə olunur.

Həqiqətdə isə Allahın Sözü canlı və təsirlidir. O, yaralanmış ürəyimizə şəfa verir və yorğun canımıza sülh bəxş eləyir. O, həyat yollarımıza işıq saçır. Allahın Sözü ehtiyacdən və şəraitdən asılı olmayaraq, tələbatlarımızı ödəməyə, eləcə də sevdiklərimizə və əzizlərimizə kömək etməyə qadirdir.

İztirab çəkən insanların bizim şəxsi fikirlərimizə və təkliflərimizə ehtiyacı yoxdur. Onlar üçün Allahın onlara nə dediyini, Onun əmrələrini, Onun vədlərini və yollarını bilmələri vacibdir. Əgər insana kömək etmək istəyiriksə, onlara həqiqəti göstərməliyik. Bu həqiqəti

düşdükləri konkret vəziyyətlərdə tətbiq etməyi məhəbbətlə də onlara öyrətməliyik.

12. Müqəddəs Ruh Allahın əmrlərinə riayət etməkdə mənə kömək edəcək (bax:1 Saloniklərə 5:24; Filipilərə 2:13). Allah bizə Onun lütfü çatmayan işləri görməyi həvalə etmir. Buna görə də biz Ona güvənməliyik. Bu isə o deməkdir ki...

- elə bir insan yoxdur ki, onu bağışlaya bilməyək (bax: Mark 11:25);
- elə bir insan yoxdur ki, onu sevə bilməyək (bax: Matta 5:44);
- hər şeyə görə Ona minnətdar ola bilərik (bax: 1 Saloniklərə 5:18);
- hər bir şəraitdən razı qala bilərik (bax: İbraniyə 13:5).

Problem bunda deyil ki, biz Allaha qulaq asmırıq; bizi dərin yaralayan valideynlərimizi bağışlaya bilmirik; həmkarlarımızı sevməyi bacarmırıq; fırtına içində Allaha minnətdalıq edə bilmirik; bir otaqlı mənzildə yaşayıb naşükürlük edirik.

Problemin mahiyyəti, Allaha itaət göstərüb — göstərməməyimizdə də deyil. Çox vaxt olur ki, nə bağışlamaq, nə də ki, sevmək istəyirik. Allaha şükr etməkdən imtna edirik və Onun bizə verdiklərinə qane olmuruq.

İtaətkarlıq — Allahın fəvqəltəbii gücünə güvənərək etdiyimiz bir seçimdir. Biz Müqəddəs Ruhun gücü ilə bağışlaya, Onun bizim vəsi-təmizlə ətrafdakıları sevməsinə izn verə, hər bir vəziyyətdə Allaha şükr edib Onun bizə verdiyinə qane ola bilərik.

13. Davranışma, verdiyim qərarlara və çətinliklərə göstərdiyim reaksiyaya görə Allah qarşısında məsuliyyət daşıyıram (bax: Yezekel 18:19–22). Yeniyetmə vaxtlarımdan bildirdim ki, Allah başqalarının əməllərinə görə məndən hesabat istəmir. Mən yalnız öz əməllərimə görə məsuliyyət daşıyıram.

Ola bilsin ki, həyatımızda baş verən hadisələrə nəzarət etmək iqtiranda deyilik. Biz hansı ailədə doğulacağımızı, zahirii görünüşümüzü, necə təlim — tərbiyə alacağımızı özümüz seçmirik. Həyatımızı formalaşdıran bir çox münasibətlərə səs vermək hüququnda deyilik. Lakin Allahın lütfü sayəsində biz şəraitin qurbanına çevrilməməliyik.

Məhz Allahın lütfü sayəsində Onun həyatımıza buraxdığı çətinliklərə olan münasibətimizi idarə edə bilərik.

İnsanları və şəraiti günahlandırmaqdan, öz hərəkətlərimizin məsuliyyətini başqalarının üzərinə atmaqdan əl çəksək və seçiminizə görə cavabdehlik daşısaq, özümüzü aciz qurbanlar kimi hiss etməkdən azad olarıq. Bu zaman şəraitdən asılı olmayaraq, Allaha itaətli olmaq azadlığını əldə edəcəyik.

14. Əkdiyimi biçirəm (bax: Qalatiyalara 6:7-8). Böyüdükcə, «Nə əkərsən, onu da biçərsən» qanununun həyatımdakı təsirini görürəm. Praktiki cəhətdən bütün ömrüm — uzun illər ərzində qəbul etdiyim qərarların nəticəsi idi. Uşaqlıqda və gənc yaşlarımda ən adi qərarların həyatımda hansı rol oynadığından azacıq da olsun anlayışım olmayıb. Məsələn, hansı kitabları oxumağım, kimlərlə ünsiyyət qurmağım hakimlərə necə münasibət bəsləməyim, boş vaxtlarımı necə keçirtməyim... Bu gün bir vaxtlar qəbul etdiyim həmin qərarların bəhrəsini biçirəm.

Eynilə bu gün etdiyimiz hər bir seçimin nəticəsi olacaq və bu nəticə təkcə bizim həyatımızda yox, həm də gələcək nəsillərin həyatına da təsir göstərəcək. Bu gün qəbul etdiyim hər bir eqoist, günahlı və cismani qərarlar — cücərib bəhrə gətirən (özü də bir yox, bir neçə bəhrə) toxumlara bənzəyir. Göstərdiyim hər bir itaətkarlıq isə mənim və yaxınlarımla həyatında bəhrə verən xeyir-dua toxumudur. Məhsul birdən — birə yetişmir. Lakin o, mütləq olacaqdır.

15. Həqiqi sevincin sirri — həyatını Allahın ixtiyarına verməkdir (bax: Matta 16:25; Luka 1:38; 1 Peter 5:7). Gördüyünüz kimi, günah dünyaya daxil olandan sonra bütün qadınlar özləri öz həyatlarına nəzarət etməyə can atır. Biz özümüzün və ətrafımızdakıların həyatı üzərində hakimlik etməyə cəhd göstəririk. Lakin bu cəhdlərimiz çox vaxt uğursuz alınır. Bütün bu cəhdlərə baxmayaraq hakimiyyət əzəldən bizim üçün nəzərdə tutulmayıb. Biz isə adamları təsir altına salmağa, onları idarə etməyə can atırıq, amma hər şey əbəs yerədir.

Həqiqi azadlığı və sülhü duymağın yeganə yolu — cilovı buraxıb idarəçiliyi Allaha təslim etməkdir. Çünki Ona güvənmək olar və O, problemlərimizi həll etmək iqtidarındadır. Ötən həftə əməkda-

şımla aramızda baş verən incikliyi öz gücümə aradan qaldırmaq istədim. Bu vəziyyəti qadınlara məxsus bir tərzlə dəfələrlə beynimdə saf-çürük edirdim. Sonra başa düşdüm ki, beləcə mən ancaq atın ci-lovunu öz əlimdə saxlamış oluram. Rəfiqələrimdən birinə zəng edib mənim üçün dua etməsini xahiş etdim. Xudahafizləşən anda birdən rəfiqəm mənə belə dedi: «Nensi, bilmirəm bunu sənə necə deyim, amma unutma ki... sən Allah deyilsən». Hm...

Allaha Allah olmasına izn vermək nə üçün bu qədər çətindir? Kainatı idarə etmək üçün Allaha yer vermək nə üçün belə çətindir? Axı kainatı yalnız Allah idarə edə bilər. O, bizi sevir və ən xırda detallı belə nəzərdən qaçırtmır. Həyatımızı idarə etmək hüququnu Onun əlindən almaqla, Onun əvəzinə işi başa çatdırmaq istəyirik. Həyatın, ailən və şəraitin üzərində olan nəzarətdən imtina etməklə azadlığı əldə etmək olar. Yalnız bu yolla Onun yaratdığı xariqələrin şahidinə çevrilərik.

16. Ən böyük azadlıq, Allahın üzərimizə qoyduğu hakimlərə tabe olmağımızdır (bax: Efeslilərə 5:21). Hakimiyyətə qarşı çıxmağımız bizi acizləşdirir. Yadıma salın ki, Həvva ərinə itaət göstərməli idi. Lakin özbaşına hərəkət etməklə, günahın qarşısında aciz qaldı. Digər tərəfdən isə, Allahın qurduğu hakimiyyətə tabe olmaqla, Onun müdafiəsini qazanırıq. Bu zaman üzərimizə qoyduğu hakimin həyatında fəal olması üçün Allaha yer veririk; Onun nizam — intizamının gözəlliyini, kainatı idarə etmək hüququnu dünyaya elan edirik.

17. Ana və həyat yoldaşı olmaqdan uca və müqəddəs çağırış yoxdur (bax: Titusa 2:4-5). Həqiqi məmnunluğu və sevinci yalnız öz çağırışını dərk etməklə duymaq olar. Allah qadını kişiye köməkçi kimis, həyat bəxş etməsi və körpəni bəsləməsi üçün yaratdı. Allah qadınların əksəriyyətini ailə qurmaq və ana olmaq üçün təyin edib.

Ərli qadınlar üçün Allahın çağırışı, onların evdəki rolundan ibarətdir. Pavel Titusa nəsihət verərək deyirdi ki, onun cəmiyyətindəki gənc qadınlar...

...öz örlərini, uşaqlarını sevsinlər, təmkinli, ismətli, evdar, xeyirxah, öz örlərinə tabe olsunlar ki, Allahın Kəlamı küfr olunmasın.

Titusa 2:4-5

Qadın və ana üçün heç nə — nə karyerası, nə hobbisi, nə də ki, insanlarla olan münasibəti onun ailəsindən və uşaqlarından vacib ola bilməz. İşiniz sizi razı sala, başqa heç cürə qazana bilmədiyiniz rahatlığı və maddi təminatınızı ödəyə bilər. Lakin ev-eşik qurmaqdan, yer üzündə ərinlə birlikdə Allaha izzət verməkdən, övladlarını və nəvələrini boya-başa çatdırmaqdan, gələcək nəsillərə özünü inkar edib insanlar uğrunda canını qurban verməyi öyrətməkdən daha böyük sevinc və ali çağırış yoxdur. Qadının ali çağırışı da elə budur.

18. Bizim müqəddəsliyimiz müvəqqəti xoşbəxtlikdən daha vacibdir (bax: Efeslilərə 5:26-27). Bu dünyanın fəlsəfəsinə zidd çıxsa da, ani xoşbəxtlik hələ xoşbəxtliyin özü demək deyil. Buna bizim heç haqqımız da çatmır.

Allah bizi ona görə xilas etməyib ki, biz indi və bu dünyada xoşbəət olaq. O, bizi xilas etdi ki, «bizi hər cür haqsızlıqdan xilas etsin və təmizləyib, Özünə xüsusi və yaxşı işlərə səyli bir xalq törətsin» (Titusa 2:14). Rəbb İsa göylərdəki məskəninə qoyub yer üzünə gələrək, Öz həyatını uğrumuzda ona görə fəda etmədi ki, biz özümüz və rahatlığımız naminə yaşayaq. O, bunu ona görə etdi ki, biz azad olub bizi yaradan Allah üçün yaşayaq.

İtaət yolunu tutmaq heç də asan iş deyil. Bəzən bu, müəyyən qurbanlar tələb edir. Məsələn, bizə rahatlığımızdan keçmək lazım gəlir. Lakin bizim hər bir qurbanımız müvəqqəti xarakter daşıyır və əbədiyyətdə alacağımız sevinc və məmnunluğun müqabilində heç nədir. Biz yalnız müqəddəsliyə can atmaqla həqiqi xoşbəxtliyi əldə edə bilərik.

19. Allah problemlərimi həll etməkdə yox, məni dəyişməkdə və məndə izzətlənməkdə israrlıdır (bax: Romalılara 8:29). Problemlərlə rastlaşdığımız vaxt onları aradan qaldırmağa can atacağımız təbii haldır. Əgər Allahın planını dərk etmiriksə, Onun iradəsini qəbul etmiriksə, onda diqqətimizi bütünlüklə bu çətin vəziyyətdən çıxış yolunun axtarışına yönəldirik. Belə bir halda biz Onun səsinə qulaq asmaqdan yayınırıq. Bizə «kömək» etmədiyinə görə Ona hələ bir qəzəblənirik də.

Lakin Allah təkcə mənim problemlərimi aradan qaldırmaq üçün mövcud deyil. Bu o demək deyil ki, O, hisslərimə qarşı biganədir.

Həyatda üstünlük verdiyimiz şeyləri sıralayanda nəzərə almalıyıq ki, Allahın nəzərində bunlardan hansı daha vacibdir.

Allah üçün vacib olanı budur ki, hər bir insan Onun izzətini əks etdirsins. O, bizi Öz surətinə bənzətməkdən ötrü mümkün olan hər şeyi etmək istəyir. Əslində bizi narahat edən problemlərdən bəzisi bizim Onun məqsədinə doğru irəliləməyimizə kömək edir. Əgər biz bu problemlərin həllini, məsələn, dözülməz rəisdən, maliyyə çətinliklərindən, sağlamlıqla və nigahla bağlı problemlərdən canımızı qurtarmağı israrla tələb edəriksə, onda Allahın bizim üçün hazırladığı xeyir-duadan məhrum olarıq. Bizi Öz Oğluna bənzətməkdən ötrü Allahın göndərdiyi problemlərdən qurtulmağa can atmağımız necə də böyük ağlısızlıqdır.

20. İztirab çəkmədən müqəddəsliyə nail olmaq mümkün deyil (bax: 1 Peter 5:10). Dərk edəndə ki, bizi dəyişmək və Öz Oğluna bənzətməkdən ötrü iztirablar Allahın əlində vacib bir alətdir, onda iztirablara başqa mövqedən yanaşacağıq. Biz iztirabları rədd edəndə yox, onları qəbul edəndə təqdis olunuruq.

Təqdisimiz üçün nəzərdə tutulan iztirabları qəbul etməməyimizin nəticəsini Yeremiya Peyğəmbərin kitabında açıq-aydın görürük:

Moav cavanlığından bəri qayğısız idi. Tortası dibdə qalan şərabə oxşayırdı. Qabdan qaba boşaldılmadı. Sürgünə getmədi.

Buna görə də dadını dəyişmədi.

Yeremya 48:11

Yeremiyanın dövründə üzüm şirəsini şərab tuluğuna yığıb acısı çıxana kimi bir neçə həftə saxlayardılar. Sonra isə çöküntünü süzmək üçün üzüm şirəsini başqa bir tuluğa boşaldırdılar. Üzüm şirəsi çöküntülərdən tam təmizlənənə, şəffaflaşana və şirinləşənə qədər bu prosesi dəfələrlə təkrarlayardılar.

Moav xalqının tarixçəsi nisbətən sakit idi. Onlar təmizlənmə prosesindən, yəni bir iztirabdan digərinə keçmirdilər. Nəticədə günahın qalın və acı çöküntüsü moavlılara hopmuşdu və onların «dadı» dəyişilməz qalmışdı. İztirablar — eqoistlik və günahın qalıqları çökənə, eləcə də Onun Ruhunun şərabı şəffaf və şirin olana qədər, bizim bir qabdan digər bir qaba tökülməyimiz deməkdir.

21. İztirabların əbədi sürməyəcək (bax: 2 Korinflilərə 4:17-18). Hər dəfə fikirləşəndə ki, biz daim oddan keçirik, bizə elə gəlir ki, bunun sonu olmayacaq. Belə anlarda özümüzə xatırlatmalıyıq ki, bu proses ömürlük deyil və əbədi sürməyəcək.

Hər bir iztirab müəyyən məqsəd daşıyır. Allah həyatımıza çətinlik buraxmaqla Öz məqsədinə nail olmaq istəyir. Allah gücümüzdən artıq bizə iztirab buraxmır. Və iztirabların çəkmə müddətini də dəqiq bilir. O, Öz iradəsini icra etmək üçün iztirablarımızın müddətini və gücünü artırmaz.

Allah bir gün vəd verib ki, «artıq ölüm mövcud olmayacaq; artıq nə kədər, nə fəryad, nə də ağrı olacaqdı» (Vəhy 21:4). Odur ki, ey Allahın əziz övladı, gözlərin yaşla dolanda, hər şey sənə ümitsiz görünəndə, cəsur ol. Başını göylərə qaldırıb Allaha izzət ver. Unutma ki, imanın tezliklə mükafatlandırılacaq və sən sonadək səninlə olmağı vəd verən Kəsi görəcəksən.

22. Baş qəhrəman mən deyiləm, Odur! (bax: Koloslulara 1:16-18; Vəhy 4:11). Hər dəfə özümə xatırlatmalı oluram ki, bu dünya mənim ətrafımda dolanmaqdan ötrü yaradılmayıb. Mən və siz daxil olmaqla, bütün kainat uca və yüksəklərdə Var Olan üçün yaradılıb.

Allahın planı və məqsədi, bizim gördüklərimizdən və düşündüklərimizdən qat-qat vacibdir. Düşünəndə ki, əsas mən yox, Allahdır, onda hər şey — bank hesablarım, çəkdiyim əzab-əziyyət, şəxsiyyətimin alçaldılması, ehtiyaclarım və arzularım ikinci plana keçir. Yaşadığımız mühitə düzgün qiymət verməmişdən öncə belə bir sualla cavab verməliyik: yaşamağımızın məqsədi nədir? Əgər məqsədim xoşbəxt olmaq, sevimli və ya kiməsə lazım olmaqdırsa, onda qarşıma çıxan bütün maneələri düşmənin hücumu kimi dəyərləndirəcəm.

Digər tərəfdən, Allahın izzəti və məmnunluğu üçün mövcud olduğumuzu dərk edəndə, həyatımızda baş verənləri Onun planının bir hissəsi kimi qəbul edirik. Belə olan halda biz nə inciyəcək, nə də ki, çətinliklərə müqavimət göstərib onlardan qurtulmağa çalışıcıyıq. Bu çətinlikləri bizi İsa Məsihə bənzətmək və Allahı izzətləndirməkdən ötrü Allahın göndərdiyi «dostlar» kimi qəbul edəcəyik. Bu zaman Onun üzünə baxıb deyə biləcəyik: «Baş qəhrəman mən deyiləm, Sənsən. Sənin üçün məqbul olan şey, mənim üçün də məqbuldur. Təki Sən izzətlənəsən».

❧ EPILOQ ❧

Əziz gündəlik,

Bu gün nəticələrimizdən biri — Qenon, arvadı və iki qızı ilə birlikdə bizə baş çəkməyə gəlmişdi. Onlar öz bağlarından bizim üçün pay olaraq meyvə və tərəvəz gətirmişdilər. Nəvə və nəticələrimiz indi — qocaldığımız və sağlamlığımızın get-gedə zəiflədiyi bir vaxtda, bizə xüsusi diqqət göstərir.

Gözlərimin görmə qabiliyyəti get-gedə zəifləyir. Lakin bir çox məsələləri mən hələ indi-indi görməyə başlayıram. Cavanlıqda, gözlərimin nurlu və sağlam olduğu vaxtlarda, mən necə də kor olmuşam. İlanə inanmağın axmaqlıq olduğunu, etdiyimiz bircə seçimin bizə necə zərər bəxş edəcəyini, eləcə də uşaqlarımızın necə əzab-əziyyət çəkəcəyini o vaxt görə bilməmişdim. İlk günahımıza və ondan sonra daim bizi izləyən lənətə görə, Allah Adəmi cavabdeh bilsə də, baş verənlərdə yalnız özümü günahkar görürəm.

O vaxt isə gördüyüm şey, yalnız arzuladığım və vacib saydığım meyvə idi. İstədiyimi əldə etdim, amma nəticəsini təsəvvürümə belə, gətirə bilmədim. Bu itaətsizliyim, bir göz qırpımındaca əzab-əziyyət və peşmançılıqla nəticələndi.

Ancaq indi, əzab-əziyyətin tükənmədiyi bir vaxtda dərk edirəm ki, Allah bizi necə sevib və qayğımıza qalib. Yalnız indi aydın görürəm ki, Onun yolları həqiqətdir və Ona qulaq asmaq, Onun ardınca addımlamaq nə qədər vacibdir. Eh, yalana qurban verdiyim o illəri necə də geri qaytarmaq istərdim.

Keçmişə nəzər salanda isə Allahın mərhəmətinə heyran qalıram. Belə baxanda o dəhşətli gündən sonra O, bizi həmişəlik unuda bilirdi.

Amma Allah dostluğu bizimlə bərpa etməyə çalışdı. İki oğlumuzu itirəndən sonra, O, bizə Şifi, daha sonra isə, dörd oğul və qız verdi. Lakin məhz Şif, Allahın bizə bəxş etdiyi sevincin rəmzi oldu.

Həmçinin Allah onu da söz verdi ki, bu dünyaya başqa bir Oğul gələcək. İlan Onun da üzərinə hücumu keçəcəkdir, bizi yaraladığı kimi, Onu da yaralayacaq. Lakin sonda Oğul ilana ölümcül bir cavab zərəsi yendirəcəkdir.

Əzəldən günaha yıxılmağın səbəbkarı məhz — mən qadın və ərim olub. O dəhşətli hadisələri heç cürə geri qaytarmaq mümkün deyil. Allahın lütfü isə çox böyükdür. O dedi ki, Oğul bu dünyaya məhz bir qadın vasitəsilə göz açacaq. Oğulun sayəsində də günah süquta uğrayacaq.

Allahın iradəsinə zidd çıxmağıma baxmayaraq, O, məni rədd etmədi. Əksinə, məni bağışlamağa fürsət tapdı. Yenidən ruhani bəhrə gətirməyim üçün məni dəyişdirmək qərarına gəldi. Həqiqətən də O, Xilaskar Allahdır.

Bilmirəm, Onun vədləri nə vaxt və necə icra olunacaq. Amma bir şeyi dəqiq bilirəm: Onun Sözüən inanıram. Ömrümün sonunadək həqiqət içində və Ona itaət edərək keçirtmək istəyirəm. Nə vaxtsa yalana inanmağım büsbütün həyatımı məhv etdi. Amma indi Onun həqiqəti sayəsində mən yenidən azadlıqdayam.

ƏLAVƏ OXU ÜÇÜN

Müasir qadınların inandığı yalanları araşdırmaqla biz, bir çox mürəkkəb mövzulara toxunmuş olduq. Bəlkə də nə vaxtsa siz və ya yaxınlarınız bu problemlərlə rastlaşıb. Belə vəziyyətlərdə sizin faydalana bilməniz üçün aşağıda tövsiyə olunmuş əlavə ədəbiyyat siyahısı təqdim edilib.

Bizdə olan məlumatlara əsasən, bu kitabların heç biri Kələma zidd deyil. Lakin müəllifin məsələyə yanaşma tərzii ilə aşağıda verilən kitablardakı tövsiyələr həmişə üst-üstə düşməyə bilər. Buna görə də hər bir imanlı oxuduğu kitabı (bu kitab da daxil olmaqla) Kələmla müqayisə etməlidir.

Abort

Her Choice to Heal: Finding Spiritual and Emotional Peace After Abortion, by Sydna Masse and Joan Phillips (Colorado Springs: Chariot Victor, 1998).

Bethany Christian Services, Inc. Özündə bir çox xidmətlər: arzuolunmaz hamiləliklə üzləşən qadınlarla məsləhətləri, ailə məsləhətləri, atılmış uşaqlar üçün yeni ailələrin axtarışı, övladlığa götürmə, yetim uşaqlar və tənha analar üçün sığınacaqlar təşkil edən Amerikan təşkilatı. 901 Eastern Avenue, N. E., P. O. Box 294, Grand Rapids, MI 49501-0294; 616-459-6273; çətin anlarda yardım etmək üçün qaynar xətt: 800-BETNAMY.

Pis vərdişlər

The Bondage Breaker: Overcoming Negative Thoughts, Irrational Feelings and Habitual Sins, by Neil T. Anderson (Eugene, Oreg.: Harvest House, 1990).

Breaking Free: Making Liberty in Christ a Reality in Life, by Beth Moore (Nashville: Broadman & Holman, 2000).

Breaking Free: Making Liberty in Christ a Reality in Life, by Beth Moore (Nashville: Life Way, 1999). Müqəddəs Kitabı öyrədən on bir həftəlik

kurs; onu Life Way Christian Resources; www.lifewaystores.com vasitəsilə sifariş etmək olar.

The Disciplines of Grace: God's Role and Our Role in the Pursuit of Holiness, by Jerry Bridges (Colorado Springs: NavPress, 1994). Bu kitabı kiçik qruplarda məşğələ keçirtmək məqsədilə sifariş etmək olar.

False Intimacy: Understanding the Struggle of Sexual Addiction, by Dr. Harry W. Schaumburg (Colorado Springs: NavPress, 1997).

What Do You Do When You Know That You Are Hooked? Pamphlet by J Jay E. Adams (Phillipsburg, N. J.: Presbyterian & Reformed, 1975).

When People Are Big and God Is Small: Overcoming Peer Pressure, Co-dependency and the Fear of Man, by Edward T. Welch (Phillipsburg, N. J.: Presbyterian & Reformed, 1997).

Xilasda əminlik

One Minute After You Die: A Privew of Your Final Destination, by Erwin W. Lutzer (Chicago: Moody, 1997).

Saved Without a Doubt: How to Be Sure of Your Salvation, by John MacArthur, Jr. (Colorado Springs: Chariot Viktor, 1992).

Orqanizmdə kimyəvi tarazlıq

Blame It on the Brain? Distinguishing Chemical Imbalances, Brain Disorders, and Disobedience, by Edward T. Welch (Phillipsburg, N. J.: Presbyterian & Reformed, 1998).

Depressiya

The Journal of Biblical Counseling: Special Issues on Depression, vol. 18, nos. 2, 3. Christian Counseling & Edicational Foundation, 1803 East Willow Grove Ave., Glenside, PA 19038; 215-884-7676; e-mail: cceffmail@aol.com; www.ccef.org.

Ruhani depressiya, depressiyanın yaranma səbəbləri və ondan qurtulmağın yolu, d-r. Martin Lloyd-Djons (Sankt-Peterburq, «Mirt», 2000).

What Do You Do When You Become Depressed? pamphlet by Jay E. Adams (Phillipsburg, N. J.: Presbyterian & Reformed, 1975).

Ailədə zorakılıq

The Journal of Biblical Counseling, vol. 15, no. 2 (winter 1997); vol. 16, no. 3 (spring 1998). Christian Counseling & Educational Foundation, 1803 East Willow Grove Ave., Glenside, PA 19038; 215-884-7676; e-mail: cceffmail@aol.com; www.ccef.org.

Düzgün qidalanmamaq

First Place: Giving Christ First Place, by John Kramp (Nashville: Life-Way, 1992). Dərslik, sərbəst və ya qrup halında Müqəddəs Kitabın öyrənilməsi üçün nəzərdə tutulub. Burada ürəyin taxtını İsa Məsihə necə verməsindən bəhs olunur (eyni zamanda sağlamlıq məsələlərinə də toxunur). Səkkiz məşğələdən ibarət birinci hissəni Life Way Christian Resources vasitəsilə sifariş etmək olar. Əsas xətt 615-251-2000 və ya sifarişçilərə xidmət göstərilməsi üçün: 800-458-2772; www.lifewaystores.com.

The Journal of Biblical Counseling, Bulimia (vol. 11, no. 2); Anorexia (vol. 11, no. 3). Christian Counseling & Educational Foundation, 1803 East Willow Grove Ave.; Glenside, PA 19038; 215-884-7676; e-mail: ccef-mail@aol.com; www.ccef.org.

Love to Eat, Hate to Eat: Breaking the Bondage of Destructive Eating Habits, by Elyse Fitzpatrick (Eugene, Oreg.: Harvest House, 1999).

More Than Bread, by Elyse Fitzpatrick (Christian Counseling & Educational Foundation, 1992). Qarınqululuqdan bəhs edən mühazirə kursları Christian Counseling & Educational Foundation, vasitəsilə sifariş etmək olar.

Bağışlamaq

Forgiveness: Healing the Harbored Hurts of Your Heart, by Bill Elliff (1998). The Summit Church, 11815 Hinson Loop, Little Rock, AR 72212; 501-224-7772 vasitəsilə sifariş etmək olar.

I Should Forgive, but: Finding Release from the Bondage of Anger and Bitterness, by Chuck Lynch (Nashville: Word, 1998).

Forgiven, Forgiving and Free! by Nancy Leigh DeMoss. audio və video kasetləri Life Action Ministries, 800-321-1538 vasitəsilə sifariş etmək mümkündür.

Homoseksualizm

Desires in Conflict: Answering the Struggle for Sexual Identity, by Joe Dallas (Eugene, Oreg.: Harvest House, 1991).

An Ounce of Prevention the Homosexual Condition in Today's Youth, by Don Schmierer (Nashville: Word, 1998).

Someone I Love Is Gay: How Family and Friends Can Respond, by Anita Worthen and Bob Davies (Downers Grove, Ill.: InterVarsity, 1996).

Exodus International. Homoseksuallıqdan və ləzbiyankalıqdan qurtulmaq istəyən kişi və qadınlara kömək edən Birləşmiş Beynəlxalq Məsihi xidmətidir. P. O. Box 77652, Seattle, WA 98177; 206-784-7799; www.exodus-northamerica.org.

Sonsuzluq, uşağın itirilməsi

The Ache for a Child: Emotional, Spiritual and Ethical Insights for Woman Suffering through Infertility and Pregnancy Loss, by Debra Bridwell (Colorado Springs: Chariot Viktor, 1994).

The Memories I Cherish, by Sandy Day and Donna Elyea. Müqəddəs Kitab oxusu üçün təqvim gündəlik. Uşaq itirən qadınlara kömək məqsədilə nəzərdə tutulub. Caleb Ministries, P. O. Box, 470093, Charlotte, NC 28247; 704-846-5372; www.calebministries.org. vasitəsilə sifariş etmək olar.

Morning Will Come, compiled by Sandy Day. Həyatdan götürülmüş ruhlandırıcı hekayələr məcmuəsi. Bu kitab sonsuzluqdan, uşaqsalmadan, doğuş zamanı və ilkin vaxtlarda uşaq itirən qadınlara təsəlli və ümid verir. Kitabı Caleb Ministries vasitəsilə sifariş etmək olar.

Nigah

Abused? How You Can Find God's Help, workbook by Richard and Lois Klempel (Limo, Ohio: Fairway, 1981).

Ər-arvad münasibətlərinin Müqəddəs Kitabla əsaslanmış surəti: həyatımızı dəyişə biləcək nigahın qurulmasına həsr olunmuş on iki dərslilik. D-r Bryus Uilkinson (vidiokasetlər).

The Fruit of Her Hands: Respect and the Cristian Woman, by Nancy Wilson (Moscow, Idaho: Canon, 1997).

Hope for the Separated: Wounted Marriages Can Be Healed, by Gary D. Chapman (Chicago: Moody, 1996).

How to Save Your Marriage Alone, by Ed Wheat, M. D. (Grand Rapids: Zondervan, 1983). Bu praktiki braşura Love Life for Every Married Couple (Grand Rapids: Zondervan, 1983) — kitabından bir fəsildir.

Lasting Love: How to Avoid Marital Failure, by Alistair Begg (Chicago: Moody, 1997).

Liberated Through Submission, by P. B. Wilson (Eugene, Oreg.: Harvest House, 1997).

Me? Obey Him? The Obedient Wife and God's Way of Happiness and Blessing in the Home, by Elizabeth Rice Handford (Murfreesboro, Tenn.: Sword of the Lord, 1995).

The Power of a Praying Wife, by Stormie Omartian (Eugene, Oreg.: Harvest House, 1997). Dərsliyi qrup və ya sərbəst halda öyrənmək üçün sifariş etmək olar.

What Makes a Man Feel Loved: Understanding What Your Husband Really Wants, by Bob Barnes (Eugene, Oreg.: Harvest House, 1998).

Dünyəvi ər

The Prayer Closet Ministries. Dua zənciri (dünyəvi kişilərdə ərddə olan imanlı qadınlar üçün vəsatət edən xüsusi qrup). D-r Kevin Meador, 595 Stratton Road, Decatur, MS 39327; 601-635-2180; www.prayercloset-ministries.org.

Yeni imanlı

Being a Child of God: Your Guide for the Adventure, by Warren W. Wiersbe (Nashville: Thomas Nelson, 1996).

How to Begin the Christian Life, by George Sweeting (Chicago: Moody, 1993).

Valideynlər

The Tribute and the Promise, by Dennis Rainey (Nashville: Thomas Nelson, 1997). Bu kitab, valideynlərə hörmət etməyin nə qədər böyük xeyirdüa gətirdiyindən bəhs edir.

Uşaqların təlim-tərbiyəsi

Age of Opportunity: A Biblical Guide to Parenting Teens, by Paul David Tripp (Phillipsburg, N. J.: Presbyterian & Reformed, 1997).

Growing Little Woman; Capturing Teachable Moments with Your Daughter, by Donna J. Miller (Chicago: Moody, 1997).

Raising a Christian Daughter in an MTV World, by Mary Ruth Murdoch (Phillipsburg, N. J.: Presbyterian & Reformed, 2000).

Raising Lambs Among Wolves: how to Protect Your Children from Evil, by Mark I. Bubeck (Chicago: Moody, 1997).

The Power of a Praying Parent, by Stormie Omartian (Eugene, Oreg.: Harvest House, 1995). Dərsliliyi qrup və ya sərbəst halda öyrənmək üçün istifadə etmək olar.

Öz övladıma necə pastor ola bilərəm? Standing on the Promises: A Handbook of Biblical Childrearing, by Douglas J. Wilson (Moscow, Idaho: Canon, 1997).

Pornoqrafiya

An Affair of the Mind: One Woman's Courageous Battle to Salvage Her Family from the Devastation of Pornography, by Laurie Sharlene Hall (Colorado Spring: Focus on the Family, 1998).

Qadınların vəzifəsi

Buklet — Biblical Portrait of Womanhood, by Nancy Leigh DeMoss. Life Action Ministries, 800-321-1538 vasitəsilə sifariş etmək olar.

By Design: God's Distinctive Calling for Woman, by Susan Hunt (Wheaton, Ill.: Crossway, 1998).

The Excellent Wife: A Biblical Perspective, by Martha Peace (Bemidji, Minn.: Focus, 1997).

Fearlessly Feminine: Boldly Living God's Plan for Womanhood, by Jani Orlund (Sisters, Oreg.: Multnomah, 2000).

Leadership of Woman in the Church, by Susan Hant and Peggy Hutcheson (Grand Rapids: Zondervan, 1991).

Let Me Be a Woman, by Elizabeth Elliot (Wheaton, Ill.: Tyndale, 1999).

Recovering Biblical Manhood and Womanhood: A Response to Evangelical Feminism, edited by John Piper and Wayne A. Grudem (Wheaton, Ill.: Crossway, 1991).

Syuzan Xant, Ruhani analıq (Moskva, «Ruhani Dirçəliş» assosiasiyası 1998).

A Woman After God's Own Heart, by Elizabeth George (Eugene, Oreg.: Harvest House, 1997). Allahın üstünlük verdiyi şeylər — ərlər, uşaqlarla münasibət qurmaq, evdarlıq, Rəbdə irəliləmək və xidmətlər haqqında Müqəddəs Kitabə əsaslanan praktiki ideyalar.

Five Aspects of Woman: A Biblical Theology of Femininity, by Barbara K. Mouser. Dərslik iyirmi üç dərstdən ibarətdir On iki audiokasetlərdən təşkil olunmuş kursu-International Center for Gender Studies, P. O. Box 702, Waxahachie, TX 75168; 800-833-2441; e-mail: icgsinfo@yahoo.com vasitəsilə sifariş etmək olar.

Audiokasetlərləki mühazirələri Portrait of a Foolish Woman: A Study on Proverbs 7, by Nancy Leigh Demoss. Life Action Ministries, 800-321-1538 vasitəsilə sifariş etmək olar.

Wisdom for Woman from Titus 2, by Carolyn Mahaney. Kurs səkkiz kasetdə cəmlənib PDI Communications, 7881 Beechcraft Ave., Suite B, Gaithersburg, MD 20879-1507; 800-736-2202... 301-926-2200; e-mail: pdi@pdinet.org; www.pdinet.org. vasitəsilə sifariş etmək olar.

Council on Biblical Manhood and Womanhood (CBMW). P. O. Box 7337, Libertyville, IL 60048; 847-8120; e-mail: info@cbmv.org; www.cbmv.org.

The Proverb 31 Ministry. Qadınları evdəki xidmətinə Allahın nöqtəyi — nəzərindən yanaşması üçün həm ruhlandırır, həm də onu öyrədir. Həmçinin aylıq bülletenlər və qadın konfransları təşkil olunur. P. O. Box 17155, Charlotte, NC 28227; 704-849-2270; e-mail: p31home@proverbs31.org; www.proverbs31.org.

Seksual zorakılıq

Heç kəs tərəfindən sevilməyən Dori.

Glenda's Story: Led by Grace, by Glenda Revel (Lincoln, nebr.: Back to the Bible Bu hekayə mərhəmətli Xilaskar haqqındadır. O, zülməti nura, kədəri sevincə, iztirabları sülhə çevirir.

No Place to Cry: The Hurt and Healing of Sexual Abuse, by Doris Van Stone and Erwin W. Lutzer (Chicago: Moody, 1990).

Seksual qüsurusuzluq

And the Bride Wore White: Seven Secrets to Sexual Purity, by Dannah Gresh (Chicago: Moody, 2000).

Forgotten Factors, by Roy Hession (Fort Washington, Pa.: Christian Literature Crusade, 1976).

Intimate Issues: Conversations Woman to Woman: Twenty-One Question Christian Woman Ask About Sex, by Linda Dillow and Lorraine Pintus (Colorado Springs: WaterBrook, 1999).

Passion and Purity: Learning to Bring Your Love Life Under Christ's Control, by Elizabeth Elliot (Grand Rapids: Revell, 1984).

Tənhalıq

The Freedom to Marry: Seven Dynamic Steps to Marriage Readiness, by Ellen Johnson Varughese. JoyPress, P. O. Box 3136, Olathe, KS 66063; 913-829-6555; www.joypress.com vasitəsilə sifariş etmək olar.

Singled Out for Him: Embracing the Gift, the Blessings and the Challenges of Singleness, by Nancy Leigh DeMoss. Life Action Ministries, 800-321-1538 vasitəsilə sifariş etmək olar.

Singled Out for Him, by Nancy Leigh DeMoss audiokasetlərdən və radio-intervyudan ibarət dəst. Life Action Ministries, 800-321-1538 vasitəsilə sifariş etmək olar.

İztirablar

Only God Can Heal the Wounded Heart, by Ed Bulkley (Eugene, Oreg.: Harvest House, 1995).

A Path Through Suffering: Discovering the Relationship Between God's Mercy and Our Pain, by Elizabeth Elliot (Ann Arbor, Mich.: Vine, 1992).

Trusting God Even When Life Hurts, by Jerry Bridges (Colorado Springs: NavPress, 1991).

When God Doesn't Make Sense, by D-r. James C. Dobson (Wheaton, Ill.: Tyndale, 1997).

Vaxtı necə bölməli

The 15 Minute Organizer, by Emilie Barnes (Eugene, Oreg.: Harvest House, 1991).

The Creative Home Organizer, by Emilie Barnes (Eugene, Oreg.: Harvest House, 1998) Evdarlıq, yeməklərin hazırlanması, yır-yığış, uşaqların tərbiyələndirməsi, avtomobillərə, ev heyvanlarına, otaq bitkilərinə və s. qulluq barəsində məsləhətlər. More Hours In My Day Ministries vasitəsilə sifariş etmək olar.

More Hours In My Day. Emili Bars evdarlıq haqqında «More Hours In My Day» seminarları təşkil edir. O, xərcəngdən və digər ciddi xəstəliklərdən əziyyət çəkənlərə xidmət edir, kitablar və digər informasiya mənbələri təşkil edir. 2838 Whitestone Drive, Riverside, CA 92506; 909-682-4714; e-mail: emilie@emiliebarnes.com; www.emiliebarnes.com

Qadına aid digər mövzular

Caring for Your Aging Parents: When Love Is Not Enough, by Barbara Deane (Colorado Springs: NavPress, 1989).

In My Father's House: Woman Relating to God as Father, by Mary A. Kassian (Nashville: LifeWay, 1999).

Woman Helping Woman: A Biblical Guide to the Major Issues Woman Face, edited by Elyse Fitzpatrick and Carol Cornish (Eugene, Oreg.: Harvest House, 1997). Qadınları narahat edən iyirmi ən vacib problemə toxunur və Müqəddəs Kitaba əsaslanan tövsiyələr və praktiki məsləhətlər verir. Özündə çətin nəgah, sonsuzluq, pis vərdislər, tənhalıq, yeniyetmələrin təlim-tərbiyəsi, düzgün qidalanmamaq, yaşlanmış vallideynlərin qayğısına qalmaq, tənha analar və abortdan əziyyət çəkən qadınlar haqqında fəsilər birləşdirir.

MÜNDƏRICAT

Minnətdarlıq	
Ön söz	
Müqəddimə	
Proloq.....	

Hissə I. Preambula

Fəsil 1. Həqiqət... yaxud nəticəsi	
--	--

Hissə II. Qadınların inandığı yalan

Fəsil 2. Allah haqqında	
Fəsil 3. Özün haqqında	
Fəsil 4. Günah haqqında	
Fəsil 5. Zərurətlər haqqında	
Fəsil 6. Nigah haqqında	
Fəsil 7. Uşaqlar haqqında	
Fəsil 8. Emosiyalar haqqında	
Fəsil 9. Yaşayış mühiti haqqında	

Hissə III. Həqiqətdə yerimək

Fəsil 10. Yalana qarşı çıxan həqiqət.	
Fəsil 11. Bizi azad edən həqiqət.	
Epiloq.....	
Əlavə oxu üçün	